

ביה

ספר בין השמות

סביר את עניינו הנשפט, מהותו וענינו, ספקתו וחתותו.
ברורי ההלכות המסתעפות וקשרוותם בbetween השמות —
בכל, ובארץ ישראל וירושלים כפרט.
ורני הום והמעיל'ע והשעות הומניות.

ומצורף לו גם כל חטלאות
של השעות הומניות —
הדרשות לירושלים
וארק'ישראל.

בעזה

מאת

יהיאל מיכל נוקצינסקי

פעהיק ירושלם

רפוס. ציון ירושלים

כובו נכתבו גם הפלושים, הוכחים וברורי הדבריות. בתקופות יותר מאוחדרת שמהרוות דרכו ורממות נדלנו — מצאו עמודי ההוראה (הרייף תרמבי ודריש) לנתח לסדר ולכתוב חמץית הלכה מרבי ה תלמיד, וברך וצדרו אהדיות נס הטור והשוער בבל פרארייטם אהריבן.

ואחריו כל מה שכבר נכתב מחרורה שבעיפר, אף נס לאחריו שלאטאלאט דוד ואחרי דור היהה נס היה כמעט לחרורה שבבתבב—לא חרלה ולא חזרל מהיות מה שהוא מענטז נתינה: נס חורה שבעל-טה, פ"ז וטרטימ וטרטימ הפטרים המסתעפים מכל ההלכה, ורקודקי תורה ורקודקי טופרים (מה שנות הם נמסרו כלל למשה רבנו ע"ה מסני, טניליה יט). וכפסרא בחקוח כי"ו, יעל כל קוץ וקוץ תלי תליים של הלכות (יעירובין כי"ו)— התשאורים הגדי ברכות, "חרורה שבעיפר", והמשאורים תמיד עלילות רבות לבב ובבל תלמיד וחיק לחיש, עד אין' נכול. וכל הנחלים הולכים אל הום והם איננו מלא, ומה שם בין נל לנליים קטניות בר' בין דבריו לדיבור רקודקי ואותיזמי של חורה (ירושלמי שקלים פ"ז). וכמנסמרות נטעות בעלי אסיפות מה מס' וכו' ומה נטעה טרה ורבבה אף דברי חורה פרין ורבין (חנינה ג'!), ומה דר זה כל זמן שרטיטוק מושמש בו (ועי' שמשמש ב') מוצא בו טעם אף רית כל זמן (ועי') שאrets רונה ברם מוצא בה טעם (יעירובין ב'יד):

ולא עוד אלא כל הדברים. המостиים להכתב ולהתבסר בכל דור ודור אינם ממלאים את כל חסרון הידיעות ההולכות ומשוכחות ברבות השנים, ושבכלי כך אין אותנו הולכות הבזרות כפי שהיו מפלנים בוכרון הדברים שבעיט, וכחדרנו רכון; בשנינו נרבותינו בכרם ביבנה אמרו עתידה תורה שתשתכח מישראל שני' הנה ימים באים... ישוטטו לבקש דבר ה' ולא ימצאו, וחניא רשבבי אומר ח'יו שתשתכח תורה סישראל שני' אמר כי לא תשכח מפני ורעו אלא מה אני מקיים ישוטטו לבקש דבר ה' ולא ימצאו של א' מצאו שה לכה ברורה ומ שניה ברורה במקום א' ח' (שכת קל'יח'). ובכל דבר שאלה עלי' לשופט ולבקש דבר ה' בספרים רכים ושוניים כי אין-An-תנו הלכה ומשנה ברורה במקום אחד. נס אמר' אחורי שוכה וויבח מרן היבי לאוסף את דברי רבוותם הטופחים בחכרו כי והעלה נס הרכלות הכל על שלוחנ'ערון והאר באורו בשעתו ולזרות נס אחורי שההרתו החזקוי אחורי רבוותנו הטופחים שאחריו להוסף את הולכות—אנו משוטטים לבקש דרך ה' (במקומות פודים) ואין-An-תנו הלכה ברורה ומשנה ברורה במקומות אחריו.

וישנן הולכות הנראות לכלנו שמלכתחילה כתובן המכיל רק בראשי דברים והשאורים לא רק בפרטיה אלא גם בעיקון — לזרה שככל-זה. אחת מalto הוא קביעת זמנו הערב, הלכה הראשונה במשנה הדואשתה. עם כל הבואר היסטורי שנחנו ליה חולת תחלת תלמוד הבבלי (ריש ברוכות : ובדתニア ובא המשמש וטדרה, וביאת שמשו וכו'). וממאי דהאי ובא המשמש כו' וכו' סימן לדבר צאת הכוכבים כו' שניא כו'), ועם כל הרברטים שהויסטו עז חכוי בהרבה שם בירושלמי —קשה לנו למצאו בוה את יידינו

אקדמות מלון.

כל התלמיד, במשנה ותנרא, שום, דבריהם שכיעיט שא' אתה רשי' לאמרם בכתבי — ושבתום חכיל משום, עת לפנות להי', שלא תשכח התרבות מישראל (חטורה יוז', עוד) — השארום בשער יוזע ברבויות של'פה נס לאחרי שנכתבו. לדוגמא: בדרכידם **פראטונים** — במשנה דראשונה: מאנמי קוריין את שמע בערבית מעשה שהברננים: בסיסים לאכול בתרומות, ופרקן בנם, חנא הוכא קאי דקתיי אמיתי (כי דרי שרם אמר שציריכים לクリות קיש') ומשמי תנא אקרא קאי (כלומר שציריכים להקריט על דברי המשנה הכתובים נס דברים בעיט), וכן שם הלאה: מעשה שהברננים נכסון לאכול בתרומותן מכדי כי ולעתני משעת צאה'כ כי' והוא קmil דכפרה לא מוכבא (כלומר, עם הרבויות הכתובים במשנה השמייעו הטענו נס עוד דין אחר שיש לאמרו בעל מה מהן דיקוק ולבנה ברבויות **הכתובים**).

מתקן דיקוק והבניה בדרכיהם ותפקידם נס. הרוי מיד במשנה הר א שונא ובחובה הר א שונא של האדם למלא (ברובגנווּם לברימצוה מיד בחתלה הערב) נקבעו הדריכים בצרה בו שבעה שאותה קורא אותו מותך הכתב עלייך להעוזר - להתחילה ולסיום - נס בדרכיהם שבעה. ועריו בכל השיטם. בונה נכין נס דרכיה מכללי המשנה, כמו: הפורי מהחרמי, אין סדר למשנה, ועוד. וכן דרכיה מכללי ודריכי הנמרוד, מה שוררכם לךץ ולדרנן ולשנות ולהוטסיך וכו' (במושב באשטיית יוסף וככללי דתלמודו) ומה שרטט עניינם במקום זה ועשוריים בספקות. אחר, וסדרה להה, בטעם היסטורי בכל אלה אודה הוא: דרכיהם שבעה נס בהחכמת גנשרו בכיו' בשער ידוע נס דרכיהם שבעלטה.

ככיו בשער ירושה נס דפסים שעלה שם ובי מני רבינו הירושא אף שכבר נפלו מחולקת וטוקות בכמה מהקבלה (רו' מפי רוח עד מפי משה רבינו ע"ה ולמ"מ) – עוד מרט ר ב ח שכתה תורה שבעל, ור' ר' הי' הרוברים הקצרים של המשנה שרבענו הקדוש סדר במעט הכות ורב האבות, לבאים אחוריו כבר עמקו דברי המשנה הקצרים הציריכים כל-כך הופכות ובאוורים בעיט, ונעשה לנכוי מרנת הדור ההוא כדברים שביעיט, ושוב היהת עת לישות לה' שלא השתחנה תורה מישראל, ובא תלמידו ר' חייא והוסיף החוטפותח, ח' שפת המשנה, וכן בא אהוב והומיטו ר' ר' ואושעיא המתניתות (שרארשונים ירעין מן המשנה כאשר אמר אלמא בחנויות ב'א), וכן הומיטו ר'ם והברידם ותיכמים רבים עוד הבריות השונות. ובימי רבינא ורב אשינו שנטרכו הדרות עוד יותר ורבו יותר מהחוליקות וטפיכון בתקבלת – מצאו לנוחן לסדר נס את תלמוד הנמרא שבו נאפסו החוטפותח והרבריתו.

כ פ ר

בין השמות

באורו והלכותו בכלל ובאופן ארוי וירושלים בפרט.

יסור חלה וו כשבת ליד: תיר ביה"ש ספק מן חיים וכן חלילה כי כלו מן חיים כי כלו מן חלילה ספיקו אותו לוחמר שמי יסם. ואיה הוא ביה"ש משתקע החמה כי שפנוי טורה פארטוי, הכסוף החתחון ולא הכסוף העליון ביה"ש, הכסוף העליון וחשות להתחון וזה לילה דברי ר' יהודא, ר' נחמי אוסר כדי שיחלק אדם משתקע החמה חצי סיל, ר' יוסי אומר ביה"ש כהך עין כי' ושם הלאה: רוא גנטא קשי כי אמר רבת ארוי איש ברוך ותני איזו ביה"ש משתקע החמת כי' שפנוי טורה פארטוי והכסוף החתחון ולא הכסוף העליון גני ביה"ש הכסוף העליון וחשות להתחון לילה, ורב יוסי ארוי איש חמי קתני משתקע החמת כי' שפנוי טורה פארטוי וום הכסוף החתחון ולא העליון ביה"ש הכסוף העליון וחשות להתחון לילה, ואולי לטעטיו דראחטער שעור ביה"ש בכמה אמר רבת ארוי איש כי חלקו סיל ורב יוסי ארוי איש שני חלקו סיל כי' שאו בינויתו פלאג דרנקא. ושם הלאה: אמר רב יהודא אמר שטואל בוכב אי' וום שניים ביה"ש שלשה לילה, חניה כוכב אי' וום כי' איד' יוסי לא בוככים גדולים הנראים ביום ולא קטנים שאינם נראים אלא בליל אלא בינוינס כי', איל רבא לא שמעו את דלא קיט לעט בשערו דרבנן ארפשטי אדריש דיקלא אהלו שרגא ביום חמיעון מאוי—בmetaחא חי תרגנלא כי'.

פרק א.

מה בין נשף השחר לבין נשף הערב.

ראשונה עליינו להתבונן על המתחה: הלא נשפי השחר והערב שניהם נקראים נשפי (ברכות ג:) ושניהם שומם—יח (או כיב וחתץ או ביד) מעלה, שכלשן חכלן נקראת עובי הדקיע' שבכה שלות החמתה עד את קרני אורחה עיט האזק מועל—ומטה נשנהה הערב מן השחר; הבוקר יש לו גבול אחד ושוער דעת "עלות השחר ג' וגנן החמתה ואין בו לא סרען ולא צוחה וטה הרי לו להערב ישבו בו הספיקות המשאלות והנטולות: א) יש בו בין השם שות, ב) וביה"ש זה כי' מן הזם ומן הללה וט' כלו מן חיים וט' כלו מן הליל, ג) וכשוער ביה"ש גדרלה המתולקה: לרבה אליכא דרי יהודא $\frac{1}{2}$ סיל, לר' יוסוף אליכא דרי $\frac{1}{2}$ סיל, לר' נחמי $\frac{1}{2}$ סיל, ולר' יוסי כהך ען, ד) וביה"ש דרי יוסי מספל אם טישך שיך בדר' או כד' שליט דרי מתחל דרי יוק

ואת רגילע, ונס רבוטינו הראשוניים זיל כלו דברו עי' ברמות וכאלו הניתנו נס דם את הדבר לתורה שבע-פ. נס לאחרי שרבענו העדיא האיד אויד נרול בהנשוף ואיזו נדולין מהארזרומים הושיבו אורות — אלו מנשדים ככערב — בענין השרב.

וביתור הארץ ישראל, מקום המורי, שמננו יצאה הזראה לעולם, דוקא בה אלו פונשים ביותר הגדעות הקצניות ותמיר את שומעים ורואים תלוקי דעתות וחלוקי מעשים בין רכינה ונדרליה ביחס בקשר עם הלבנה זו. רביט מהרבעים שבאו מארצאות הארץ שם נהנים לדרליק במצוشك 12:1. שעה אחר השקעה, צוקים כרכוביא על מנת ארוי לדליך חצי שעה ומשהו אחר השקעת, ומהם מושיעים עליינו פעולות על שאין אלו משניות בספק השועע, בפרט שהוא אדריאן המחבר החולך בשפת רית באורך וגשף, ולעומתם כבר נמצאו רבינוים בארי שנהנו להקל עוד יותר ולהדרlik לצורך מצה (כנון שבת חינה ולצורך מצה אחריה) נס קודם חצי השעה וממצאים יהודים המהווים להקל נס בקרוב לשער 18 דק, כשלשת רבעי מיל ארוי השקעה). ונתעורתי בעוהאי לבאר בספריו זה בבחוי הרל, כח הגם עץ הענקים, את הענין, להוציא קרי אור על דטרומי הנשפ וטפוקותיו, ואקווה להיתר' שיזוכני לקרב עי' ספריו זה את הענין בצעדים עוד אל ברורו. וקיים בו ודברי אשר שמרי בטיך לא ימושו מפיך ומפי ורעד ומפי ורע ורע ורע וגע).

יהיאל מיכל בהיר אהרן זיל טוקצינסקי.

הנימ מרת טיבא ניע ורבנית מנישויעו אי' איך הגאון הנודע ר' יהושע ראניגוביץ בהמאן הקירוש ר' אל' ראנגלער פקאלאיש ולהיה.

יום א' זי'ב אדר התרופה

פעהיק ירושלים ח'ז

לשכת חתת הכללי ווישיבת חק' עץ חיון,

ובכל פזוי חזרזיות חדרות בוחר — בחירותה ח' בחוכמי ירושלים תי' מקומות חפלרין של מלך עליון, זה במוקם חרכח של נסחות ישראל מתרכחות נס הנගדים שלחן לא רק בשוחח ובמנחן אלא גם בדינום והלבטה. לדוגמא, אני פוכר גם את החוכמים החטיריים במלחכה הפרברות בזים (בצח כתבי דברי אלה): דין קריית המגילה בשכונות וחבבו העיר שרבցים ורויאים אומרים לקרוא שם ביד ואחריהם אמרים בטויו, ורבותו כאלו, (וירכתי בעותה גם עי' קונגרס מיזהר שיכובו איתך בחור פרק אחד כפפני "עיר הקורש והמקודש").

בין השימושות

(שס' שחי וכיווילטמי ריש כרכות טודורך כד' כלפי דרי נחמי) וכד' נקען בוגט' גם כרי נס כרי יוסי להומרה וישראל דרי יוסי הוא בתר דשלים של דרי יהוא—הננו בס' עד אם התרף עז דרי יוסי תומי אמר בהדרש דרי או טולג טמן, ה) ומתי מתחילה ביה' נטלבשו עמו עולם: להריז וסעתו מתחילן' ובכע המיל דביה' אתר נ' מל ורביע משקעה החמה, לשוטת הגאנטס מתחילן' מצ' שעקבעה החטה, ולהזראיט קומ' שעקבעה החטה, והחוין הוה כישנה לא עצמאו מנד' לנו שיש הסרש במחות הוים בנ' שחר לערב, בבוקר מד' שהתחיל מאור הוים—אף שהחמה עוננה בקרוב לריח (או כד') המועלות מתחת להאפק והרקי עוננו מל' בכבי הלילה—כבר התחל הוים של התורה, בראש ברכות וריש פחסם, למאד ובא קרא יום' כרכוב (חמי' ד') ואנתנו עושים במלאה ט עלות השחר כי והי' לנו הלילה לטשمر והיום לטל אב ה, ובמשנה דטנילה (כ') דיטא (כ'יה), הביע זמן השחתה הרואה אומר ברקא, ושם בסוגיא ובמשנה דטנילה (כ') וכל' שatzoon ביום טישעל'ה עד מה השוד כשר, ולשון ערבית סטוק ערבית בזטן אחריו שהתחיל מאור הוים להאסל כבר כליה קיים, כמשמעותו זוגחים (ג'ו), ומנותות (ג') וסגולות עד. וכן טורה לישון התורה: וזה ערבית ויוז בוקר יום אחת, ולשון ערבית גקרא עוד טרם באה חשתת הלילה למתר, כמשמעותו לשונו עיש ערוכות המראות והמאורות, וכדרותכח נס טמקי' עד, כמו: ותבא אלוי הזינה לעת ערבית שפירושו סטוק ערבית בזטן שהעופות באות לקין, וכדרומו, בטהא חז' תרגנולא בדרבא ערובי. ובכל המקומות במשנה גנט' שטודר בלשון ערבית, לא בלשון לללה, המכון הוא בנים ת היללה והוא ערבית זה שטודר בראשו והאריתו דאליב' היו מושנום שלשת,ימי' הכרזאה הראשונים מארבעה שלנו בראשתו וכאריתו דאליב' היו מושנום שלשת,ימי' הכרזאה הראשונים מארבעה הימים האתיניס, שהראשונים היו בלי ערבית זבל' שחר, אלא בודאי היו נס המ בנטף של ערבית ונטף של שדר, והיום מתחיל מעשי', שדר במק' (כ' פ'יב) העיר עד' וכו' שטודרבען מיטמע שהערב הראשון דרי חשק לנמר ולהאברנאל בשם הרין היה נס הערב הראשון בהדרגה כמו שלנו עיש, ויש לדבר עד בוה.

ומודע באת חילוק הנשקבשטור (שכלו יום) מהגש בערב (שהונכו ליל) אנו מוצאים בירוש' ריש ברכות: חברהון דרבנן בעי כמה דאית אמר בערבית נראו נ' כוכבים כי אידר אף בשחרית בן (שכל זטן' שטראו עד נ' כוכבים עדין ליל) אידר אבא כתיב המשמש ציא נ' וכא השטש כי מקיש' יציאתו לביאתו מה ביאתו ט' שיתכסה מן הכרזות אף יציאתו לכשיותוד' ע' לבריות כו', ואם לא נאכחה לפרש שדרבי' ר' אבא הם מהקובשא (כדרטדרש פיט' שם) נראה שהק' מה ביאתו נקראת מיד ט' שיתכסה אף שעודנו גרגש — כד' בצעיאת טד' ל' כ' שי' תוד' ע' אף שעודנו לא נראה, עד' שאמר ליקמן ריה נלטינה טדי', או אול' היך מה באתו למוחץ וכא קרא לילה אף יציאתו למארד ובא קרא יום אף שאן דומה לנמר, דבערב מיטמתחיל להחשה אינו אלא ספק לילה (כ'יש' זבונקר למארד ובא זדא יום וכדריתא בספסחים כ' ובמנילה כ') אידר בא כתיב הבוקר אור התורה קראה לאור (ולא ליציאת השמש) בוקר, תנא ר' בנקר ליתן חום לבקרו של בקר,

ארדי כי ר' בן אם אתה אומר ליתן עבוי של רקי' עלילה בן בערךית בין בישירות נמצאת אומר שאן היום והלילה שון ותני בתיקות נירת היום והלילה ישן, והבל מתקשים כאן בדבריהם הלא בתיקות נירת יב' שעתה מהנהה עד השקעה איב' אדרבה אם אומר ליתן עבוי של רקי' בן בערךית בין בישירות לילה או היום והלילה ישן. ופי' סיט על היישלמי לא טובן, ואס' סיטוישו של פהיט שם אף שמקשה נס הוא הקושי' הניל תידצטו לא מהוויה. והנה הפירוש טכעל ס' תדים גורם גורם בירושלמי הביא: אם אומר ליתן עבוי של רקי' בן בישירות בין בערךית ל' יומ' ולנרטא ולא קישה עוד, אבל סיטוישו שם איננו עולה כלל, הוא לשטוו מפרש שם ישרי' בר בן בא להוביח' (כשתה רת) שעד סוף הגשף יום (והאטוראים הקודמים לדעתו סיל' שטעהיש עד הנין ליל) ויעו פריך ר' בר בן בישלמא אם עובי הרקי' מישתיה עד הנין יום ועובי הרקי' בערב לילה ישרו יום ולילה שורין, ופי' זה חמזה בתורת: א) הלא היום והלילה שרים בתיקות נירת דוקא אם נותנים כל עובי הרקי' נס בישירות נס בערךית ליליה. ב) וככל לנו ישרי' בר בן בא להקשות וכינאה נס הוא בא לישב האכבי' של חבירוין דרבנן ובול האטוראים מן ר' אבא עד רב הונא. נלטק את ההילוק מן הנינט' של בוקר להנשף של הערב. נס בעל חדושי הרזה בכיאוינו בגין כי אם היום מתחיל מהעיש' והלילה משקעהיה שווים היום והלילה בתיקות נירת, וכאמור אין זה נכון. והנה הטיכ' (טי' פ'יד) גורם, אם אין אתה אומר ליתן עבוי של רקי' ליליה בן בערךית בין בישירות' (ונרטא זו אחת היא עם גרטת ט' בעל חדשים אוף שהלישן שנונה) וכperfaria בא' שריל שאן ראי' מיט' החמה ליום תורה, יום החמה (הישבן יב' השעות) היא אמנה מהנהה עד השקעה אכל דין יום שאן, ביאור זה נכן הוא אבל מה שטביסים עם זה שרוי' בר בן בא להקשות על האטוראים דלעיל האטוראים שטעהיש עד הנין הוא יום ורב הונא הוא ישבא לתרען עז' שרוי' מלכא' נספיך כו', רל' ישות תורה מתחיל בבוקר מהניין אבל בערב הוא נטיש עד סוף מאור היום (כשתה רת) והמשיל הוא ישתמלך בא מיט' שטחראים חילתו אוטרים שכא וכישיטה ר' ק' כשגען' לגטרא אומרים יציא — נס זה לא נראה בשתים: אחת, שלפיו שוב דברי ר' בר בן באו כאמצע כל התודיצים להקשות ולא בן נרא, שנייה, לפי דבריו שרב הונא בא לאמר שהוים נגמר בסוף הנשף איב' שוב שוה הערב להבוקר, כתו בבוקר מכיו' שיש רק' קצת אוור הרה הוא יום כד' נס בערב כל זטן' שיש קצת אוור הוא יום וכ' הפטני' מוכיחה לשוניה הערב מהבוקר, כן נס הטיש טהטך מוכיחה שבהננס לעיד טזין' שرك' נרא ראותו חלי' אוטרים בא המלך וכגאנטו מכיו' שرك' טה כס' ה' הו א' אף שנל' חילו' עוד נראים, אוטרים שכבר יצא המלך, וכך נס בערב אף שיש עדין אור הכר' שעקבעה השטש.

ולעניד בעיקר כוונת ר' בר בן אידך המיב' אך לא בביוארו הוא. והגרא שרוי' בר בן נס הוא מшиб' לריח חבירוין דרבנן — הכ'': אם אתה אומר ליתן עבוי של רקי' ליליה, רל' אם אתה אומר כמו בערךית בשערן' ב' כוכבים ליל' נטרכ' בישירות שער' כ' כוכבים אטורוינס לילה איב' הופסת על היום מל' וטחזה להכפת' (כ'יס' נ' רביע' מל')

ושחתת טריב שעות הלילה מל' וטחנה והלא בתקופת נייח הים והלילה שנות מהנהיה עוד השקעה, אעכ' ישן ענן חשבון הים והלילה נגע לדין הים והלילה, החבן רב השעות הוא רך מהנהיה ועוד השקעה ואעכ' זה נגע לדין הים, ותו אעכ' להכricht מדערתב ב' כוכבים ללה בר בשתיית, דין הלילה מתחילה אבננס כשנראים נ' הכוכבים הראשונים אעפ' שהחבה באצע עובי הרקייע, דין הים מתחילה טעהיש, עתה הדאי הנאן רבי אסר ולמן טעלצער שלילא הריט הריאשי, שגס מסדר זמנים כתוב כפירושו והנאנוי עז' בא רב הונא להזיף; נלפיגא מדא מלכא נפק (התחל המלך לצאת מלטzn שלן) אעכ' דלא נפק אצרן דנסיך (וינק השטש מבין שהחחל אוור להוטע נקרא השמש צאן) שר' עליל (התחל להבנס לפלטzn שלן) לא אטרין דעת ער שעה דיעול, ריל מכין שיק על גותכה הוא אעפ' שחיליו עד נאים אוטרים שכבר ננס לפלטzn, וכך גם השטש אעפ' שאווו עדין גיאיה מבין שנטכח הא נקרא, בא השטש, (ואעפ' שקצת דחוק הלשון ע' ד שעה דיעול נבן יותר לפרש שרל מכין שرك הגעה שעת הכננו הוא — מלפרש באופניםattiים שקש' להלט, וכבר וזה קרב פרישנו ליפויו פni משה ומתחאים גם לחדושים הרדה).

די' לנו טעם לחלוקת הבקר מהעיר, מקריא ומסברא, שבשחר. מדי' ישמרניות אודרו נקרא, גיא השטש' ובערב מיד שנפתחה נקרא, גא השטש'. ויש לנו עד: השנרו שטחוהו מלילה ליום רואה האדם מיד שהחחל אוור הבקר לויז וקורא לו, בא יומ', ובערב מיד שהחחל לניל אוור מפני חזק רואה שמבעיד יום וטביא לילה וקורא — בא לילה, וכן הוא גם טבע הרבר: אודם הבא סטוקום חזק אל מקום שיש בו רוק סעט אוור טיר או לו רואות הסביבה, ולהפר כשבא באצע אוור חיים אל אותו חפקום שיש בו כשבאים ימשך ראותו כאפרה, רק לומן גי' כוכבים הוא לילה. וכן אדרהו כשהעריב לו הערב הראשון הרגש מיד בהחץ ההולך ומחשך, ונחעכז, ובנקר מיד כישחחל האור שב לדוחה הרגש בהחותה היום, ובירושלמי ברכות (פייח) ר' לוי אמר בשם ר' ב, לוי שעות ישמיה אותה רואיה כי כון שצאהה שבת התחל ליאטש החישך ובא וגורי אדם ואמר כי יותקן לופר שמן אדרהו מהחלת השקעה לא דעת מה זאת עד שהחחל להחץ יונר יהיו גם אצלו זמן בין השמשות' שנפתחה [ולפי חירושלמי תזה קרש אדרהו ליל שבת אף שהארה או "הארה", וקצת סיוע טבאן לשאלת יושבי קבצי הצפון והדרומי, שלסת ששה הראשונים יומ', או לילה, כדי יעשו עם השכינה, ואולי גי' כוונת חירושלמי ריש' ברכות "גראו גי' כוכבים אעפ' שהחטט באצע הרקייע כר' שכט' טפחים דהאי" (באצע) הפסכו עובי הרקייע — ואולי גם הכוונה: אף בסטוקום שטחהת שולחת באצע הרקייע שמחשבין חזות של גי' כוכבים מאופק ירושלט שטחט התחליה חביראות. ולקמן פיו נדרבי בעוזי' בארכוה בנגע לגובה הרויז ויודבר גם פטרוט זה וגער נפ' בנגע לשופט באירון].

ומכין שהלילה בא בעוד שישולט עדין אוור הום ומטעם שכבר נראה הישיוני מגלחת האור מפני החישך — נכל הספק מהי בא דין הלילה, אם בבא השרינו או אם בכאה ס עולח השני, ואם רך כשרואים אותו אודוקא כשמרגנישים אותו, או אם בשנרגניש מקצתו או כלו, ובזה תלוים טני הפסחים בכיהיש שנולדו לחכילה וישגלו אחיכ' בין החופקים.

פרק ב.

סימני הנשף ובאזורם.

ולסיכון מכין שאן הלילה בא כמו היום, במתן הניכר לכל, אלא בזען ערוכב ויש בן הימשות אשר לו ספיקות הרבה שכן הרבו לתה בו סימני: א) מישתישקע החטה כי שפני מורה מאידמן וכי שהכיפה החתחן כי הכסוף העליין כי, ב') כי רבעי טיל או ב' הלחאה טיל, נ' לרי נחטי האומר מישתישקע החטה חצי טיל — סמננו יצת החטה בראש הגרטל ורד וטבל בים ועלה, ד) והס' של כוכבים כוכב אי' כי ולא כוכבים הנראים ביום כי, ובירושלמי מסמן עד: ובכלב ריתחמן תלהא כוכבים בר מן הרא כוכבתא גורמת הרין דדטיא כהדרא ככבהא, ה) עד הוסיפו (כי' וחירם אטהיירולמי) כשהלכנה גווחת ונגןן לאורה הוא ללה, ו' ואחרי כל הפטמים איל' רבעה לשטע' אהן דלא קים לנו בשעוואר דרכן אדרשטיין אריש דקלא אהלו שרגנו וכו' חזוך כל הפטמים הללו מורה גיב' שהלילה בא לא בזען מסיים נטו היום. ומפני שהפטמים האלה הם היסוד לבירורי ההלכות — נקבעם בעוזי' בסדרות.

א. סימן הכסוף:

א) ענן הכסוף ופני מורה מאידמן הוא דבר שלא נתרבר לביבס. וראשונה עליינו להודיע שרבים גם גדרולים טעו וטועם שסימן הכסוף הוא بعد טערב טיקום שהחטה שוקעת, וזו טועה דמנכראה, חרוא, בטערב מכסוף חלה העליין ואחיכ' התחתחן ובכניתה אהא להטך והכיפה החתחן ביהיש ואחיכ' כשהכיפה העליין והשה להתחון לילה. [אסמנס ברושי גורה (ג' ר' בח'יש) וכיראים ריעיד] וווקק (ניא) נמצאה חוגста החוצה: הכסוף העליין כי' כי' אכל כל'ס פיט הוא ואשר הניחו ברשי' שם, ובכל חdetוטים ובכל הפטוסקים מוכאתה גורמתה שלגנו גם הדרבים ביראים טוכחים שפנס נפל שם, רטיטים, והשהות להתחון לילה' ו' לא' והשהות לעליון]. שנית: הלא אמרו שמן שקייעיה עד הכסוף איינו אלא, דנקא, 1/2 טיל, ובטערב הוא זמן אריך טאר, אף גם אין שם המזיאיות לכל שעורי הכסוף, 1/8 טיל לרבעה, או 1/4 לרבי יוסף. ועוד בטערב כשהכיפה החתחן כבר יצאו כל כוכבי לילה, ובגט' מיבור שPsi הכסוף הוא קדום צאת גי' כוכבים. ובירור הדבר שPsi הכסוף הוא בטורח ולהפקיד בשחרית קדום הגזהה — בטערב) וכן מעצתי אחיכ' מפירוש בט' ר' ניסים גאנן לקטן (קייח), וכן מורה לשון רשי' (לייח) ר' רה פנס. (ומתביבים אחדים בומננו שנגו בעין וזה ושנאות מי' בז'), הן אטמן בסוגיא דלקמן (לייח). אמרו אבוי' חוי' לרבעה דקה' לא טערב אל' והא תנאי כי' שפני מורה מאידמן אל' מ' סברת פני מורה טפש, לא, פנס המאדימן את הטרות, מוכחה שפני מורה מאידמן הוא בט ער בערך הנקרא או' פנס המאדימן את המורה, כי' בס' היישר לרעת שפנ' מורה החטה כי' שפני המורה מאידמן הא' פני מורה טערב' ונקרא פני מורה לעת ער בערך כי' שמאידמן עד שהישחר החתחן כי, עכ'ל. וללאויה ריל' שכיפת הרקייע באופק מירשלט שטחט התחליה חביראות. ולקמן פיו נדרבי בעוזי' בארכוה בנגע לגובה הרויז ויודבר שפנ' המורה מאידמן' והכיפה החתחן' הם כי' דברים נסודים, דהלא באווו הומן שפט

המעריב. וכיסוון לא בכל פעם שיש חלקו עביס יתראה חכורה חזה כי הווא תלי' בגובה הענינס וכוכדרת ובלחומרם]. כי קרוב לוطن השקעה נופלים זיהורי החרטה בטלוא החלל ישר ממערב לטרורה והאדומות המודוברת נראית רק למורת, וכל מה שיזודה החמה למתה מהאוסף עולמי יהודורי לטעללה בכיסת הרקיע. (ראה הציר בדברי יוסף דף כי' אף שאין הזיר החוא פורוקן).

וכית' קאת גם מפרשיש שני הימנים, פיט מאידיטין' והכסיפה' ישניהם בצד אחד הם, מרכז' (שם ל'ד) 'פיט מאידיטין' עדין לא הכסיפה אפי' התחתון, וכן יתגא מתיידע הרישכיא שחדרין ללבנה אליבא רדי יהודא למטה איסטוא ניכר בכלל פיט מאידיטין שהוא כדי לבאר מה זה הבטף, ועמש' בוה תלאה בעוזר שבאיור הכסיפה הוא הנספח האדומותית, ולשון המאודיinci' כי: 'עד מעבר קרווא פני טורה טפני שאותו צד מאידיטין טני הטזרה' במערב כשהחתה נווצה לשקווע באורה הננספח בחלאן שטחהבתה בחולן ישכנגדה' יש לפרש נמי היפוי ואומי' לשון רוח שהבאנו לעיל רלך.

והדרא הפלאה למטה איסטוא הביטו אבוי או רבא במערב, ואפ' אממנ' רל' שרט' בחושיחת החזקים (ע"י לפסל נגרה כ: מת שרבעא ירע בחוש חריה שלו להבחין בין רט' לרט') הכוו וראו במערב את הפענים המ אדי'יטי'ן —עכיס' למטה לא הביטו לטרוח שם רואם הכל את האדומותית בעצמה, ואיל שחי' או פיט טעוגנים (הא רדי' רשי' על מאידיטין, שנאה אדומותית חמה בעכיס' אין כוונתו עכיס' ממש דאי' אין וזה סיטן אלא במרקחה של עכיס' דקים, ופישוט שכונתו על האדים הקטוריים הטעדים העולים מן הארץ' שהם סכת המאים והמכסיף, וכטיש הרמיכ' בפיהיט רישי' ברכות: 'קרבת שטה אוד השטש' מן הקיטוריות העכיס' העולים מן הארץ' חמד') —דאכתי לא מוכן האיד' רבא חוו' לאבי' דקה דאי' לטרוח איל טי סבנת בו', ומה הקשה עללו הלא שפער הביטו במorth, (חו' ראי'י גם בס' דברי יוסף להרהור טוהרין שוואוין זל אוור שאיינו ידע לפרש סונא' זו), וואית' לר' אחד (הרהור טוהריה ניסנאחן שליטא כו'ם תושב ארץ') בחוריו למס' שבת מפרש שהסתכלו באיזו נקודה שוקעת החטה במערב למן דעת את הגנודה המקובלת כנגדה במרוח' ששם מתחיל להכסיפה ואובי' בקיושתו חשב פיט ממש היינו 'שיהי' כל צד המורוח' מדים והшиб לו רבא סיט' המאידיטין כו' היינו הגנודה המקובלת להחתה, עכיד. ואפ' שווה אמרת שעיקר הפט' הוא רק הגנודה המקובלת וכטיש הלאה בהגהה —אן כי' טישב הדעתה. ומה שנלעניד יותר נכנע לפרש שאבי' או רבא הביט שבעיר לא בלא ל' פיט מאידיטין אלא שיט' על השקעה ואיל הא תניא' כי' שיט' מאידיטין הוא יומ' (כישטה רב' יוסף) וליל להביס' דוקא על השקעה ועיז' השיב לו, טי' סברת פני טורה ממש לא סיט' המאידיטין את המורוח ריל אללו ה' פ' ני' טורה ממש היינו הקן התחתון מועל להאוסף (שהוא נקרא ס' ני' טורה' נמשנה דיוםא' כ'ה, האדר ס' ני' הטורה') שטר' הי' אפשר להביס' על ט' וזה אבל אחריו שאן הפט' ס' ני' הטורה אלא פיט' המאידיטין (ומטערוב למorth, כטיש לעיל) אין האדר שטחורה בקעה האוסף אלא מועל לו, (וכטיש הלאה), איך אין הסיטן חוזה ניכר לכל ולסינך הביטו במערב פשוטו לוطن השקעה.

מאידיטין (הנמשך בישי' רך אחד השקעה) בטרם הכסיפה התחתון פלני' ב' רכה ורב יוסף, ואסילו אם הוא צד מערב נקרא כך עיש' שמארדים את צד המזרח (ושם מאירפז'ן' איננו כם תואר או ים פג'ול עופרי' כביש' הנאון הריש' במו אם יאודיכו כתולע' אלא שם הפעיל, ובכר כי המלכים שנט' אם יאריסו כתולע' הוא ס' הפעיל) ואפ' ישיט' מאידיטין הוא במערב אבל ט' הכסיפ' הוא במערב, וכך אית' אכתי למה הביטו על סיט' מאידיטין במערב ולא על הכסיפה שבמורוח — אמרתי לישב אתה בשני פנים: האחד, שאבי' ורבא בגיןה בשחת רב' יוסף קיטי' שכז' שיט' מאידיטין ועדנו יום דאס' כרבה הלא בזומן שיט' מאידיטין כבר ביהיש' ועם הלא הביטו בערב שבת (כטיש' רשי') מסתמא רדי' לדעת באפשרות מלאכה הדר' בן גס בחודשי הרודה ט' ה' שאבי' ורבא בשחת רב' יוסף קיטי' ובצח' הי' להם או שעט' הדחק והביטו במערב אם עוד פיט מאידיטין ואיא' הי' להם להסתכל במו'ה על הכסיפ' דאו נס לר' יוסף כבר ביהיש' [וטלבד' פראש'] אצער נס לומר שהביטו לא דוקא בזום שבט' אלא בטקחה של לורה לועת טחי' לטולו]. ההן השני רל': שאול' בס' רכה סיל' רב' יוסף שיבריש האמוץ' היינו הספק מהיה', מתחיל אוד' פיט מאידיטין כישתחל התחתון להכסיפ' אלא שלדעת רכה מן' שקייעיה עד הכסיפה התחתון (בערך ב' דקיט') גוזה דרבנן הא טשומ' שללא ריבים בקאים' בס' הכסיפ'. ובזו היה' מוחצת ברכבה קושית הרשכיא' ללבנה אליבא רדי' יהודא למטה ולאי'ו תועלת הובר כל' ר' יהודא פיט מאידיטין —טישום שלדיב' יש שני מני ביהיש': כי' שיט' מאידיטין —טדרבן, ומשתחיל להכסיפ' טהיה', ולקטן' צג' ח' כתבי' ישכטומני שכך למד' הרמיכ' בסוגו'']

אכן המסתכל מוצא שלו רך ט' הכסיפה אלא גם פיט מאידיטין — הנהו בצד טויה, ובצד טער' אין או (בשעת השקעה) לא הכספה ולא אותה האדומותית המכسطת, ואפ' אממנ' האדומותית שבמורוח באה' מערב אבל' המערב רק ט' אדים את המוח' ולא אדרום' בעצמו אלא מכהיק ומזהיר (ולפיז' פיט מאידיטין' הוא שס' תואר כטו אם אידיטין' בתולע' וכטיש' גרביש', ואטטו' בלשון כוה' משום שהוא בא ממערב' האדים'), והנה ל' פנים' המאידיטין נתנו חכיד' ט' 'כוותא' ואין הבאור של' 'כוותא' מלמטה לעלה באוסף דאן' וזה נטשל לבוחרא, אלא שבאוו ט' זורה ל' ר' רב. היינו שקרני האור חודרים מן ט' פיט' המערב' דורך כל' האור ונטלים ע"ש, האדים הקטוריים הטעדים שבמורוח. וב' ט' ני' ריח' וכן כוותה ריש', והוא פשוט כטו בדרכ' חלון: 'כללו נר' דולק ל' מטה' מהחולן והאור העולה למועל' בהחולן (על האדים הקטוריים שבמערב') שנגן' החלאן — חור' מן החלאן הזה שבמערב' (עד' אל' הבותל שבמורוח, וכשחור' האור מן האדים הקטוריים שבמערב' עד להאים' הקטוריים שבמורוח געשה המראה בטוריה אדים באדומות' רוט'ראן'). [ואפ' אמנס' בסובון חטאות האמוץ' הווא דוקא בזומן שחרקע' בטחו לא בזומן שיש' עגנים' לחום או' יבשים —ט' יט' יש כמה פעוט'ם בעה' שעיבס' הלקים פוטרים' במקומות' שונות' בכיסת הרקייע' —שהסתכל' ייכח' נס טמראה' העבטים' במציאות' המארדים מטערוב' לטורה' בטלוא חלול': בחולח' גראח' אותו האדומות' (רוייט'ראן) על' חלקי הענינים' הספוטים' לאוסף חטאות' (וחלקי הענינים' אשר במערב או' טראח' אש') וכל' מה שטוטיפ' החטאות' לעלות מערוב' האדומות' (באחות' האדומות' המכسطת) חלקי העבטים' שבכיסת הרקייע' חמראוקים' ט' פנו' טורה' עד' שלאחורונה גוטל' המראה (רוט'ראן) ע"ש' חלקי העכבים' בצד'

ב) ועתה נבואר מין הักษוף, ונתנו חರשה שהעדי' יראשונה הרחבה ר' יהושע שוארץ ול מה שצוא בבחינותיו הרבה, שאורך הักษפה, היינו גמר הקסף, איננו משתנה בכלל כי השנה, ובתבונת כמו בתמונת מכסף העליון באופק יושלים ערך 14 ר'ך אשר השקעה, עיש דבר יוקט ד' פא. ואנכי חקרתי והוכחתי בעוזי כי בס' באופק יושלים תיו' והוא אמן בן שהוא סיטן שהוא בקיין כמו בחורף אבל שגם אחר 14 ר'ך השקעה אף שבלה אמן האודם בכיפת הרקע עדין לא הושה העליון להחנן ועד שהושר חרב והשוה עליז לחתון הוא בקרוב ל-17 ר'ך השקעה, שהם נרבע טיל, לפטיש בס' שאחן). והרגע ר' שוארץ ויל שם בהערת, מודה במקצת, שגם אחר 14 הרוקים נראה עוד קצת אדרומית כהה בגובה הרקע המזרחי וכן זה הנחשב לכלום עכיד, ולדעתי אין לנו לבטל נס המראה הבהיר הזה שעליים אין עדין הושה העליון להחנן למני', ואף שלפעיש המתגים בעזק בכאור, הקסף הוא מראה לוון בהה עיש. (בכך' הנה רשי' סי', השחד וכיה בירושלמי, הבסוף וזה בויהיש השהיין השווה עליון להחנן וזה לילה; אשת' בדורשטי הפסטו וזה ביהיש, רל, גם לאחר שהונכת העליון עדין בהיש השהיין אדכ' והשוה העליון להחנן וזה לילה).

אבל הוכטו פנ' זמן רב מבלי דעת מתי' מ' ח' ל' (סעה) ההקסף ומה זה הונכת התחנן. בהתכליל באופק יושלים והבה זמינים על המראה מצאי ראי' כאן החזון הזה^{**}: 14-13 ר'ך עד קודם השקעה מתחילה שני המראה למטה באופק להשתנות למראה אסר ולטעה מאופק מתחילה הרקע להבהק, וזה הקדמה ראשונה לסיטן המראה. 8-7 ר'ך קודם השקעה החלו שני המראה למטה באופק להקסף (כמראת הכללית) ולטעה מההקספה מתחילה להתרדם. 4 ר'ך קודם השקעה קבלת האדרומית מראה ר'ויסראד, 2 ר'ך אחיך הৎשה ההקספה מטה לטעה במקומות האדרומית בקרוב לטעלת אחת, ומאו הולכת ההקספה מטה לטעה, ודווקא את האדרומית המטפשת והעליה גם היא לטעלת לטעה, עם זה הולך ומתקזק מראה האדרומית. 6 ר'ך אחר השקעה התל' מראה האדרומית (בהתפשטו בשמי הרקע) להבחנות עד עדין 14 ר'ך שאו כהה הרקע בכל שמי המורה עד לנקודות הקוווק. 17 ר'ך הושה העליון להחנן כן.

ושוטר הרבר שגם בז'ן 8-7 ר'ך קודם 12 אף' שכבר במקצת הוודאו פיט' והונכת התחנן אין זה עדין הקסף והחנן, דהא פיט' מאדרמן קודם הקסף, וגם עדין

^{**} וככל חווינו חוו אנו רואים רק בעט' שחרקע בעט' השמים לטרח וב' קיטורי'ת חפריריות' השתוויות של אותו הסקום (בחקלים שלו) אבל לא בז'ן שיש שינויים איריים, לא בז'ן שיש אירום להיות לטעלת או יבשים ולא גם בז'ן של חום בלתי רגיל שאו מתחנת המראה בז'ן וכרכום שיש שינויים טקלים אחר לשני יש גם שינויים באופק מוקם בז'ן מתחנים מקיטוריים. עד כל אחד: שעליך להזכיר במקומות הפקיל של השקעה: בנין ביןין ותשויי—כאמצע האופק המזרחי, וכרכמת שוחחת שוקעת במערכות דרכות, עליך להזכיר במורחות צ'ווצ'ית, ובתוכמו שוחחת שוקעת במערכות צפוניות, תבicut במורחות דרכות'ת.

אן זו האדרומית המכונה, ונאותי לדין הכרה לפני השקוט שגמ' 4 ר'ך קודם 12 אז הוא כאן, פיט' מאדרמן' וכקרוב ל-2 ר'ך אדכ' שהלה הקספה להרעלות נקיאן, הקסף התחנן. ולפיו שם, תחthon' איננו מטב' באופק אלא התחנן של, פג' טורה מאדרמן' אף אסנס' לשון חסאי'ין לנ' כו דהו' כי' גזהיל': הקסף התחנן ריל שכיר' חלחח חנוקו של התחנן ריל חלחית בית חיקע הנארת לנו באופן חספריש בין חצי וקיע' העליון לחלי' אחר עכ'ל. משפט מטב' באופק ועמיש' כו'ו'ם'ן.

ועמדתי טשתאה ומשתומם עז' שיט' מאדרמן' והקסף התחנן הוא כאן באופק ירושלם קודם השקעה, ולשתת הגאנס' (אם לא שטת היראים) שהביאור בנט' משיחקע התחנן הוא שיט' שקייעת עגוי החמה (כטודר' הלהה בעוזי' בפרק' הכאיס') מוכח שהטב'ן בא טשישקע החמה לא קודם, אף גם איננו מתאים החשבן: לפני המכוון בגט' מן פיט' מאדרמן' עד היחסה עליון לתחנן — ג' רבעי טיל, והם בקרוב ל-17 ר'ך בגחנן $\frac{1}{2}$, 22 ר'ך הטיל, עטיש הלהה בחישון הטיל), ואחרי שאנו רואים שהיחסה העליון להחנן ערך 17 ר'ך אחר 12 לשעון ערבי, נמצוא שנ' פיט' מאדרמן' עד היחסה עלין להחנן ערך 21 ר'ך. (זה קשה לטר' שהקסף מתחילה 6 ר'ך אחר השקעה שחונכת העליון להחנן ערך 21 ר'ך. (זה קשה לטר' שהקסף מתחילה 6 ר'ך אחר השקעה שמאו מתחילה האדרומית כלה להיחסה ופיט' מאדרמן' הוא 4 ר'ך אחר השקעה ויה' נרבעי הטיל קרוב ל-13 ר'ך בשיטת התייה וסיטו'ו—רטלבר' מה שאן לשון הקסף התחנן טורהן אין פיט' הס' פיט' מאדרמן' איננו מסען כל'').

ותלתי הסביר של הקדמה ההקספה סעהיק בוגביה של עד קידשו ירושלם תיו', יותרן 750 מטר מעלה הים, ושבשלב הגובה רואים מפנה מעלה אותה יצידה). וגובהה הוה איננו מפסיק בפנים האופק ברוחק 90 מטר ולהן רואים את הטמן בוגביו בא, בז'ן השקעה האוסטראנוונית, כי בעלות אודם על הר אף' שרואה עדין החמה לא יתרחק לו' בשכל' בך' סיט' הקסף.

ואחותי ה'י לב' מהס' מה שעדין אינו עול'ה החשון יטח, מכין שיט' מאדרמן' בז'ן השקעה האוסטראנוונית 4 ר'ך קודם 12 ה'י ארך להיות שיסיה עליון לתחנן 13 ר'ך (לא 17 ר'ך) אחר 12. אולם אם נאמר שהס' איננו מתחילה מז' אדר' השקעה ניהא עטיש לקמן סד' ט'. אך עם כי אנו נבוכים עדין בפרט זה, חר'א, אחרי שלא כל' היטים רואים מה מעלה אותה יצירה ה'י ציד' הסיט' להשתנות בז'ן התחלו'ו ובוטו', שנית' נתי' את דעתו' להקו על הסיט' הוה נס' בנווק' בדני' באופק המערב ואודט' שאן חשבנו' בז'ן

* וחולקים כהה מקומות-שבעיר ומי השנה, יש מקום חוץ' שורו'ת את השקיעת באופק חיס' ונראות יותר לטעלת אה' עורתה, ויש מקום או'ו'ן שורו'ת ר'ך חזי' טעלת יצירה. נס' שונא בז'ן האופק המזרחי מן האופק המזרחי, והאופק המזרחי אודט' יותר סן האופק המזרחי, ובאופק חסותו יש' שעהודך ר'ך כשליש או רביע' פעלה או'ו' נס' חזרות; כאשר סדרו' ובחנו' (כני' שובי'נו' הקודומים) חרב' ר'י נתגאל סופר' יול' וחביבו' בכל' רבעי' שלחם, ולטיך' נס' מצאנו' (טע'ו' קחו' וחוו') שחי' חום השני אודט' פה טע' יותר סן חזי' חום הרראש', ובבכל'ו' שלנו' (בסוף חספה) חשבנו' חשבון שוו' (אטצעי')—כחפרש' 3 ר'ך.

לעילן לערככ שיכו סיטן הנשף עם שיכו א ו ר ג הנשף בחאופקים אורה הנשה תחולו בروحך איזון ודרום בווי השנה הארכוטים והקערוטים. ושיכו הכסיף חלו באקלמי החואו, וחשוניות חמם גומן החחלת חספי וסורהו. ויל עוד שבחזיל השכו חשבון זון, טי הכסיף אהרי, בכיקן הסבירות האזדיות של גונה ועומק יישל קיטוריות לא התדריות השטוחות. או אפשר גם לומר שהשי הוה ושערו נאמטו בבעל ישונה ארוי מבכל (כמו ששונה הסי הוה בכארוי בשחרית מבעברית). ובגאון הדם הראשי מודראין מלאר שלטיא העד לי טהוושלמי בברכות פד היא שהם, אדששא אריש דיקלי הוא בבעל, וכארוי טוקדם הוא, ואפשר שגם השוער $\frac{1}{2}$ או $\frac{3}{4}$ מיל גיכ רק בבעל וכארוי הם ביותר. ולדעתי בידישלמי מדורר דיק טשטשא אריש דיקלי בשייל שבכל עטקה טשאייך השיעור של הנשף וטיגנו,

ב. ני רכבי הAMIL:

א) זמן שיקיעת החטיה עד שהכיסף העליון והשווה לחתון (שאו ללה לר' יהודה) הוא כאמור זמן ג' רביעי טיל, ורב יוסוף החוליק ואומרים כי תלתה טיל פלגי רק בזמנם חלה בהיא, לרבה מתחילה סד להשיקעה ולרב יוסוף מתחילה בשני מנוט אחיך בזמנם שהחילה להכיסף החתון, $\frac{1}{2}$ טיל אחר השיקעה), אבל לא סלג בזמנם סוף בהיא. ולשניהם – אין האמניהם עד הגבש גגאלים ג' וביער מל.

ב) ובישוער הטיל ג' שנות : לדעת התיה הוא 18 דק וכייט מ躺着 הרכבים ריש ברכות שמעהיש עד הגז (ומהשקייה עד צאת כל הרכבים) הוא 72 דק, שעה וחמש, ומדובר ר' יהודא נפסחים שהוא ד' טיל—עליה הטיל חי דק, ולදעתו הגראי הטיל $\frac{1}{2}$ 22 דק, והרכבים והרעיב בפסחים פג כתבו שהוא 24 דק שני חותמי שעה, ובשער עי' (חניט) סתם המתרכבר כרעת התיה דבי' שם שעשור הטיל הוא רביעית שעה וחלק מעשרים, שהוא 18 דק, והמדובר לווה מראטנו בפסחים (ציד) מהלך אדם עשר פרוסאות ליום, היינו 40 טיל ברב שעות, נמצא כל טיל 18 דק ($720 = 18 \times 40$, שם יב' שעה), והריעיש עי' הגראי (שם אויח' חניט) דהא מכאן שר שם בפסחים שביר השעות הן מוגהיה עד השקיעה, ולעלא עוללה החשבון 30 טיל, דהא אמר שר שם מהלך אדם עשר פרוסאות ביום מעהייש עד צאהיב, דל' כי מעהייש עד הגז ושל' כי' מהשקייה עד צאהיב פשו להו חולץין, הרי עשר פרוסאות (ארבעים הטיל) מעהייש עד צאהיב שכן פטו שעות, ויב' השעות מהגהיה עד השקעה הן שלשים טיל (וכי' ביום בגין, וכמדובר שם טערכ' סכח), נמצא כל טיל 24 דק (24×30), וכי' שם גם לרבא, לאס' מה שאחתובו שם עולא רבא טרי יהודא האומר שמעהיש עד הגז ד' טיל וכן מהשקייה עד צאהיב ד' טיל, פשו להו לב טיל (לירב השעות מוגהיה עד השקעה) נמצא כל טיל $\frac{1}{2} 22$ דק ($720 = 22 \times 32$), אבל 40 טיל לירב שעות ליכא למד.תו תדין הגראי לשטה וז שלדעיה הא דאמינו שם עשר פרוסאות כי-הביאו לטבר לכדר הד' (או ה') הטיל שקדום הגז ושהור השקעה, חמשיש לדעת ר' יוחנן אני לא קאמינא כי שהיק אני לא אמרתי שעשר פרוסאות מעהייש עד צאהיב אלא מוגהיה עד השקעה—היינו 40 טיל מלבד שמונת (או עשרה) הטיל שקדום

מתארים עם חשבונו בעיר, דהא כמו שאנו רואים בעת השקעה, פיט מאידיטין והכטיפות ב-ט' ר' ח'ך ראים בכור בתיין ב-ט' ע' ר' ב', ולהעך בתחלת ההכטפה הנמריה ואחיכ האדרומית היוזמת: עד-17 רק קודם הגז שוה עליין לחתום אחיכ מתחילן זיהורי תמה בז'זר נאה להבחק בכניסת הרקע ואחרי 4 دق' עוד—תחלת האדרומית ומוחיקת ודוחקת אתת ההכטפה לטמה עד לאווק, ואס בערך מתחילת ההכטפה עוד קודם השקעה היהת ערוכה להזות ההכטפה בגין גס אשר הגז, ועינינו רואות שם רגע הגז כללה ההכטפה והואדרמו פni מערכ עד לאווק (אף אםנו כאשר אמרנו אין רואים במורה טעללה אחת חזדה כמו במערב, אך עכ"ש עפי' רוב רואים גם שם יותר מן צ' טעללה). ואmortי, עם לבי, ששבת הקדמת התכסיף כאן תלוי' בטח גם, בשבירות הנצמות' שעעל זה אנו רואים את התמה גם אחריו השקעה עיי' שישולח או את קרי' אורה אל העז' בקרים בלחוי' ישרים'). ומפני שהסבירות ובמציאות אינה שווה בכל המקרים מושתנה לפני מהות הקטורות של אחריו האקליט ולא שווה גם של בוקר לשל ערב לנו; שונות המראה כאן בערך, ושונה המראה בבוקר מהמראה בערב.

ונתנה ביטו וראייתי שם שם מכובס' במקצת קודם השקיעה וקודם שהואדרמו
פעמי המערב אבל לא בשיעור גדול כוה של יהישלים אלא רק כשני דרכם קודם השקיעה,
אבל אבל שדברו שכירית הניגזות ושינוי' נאמ' רך ובשלב שוראות השקיעה באופק
הרים, אלא חזון שבם האדים העולים במצויה מים החלח משפיעים ניכ' על המראת הרים.
עתה מצחתי ראייתי (כברמל שנה ששית, נומר 26, וכחכמתו תרמ"ח) מה שהביאו בשם
הזהוקר קעטן (בזורה חכתת החבע בהאללע) שבחקיותיו הרבות מצא גם הוא שפי'
הכטף' משנה טברנית למדינה לפני איכות הקיטוריות ועכורות, ומופיע שם שם שבירות
גינזותה משנתנות מאקלים לאקלים ונם משנתנות בכור בנהן' מבערב בהשקעה.
ואם נאמר שהכחיל דברו מהשי' הוה באוק ירושלים [מה שחוות' שחשובי הח']
שי' פראט למלוד טוח שמשנה חפי' הוה טומן לוטן נם באווחו חפסום בגלאל שונוי' הארדה
קיטורי' → לא נהאה לי, ועינינו רוחות עד חיות ש-17 דק אחר השקעה חושה החלין
תחחון פיכון ני', וביע פיל' נצטך לומר בטיש לעיל, שהכטף התחתון' איננו ריל לטטה
אווקט טפש אלא. ריל תחחן של, פיט' טאדיטין', ולפיכך התרנו נם לסי' נ' וביע מיל
טפני שהשי' הוה איננו מתחילה מהוואוק טפש מלבד מה שנם משנה באקלים וכט' ש'

³⁾ וכך ר' ברהנשך ור' נח שמו שקוּפָה כינויו ר' יראה והוא דבר בקרני או ר' בלתי ישראלי;
תנוינגו למשל מטבח מוך כל' רוקם ודוטן חכל' מספיק באחו ירווע בין השווין לבון מטבח-כשייטלאו
ת חכל' במיטר הראה מטבח שחיות מוכחת מעהן כיילו גפה ועלתה, טסני שקרני האחד חכאים
ען ר' נח הנשב היטמי הורויט אל שען בקויו בלתי ישראים כטו ר'ך. וכן נס האויר חמפלא און
לל הייק' כדורי ארדען טשבר את קרני האו, וקרני או ר' השטש הורויט בקי' יש לגטרי ר'ך כוונן
חשטש בענויות הקדרן, אבל בשהייא גשפולי הרקייע נשברים קריין או ר'ה. ובוונן שקייעת מהתקמעיש
ה' קראי או ולפיכך הוואים אווחה נס בירחה מטבח לאויסק, בטבואר סוח' בס' חאליס ווער, ועמ'יש
ת תללן' בס' בונגע לאנט תיראיים.

גנץ ושאר השקעה. והוכחה לכך גם מדוילטש ריש ברכות, וכי גם בשנות אלו ריש ברכות, ומם דעתו הוא כפשתות הגז שמתגנזה עד הימקה (לר' יהודיה) לב מיל, נמצא כל מיל $\frac{1}{2} \times 22$ دق.

דעת הריבים בוה לא נתבררה לנו, והוא כמפורט לעיל: מדבריו בראש ברכות שכ' שהגשף הוא שעה וחמש (1,12) יצא שחליל 18 دق, וכפסחים סג' כי שהוא כי חמשית הינו 24 دق, כי החוק יעקב לישוב: דנה הריבים (קיט פיח) סוקס בעולא שמעהש עד הגז (זההן מהימקה עד צאהיכ) כי מיל עירש ההם והכט, והויסת הנרא שיתבן שלא היה לסני הריבים גרטנו גנט שאותבו עלא (רוכא), איך להב השעות מהימקה עד השקעה שלשים מיל, ועליה אמרנו חשבן המיל 24 دق, הינו ב' חמש שעה כמש טסחים פג, ולפני היה ציך להיות מעיחס עד הגז ב' שעوت, חשבון ה' מיל (24×5), וזה רבי הריבים ריש ברכות שמעהש עד הגז ריק שעה וחמש והוא לענן קיש שאן לה שעור ר' מיל, רישוער ר' (או ה') מיל אמר ריק לענן הלך בניא שטביבים לכלת מתחלת עה'יש, והמחליקת אם זוח ר' או ה' מיל סלונתם מה זה הילך אומ בינוי ועד שבתו תוס' (שבת ליה) שם' של בהיש לקח ניב מספק מה הוא אדם בינו.

ונגרא אריה רס' מאחר את סתיית הריבים באfon אחר: רישוער הנשף ובשר ובערב) איננו שוה בכל האוטקסים אפלו בונן שום וללה שום, (רבוחוק מוק השוה מהלך החמה, עליה ושקעה, הוא באלאסן), ריל שטבש הריבים ריש ברכות שמעהש עד הגז שעה וחמש וזה על קו התשובה (שם ואו אריך הנשף חלק עשוית מהוים כסוגיא דסחים שם. עובי הרקע א' מעשרה ביז'ם, 1,12 שנ' $\frac{1}{10}$ סן 12 שעות), ודבר ר' יהודא שהוא ר' מיל נאמרו על אוטק ארוי. אולם אף אמרנו קושטא דטלה א' היא בן שהגשף איננו שוה בכל האוטקסים מכיש לא בכל יט' השנה—עדין לא זכית לעיע לתובן, והוא הריבים סוקס בעולא ה' מיל לשטחו שכ' מיל (ב' חמש שעה) 24 دق ציך להיות באוטק ארוי מעיחס עד הגז ב' שעות שלמות והמצוות איננה כן אלא שעה וזאי, ומטבש גם הנרא.

ולhalbכה: אחריו שלטי גרטנו גטסחים שם אחותבו עלא ורבא ונקטין ברי יהודא, שמעהש עד הגז ר' מיל, ואחרי שפשתות הסוגיא שם מוכיחה שעישר הפרסאות הן מהישע עד צاعت כל הכוכבים ודיל' ר' מיל קוזם הגז ודי מיל אחר השקעה נשארו ליב מל ליב שעות—נמצא כל מיל $\frac{1}{2} \times 22$ دق, וכפסחים.

ולסתימי שהגשף משתנה לפי האוטקסים ולפי זמי השנה הרי גם שעור ב' רביעי המיל משנה לפסחית, כי רביעי המיל (מן ר' המיל) הן כל שעם $\frac{1}{8}$ מאורך הנשף, ובחקoth נירת ובקו השוה שארוך הנשף 1,12 נ' רביעי המיל $\frac{1}{2} \times 13\frac{1}{3}$, ובארוי שהגשף 1,30 עליה חשבן נ' הריבים 17 دق שמות $\frac{1}{8}$, (זהו מתחום עם חשבון מראה חחכטוף גארוי זכיפיש לעיל). וככל שאור יט' השנה והאוטקסים לפי חשבן זה.

וככל אמרנו לעיל מה שמנצאננו ראיינו שמי הכסף. איננו משתנה בזמן השנה לפי

אורף היום, ככלוי בשינויו אקליטים) ואם חשבון נ' רביעי המיל משתנה. נמצא שמי הכסף איננו אלא, קנה מידה לחשבון האוטקסים ומי הכסף מתחאים ריק בחקoth נירת וגאותם אחד (בגון בארכי) ונשאר ימי השנה והאוטקסים משתנה החשבון לפי' שמו אריך הנשף. (ולקמן נזכר בעותה שאפשר גם לומר לר' יהודא אין אמונ שעוור פשתנה כלל וגאותם של תמיון ריק נ' רביעי סיל).

ג. סימן הכוכבים: והסימן הירוד בדוק בכל האוטקסים ובכל יט' היאנת, והטומכם טכל האוטקסים אם מנגד שהוא לכרע או מצד ישפטקין גם כרי יוס' לחומרא, עמי'ש הלהה בעודי'י—הוא צאת. הכוכבים, ומי' וזה שהוא הכרה התקין להלכה ולטבשה—צרך ת' ל-טוד' ריב בז' הדב' (א) דברי רב יהודא אמר שטואל כוכב אחד יום כי ביהיש נ' לילה—טובם והטישת היפוי: כל זמן שנאה כוכב א' ודאי יום, אך נומך עלי' עד כוכב שני כרי ס' יום ס' לילה, ונשונוק עלי'ם השלישי—לילה. איך נ' כוכבים ללה בתוכם הראישן הנראת בימים. וכיה. בירושלמי ריש ברכות (א): כוכב א' יום כי שנים ספק הא כתיב עד צאת הכוכבים מעוטם כוכבים שניים, ומשני קדטיא לא מתחשב, ריל הא כתיב עד צאת הכוכבים שמשמעון ינסים הינו מלבד הכוכב הראשון, שאותו ליה מפני שהוא נראה בז' יום.

מכאן שאין כוכבים לילה בבלם הראישן הנראת בז' יום. מכאן דתחתא באלין הראישן הנראת ומתחצבת לאורה מודהה טפורה, הלאה נידושלמי (ב'). אמרו יהודא דתימר באילן דלית אורותהן מתחמא בימא ברם באילן דאורותהן מתחמא ביטמא לא משערין איד יוס' בר בון ובלחוד דעתהן תלהא בוכנן בר טן הדא כוכבתה עפיל, ולפי גרטנו זו שהוא נרסת הרשבעא בשבת היר הנ' במלבד הכוכב גראה בז' יום. עד צבעין מכין שאמרתו באילן דמתהן ביטמא לא משערין וכן בכבלי איד יוס' בר אבן לא כוכבים גדולים כי ולא עד אלא שכנראה ר' יוס' בר בון האומר בידושלמי בה מן. חרוא כוכבתא וזה ר' יוס' בר אבן שאמר בכבלי לא כוכבים גדולים כי ריש להחוכם בז'—כיצד אמרו. קדטיא לא מתחשב שהו נכלל בהשלשה איב. תו אתה חושב גם את הכוכב הנראת בז' יום. ואיל שמש, באילן דמתהא ביטמא לא משערין. הוא ריק על שני הכוכבים הנוטפים—הלווא מלנד מה שנאה בכבלי שאמרו כן על כל יט' הכוכבים אף נם מדרומו, עצה הכוכבים שניים מלבד הראישן שהוא בכלל השלשה משמע שלושה סוג אחד. אכן עלינו להבחן בכלל, מה זה שאמרו, כוכב אחד יום הלא יש כוכבים הרבה הראישים ביום, כדאמרו לא כוכבים גדולים הראישים ביום זירועים הכוכבים הראישים ביום טהם כוכבי הלכתה: גוגה, צדק וכו', וכששה עשר עוד, מכוכבי (השbeta) המלואית הדועים בשמותיהם שנם הם מהגדוליים.

וניכר ונראה הדבר שיש נס כוכב בינווני הנראת בסוף יום, ושאינו מסת הכוכבים הנדרלים הראישים ביום. וכי תשאל אם הוא נראה ביום היה גROL וכטובן מילשונם לא כוכבים גROLים הראישים ביום, אף אני אישיבך: איך שאל שאלה יותר שיטה: כשוראים כוכב א' בינווני מודיע לא יראו. או שאר כל הכוכבים הבנינים. ופשטוט. הדבר

45

אינו הולם בדברי ר' בר בון וגם לשון בר מן הדא מוכיה שאיננו מדבר על מרת הכוכבים אלא על מס' ר' הכוכבים—אף נס כבר אמרנו שם שרוואים כוכב א' גדול יותר אין זו כלל עדות על הקטניות ממנה שהם לא מסוג ישלו דוגמ' כל סוג מיוחד (נזרילם בינויים אונגן) לא בגדלה אחות גוא.

ויתכן שבשלב הקושי הזה שינו רבותינו דל את הגראס בירושלמי, ובחלוד ישיחתמן מלהה כוכבים מפיין חד כוכב בא', והוא גרסה דץ' והגהתי, והרמביון בתוהא גוטן רדיין, בדרמן חריא וכוכבאתא ריל' רצופן. דטמין להרא (ולפי גרסה הרמביון מובן על נקלח צידר נטל הישיבוש בירושלמי: טן, כד' נכתב בר ומין, חדא' נכתב הדר'), ועדין גרסה מגניריא וטהריש סדרלאו בפירושו ועוד מרובינו.

אמנם גם גרסה זו אינה חלקה: רככל הסוגיא בכבלי ובסוגיא הקדמת בזרישלמי מטרו רק הכלל, כי כוכבם (בגינום)ليلיה ואין רמז לרוצופים ולמי הוספה זו של רי' בר עוז אפסי כי בדיןינו אין עד לילה כי שאים רוצופים, וקישה לומר שרוי בר בן פליג על האמור לעיל, ושניהם הוא בעצמו משתחף בהטיראות הקדמות. ונם קשה להרש ולפרש וכוכב אי יומך בשנאים הכוכבים אחד אחר. ושניהם ריל שנאים שניים שניים, ושלשה ריל ג' (הינו רוצופים).תו ראיות בהגמתי (אם שכח פ"ה) אמן אוטר כך שרוי בר בן פליג בזורה נדול.

ב) והנראת לענד שבשליל כך כתבו הוטוקים שבעי רוצפים רק לחשוף תשבת, כמי'ש הב' בשם הרץ וכייה ברמץן בתהיא, וכייה בוגרא וטגיא עוד, ומטען צוחזו בשילל, תוספת שבת' לנעם. הוסיף הדנית שם רעיג' שללא בעי' דוקא שודאה רוצחים אלא די נשרואים ג' בכובעים קטנים ומטחין מעת שטוחר לעישות מלאכה, שהרי הומת מעת להוטסתה.

ומה ישאפשר עוד דוגמה רצוף מושג, נראה כחדר' אין רואים בלתי בנסיבות חלבי ובשנראה נתיב הقلب לא רק ב' (רצוף) נאים כחדר' אלא הרבה בכוכבים פליליים נאים כחומרם. וכן שנקטינן נ' (רצוף) הינו לא דוקא נאים כחדר אטמש אלא קרובים לוין ובמיש הריטבי (ריה ט' ריה יול וכיו') בזהיל: פירוש ישראלי שאלשה בכוכבים רצופים כאילו נאים תוך אמה אחת ועם תוך ארבע אמות, עכili. הרצופים אפלו בשערו שכ' הריטבי, נאים רק בזען הופעת הכוכבים הקטניים כמשמעות לשון הריטבי שם, (והרב מהויריש שם דף מ"ח מתקישה כאן יותר מר') יש מקום לומר לסרי ישוממות רצופים וזה חומרת, בכוכבים קטנים' שהוא לא דוקא ממשות חוספת אלא כדי להציג מספק גדרולים, אלא שהഫוקים בכללם הריטבי שם לא בטבו ב',

ולולא יראה מחרוש יותר מדאי היהו נס אומר דלגנות הרשכיה ברא מחדא כוכביה אספ' שזו הכוכב הצטוני', הוא המכוב הדוד העומד תמיד על עתרה אחת והכל סופ' בכיבו פנוי. שהוא נמצא בה קותב (וכל אופק ואופק רואה אותו תמיד במקום אחד לנצח). מעמד האופק לרוחב צפון או דרום), ולט'ין אמרו בר מן הרא כי מפני שהוא הכוכב

שaan כל סוג כוכבים בטירה אחת, לא כל הנדרלים והכינוגים והקטנים שרים נתרחים, ובאשר עינינו רואות שאן כל סוג מוטע בטעם אהת, דברל אהתו סוג עצמו מודות רבות ושוננות לכוכבי הנדרלים ומשמעות אודם אלא שחקוקים חכדל לוי טוני, ריש כוכב גודל ביגנוגים שהוא קמן בנדרלים שכנוו חכדל לביגוני, והוא נראה בסוף יום ובעה יום, וחסיד כוכב א' יום כי שנראה אותו הכוכב הבינוני לבדו עדין יום, והוא מגנזרך לב' הכוכבים המופיעים אהתי לפס' הלילה.תו ראיית בתרלביה (קהיח פ'ב) שכ' גם הוא שיש כוכב ביןינו ביום, והרב טוהריריש זול בספרו דבריו יוסף דרכה דבריו בשכל קושתינו הגנו' אם נראה ביום היה גודל, ולעניד אף שכל מה שהוא גודל נראה ביום אך לא כל מה שנראה בערוי הוא גודל. ויש מתחקים אם הראשון הוא ביןינו אמר' באתת קדמיא לא מתחשב, וממנין אם טיעות כוכבים שניים אמר' לבני, שלשה, ודומ' (פ'א פ'ג) אומר' משום שرك שלשה עוישים חזקה, וחזקה זו לא דעת מה היא, ולעניד שנSEL להכלול הספק על הכוכב הראשון אם הוא מסוג הבינוני או מסוג הנדרלים, וכל הספק של ביהיש שבין כוכב כי לוי בא להם משום שלא ידעו אם אותו הכוכב הראשון הוא כבר ביןינו ובஹוטה הכוכב היב' הרי צאהיב' (ומיעוט כוכבים שניים) או שהראשון עדין מסוג הנדרלים, ובאמתים קדמיא לא מתחשב ריל לא מתחשב הלילה היהודי. ויש כי שחשץ לשער יהוא, כוכבתא' הוא כוכב גונה שפטע הגנו' כוכב השחר ופטע כוכב הנשף, ורב טהוריריש בדרכיו יוסף (ר' פ'ט) הפטף יהוא, כוכבתא' זה הכוכב שעלי' אמר' ר' יוסי בר בן הלהא שם בדורשטי' (ר'ו) מיד אללה השחר כוכבתא' טעות הוא, ודלאעתם מקדרים ולפעמים מתרה. וגנו' לא מחוור לי דהנוגה הוא מן הנדרלים היודעים, ואצ' להשתבענו בו וכטיש לךן, ואל שטודבר בזטן שהנוגה מופע בערוי بعد איננו מאד' ואו ר' טיקום להחטף בו מדרומו, לא כוכב נדרלים הנראים ביום' נבר מוכח שברירות גובלות יתארהו ליטולות, ולא נבר איז'ה איז'

ומעתה אין עוד סתייה לגידסא, בר מן: 'הָרַמֵּן כוֹכְבָתָא', דהאי כוכבתה הוא בטח טן גנוליטים. והיק שם בלבד שדראו ג' כוכבים (שהחר מהם יום ושנים הנוספים נקראים בקרא צאהיל) בר מן היא כוכבתה הנקיש בדוחות לסון גנוליטים, ולא זהו הכוכב שעליינו אמרו בונב אנד זיין.

אלא שעדין קשה: חדא אם האי כוכבתה הוא מסוג הנדרלים Mai קטיל הא
כבר אמרת שבכוכבים הנראים ביום לא משערין, ועוד מדאטרו תלהא בר מן הדר כו'
טיפשע שהם סונג אחור, נס קישה הלשון בר טן, דרא אחוריו שיש בכוכב רביים
נראים ביום, והטובן הוא שיש כוכב אחד (לא מסוג הנוגה) ידו עלחצול בשם, כוכבתאי.
שלישי דרי מקומ להסתתק אס הוא בכלל הבניינום וקטיל שהוא בודאי לא מהבנינו.
עהה ראתה בהגתה הגןון טדריך אויגנשטיין נצל על הרוישלמי אומר ליישב הנדרסא
עופשי שביב שאם רואים כוכב א' גROL וודג נ' קטנים מטנו—מכורר שנ' הכוכבים הם
לא מהנדולים דהרי רואים אחד גדול מהם וממש רי' בר בן, בר טחד כוכבתאי כלומר
כלבד כשרואים שלשה בר מן כוכב גדול מהם עכיד, גזין איננו, דטבלד מה שבאו

משמעותו דר' יהודא (וכמי' הרטבץ') וכן שעור אוד לתרויזו נס בספי היליה. ב) מהתוג� מוכח שדי איש מדבר מוכבטים בינוים מראמו תניה כו לא כוכבים גדולים כו ולר' יהודא שמתהיל ביהיש אחר השקעה הוא דבר קשה לומר כוכב אי יום קדם השקעה ושני כוכבים ביהיש טד להשקעה, ואפסלו לר' יוסף אליכא דר' יהודא שמתהיל בשני דקים אחר השקעה אכתי קשה הדבר (וקושיא זו היא כמובן לשיטת הגאנוטס לא לרית עטיש בעזה הלהה טיד), נאי'ל שחתון שאו גראו לטובי רואו דודאי כל השעורים נאפרו בכינויים, וכל דברי מחרים בר ברך תשוכת יו"ש בכיר חתקשו והתווכחו האחרוניים, כן גם אайл שגראו או לנמאם במקות אלל כגון בכור עופק דגוי אין סוי תואיל ואף גם בעוד השטש על הארץ אפשר לראות בכוכב בכור עופק ואטייל. ג) ולרב אליכא דר' יהודא אין צורך בהם כלל בהטמרא כוכב אי יום שניים ביהיש-דרבי בעוד שמשמש על הארץ צרך להאטמענו שעדין יום? (תו ראיית קושיא זו גם בדף בחדושין כתובא הלהה). ד) ואפי' לר' יוסף שביהיש מתחל שני דק אהב עדין קשה לתבן שמן השקעה ועד המכוב הראיון והשני רך ומ"ז טיל ומן השני עד השלישי יהוה זי'%) טיל, שטונה ב' כוכבים מזה הסוג שהראה להם בעל התאמיר בירושלמי, וכי איא לעכל במכובן.

ה) עתה עליינו לבאר הצד עקי שהגנוו רבוינו בתחום תונמה בסוגינו המטמא הו של רב יהודא איש כוכב אי יום כו אליכא דטאן אמרה אם רב אליכא דר' יוסף או רב אליכא דר' יהודא. לאכורה עכ' לתודיזו נאמרה דמסתמא הכל מדרים שצחכח לילה דסתמא דגמ' דיא פסחים (ב) ומגילה (ב) כייט בריש ברכות, וגפל מקרא דנחmittה, והקשו חות' (שם ובסוגין דשנה) איך בטה פלבי ר' יהודא ור' יוסף ויזגןו שפלו נס הכוכבים לר' יהודא מdad אחר השקעה מתחל הם' מצאהכ. ומינה משפטו של הטמרא דרב יהודא איש בוכב אי כור נס לר' יהודא, וכיה בדרכיו דראשנות של הגיא (שם רוס'יא), שנ' הכוכבים נעאים בהכסף העלין ולפי' שצרך בקיאות בפה הכוכבים לפיק' נתן ר' יהודא סי' בהקסקי' ובכ' נס ההייט (שנתה פ'יח), לט' הכסף וט' הכוכבים חד שעוזא הו' ואית' לר' יהודא כל כל היסטנס ורבים: הכסף, כי רביעי טיל, כוכבים וחירות הלבנה טיל הכוכבים לחוד אין די טפני שלא דוע לנו מהות הכוכבים, כי רביעי טיל לא צחיק טני שישיעו וזה שנהני בימי השנה והאפקט אפת' גם בחזרה טורה השעות איא לרוכם לבחוץ בו, והכסף גם אם נאמר שאיננו מישנה (עטשל בוה) ניכ' לא כרע בקץן כו, ובין לטרד בנהה המאדוי בביירוי באה: הוא מתקשה הלא הלכה לר' יהודא לענן ישכת ומיש כוכב אי כור נראת ישאגה הלכה כו ואפסחר ישלא וביאו זה אלא לני לילה וטיטים: ומזה שרואי לנדלי מתרברים שכ' בשיעור ביהיש משחשקע התחמה עד שיראו ב' כוכבים בינוים שמא ראי' ב' כוכבים בינוים והכספת העלין אחד הוא וטנק שאנ' הכספת עליין ותחנן ניכרת להטמן נתן סוי' ב' כוכבים עכל, והוא חימא שיהא ס' כוכבים בדוק להטמן יותר מס' הכסף ועטשל בוה.

אבל לאיך נסא נצד יתקן לומר שנאמרה אליכא דר' יהודא ור' יוסף פלי' בזמנ' ביהיש ויטל ר' יוסף טאוור ב' רביעי טיל ואיך אמרו שעוד אחד לבייהיש (ב' כוכבים) אליכא דתודיזו, וגם תוס' עצם כתבו (לקמן לה) ששורר דר' יוסף מושלן ההקד' הקבע והטסומן, ולא היה אפשר לפרש בז אין חולקות שתי הניסאות בירושלמי לא בזמן ולא בדיא בלהי רך בשנו' לשון, כי אידי הטענה נ' הכוכבים הבינוים שאחר המכוב הגמוני (הכוכב הגמוני ודאי לא מהגנוליט אלא מהבגנוניט) אז גם הטענה הכוכבים והקטנים, ומעתה הטימרא של ר' יוסף בר נון, ובלהוד דאתהן תלהא כוכבן בר מן הרא כוכבתא' היא לא טדיא אלא להוותה הקטנים והטימרא כוכב אחד ים כו' וו' הכוכבים הם בהרי המכוב הראשון זהי ט' דינ'א. אבל איני קובע בוה מסטרות, חרוא דהאי כוכב הגמוני מוקן שהו מהבגנוניט ותודהר הקושיא אמרה באמת קדרmia לא טתחאב וביע' שלשה הוא מעוט כוכבים שניים ועל המכוב הגמוני קשה לומר (מה שאמרנו לעיל) שטול גם עלי' טפוק אם איגנו מהגנוליט, עד קק דלפי' חדשנו גnil. חומרת כוכבים קטנים יש לאלה טקו בירושלמי, ומהו טקסט שהביאו חומרא זו לנו' שייש לה טקה. והשוערה יש (אך לא מבוטה) ראי' עתה בס' אוור הום שאם צרכיס לתקין הלשון בירושלמי יש לטרכם, תלהא כוכבים בדיא כוכבתא' תעריכם לתבינה ור' רון תיכה אתו ופירושו שיתראו ב' כוכבים מזה הסוג שהראה להם בעל התאמיר בירושלמי, וכי איא לעכל במכובן.

ו) עתה עליינו לבאר הצד עקי שהגנוו רבוינו בתחום תונמה בסוגינו המטמא הו של רב יהודא איש כוכב אי יום כו אליכא דטאן אמרה אם רב אליכא דר' יוסף או רב אליכא דר' יהודא. לאכורה עכ' לתודיזו נאמרה דמסתמא הכל מדרים שצחכח לילה דסתמא דגמ' דיא פסחים (ב) ומגילה (ב) כייט בריש ברכות, וגפל מקרא דנחmittה, והקשו חות' (שם ובסוגין דשנה) איך בטה פלבי ר' יהודא ור' יוסף ויזגןו שפלו נס הכוכבים לר' יהודא מdad אחר השקעה מתחל הם' מצאהכ. ומינה משפטו של הטמרא דרב יהודא איש בוכב אי כור נס לר' יהודא, וכיה בדרכיו דראשנות של הגיא (שם רוס'יא), שנ' הכוכבים נעאים בהכסף העלין ולפי' שצרך בקיאות בפה הכוכבים לפיק' נתן ר' יהודא סי' בהקסקי' ובכ' נס ההייט (שנתה פ'יח), לט' הכסף וט' הכוכבים חד שעוזא הו' ואית' לר' יהודא כל כל היסטנס ורבים: הכסף, כי רביעי טיל, כוכבים וחירות הלבנה טיל הכוכבים לחוד אין די טפני שלא דוע לנו מהות הכוכבים, כי רביעי טיל לא צחיק טני שישיעו וזה שנהני בימי השנה והאפקט אפת' גם בחזרה טורה השעות איא לרוכם לבחוץ בו, והכסף גם אם נאמר שאיננו מישנה (עטשל בוה) ניכ' לא כרע בקץן כו, ובין לטרד בנהה המאדוי בביירוי באה: הוא מתקשה הלא הלכה לר' יהודא לענן ישכת ומיש כוכב אי כור נראת ישאגה הלכה כו ואפסחר ישלא וביאו זה אלא לני לילה וטיטים: ומזה שרואי לנדלי מתרברים שכ' בשיעור ביהיש משחשקע התחמה עד שיראו ב' כוכבים בינוים שמא ראי' ב' כוכבים בינוים והכספת העלין אחד הוא וטנק שאנ' הכספת עליין ותחנן ניכרת להטמן נתן סוי' ב' כוכבים עכל, והוא חימא שיהא ס'

אבל לאיך נסא נצד יתקן לומר שנאמרה אליכא דר' יהודא ור' יוסף פלי' בזמנ' ביהיש ויטל ר' יוסף טאוור ב' רביעי טיל ואיך אמרו שעוד אחד לבייהיש (ב' כוכבים) אליכא דתודיזו, וגם תוס' עצם כתבו (לקמן לה) ששורר דר' יוסף מושלן

בין השימושות

(לה) מכבר אותו רב יהודה איש לסי ר' יהודה וכאן לסי ר' יוסי, ובכ"ם מנהת כהן מא פית, ואפיין מן הכת (שכת פית) שהביא בשם הריך שחר שעורה הוא הכתף וכוכבים — נס הוא בהלכתיו (רבג וכיט בדרכיו רסיא) כי שני רביעי מיל (לשיטחו הוא אלף והיק אמתה) הוא רך לר' יהודה וישעיה ר' יוסי מטלג קצת, וכיה בכה נספרישיה שם.

אלא שצביג הלא ר' יוסי אומר בהישר כהרכ עז ואלו לר' איש מתחמק ביהישר מן הטעות הכוכב הבוי להבנ. והנה תגריא הוסף אמרם שהבי רומי טופיעים ואחיז, וזה תיבחה אם אין בין זה לה לא הריך עז חן זו אין ליצין את זמן ביהישר עז בכוכבים. גם הבאנו בעותה הלהאה פיה את הזמן שיש בינויהם. וכית שרי' יוסי היק שיש שעיר הריך עז לבן היחסות ואיא לעמוד עליז טתי הוא אלא שתנהנו בין כוכב כי בני, הלא גם לר' יהודה ומן התחלות הזם להלילה רך הריך עז ואיא לעמוד עליז מתי הוא בכל טישן זמן ביהישר שלו (ועמיש חוסי ליד) רה ד' יוסי שנג רגע שהווא בספק נביהיש ועיכס רך בתריך עז, גם אל שרי' יוסי דעת אמרם זמן רגע ביהישר שלו אלא שלילי איש נולד הספק מתי ההריך עז בכל הזמן שבין הכוכב הבוי להגן — דקטבואר מביריהא גם ר' יוסי עצמו מסכים לדין כוכב א' יומ כי, מכיש לנגדת הריח שרי' יוסי גנוסי הוא דאמר כן,תו ראייה עתה בראש (ובים פס'א) אומר ישטיקא לר' יוסי נספיש הריך עז לר' יוסי מספל אוותו הריך עז אימת הו, והחולק בין לר' יהודה (רו' נחמי) לבן ר' יוסי הבוי הו: לר' יהודה (וירין) בכל משך הזמן שלמה רך ספק אחד אם כולל או חציו יומ או ליל, ולר' יוסי על כל טישחו ומשחו ספק זה עתיד, ולא זכיתו להזרר לכונת דבריו.

ומה ישנעלנד דגהנה עכיס צב מה שהוסף ר' יוסי, שאיא לעמוד עליז אמר' אם נסרש שאיא לעמוד על ביהישר זה מהו אם או ליל — חקשה גיב הלא גם ביהישר האריך יש לר' יהודה הוא בן ומה הוסף ר' יוסי ביהישר שלו, כטרכ לפטיש חוסי שאאל שבאור. הריך עז הוא שאן לדידי ביהישר כל והעד עז המחרת הארץ הי סד בן איב' מה זה שאמר. שאיא לעמוד עליזותי שלפניו הי באורו ש אין לו שייעור — תחזר נס על זה הלא גם לר' יהודה חילוף המשמר טום ללילה אין לו שעיר אלא שלא דעת זמן הדלקה הטימטר ופשיטה שאם לא הי ביהישר אין לדבר ישיעו, ولكن ניל בכיאור. איא לעמוד עליז הינו שאיא לבני העולם לעמוד על שייערו בשכיב הישנים שבעמיד צבא החיטים בתקות השינה יש שחילוף טימטר זה והוא מד להנטעת הכוכב הבוי ויש שהוא ספק להנטעת הבוי ריש באמצעותו שבן כוכב כי בני, ואם בנים אנחנו בויה מובנו של דבר כך הוא: ביהישר דרי' יוסי הנהו אמרם רך בתריך עז לאלה הווידעים בטוטר צבע החיטם בכל תקנות השינה ובכללו הוא בין הכוכב הבוי לתגן. ד) ולהטוקים האמורים שטטמא דכוכב א' יומ כי הוא רך לר' יוסי עז עליינו לומר שלר' יהודה לכל הסוי של צהיב, אדם צהיב לילה ומיט סלגן על הכלל, כוונב א' יומ ישנים ביהישר עז לילה עב אתה אומר לדעת ר' יהודה ש נוי בכוכב

לילה (רמיעוט וכוכבים. שניים וליל קדמיא לא מתחשב) וביהישר מתחיל עוד קודם ליה ותחער הקושיא כיבד נולדי ס' לילה קודם כי בכוכבים הלווא אין בכוכבים פוחת טשניים, אלא שתחאמר שטחלהקת ר' יהודה ור' יוסי במת הוה הכוכבים וטלוי באזהה טין בכוכבים נקראת, עצת הכוכבים (טשי' חוסי' ל-יד) זו אין אתה צרך לומר שטלאג ר' יהודה על הכלל כוכב אחד כי ושפדר האמר שלחוורויהו כי ביהישר עז לילה, והם של ביהישר לקוח מהם בכוכב הראשון אם הוא מצטרפו או לא) וזה יהודה ור' יוסי סלגי' בנהול הכוכבים, וטראבו הרין וסיעתו שליל לר' יהודה הטעמיא דכוכב א' כי ערך דעתם שלל הכוכבים, כל צאהב לילה, וכן מפורש לשון ורבען בתוהיא שבי' שם בוהיל: ר' יהודה דאמר השחרד העלין לילה מו השעה ודאי אינה עצת הכוכבים דאליך הובי אמר ר' יונתן דלא אכלו כהנים תרומה' נר' אללא שיט השעה שהשחר העלין והוישות. לחתון טפלג טעם ס' זמן עצת הכוכבים עכל. ואלא שיש לחותה איך אפייל שרי' יהודה טפלג טעם ס' זמן עצת הכוכבים עכל. ואלא שיש לחותה איך אפייל שרי' יהודה ליל צאהיב לילה הלא הוא גנוסי' ואומר כספחים (צד). מחלץ ארם ביום כי וטשעיה ערד צאהיב בו, ואיל שחותם לא סדרבר מדין לילה אלל מחלץ ארם וכטיש הנראי לחרק קוויות רית, רכשלאה הנראי לשטו שיפור רית' שתחטם בפסחים סדרבר מצעת כל הכוכבים ולא לדין חילוח אבל חרמכין לשטו מלבד מטה שא'א שוי' צאהיב מואחר זומן ד' (או ח') סיל. עיר שט רית ורבענן בגוני' על ימוד מיטרא זום דפסחים צאהיב דעלפא, אכן טחטיה זו, כמו סכל עניין צאהיב, אין אף לא חלקו כן צאהיב דפסחים צאהיב דעלפא, וכל הדמדכי המובאים לעיל שרי' יהודה קירינו עכיס להצעיל את שט רית וכטיש לקסן פיד). וכל הדמדכי המובאים לעיל שרי' יהודה ליל צאהיב לילה, וכיה במנחת כהן מ"א פ"ת, ועוד.

וכי תקווה הקושיא הנדרלה הלא מקרא דנחתה ליט' לה ריש ספסחים ומגילה (כ' שצאהיב לילה — עליינו להוכיח תלמוד שלר' יהודה אין גו לסתות נמורה (וכביש במנחת כהן שאינה אלא אסמכתא) ריל שבאתה הוו טקרט' ומוחשי' בטלאותם, ומה שטחאל היום מעהיש ליר' יהודה לא מהותם ליט' אלא טהלותות בדושליך ריש ברכות, המובאות לעיל פ"א, וכיז מכין שעיכס ליט' שהוו מתחל מעהיש איב' לא קדרמו (הטועלים דנחתתי). ולמה נאמר שהשחכו — עז ריל דאהיג סעל בכננותו, לבתו ממלאתהו משלו, וביציאתו (מבחןו לטלאכטו) טבעהיב, כראמרו בבב' (פ'ג): ויעיש רשי' וועדו' כי נס ס' סדר הומנאים.

ותיווי קא חווינא נס בשטה זו, דלא' תהיינה הסוגיות הסתוםות דפסחים ומגילה וריש ברכות דלא כר' יהודה, והלא בסוגן לא הכריחה סחטא דגנט' בינויהם וגנחה להחומרא כתרווריהו. וכטיכ' אמר אחריו שטטמא ר' יונתן דלחומרא נקט' גס כר' יוסי לבן אטרו בשאר סוגיות שקרל צאהיב לילה הינו כר' יוסי לחומרא, זה הוה דוחק, ולא עוד אלא שבי' אפשר ליאשב בלשון הסוגיא דטגילה, והוא קרל עד צאהיב לאו ליל ה' שריל לאו לילה גמורה, אבל כספחים שטריך, עד צאהיב יט' מ' טיט' ודי' יומ וקשת להדחק ולואקמי. יטמא' לחומרא ולענין שכנת היזגא למוטיש. ובם אור הים (רף טין) מוסף מה שנראה לו שרב יהודה איש סל' לגמרא' כר' יוסי ובאמרו כוכב אחד נס' דעתו בן להלכה בן לקלוא' ובן לחומרא, ומודרך מה שאמר ר' ר' איש לעיל שם ביהישר הרא'

ב' הנטשות

יהודה כהנים טובלן בו שטפרש בנטן טובלן לר' יוסי אף שהוא אוצר בן נסחנות טישום שדעתו בן להלכה, ולפיו אפל לריש פסחים שהקשוו והוא קל עד צחצח בקיושא הא שם על רב יהודה שהיה לשטו סיל' בר' יוסי.

כוי אינו שבע רען, ואם"ס בגיא וריש ברכות קק, ובשלמא מה שאמרו שם מאמי הגיםأكل תרומות משעת גאהיכ שפדר ליטישום שלחוימה פסקין בר' יוסי לחומר אבל שבבריתא טפוש שנס חכיא, משעה שהගים נבננס לאבל בתורתן טרי לדבר גאהיכ וקשה לאמר שנם תנש חכמים אלה אומרים נך טפוק ולהוטרא, ד) וכונראה שבשלל כך שיילו כאן רכחותו בעל התוט' את זידם (בשניהם מה מה שהבאתי לעיל את ני מהטאידי והכימ), מצד א' הם אומרים שטיפרא דרי איש בocab א' כי הוא נס לר' יהודה (גדותה מדביריהם לה' דה תרי) ומצד שני טודים שטופלג שיעור דר' יהודה משיעור דר' יוסי (כפיש חוט' ליה' דה סלא) רטיטה הראשונה של דרי איש (לי:) משחשק כו' ודי ריק לר' יהודה כטמן תלשון הגט' (וברבירט בחוט' פסחים צ'ד). ריש מתחברים אומרים מדי' חוט' שיש הפלנה בין ר' יוסי עיב לדעהם האי כובב א' יוסי כי לא אליבא דרי יהודה, וכן הגית ליסיך גדרל נס ס' או ר' הום, והטיגני הלא בפירוש כי חוט' שנם ר' יהודה מודה בעאהיכ לילה-ודי' ור' יוסי פליינ' במחות הכוכבים, וזה עיב לשטחם מיטרא זו ב' ביהיש ני לילה נס לר' יהודה דאית שלדי' ב' לילה תחחות ונעהות קושיתנו אך זיין שקדום שנים יהי' ספק לילה הוא אין כוכבים חותות טשנני. נמצא שלדעת חוט' אף שהטימרא הראשונה של ר' איש ודי ריק לר' יהודה (ויש הפלנה בינויהם) בכל זאת הטימרא השני שלו - לחרוזיו נאברה, כי נס ר' יהודה מודה בעאהיכ אלא ישפלג בנחל הכוכבים. וכיט בראש. וכן טוכה מדבר הרות (שם בס' חישר אותן קפיא). גם דעת הרטבים מוגבנה כך שיש הפלנה בין ר' יהודה לר' יוסי עם כל זאת האי מיטרא דכובב אחר כי לחרוזיו אולא ר' יהודה ור' יוסי פליינ' במחות הכוכבים, אלא שהרטבים ותוט' לאו בשיטה חרוא קיטי בכאור. שקיעת החמה, שלות' זו הוא שקיעה שנייה והרטבים דעתו כרבגוניות. וגטו שנבר בזערת גפדי, דהלא הרטבים כי בשנת פיה שטשקעת החמה מתחל ביהיש, כרבה אליבא דרי יהודה, ובכיז כי (בסתדים וכלהוציא לקיוח פיך) שכובב א' יוסי וכטיש לקמן פיך.

אך נס לשיטה זו אכתי נשארו פרוכות: א) אף אם לא גרס' גירסת הרה תניא ר' יוסי אומר כו' טשען ניב' שר' יוסי הוא אמר רב יהודה איש' סי' אחד לר' יוסי אהרי שישי הפלנה בינויהם ואף שכיא טהס מדבר בסוג כוכבים מיוחד לא מסבר והרב שיאמר סי' אחד בסחנות לחרוזיו, נ) ולhartבים האוחז בשיטת הנגונים קשה ממשיל - האציג' לטרר כובב א' יוסי קודם השקעה ועל דרך שהקשה הרין בחורישי אליבא דרי יהודה) ולמה צרך לומר כי בין השטשות במוקם שיש סי' יותר ניכר. שקיעת השמש', ומוכרתיב בקרא גאהיכ ולא שקיעה חיצ' נגיד נפל בכל טפוק לילה בזמנן השקעה. ועמ' בעה'י لكمן פיך בישוב שיטה הרטבים בוה'

ה) ובאישור אחזה אני בעני שיטת הנירה בגין היא שיטה רביעית וחידשה: שהאי טימרא דבובב א' יוסי כו' היה אמן ריק לר' יוסי (כמו שטפסק הנירה לאתינה) וככז' דעתו בנהאה יש' יהודה מודה שצאהיכ לילה, מרכבת ריק שריש בגיא דרבנותה היא אליבא דרי' יוסי ולא הובב טונגיא דריש פסחים ומגילה, וכן בונתו שדווקה הסוגיא דריש ברכות האומרת שוטן אכילת תרומה בעאהיכ היא רלא כרי' יהודה דרישתו ולנירטו של הנירהו) אוכלי' תרומה בכיהיש, אבל בנגע לדין הלילה לא פליג' ר' יהודה שהוא בזמנ צאהיכ, וכרי' שיחאים שיעור דרי' יהודה עם שעור דרי' יוסי והסוף לומר שוטן צאהיכ בא מס' אדר' זמן הושור העליך, וشعור דרי' יוסי לא טופלג טישוער דרי' יהודה, ולתירן קיושת חוט' וכו' בשבל הרף ען אטר' הלכה כרי' יוסי לתרומה חדש הנירהו שבדוקא אמרו כאן הלכה כרי' יוסי לתרומה. שכוה דוקא יש הפרש בין ר' יהודה לר' יוסי בכל שיעור ביהיש, דלעתו אובליט' תרומה בכיהיש, ותחדש גידוא תרישה בנט' דלא אבל' כהנית תרומה עד רישלים ביהיש דר' יהודה. טשומ דר' יוסי עדין יוס הוא, אבל בנגע למցיש אין אמן ניט אלא הרף ען.

ושטה חורה זו הקילה אמן הרבה חומר אלום מעד אדר' הכבידה חומר יוחר קשה: הלא זמן הופעת ני הכוכבים משתנה בכל ימי השנה, וכטיש גם הנירהו, שהגשש משתנה באופקים ובימי השנה — ובכךף אן אנו רואים שנני הנשף וכטישל סיב' א' וכ cedar מקשר ני הכוכבים בהבטף העליון? ואית שטם רכנו הנירהו היק שוק בתקות נירת מתאים איב'תו תוקה מה זה שאמר שבדוקא אמרו, לתרומה הלא שוב יכולם לאמר הלכה כרי' יוסי במתוך, ישיש הפרש גדור כוה בין ר' יהודה לר' יוסי בכל שאר ימי חזרה שטופלג בהם שיעור דר' יוסי משיעור דרי' יהודה, אם לא שנאסר לשטה הנירהו גם ביהיש דרי' יהודה משתנה בכל ימי השנה ומי הכסוף שאגנו משתנה אינו אלא קנה-הדרה לדעת טנו החישוב בכל ימי השנה לפני' שניריהם. וקצת נראה כן נס בדעתה חוט' (לי:) שהקשוו וכי מושם הרף ען אמר הלכה כרי' יוסי ואם נאמר שرك שעור דרי' יוסי משתנה ולא שיעור דרי' יהודה מה זו קושיא הלא יש הפרש גדור בכל שאר ימי השנה, אך ריל לעי' תרגום שיעור דרי' יוסי טופלג — עדיטה מניה תרצו שיש הפרש נס ביום המרוב בתקות נירת.

ואילו התי' כדאי התי' מהדר' ואומר ישיעור דרי' יהודה אין אמן משתנה בכל ימי השנה כי על כן הוא גותן ריק סי' הבסוף, ומי עיב אמר אטר' אליב' זמן קבוע לביהיש שלו ג' חלקי' (או ב' חלקי') טלי', וריך לר' יוסי שהס' שלו ני כוכבים משתנה שעורו בכל ימי השנה, ואודה לה קיושת חוט' וכי מושם הרף ען אמר הלכה כרי' יוסי. דריש חלוק בכל ימי היאנת, ייש להסתף עד', שיסוד מחלוקת ר' יהודה ור' יוסי לקוח בכאן או ערבית, ור' יהודה מספיל שטמא מוד שתחתיל לעירוב המשמש הוא לילה, עטישל פיא. וכי תשאל שאלה גROLAH אם לר' יהודה לא משתנה הערב בין חורף לקיץ, וההנ' ישאינו משתנה באופקים דחד טעמא הוא — כיצד איטוא יהי' לדעתו ומ' שוה בכל האופקים ובכל הומנים הלא יש מקום וחמן שכשעור ג' רבעי טיל חזק הלילה ויש מקום חמוץ שטן

בין השימושות

פרק ב': סימני חנוך וכאורה

כט

הכל בקאים בין גדרות לבנייניות, והכיאו הבוי וצוף, וכן ספק מין המחבר בכך, והרין כי שבשליל חוספת שבת בעי רגוטן והוא מהירושלמי ריש ברכות והכיאו גם הנראי רצגן ועוד, וכבר אמרנו שאין רואים רצגן בלתי בזאת הופעת הכוכבים הקטנים (acaider הביבאנו בשם הריטביה ברה (ט') שרצוון הינו כמו בחוץ אמה אחת). וכשה יש לישיב נם דברי הלבוש האמור, כישהו רצגן ודי לילה והקשו עליו הלא רצגן בעי רוק טשות חוספת שבת, עי ברכי רצגן, וכשה ניחא, ועטיש לעיל שצקן שחורת רצגן זו היא חומרת כוכבים קטנים. ואחרי ישכניל נס רבנו הנראי מודה שלחומיין מקסידין לכוכבים קטנים אי' לטעשה אין להקדד נס לדידי על הכסף אלא על הכוכבים, דאמ הכסף לחוד' סני אין מקום להחחד לכוכבים קטנים להציג ספק מכוכבים גדרות, תדא ישת' הכסף מגיד על מהות הכוכבים המופיעים בזאת שחוכסף העליון, ועד שהכסף העליון מהאים עם ני בעי טל שיש לו זמן קבע קרוב ל-17 דק. (עטיש בדוק כלם (עטיש לעיל כאן את ט') כי עיב צרך נס לפ' כוכבים – אין זה דוקא לר' יוסי ומרוע ריק בשיטטו הלהבה בר' יוסי בא לר' איש חדש אלבי (כמיש הנראי) את פ' הכוכבים).

ומבול לפיך מה שהרמיטים והטושיע עוד לא הוציאו כלל סהכט' משותם דauseי' שפטקי' גם בר' יהודה אין ניט' הכסף: חילת בהיש הוא מטהשיקע החטה (כונע לעיב שבת), והלילה הגמור (כונע למתריש) הוא צאהיכ בכל אופק ואופק ובכל ימי השנת, ועוד דובר בעוהי הלהה לאיזו תחולת הביאו הריף והראש לפס' הכסף, (עטיש פ' בונע למילה וס' בונע לחונית ושיד דרבנן).

ח) המורם מכל האטור כאן: שטכל הפטוקט' זיא שישוער ני רביע טל נאמר רק לר' יהודה וישוער לר' יוסי טולן טישוער לר' יהודה, ולא רוק לשחת הרן והרבנן וסיעתוו שס' צאהיכ (ומירא דרב' יהודה איש כוכב א' יוס בוי) הוא רק לר' יוסי אלא אס' לתום והרמיטים וסיעתוו שנם לר' יהודה ני בוכבם לילה – הוא כך, אלא שיא ישמוסלן רק מעט ויא שלא דוע כטה מטולן (עריש חוסי) ויא שנם לר' יוסי עצמו מספיל אימת הוא (רש ובם ועטיש לעיל נזה) ולהטודי דוע שטולן רהבה, דהוא כי שג' רביע המיל הוא לר' יהודה ולר' יוסי הוא צאהיכ (היזוצאת כל הכוכבים) אחר ד' המיל ויש בינויו ההפלה ני טל ובכע, ולהריאט שפקדים ני רביע היטל קודם שקיעה – שעשו ההפלה הוא ד' (או ה') מיל! ושחת רבנו הנראי המחרש בסוף דבורי שפח' אמנס רב' יהודה איש כוכב א' בו מדריך רק לר' יוסי, לר' יהודה לר' יוסי פלגי בזמן וגארוך ביה' יש מיט דעת שניהם מישתנה בזמן הל' ה', מני שטיד בהרף עין בתום ני רביע המיל מופיעים ני הכוכבים – שתה זו היא כסעת גנד כל הפטוקט' גם לסתה ההוצרך לחדר בגט גרסא חדרה שלא בכל דסוטי קרמאן ובתראן, ולמעשה מתאימה גם דעתו של רבנו הנראי לרעת שחת' וכטיש. נמצא שלhalbנה אין לנו שעור ני רביע מיל בונע למוציא' וכדוותה. וזה כלל יסדי לכל הענין זה.

בעבוד ר' מיל עדין יש מאור יוס, ומודע חחל הערב במקום אחד בעוד יום ובמקום אחר בחשכת הלילה? אף אני אשאלך: ומה תענה לרוחב צפון ודרום סטוק לקטב ששם נ' חורשים יום או לילה מכיש בקטוב עצמו שחיי שנה יום ותחז' שנה לילה, ושם אין לך טלא אם הפסים שמחישין דין הימים והלילה עס' חשבן דושלם (עטיש פ' א' ולקמן ז''). ותו אל תחמה נם אם נאמר שדעת ר' יהודה שכלל אופק ומן אנו חווים חישבן דושלים מתקופת נירית. אלא שכוכון איא לומי דבר נזה בלחתי בתרו השעה.

ואפי' נאסר שגטם לר' יהודה משתנה הנשפ' בהאטוקים וביטם השנה לא מוכנה שחת רבנו הנראי, אם שעוזר לר' יוסי מטאיס לשוער לילה לר' יהודה ליל לר' יהודה איש לחדר כלל לר' יוסי ס' של נ' כוכבם, ומה חס' לו בס' הכסף, והולל לר' יוסי: פ' שמכסף החתון יס', הכסף העליון והוושה להחתק ביהיש, בתרף עין, מכיש להגresa שר' יוסי הוא בעל הטימרא בהבריזא תניה. ואפרת שגטם ס' הכסף אין בדוק כלם (עטיש לעיל כאן את ט') כי עיב צרך נס לפ' כוכבים – אין זה דוקא לר' יוסי ומרוע ריק בשיטטו הלהבה בר' יוסי בא לר' איש חדש אלבי (כמיש הנראי) את פ' הכוכבים.

על כל הלא בכל הנרטאות הישנות והחרדות וכן נס בכל הפטוקט' מוכאה רק הגרסה שלנו בגט'. אך דישלים ביה ש לר' יוסי שלפיו הא דאמו, והלהבה בר' יוסי לתרותה עיב סדיוו אס' אילו לתרותה ומכיש למוציא' (כמיש חוס' ווירין ועוד) וזה אויל שמתאים שעור לר' יוסי עם שער הכסף דתחדור הקושיא העצומה (שבשללה הנרת רבנו הגרא שגטם בגט') מה מקום לומר הלהבה בר' יוסי בתרף עין.

ומה נס שאחרי החומריא בגט' ואחרי הבאורים של רבונין הראשונם עליה בד' האחרונים לסטן את מהות הכוכבים הבינויים והקטנים ועיננו ר' ת' שהופעת ני בוכבם בירושלים נס בתקופת נירית מאוחרה מזמן הושתר העליון: הכסף העליון הוא לטרבה 17 רוק אחר השיקעה ו' הכוכבים הבינויים לא מוקדם מ-24 רוק אחר השיקעה במש' לקמן פיה.

ו' ובכן אף שנהיין לנו ביה שבילו ורבנו הנראי בעיקר שטוח, שתת הנאות, (כאשר נבואר בעודי בפטוקט' הפטוקט') אנו מוכחים לנו מפרש אחד מודרכו וללכנת בודך כל שאר רבותינו הפטוקט' שישוער לר' יוסי מוס' לג' טישוער לר' יהודה ובכיש חוס' ורמבי' ועוד, וכן מוכחה נס לחתמת הרן וסיעתו, דרכן להשתה שטימרא וכוכב אחר יום נס לר' יהודה, ור' יוסי ור' יהודה פלני במחות הכוכבים, וכן להשתה שהאי שטימרא רק לר' יוסי עכיס' בולחו סיל שישוער לר' יוסי מוס' לר' יהודה. וכייה נס בכ' ובכיה' (אלא שלדרעתם ההפלה טעת הא), וכבר העירו האתarnings שם הסוגיא דינה (נידר). מוכיחה שיש איזה שעור בין לר' יהודה לר' יוסי, מכיש לשחת המודבי שיש הפלגה הרבה בין ני חלקו מיל לר' יהודה לבן זמן הכוכבים לר' יוסי.

ו' ולא עוד אלא ישעניד לטעה טורה נס הנראי שעראים להויש בוכבם קטנים, וכמיש רבנו יונה שעראים להקדד דוקא על בוכבם קטנים מישום שלא

ד) וריזות הלבנה.

עד אמץ: טשלבנה זורחת ב כח ומואידה על הארץ כי לילה כי רמייה רקסב בשם הגהה היראש. סק תבענית ובשם הגהה, ואני לא טנאי בהגתי שלטניין, וכי דגניה וטוסקס עדו, והטקו בירושלמי ברכות: ר' אומר הלבנה בתקופתה והחל גלגל חמה לשקען והחל גלגל לבנה לעלות זה ביהיש, ארוח סוף גלגל חמה לשקען וחל גלגל לבנה לעלות,ותני שטאלן אין הלבנה זורחת בשעה שהחמה שוקעת כי, ולמדו מכאן שאן הלבנה זורחת באוון ישנהן לאורה בטרים שקע טoor החמה וזה כי לילה. וכאורה מэн לרוכתינו למלוד טעם לירזת הלבנה בכח. ולפת לא נארט. ששות שטודוב בירושלמי מעלות עגול הלבנה (דהלא מדברים מומן החלה ביהיש) ולבי מתחיל ביהיש בום שחת חיל קאה החטה לדוד וריח נשקע כל עגול החטה גיש בעיון בערך $\frac{1}{4}$ דק (קרוב ל $\frac{1}{8}$ מיל). אבן בכבוד הדושלט הזה ראיין שלומדים וטחים אחדים שננו בו ויש שדרבו

כאן יברים שאן להם שחר ואחרי להקרים כאן הקדמה דועה: הלבנה בתקופתה כלומר בזום, הנזח, עליה הא בום שקעהית, ולא הר טארע שזון גנדג'יל מכון בום השקעה טפש או בגע שאמצצע החטה שקעה — בו ברגע עליה הלבנה בחצי הקיפה, אבל במכון טפש הוא טקרה עליי בשנות הצידה, וכל פעם חיל הגנדג או קודם השקעה או אוד השקעה, ואם הנזח הוא קוט השקעה העלה בטרים שקעה החטה, ואם הנזח אחרי השקעה תחאזר הוועת הלבנה לטפי התאזרות הנזח, וכוי תליי בגודע בחישכון הטולד והגנדג הא טח, לא השבחן אמצע' שלנו), וטעתה בגין אס נארט שריח הנזח פולג על רבי בן אס נארט שהוא אטואו ולפריש בא דרכי רבי — מה מקום לכל הווינה היה אם התחל גלגל חמה כי או אם סוף גלגל חמה כי שכסי שהבינו אלה המתבאים הווינה הוא אם כשיילים ושוקעים בזיכון וה אם זה או אם כשה גמר לשקען התחיל והעלות והלא במכון לא יארע ברוחתוינו וככל פעם או שעולה קדם או שעולה אחיכ, ויעב לא מדבר כאן לא מעלה עגול הלבנה אלא טורי חטה על הארץ שנחנן לאורה, גלגל לבנה לעלות אין זאת הלבנה אלא זורי חטה הלבנה, וכמו שפירטו,ותני שטאלן אין הלבנה זורחת כי. ושדר הוכחו הוטסקט טהירושלמי הפטמן, זורי חטה הלבנה בכח, גסלו בכיא ויכוחם שנות טמחברים אחדנים בדברי הירושלמי כאן.

— און לזר שדרבו אסם מעלות עגול הלבנה ורבי היך הלבנה בתקופתה כי כלומר בציה לא הי תל גנד הלבנה עם רגע שקעהית (בשעון החטה מתחיל לשקען עגול הלבנה מתחיל לעלות) — בצד זה הוא ביהיש. וריח אומר (סלג או טריין) סוף גלגל חמה כי, כלומר דוקא בziej הינדי השקעה נטעת אחד השקעה נטעת עגול החטה שקע עגול הלבנה התחיל לעלות — הנהו ביהיש. ומלבד מה שתמותה אך ינתן טי בעיה שאיננו בימינו, אף גם קשחה אם הדבר טענו החטה והלבנהليل כל ליטי ה לב גה אחרי שיש הס' טזקעהית, ואמר רבי בשעה שהחטה התחילה לשקען וריח אמר בשעה שהחטה גمرا לשקען. ועוד הלא מפורש סייטו,ותני שטאלן אין אן

הלבנה זורחת בשעה שהחטה שוקעת ולא שוקעת בשעה שהחטה זורחת, ואם המרוכב מעליות הלבנה הלווא היא עולה נס בעוד החטה זורחת ושוקעת נס בעוד שהחטה זורחת, אפילו מדבר כאן טורי חטה הלבנה על הארץ, תדע עד שאיל שרבן וריח מדברים טענו, חטמה והלבנה דaic משפטם כישמה להלבנה לעלות עם התחלה שקיעת עגול החטה גמורה לעלות עם גמור שקיעת החטה — והלא עגול הלבנה קמן עגול החטה ואן עליין ושקיעת גמלואן — מתחאים ועיגן.

אלא שאמ קשיא הא קשיא לי הלווא רבן וריח מדברים מביאש ולא מהללה, וכשלטוא לריח וסיעתו שקרוב לשוקע שקיעת אוור החטה מהחול ביהיש — נזח, וכן אונטם הכא הרובן בתהוא ראייה מאן לשפטם, אבל לשפטנו שטוט הנגונים, און נזח א להירושלמי שמתחל ביהיש בום זורחת הלבנה? און ריח לא זכר כלל ביהיש, שלא סוף גלגל חמה לשקען התחלה גלגל לבנה לעלות, והק: לא יתכן שתהי הלבנה זורחת ומאותה על הארץ בשעה שנגלה התחלה החלה לשקען בלתי ורק בשעה שסוף גלגל החטה שוקע וכששקבע ט אוור היום והחל לשפט טאור הללה או הו לא, לא ביהיש כדאמר רבן. ומוקם ריל ש ר' ב' מדבר אונטם ט בעול הלבנה בום, לא ביהיש הוא ר' יהודא (בדעת ר' יהודא) וריח מתקן, טטעם שאמרנו שמדור משקעת ט אוור החטה וטמי היליל. אבל יותר נcum שטוט רבן מדבר משקעת ט אוור (לא עגול) החטה, אלא מתח חיל ת השקעה, ואו שפלו רבב יומי שביהיש הוא אוד טיט מאידין או שיט טאדין הוא ניב איזה זטן מועל אחד השקעה, עמייש לעיל (ט' ב') בס' הכסוף ועמייש להלן, פין בשפטה הרובן.תו ראייה דרבנן הגריא תקציב שב' ניב שרה פלגי ואומר שאן מהחילה הלבנה זורחת עד שקיעת מאור היום ותוא ליל ה לדידי עייש, ומה שהבריה להגריא לאמר שרה פלגי לא מסרש נראת ניב מהט מושם שרבי אומר ביהיש. וצטערתי נס על נcum גדרע בעול החושי הרויה שטום הוא שגה בכיאור הירושלמי שרבי וריח פלגי נטן עליות עגול הלבנה והרבה להקשות על המtic האומר שטודוב כאן מירוחת לבנה טמה שבחטה אטוח טסוף גלגל חטה לשקען ובלבנה אמרו, ות חיל ת גלגל הלבנה לעלות ולא, טסוף גלגל לבנה לעלות, ונברא רבא קוזנא ותיזחא לא קוזנא, רק בחטה, טיך טוף גלגלה היינו העלים אורות, לא אין בלבנה.

זרונא לקיתא שטומח מהירושלמי שוריית הלבנה היינו כשנהן לאורה זה ט. טי הלילה, וכיט מהקראי, המאור הקמן למס שلت היליה שטוט בום שחל המאור חוה ליטול באוור הוא ליל.

חמן זורחת הלבנה על הארץ מתחאים עם זטן נ' הוכבים, מטלג משעור דרי יהודא (נ' רבבי הפטיל), וכלשונו של הגהה הראיש בתבענית והרמא שט. עד שיראו נ' בוכבים או שזרה הלבנה בנה. ולסמייש לעיל שלרבנה טוסקס ט' הוכבים ט' הוכבים הוא אלכא דרי יוטי — נתנו ב' סימנים לכארוא — שטוט (הכסוף וט' רבבי טיל) לר' יהודא, ושתנים (ט' הוכבים זורי חטה הלבנה) לר' יוסי, וולרי יהודא: אין ר' כסעור ט' רבבי טיל כסע' לעיל מושט

זיהו וכמ' יש לאלו פ' ב' ס' נ' ג'). והרמב"ם ויש' האוחזים גם הם בשיטת הגאנזיס דעתם בפרק י' ש夷יעור דרי' יוסי (נ' כוכביכ) מוטל משער רדי' יהודא (נ' רביע' טיל), והמדובר אם כי טהראש יתקעה בחגאנזיס סיל של דעת ר' יוסי בעי' צאת כל הכוכבים וטולן ללה רדי' יוסי מלילה דרי' יהודא בהרבה היינו נ' מל (או ד' טיל) ובכיע', וביה'ש דרי' יוסי מוטלן עוד יותר מכיה'ש דרי' יהודא מכיש להזראים ס' קיב והחוכמה בהגנת מרדכי שם טיב. דעת ר'ת היא שהאי, טשתתשע החמה באורה טמך לסתוק יתקיעת אוד החטה, בטהראמו בספר היישר לית' ותוה'א להרמץ' ובתוס' בסוגן דישנת ופסחים (עד.). זונבכים (נו). ומנתות (כ): יוצא לדעתו: א) שקיעת החמה אין זו שקיעת עגולן אלא שקיעת אורה, ומן זמן שקיעת עגולה עד העלם אורה, הנקראה בלשון חוביל עובי הרקיע, ישבאותן המועלות שלוחת עוד את נטיריה על האוטק) — הכל בכלל שקיעת החמה. ב) ולשין, טשתתשע החמה לחוד' שקיעת החטה לחד', שקיעת החטה האמור בפסחים היא תחלת שקיעתה, וטשתתשע' ביארו בסמוך לסתוק שקיעתה, היינו נ' רביע' טיל קודם כלות עובי הרקע. ג) ויש גם לשין, שקיעת החטה' ישבאיו סוף השקיעה לנגיד' בכלות ד' הטיל, כמו המניה חפלן אחד שקיעת החטה עוכר בעשה או בלאו (מנחות ל'') וכחין בתעניות (ב') כל תענית שלא שקיעה עלי' החטה כי, אבל כל סתם שקיעת החטה היא תחילת השקיעה כמו דם שנפסל בשקיעה (שם זכה'נו וסנה'ות כ') ועוד בדורות). בית אמא' באמת נטסל הדם בחילול שקיעה, שלשתחו עידן יומ אסלו.

ויסוד זה לפקח הרית מהקיים הידועה : הכא בשבת אומר ר' יהודה משחשקע
חמתה עד היללה אינו אלא נ' רביעי מל' ור' יהודה גוט' בטפסחים (ג'ז) אומר משקיעת
חמתה עד צאתה ד' טל', ובשכלי כך אמר ר' רית בטפסחים טיר' בחילת השקייה וכאן
יש ח' שיק עבטסק לסתוף שקיעה, והטה הרוי בתוס' (בсонן ובריש טפסחים) ובמוא'
לענ' ר' יהודה ור' יוסי הלא לרתויהו בשעת צאהיכ לילה ותירצ'ו דר' יהודה מסכל'ל
כל כוכבים הנראים בשקיעות, וא ת |א כי הקשו (בתוס' כתבו, מערק' ולפי הממן ד' ציל
א ת |א כי קשייא') הא ר' יהודה נתן השיעור ד' טל' ונזהה אן הילך ד' טל' מן שקיעת
חמתה וממה ספק יש כאן ב' רביעי המיל ותירצ'ו שטפס'יל מהו אדר' בגין ושבוע חלובן.
וכשנתה הרית החזק נס הרטבץ' ותבאה נס הרין בטוגן ובוימה (וחדוש נדול אגלי'
אחרין בחודשי בטוגן דעתו כדרעת הגאנז'ום דאומר שם שעיב' המטריא בוכב א' יומ' כו'
ר' יוסי דר' יהודה לא תחנן בוכב יומ' בעוד ישחהotta זורת' ומוכח שדרעתו כדרעת הגאנז'ום)
יבוכתינו בעלי' דחויט' אם כי הביאו לשיטה זו לא באו לדידי הסכמה בוה' עי' תוס' עז'.
להן. ר' ריח טענין) בכארך כל תענית שלא שקיעה עלי' החמתה, ושתה זו הביא נס ההית'
פיה), ודרישבא בטוגן טקיעה בה, ובשתה זו הפטטו טופקים עוד, ונס טר' המתברר טעם
טמותה . בשיע' רסא.

- ד) ודעת הרואים להפקיד שלישון, מ�שיםקע באורו ששהחמה גונטה וקורונה לשקיעה עדין לא שקעה, וחיל שם ס"י קיב' (ומועתק לשונו גם בהגנת מרדכי שבת פ"ב) מטהשקע.

ב'ין השימושות

שרכות לא בקיין בשער זה כלו כלו סורה לשעות וט"י חכסיף לחור גיב לא טזקן פטני שאיןנו אלא. רק כוון שחרקע עצם השפטים לפוחר נס איןנו ברוק בכל האופקים משומשינו חקיוטרייט של האקלטום התוגויים, גם איןנו מחייב ממש באופק וכטמיש לעיל ספי א', ולרי יוסי ערד' גיב לבי חמי' משומש שבעת זריחה הלבנה אין הופעת החובכים כומנס והופעת הכוכבים כוזנס איןנה בוכן שלובנה זורחה.

ונסתכלתי לופן וריהת הלבנה בזום הנגנו [כטבון לא מכוון מפה בשעת הגנו רוחה טקרה לא ביטינו אנו אלא ב ק רוב לופן הניגנו] וראיה שמתהילה לרוחה (היאנו שעישת צל) עין 24-22 דק את השקיעה (וריווחה לו בקיאות שלא לטעות בהgel שמצד טערוב המתוד עדין ויבחן בכית שישי לו רוק חלק מוזהבי). אבל ישיהו נהנת לאורה בטוב ההוא 32-34 דק, ונכל כח וריהת קרוב ל 40 דק. ויש גם בזה שניות קטניות לאי אורך הנשך מעין אותן החניות שבחבונו. הלאה פיה בגוכביס הקטנים. ולסיו הומן שכון החallas צל הלבנה לבן וריהת, בכחד הוא אותו הומן שכון הכוכביס הבינוניים לבן הגוכביס הקטנים (האטמר לקמן פיה), ואחרי שהוא מחתין לופן ני' בגוכבים קטניות ההען לחוטרא אנו מפערן לפטיש המאור הלילה, בכח.

ומעיהה הי' נלענד שם שכח הגה הראש, וريحת הלבנה בב' ח', מה שלא
גמצאו לשון זה בירושלמי, חכין שוויה בשל החומר לאוון ג' כוכבים קטנים, אלא
שלרא טונן לר' טה יאנט הרטיא (הקסב) כי גם הוא לשון 'בנדי' וככלו עם ג' כוכבים
בignum ודר' החצגנא.

פרק ג'

שיטות הפסיקים בין השימוש.

א) השמות החלוקות בזמנם ביהיש—בכללן ישלש הן : א) שפת וורית שנ' רביעי המיל של ר' יהודא מתחילה אחרי עבור נ' טיל ורבע מהשקעה ובכלות נ' רביעי המיל של ביהיש — כלו ד' המיל הנקראים עובי הרקע, ב) שפת הדראים שנ' רביעי המיל הם קורות שקייעת החמתה, ובשאקו ענול החמתה מעל האיזוק הוא ללה לר' יהודא, ג) שפת הנגוניות הטיווחות אגלו עיש הנראי שנ' רביעי המיל מתחלים צד אחר שקיעה ענול הדחתה ואחריו נ' רביעי המיל לשלתו 17 ועוד סודות ...¹⁾ הוא ללה לר' יהודא.

החתה ואחרי ב' רביעי המיל לשלוחו 17 זך פהות $\frac{1}{8}$) הוא לה לדי יהודא.
ב) ושלשת השמות הכלליות הללו הן מסתעפות לדעות חלוקות עוד: אם מוסלן
ועוד כטה מופלג שעור ר' יוסי משערו דרי יהודא, וס' הוכנים מס' הכסף, נס' מה
שבニアנו לעיל (פ'ב): לרית וחוט' ורבען אף שבכללו כחרא שטה קיטי-חלוקים הם
בസרטית, לזרטבן ס' הוכנים רק לדי יוסי (וכיד היין ועוד) ולרית וחוט' צאת הוכנויות
ללה נס לדי יהודא, ופלני במחות הוכנים. וכולם מודים ששורש דרי יוסי מופלן
משערו דרי יהודא, אלא שלרוכם לא ברוא שיעור ההפלגה בדרכו, והגרא ההולך
בשנת הנගוּנס מחריש בסוף דבריו חדש ששורש נ' רביעי מיל מתאים עם נ' כוכבים,
אכיה נס רעת חריד' חסוכא בכיכים שכת פה וומרליך כתיח פ'.ב. גם הפסאי פסיפיל גאנט

החתה דרי יהודא ודר נחטה משמתה לתש��ע טעט ומתרין העולם שר恄ת
לננס בעובי הרקע דחויה טעט קודם שקיעה לשון משחשקע משמע הكرמה ואוותה
הקרמה נקרה בזיהיש ושועורה לריבת חלה תריה תלחה טיל והוא
קדום שקיעה אל שקיעת החטה (טומן שנכנסה בעובי הרקע) מהלך הי' טיל קודם
זההיב והוא לילה מודאוריתא כר וראי' טפסחים צג כר טקיעה עד צאהוב הי' טיל
טקיעה שטחה לתש��ע שנכנסה בעובי הרקע וכשהחטה ננכתה טליתה מתהיין
עלות הכוכבים כי גمرا החטה וערבה עובי הרקע גמור וכוכבים כלם ואוותה
עלית החטה וזרית הכוכבים מהלך הי' טיל ואוותה טיל והוא לילה גמור מודאוריתא שהרי
שם זבחת נסכלן בשקיעה (חו פליני על הרגה דריש שם) ולפיו צריך לטהר סדר
בנית שנתה כר, בכובב אי יום, עדין לא והחלו הכוכבים להכנס בעובי הרקע לרוחת
(להראות) ואל תחש כר נם פעמים רבות בחצי יום נראה כר, כי ביהיש יש לך לחוש
שנכנס שעור חמשה טיל שכבר החלו הכוכבים להכנס בעובי הרקע לדידת (ולהראות)
שלשה לילה וזה התחלו הכוכבים כלם לדידת ולטשול בלילה עכיל. ובריוו אלה לכאווא
אן לדם שם חברו: אדרי ישתתל שביחסו הוא באוותה החקמת השקיעה
ואדי השקיעה (בכל שעור הי' טילן שקדום צאהוב) כבר לילה גמור — כמו הוסיף
אחד לומר שנתי בזיהיש שיטת לחוש שהחלו הי' הטילן הלא אמרת שביהיש הוא קודם
ה' הטילן? ועוד שטפסים שלשה לילה שהחלו כל הכוכבים למושול ואיך זה מתחאים
עם שקיעה? והגה הלאה הכאתי שהגאנק והרט הראשי דרי איסטר ולמן מלצר ישלטיא
חצן להליך שם לילה טאטם ערב וכובה ביידר דביזי אלה של הרואים. אבל כאשר אמרנו
הלאה קשה לבנות דיק על זייד זה, ובזרה הוא לדעתו שהרוואים נטו המדרני (נכניות הבוואר)
למד שהאר טטרא בכובב אי יום הוא דרי יהודא ואחדך דין
ר-יוסי (שפטקין כשניהם לחומרא), ותריד שם מן הנראי (שם רסייא) הבן ניכר בך
בדיבר היזאים ונפרק שכונתי.

ושפוד הריעיש עליז הנראי דaic שעור דרי יוסי מופלג טיעועו דרי יהודא
בכל קר ורבה ופען זייר טשעור הי' טיל ובגט לא משמע כנ'. עד איא, להבן שווא
דרבעו בעיל הראיט בטיש, שניט ביהיש יש לך לחוש שנכנס שעור חמשה טיל
והחלו הכוכבים לדידת כר הלא ותחלת זידת הכוכבים, ולפי לישונו שטכנה זאת
זידת הכוכבים) והתחלה הי' טיל הוא ופען שקיעה וזה כאן מקום לסתוק ולמה
עריכים לוה סימן אחריו שרוואים שקיעהו, ועוד שלפעין מתמיש ביהיש של דרי יוסי הי'
מלחו דיבר שלא ישער כלל (אמ' להריש טוסיא דובין שנם דרי יוסי מספל בומני).
אג' גם כל הסוגי טרכטז' התהתקן והוכטז' העליין איא בשרא להסבד עפי' שטמת היראים
וון הקשה עליז הנראי שם מהכטז' התהתקן והעלין שאיל קודם השקיעה וכן הקשה
עליז מאבי דהוי דאי כו' וכן מדרגן וביה מהוין עם השטמש שטמכה שכי' שנראה עוד
השתמש עדין מותה. ועטיש בוה בעותה הלאה סי' ו). ויש הסיגים להריך בדביזו שהם
מכוונם. עם שטת הגאנונס אבל לא עליה ואת בידם ומתחוך שטשות אין צורך לאאר).

ה) והישטה בשלישית המיווות עיש הנראי דעהה שטשיתקע (שקיעה) את
היא, ואחר שקיעה ענוול החטה הוא ביהיש של דרי יהודא בטיש נ' רביעי טיל, וקיעת
חוט' מדר יהודא על דרי יהודא תדין הנראי (שם רסייא ובשנות אלו יוש ברוכות) דאן צאהוב
האמור כאן הוא צאהוב האמור בטפסחים, הכא בישנת מדרוב טרין הלילה וחוי' צאת
ני בטפסחים ביןיהם הראשונים ובפסחים מדרוב לא טרין הלילה אלא מעובי הרקע ומלהין
בניא והוא זמן צאת כל הכוּכְבִּים, דעובי הרקע טומן שדריה ישוה בערב כמו
בוקר, כתו בישורת טעהיש עד הנין כך בערך שקיעת החטה עד כלות עמוד האתרון
טאוור החטה.

וכפי הנראה מסריש רבינו הנראי לשון שקיעת החטה, וכן שטשיתקע החטה, שקיעת
עגול ה, בנקרא, שקיעה בלשונו אנו) ויש להשתוטט: א) טסוני' רטנתה (לו) אידיא
בל המניה תפlein אחד שקיעה עbor בעיטה וריא בלאו, ותר תינוי קחוינא הכא:
חדא לדר' יוסי עדין יומ גטדור הווא ואס' לר' יהודא אין זה אלא ביה' ש' ולשון עbor
כוי טוכיה ישאו לילה גמור (וכמי' חוט' בטפסחים ובנחות כו), ובפרט שיטם לעיל אמור
שי' חשבה כי לא חשבה לא חלען ולא מניא, ב) וטסוניא דובחים ומגנות שם מנין לדם
שנפסל בשקיעה ינאי ביום הקירבו כי' וקשה ניכ' ניל, וכשלמא להריה ישדר כתבו
שם תומ' שקרא טוור טסל אחד שקיעה אף שהוא יומ, וכן יש ליישב אליבא-דר'
יזש לשפת הנאננים, אבל לדר' יהודא שהוא בידיש מגנטס אם אתה טבה מרבי' דרי' דרי'
חו אתה יודע. ישאו עדין יומ גטדור לא בא הכתוב לרבות עיז' נסכל מהית' בספק
ביהיש, וקצת ליל דר' יהודא נסכל אטט רוק מודרבן, ניטהה אתה ינכתבו שם תומ'
ן נמרכ קשה מטענית (יב) כל העניט שלא שקיעה עלי. החטה כו' שליאת הנאננים
והוי שקיעת ענוול החטה, וכטו יאנדר בעזחי' לקמן (פייה) ישבישאר העניט דרבנן מלבד
תיב' ספיקו טוור נס באפוקי ייטא ולא נטיש הטעוקים לשפת רית' והטבר) — ואן זה
אלא לדר' יהודא ולא אליבא דרי' יוסי.

שבתו ואטרתי ישג' להנראי נקראת שקיעת החטה כל זמן ששווקע בעובי הרקע
(ועטיש הנראי שם שוש נ' פיני' שקיעה), כאשר הכאנו תלאת פיר' ייד' אלא שלדעחו כל סוף
שקיעת החטה, וטשיטקע החטה המכון הת חلت שקיעה, רק בטקסות דיעוט
יש ישבאוו סוף שקיעה כמו בדם שנפסל כו' ומכיש' במגנות שם אמור המניה תפlein
אחר שקיעה שהוא כלול השקיעה, עורל שבכל דוכתי שאן מדרבר טרין ביהיש
והללה לא נתנו שם כלל לנובל' זמני הלילה ובאמת המניה תפlein אדר שקיעת החטה
עbor כוי רעל בומן לילה לכיא כדאית לי', ונקטו לשון שקיעה כרי' להוזר מלהובן
נס לסתוק איסטרו, וכן נס מה ישאמרו דם שנפסל בשקיעה לא נכננו שם בטחלהת
ובפסוקות של ביהיש, שאן שם מקומס) אלא רעל ספק איסטר הווא מז' לשקיעה והטסל
אהית לכל חד נדאית לי', ואודה לה קוישת חוט' שם).

והלא גם לשפת רית' כבוי הכהנו לעיל שאן לשון והשו' בכל המקטות, ואילו
הכא בישנת שטשיתקע החטה הוא אדר נ' טיל ורבעי וכן בשבחה (כא), כי' שאטרו

תשוחשך החמה, ואלו במנחות (לו) עד מתי מנין עד שת יש קע החמה—סידרו חום' (במנחות כ:) לשטחן שהוא סוף שקיעה. וכן הטעם המגילה חפלן אשר שקיעה עופר בו. חווין שנם לדיזהו יש שלשן, משתחקע, ושהקעה הכל אחד והוא גמר השקיעה בכלות ד' הטל, וכן בזבחות ומנחות, מהשכין בדמן משתחקע החמה נקבע שם תום' שאנו זה כמו כל, משתחקע שרגיל רוח לפיש בו, גם כל הענית שלא שקיעה עליו החמה בחבו שם, שקבלת בדינו שהוא סוף שקיעה.

1) וכישתת הנגרא הוא גם שטח זוכם הראשונים ונדרול' האחרונים: הרacky בספריו (חביב) וטובא בבית, ומהרט אלשקר (חומי צי) הביא שינוי שtat הגאנוטים רבינו שריכא גאנן ורב הא נאות ודבנוי ניטס: נאנן והרב אברהם חדץ בן הררכטס, ובתשובה הרב אברהם חדץ כי בזהיל: ובזהיל כו' משתויריב המשמש עד שיראו צי' בוכבים כו' ואס' רוכב עגולת השטש בשאפק ולא נשאר מפנו בא' דבר מועט כל עוד שלא ישקע כל עריבת החמתש ובין ואית צי' בוכבים בינוניס הוא זמן ביהיש עכתי. וכי שם עוד הריט אלשקר שכיה נם דעת רשי ותריף וודרכטס ודראי. והנה הראי'ש מספיל אטמנ בזוז וכטש הבץ, דאלו בשכתה הבא משתחקע החמה בסחתות ואילו בחענית. הבא דעת רית כדי להחמי בצעירות והתענית ומכייש בצעיאת שבת. אבל הריך בודאי דעתו כדעת הגאנוטים דהבא לא לשון הגנט' משתחקע החמה כי מבלי ישות באודר וכל תפם לשון זה שבין שהוא שקיעת עגול החמה (או חילת השקיעה) ומאן דאמר כריית הלא ארך טטרוש להוציא את הדרבר טטשטעוון, אף שהראי'ן בשין' כי שהריך והמי' לא פרישו דעתם אבל הלא טחנן כפרען שמדובר מסתה שקיעת החמה. ועי' נם סדר זמנים (ס'!) מה שהוכיה טרשי' ישפיל כדעת הגאנוטים. ועסיזו נלעיניד לישב במקצת קושיות חיטוי על רשי' בספיק דבענה מיש בטחלהן בדרך אטמי' שקיעה עלי' החמה ומיש ביזבכ ביבמיד' ישאמטו קרש עלי' היום—טשומ דברך רואה את השקיעה לא בן בכטיד', ותוס' לא-טשומם בבאודר השקיעה שטר הקשו. ובבאודר הלכה למב' (אות רס'יא) הבא' שנם דרישניך' כי בן דעת רשי' וודרכטס, אכן מה שהכיאן נם בשם דעת הסמיג אין זה ובגן ובספיש ליקון צי' ג'. (ובבר הכאתי החדש שאס' הרע' שבונגן ובוימת האביא את שוטת רית הנה בחודיש' בשכת' כי שעיב הא' כוכב א' זום כו' הווא לר' יוסי דאלו לר' הורוא לא משכחיל אלא קודם משתחקע החמה ומיה קטיל הלא בעוד החמה על הארץ ראי' זום—ומונח שטכאנר באודר הגנט' פשוט כדעת גאנוטים, ואף יונם שם לעיל הביא וישראל דית ותרצנו מיט דעתו הוא אינו כן). וכייה נם דעת השיך' בירד וטהורל מסרגן על רבנן (כטובא בבאודר הלכה למב' שם) וכייד נם הגאנן בעיל התניא בסדורו (אף שבכטבורי לא בכ הנה לפעעה החליט' בישטת הגאנוטים), וכייד טוסקים אחרונים עוז, וכן הוא מנגג

2) אכן טולטום נדול אנו מוצאים בספיק דעת רשי' וודרכטס: בשכת' (פ'יח ג' ד') כי חילע' צריך להדליך מעבוד' זום קודם שקיעה כו' משתחקע החמה. עד שיראו ג'

וכוכבים בינויים ביהיש בכל מקום כו', הרי כאן ברור מילו שפטוק כרבה אליכא דרי יהודא שמשתחקע החמה מתחילה ביהיש וגס כרי' יוסי להחמי' שנ' כוכבים בינויים הואليل, ננספק נגמ', וכן דבריו הלאה (טפייה) חקעה ראשונה כו' והשלישית קרוב לשקי' עת החמתה ובמוציא' אחר צא הא' ב', (ומה שבי' הררכטס, הוא ביהיש בכל טקומו' ניכר ונראה שריל בכל אוסף ואוסף ובכל זמן חמוץ טמי' השנה צי' להה הוא נ' הוכנים הפגינום וכטשל'). וכל עיקר הקושי' הוא מטיש הררכטס בטחנות (שכ' פ'יכ'!) ודע כי אחר ביאת השם ש עד שיראה, כוכב כו' ועד שיראו שנים הוא ניכ' זום, טיראו שנים עד שיראו שלשה הוא זמן ביהיש, וכשיראו צי' והוא לילה, עכיל. הרי טפורש כי שאחר ביאת החמתש עדין' זום וזה כרי' יוסי או לבחים כרב יוסף אליכא דרי יהודא וזה סותר למש' בהלכותיו כרבה אליכא דרי' יהודא. ויש מסתנכים מכאן לומר שדעת הררכטס בראת אבל (טילד' טיש לעיל שלזרת לא מוכן כל כל כוכב א' זום ביהיש) לשון הררכטס בהלכותיו. בולט מטושך כרעת הגאנוטים, ורנה המתרלב'ה (כטירשו על רבס'ים קה' פ'כ') טביא' נסח'ת הערבי' בספירתם בוריל': ודע כי אחר ביאת החמתש עד שיראו צי' בוכבים כוי זמן ביהיש, אבל מה נעשה שם בפירשו בריה (פ'יג') כי' בנטחנו בשכתה, וחיל' בריה: חזות' שנאה בזמנו זום ערבית ונשאר מן היום כדי שיאמרו מקודש קודם שיראו הוכבים כי זה מטור אעפי' שהערב המשמש כי הללה עצמוני אינו אלא משעה צאהיכ' כו' שלא החשוב שקווש החודש לא' יהי' אלא זום שלשים כי' אפשר שי' קודם ליל שלשים, עכיל. וכן מטושך כי' בהלכותיו (קה' פ'יכ'!) ראהו ביד' בסוף' זום כי' אם עדין' לא ציא' כוכב ליל שלשים ביד' אומרים מקודש שעדרין' זום הוא וראותו ביל' שלשים אותרי' שיצאו ב' בוכבים למחר מושיבין ביד' כו', עכיל. ורנה טיש אם עדין' לא ציא' כוכב כו' לא מוכן כל רטשטע שאם ציא' כוכב אי' הו אן מקדשין' ואחדכ' מטושים רק אם ציא' ב' בוכבים למחר מושיבין ביד' ושיש כאן טיס' וכטיש המתרלב'ה שציל' אם עדין' לא ציא' ר' ק' כוכב אחד, ולענידן שאיצ' לששב' כי על בן דרכ' הררכטס בלשונו באומו' אם עדין' לא ציא' כוכב ליל של שיים' וכוכב ליל שלשים איננו הכוכב הראשון דהרי אמר רב' יהודא אמר שטואל שכוכב א' עודנו זום (העבר) וرك' שני' בוכבים טראים על צי' ליל הכא' איכ' כוכב ליל שלשים הנהו הכוכב השני. עכיס' הרי' מטושך כי' נם כאן שג' אמר ביאת החמתש עדין' זום.

ויריט הראי' ליישיבתו הראשית (ען חיים) הagan הנדרול' ד' אישר ולמן מלצר שלימדא בהצעיע' לפני' תמי'תנו זו על הררכטס, וגס קושיתנו גדרולה (הטוכאת לקטן פיד' ייר') על שטחינו שטת הגאנוטים מהא דאמרי' צאהיכ' לילה' והוא מקרה דרומה וכיצד נולד הסקוק מזמן שקיעה—הצעיע' כאן לפני' שטה' חדשא אשר על זה יבואו גם דברי' הררכטס על נcum, לדעתו יש כאן צי' עניינים: א) צאהיכ' הנקרא לילה, ב') וערבי' שאף שנחשה עדין' זום (בגען' לדרין' זום ולא לילה)—הנהו כבר מתחום ליט' ה' בא', דהנה בכל הנגען לשכת' וירט וכן' כלל' הנגע' ליט' קבע תלא' מתחול היום טערב כאשר אטינו לעיל

ב' חמשות

ס' ואנדכטיב, ויהי ערבי ויהי בוקר ובשם ערבי נקרא חחלה יום הבא אעט' שעדרין שלולט מאור היום מים העבר. ומעתה בנדון השאלה למי מהחשי חhilת הערב אם ליום החולף או ליום הבא שטרן אנו אומרים כי מד לשקיעה היה כבר ספק יום הבא באשר היום הבא מתחל, מערבי, אבל בנדון דבר שביעי יום לא ליל, והאת היא לנו לאזיה יום הוא מתחשי אם לעבר או להבא – ריל שנקרה יום ערד צאהיכ, דעד און און צאהיכ שמ לילה. ובזה תיזין קושתנו על שפת הנאות מה שבברכות ופסחים וטנלה אמרו, צאהיכ ליליה שם מדובר משם ליליה ושפדר טרכ' גנט', אלא מעטה לחשץ וכוא קרא ליל ה והוא קריל עד צאהיכ יטמא דעד און שם יום הוא, ומתווצת בוה נם קושית תום טרי יהודא ופסחים (גד) שאמר ד' מל הוא צאהיכ על רבה אליכא ד' יהודא האומר ב' רביעי טל וכן קושית תום בטה פלני ר' יהודא ר' יוסף דהא לכרע צאהיכ לילה – דאן עין הטלונתא בכחיש בסוגן נגעת לזרן לילה שהוא בזאהיכ, ועפיזו מובנה שפת הרובוט שכת שפדר כ' משתקע החטה בו רום הבא (השบท) מתחיל, מערבי, אבל בקיה שחתם ההקודה דוקא ביום טשם דטשפט כתיב ב' מה טשפט ביום נוי שפדר מקרשן נס אחר בית השמש קודם צאהיכ דאעט' שהוא או כבר ספק יום הבא מקדשן מטניט' בין אם הוא יום כיט מקדשן ליום המתרת בין אם הוא כבר עבר השץ' בין אם הבא אבתי שם יום עליו לקדשו, והוא דכ' הרובוט בספרית בריה שלא אמר שקדושה גנט' והבדח שתהא ביהיש וספיק יום שלשים שלא תקשה אצ' אפשר לקדש אחר בית השמש שהוא ביהיש וספיק יום שלשים עז' אמר שמקדשן מטניט' וככל. ובבדח בריה ובשבת טריש הרובוט את שם לילה ולא מדע השבת שבוחה מדבר בהלכויות. עד הטעף הגאנק הרם שליטא למטר שעפני יוכנו יותר דברי היראים (המוכאים לעיל) משתקע החטה הוא מן קודם לשקיעה ובכיו' כי צאהיכ הוא טיל אחר השקעה והוא לדעתו אחר השקעה הוא כבר ליל, ובזה נחיא שם דעתו הוא ישאר השקעה הוא דין לילה בתור ערב יום הבא אבל לזרן עצם הלילה הוא צאהיכ הגמור (ובזה איצ' לרברינו שאמרנו לעל שהזרדים הוא וזהו קדש צאהיכ לילה אליכא ד' יוסף ובאו' אחר השקעה לילה וזה לרי' יהודא ונדרבי המדרבי בפנס חבורו). וזהו מזמין מחדש גיב עדי לישב

שתת הרובוט שדן ערבי יום הבא לחוד וין לילה לחוד.

אבל אף אם המשכאה יש'ה הוא זו איא לבנות עלי' דיק, ריש לשדרות בה ררכה נגנא: א) לפני החודש הניל כל האי מיטרא דכוכב א' יום נוי לא נאמר כלל לענן שבת אלא לעין אם הלילה וכטונג דשבת נראה דרב יהודא אמר שטואל אמרה לענן שבת, וגם אחר דבריו ארוי בר זכדא העושה טלאכה בכ' ביהיש וכו'. ב) לטזין כל הספק של ביהיש איןנו ספק יום ספק ליל ה אלא ספק יום שעבר ספק יום הבא וקשה לשונה של הבריתא, ביהיש ספק מן היום ספק מן הליל ה ספק כלו מן היום אשר לו שץ הלילה, ועלינו להוכיח ולא אמר שכאמרטן, מן הלילה ריל מן היום הוא כתיב, ולעכדרו ערי ערבי וכינאה האי

ערדי ערבי זהו עד צאהיכ של עכודת דים שבנהט' שם ותו טשמע שצאהיכ זהה יש לו גם שם ערבי. ד) גם לפניו נפל בנויר הנקן ברכבי הרובוטים בקיה, אך עדין לא יצא כוכב ליל שלשים' שריל הכוכב השני שrok הוא כוכב ליל שלשים דלא' הניל גם הכוכב הראשון הוא ספק כוכב ליל שלשים אלא שכן עדין לאו' הערב של השלשים ומה איכסת לנו זה לקידוש החדרש? ונចטרך שוב לסם לשונו שריל אם לא יצא אל א' כוכב א' כי וכטשל. ה) ובעני' הי' נראה דהא דאטמי' בכיד' והקריל צאהיכ ליל' המכון לסוגיתנו דשכת דהנה חוס' ספסחים (כ'). ריח והא' כתבו דטשיטא להו שעד צאהיכ יטמא מטום דטסקי' במלילה מקרא ואונגן ערשים בטלאה כו' והקשה המתרשיא ולהלא בנגי' אמרו הוא קריל דעד צאהיכ לאו' לילה עד טום שטיטו מהקריא ואונגן עושים בטלאה כו' ואטמי' שהאי והוא קריל כו' מסב על סוגיתנו דשכת, ולפע' הניל אלל כן, ועלינו להוכיח ולהרחץ שטום טעירא דקאמר והא קריל כו' מתחמק על הקרה אלא שלא ידע לילף לעמוד השחר דשיטא אינחו טקומי' כו' ועטשיש צליה ובחסם. ו) ובריש ברכות אתה טאטמי' קורן שמע בערבית טשעת שהכתנים ננסים לאכול בתרומות ושם בנט' כהנים אמת אכלי' חרומה משעת צאהיכ כו' וכן המשמש וטדר כר' וטמי' דהאי וכן המשמש בזאת השמש וטהור טהר יטמא, ועריש הלהה בסוגיא – שכולה משטעה שדן קיש דערבית ודין תרומה התלו' בהערב שטש קשור בזאהיכ של לילה. ז) עד פרכה חזקה סונגיא רמנחות (לו) הפלין כו' ועד מטי' מניון עד שקיעה יהודא אמרו שם שלא סל' ברכה בר רב הונא שטצעלי' בהו באורתא דליה לאו' זמן חעלין הוא טמיעות זקרא מיטמים ולא' לילות עיש' – מכואר שאות שקיעת החטה מתגעגע טיטים ולא לילות.

ח) ואם יש לנו הכרח להודיע כאן היזה אני בעני' אומר החדרשה שהזוכרתי לעיל (פ'ב סי' א'): שהרובוטים למד שלרבה יש שני טני' ביהיש, דינה ייש לזרק בטונג דשכת איזה דיקוקים: א) לרבה שתוריין, ברוך וחני' מלבד הדיקוק בשכלי מה אמרו בבריתא לשון שכוה שנצטרך לאמר, ברוך וחני' -- לא טוון למה איטוא האיכרו כל כי' שטני' מורה מאידטין, שכן לזה שם צרך לרבה והוליל משתקע החטה עד שהבטף העlian ביהיש.תו רואי' ברישא שהקשה בן ותי' שהוכיר סיט' טאטיטן כדי להפניד טחות הטעסיף שהוא טכטוף האידומוט שנטהוה טפנ' טורה מאידטן וזה טוון יותר לסתוטיל טחת הרובוט שפה א' שיתכן שהטעסיף הרוי הטעסotta האידומוטה. ב) ולמה אמר רכח ב' ספיטים סי' א' שיתכן שהטעסיף הרוי הטעסotta האידומוטה. ב) ולמה אמר רכח ב' ספיטים בין המשימות: איזהו ביהיש משתקע החטה כל וטן כו' ולא הטעסיף העlian נמי ביהיש כו', ומה זה לשון נמי ביהיש. ומתאתי הערה זו גם בסיט' מהרלבית. ג) ולסתוטיל לעיל שאבוי' ורכח שהבטוו לערבר עכ' סל' כרב' יוקף ולא כרבכה, נמצוא שהרובוטים ייחסם כרבכה הוא שלא כאבוי' ורכח זהה ק'ק. ולכן אטיל שרכבה טורה לרבע יוקף שהביהיש האידי' הספק טהית מתחיל אליכא דר' יהודא לא טד עם שקיעת החטה דהלא מקרא ילס' צאהיכ לילה ומדכטיב בקרוא צאהיכ ולא' בזאת השטמש און לנו ספק שטס' טיד לשקיעה יהודא ליל' אלא שלדרעת רכח משתקע החטה כל זמן שטני' מורה מאידטין ג' ט'.

2 זק אחר 12 והלא (אמ' אם נאמר שפ' הוכף והוא הוכחת הארכומית) עינינו רואות שעוד בשעה 12 כבר נחטשה בשער טפסות הוכחתה במקום ארכומית. ואצל שפ' שלא באה הארכומית בטרא' החוק (שנבלוּוּ חכיל והוא בקאנן בו) לא נקרא הוכף והתחנן במקום הארכומית המכונה.

ו מה שורק להרמנים להוכיח בשיטה זו—זהו טපע שאמינו לעיל (פ' ס' ס' י') שלדעתו מירא דרב יהודה איש כוכב א' כי תאהוב ללה הוא נס לוי יהודא (רלא חפטוקים שוו היו רך לר' יוסי). כאשר הוכחנו לעיל מדרבי הרמנים, וכשתת תום' במרת זה, אלא שלחוטס ניהא יותר כוכב א' יומ רלודיגו הא' מישתקע החטה הוא בז' ר' מיל ורביע כשתת רת.

וקצת נדהמי טלשן רטבים בתורות (פ' י' כ) אז הטמאים אוכלי בתרומה עד שיעירב שטשן וצאו ב' כוכבים אתני שקייעה שני' ובא השטש ומחר עד שיטר הרקע אין האוד ואחר יאלטן הקדרשים, עכל. וטלשן זה טשטע קצת שריל אחר שקייעה של רת, חדא ממש עד שיעירב שטשן ואחד הופיך וצאו ב' כוכבים אשר שקייעה מיאטע שערב בז' ר' מיל ורביע כשתת רת.

שיטש לחוד ושקייעה לחוד, שנית מטיש עד שיטר הרקע אין האוד, אולם אין הפורש עד שיטר ודקיע לנמי אין האוד דאי לא הרול להאריך בהערב שטש ונ' כוכבים וכי אמר רך עד שיטר ודקיע אין האוד, אלא שהיק אעס' שהעריב השטש וכקראי כתיב ובא השטש מט בעי נט צאהיכ מדרכיה ובא השטש ומחר שפיזו שבא השטש גם ומחר יומא שטהר ודקיע אין האוד (וכמ' לקמן פ' ייד בכואר הנג' דברכות) היינו כיסת הרקע אך לא כל הרקע רבעצ' מעבר עדין האוד עראה.

ומי ידע תורה הרטבים יותר מבנו הרב אברם הפסד לליה וכמוש הסהרים אלשקר (שם בתשוכתו) שודיע של דבורי של הרב אברם הפסד) הוא מדרין אני זיל, ובנו דרב היה מפושע כתוב שכיהיש מתחל אחר ששקע עגול החטה מהאפק.

פרק ד.

ברור השיטה.

וمن שלשת השיטות היותר הנכונות—שיטת הגאנונים (המיוחסת גם לשיטת הנראי) היא המתוורה והברורה, לנו: כי שיטת היראים הלא יהודאה היא ומוקשה מכיד נטיש הנראי ופטוקים עוד, וכטשייל פ' יג, וכל עיקר הרכות הוא רך בהשנות של הרת ושל הגאנונים.

אבל גם שיטת רת אף שכטה טנדול, רבותינו החזקו בה—אי' לטצוא בה דינו ורגלינו כל' וכל'!

א) להרת הלא בא הלילה בעית כלות העמוד האחרון של אור היום, נטו קודם הרגע של עלות העמוד הראשון של אור היום וגקראי, עדות השטרו—ותהדר שאלתנו

בהיש מדרגן, מישום דלרכ' העלים לא דוע הטימן של הכסף וגورو מן שקיעה, ולטפי' טוניך רנה' שני' טוי ניהיש א' ביהיש העקי' ז' מיל שהוא טסק של תורה, אחד ז' טל משתקע החטה עד הבסיפ' התהתקן שהוא מדרגן, וכוה מושב לשון רבה, משתקע החטה כו' נטוי ביהיש. ואבי' ורבא שהבינו בטעבר ריל שהי' זה בשביב ערובי החטמן שלא הותר בכיהיש האטתי, או ישר' בשביב לרידה שלא גورو בכיהיש דרבגן לדוחות ביום השטמי'.

ובזה נס ר' מה שבידושטי טובא לשון הבריתא טפודיש כרב יוסף: תני משיקעה החטה כל זמן שפיט מאידין יוס' ותקשה טינה לרבה, ולט' דבינו ר' לשחתם דבריו בז' ר' המתי טלשן רטבים בתורות (פ' י' כ) אז הטמאים אוכלי בתרומה עד שיעירב אותו לחומר שני' ייטס, לענין טומאה ולא הזכיר נס לクリין כמו בהמשנתם, מישום שהחטם דבר בר בז' ר' המתי השקיעה, ודי' בר זבדא האוטר, העושה מלאכה בבי' ביהיש חייב חטאתי' אמר זאת רך לאחר המיטא של כוכב א' יומ' ב' ביהיש שהוא בז' ר' המתי של תורה.

ומעה מיש הרטבים בפהיהם כוכב א' יומ רל הכבוכ' המתראה בזמן שפיט מאידין, גוזיא טש בהלכוויו (בקה'יח) שטקדין בזמן כוכב א' עד הופעת השמי טשומ שלגבי קדושה החדש (ועי' הפס' חוריין) לא גورو בזמן שפיט מאידין, עתה ראו' בז' ר' המהרב'יה שם כי גע' בעדי' בישוב דבורי רטבים שיש לרבה אליכא דרי' יהודא ב' טוי ביהיש, אלא שהוא כ' זאת באונן אוד שבייהיש תלר' בהופעת הכבוכ' דב' ריש פעם מופיע עם השקיעה יש שטפיע אחר השקיעה וטפנ' שלא דוע לוונם מתי טופיע קבעו ביהיש משתקע החטה מספק שמא נבר הופיע הכבוכ' ואחר זמן סיט' מאידין בז' ר' יהודא, דבריו דחוקים בז' ר' יהודא.

ט) ואם הלב מיחס בחודשים כמו אלה שלא שמענו מבורען דראשוניות אפשר לישב רעת הרטבים שלדעתו נס מן זמן שטיקעה החטה ממטה לאוטק עד סיט' מאידין—יש ניכ' אזה' שעוז, כי כל זמן שחהמת בראש אילנות או דרים עדרין יוס' נס לרבה אליכא דרי' יהודא, עפיז' הא' כוכב א' יומ' הוא בן שקיעה לכט' סיט' מאידין, ועדי' כי נס' ט' אור הזום. וכי תקשה לי הלא לעיל (פ' ס' י' ע' שינו החשבון ועלה בז' ר' דק' זן שקיעה עד הכסף העליון והחוצה להתחנן אי' י' רביע' המל הוא מט' לשקיעה—אף אני אשיכ': נבר ואל חשבה נס מה שהחדרנו לעיל שם את אשר עינינו רואות טהיר שהמי' בא כ' 4 דק' קודם השקיעה ותלינו עיקר הדבר בהגבגה של ירושלים (ובכת' שני' המראה בשינוי הקטוריים) ורבבה נפתלנו שם מדרע הו זה (כאן) שמן סיט' מאידין עד גמר הכסף קרוב ל-21 דק. אכן אם נאמר שפיט' מאידין הוא לא מט' אחר השקיעה אלא כ' 4 דק' אחר השקיעה—נאמר שבירושלם עיקר הפס' טפיט' מאידין הוא שעה 12 ערבית, הינו 4 דק' אחר השקיעה האסטרונומית, שאו נתחזק יותר המראה הארכומית, ולכן עליה החשבן יטה שמן שעה 12 עד הבסיפ' הנטור הו 17 דק' בשערו ב' רביע' המיל. איברא. שלטיז' נמצאו שהכסף התחנן הוא

כבר כלה נס העתוד האחרון של אור הום ונתמאל הרקיע בכל הכוכבים ומה עין העוצמה; מה נשתגה נשף השער מנשף הערב, מדוע בכור אין סרין ואין צotta אין שלשה וכוכבים בינוים לט' הלילה, ומה ביאור הסוגן בכבלי ובירושלמי. ב' כוכבים ביהיש כי ללה כי לא כוכבים גודלים הנראים ביום בו', הני נראים או רך ב' כוכבים בינוים? הלווא או נתמאל ורקיע בכל כוכבי, נס אץ חעלה או על הדעת לאמר, כוכבים גודלים הנראים ביום, נס לא טובן כלל, כוכב אחד יוסי אחריו יאנם קודם כלות ניל רובי ועך שעה אחד השיקעה כבר טלא הרקיע כוכבים מכל הכוכבים. מכ"א לטיטשל להרבה סוסקים שטימרא או היא אליכא דרי יוסי—שהוא קודם כלות כל ד' המל! ובעיקר קושיאו וו הרעיון הרבה אהרוןים במו בעל חזיש הרזיה וסדר הזמנים ועד רבנו הנראי רמו עליה שם באחיך ובשנות אלהו אמרו שם: דרא עיננו רואות שביציאת הגז' וכוכבים עדין ההואר גודל במטריך ואין צאהיכ אחר השיקעה ישוה במו טעהיש עד שנס מושפעות מתרצים שהריה מדבר על הארונות העצומות ערך 60 מעילות רוחב אטן שם טופים ב' כוכבים בינוים בקרוב לד' מיל, ותי זה הכל אין בו ממש: חרוא היתכן שחכול בהרו לרבר על אוטק דוקא כמו פטרכון למשל! שנית אם מדרבים מאוטק פטרכון הלווא אין שם עובי ורקיע רך ד' מיל אלא בכטלים וכל בנין רח' הוא מדי הטל של עובי הרקיע האטוריים בספסחים (צ'ו). גם יתר הנסתולים שנחתלו כאן איזה מתרצים אהרוןים לא העלו אדרוכה לקושיא עצומה וו.

ח) גם מוה שאר יוסי בא' ולא כוכבים הנראים בל' לי' מפוזר שצאהיכ של ער' אין הכוכבים של הלי' לא קודם חנק הלילה.

ער' אין הכוכבים של הלי' לא קודם חנק הלילה. והוא שטנו שטנו של הילדה (ט') וגם מעט לנו כי מבהיל הרעיון מה שהרמבע האווון בשיטת רת אומר שר' הודה שפל נ' ربיעי מיל לא סיל צאהיכ לילה, כי צאהיכ מאוחר מוה, ואיך יתכן שטנו איזה ר' הטיל עדין איננו צאהיכ, אף נס חמזה הלה כל עיקר שטן רת בנויה ממה שאמר ר' יהודא בספסחים מלהק אדם בום בוי וטיקעהich עד צאהיכ בו איב' ר' יהודא עצמו האומר שעור הכסף, שהוא שעור נ' ربיעי הטיל, הוא גנס' ואמר שצאהיכ הילדה, וכשהלמא לשיטת הנראים שפיר מתרץ הנראי שבספסחים מדבר ר' יהודא לא מזרן הילדה אלא עובי הרקיע לענין הילך אדם, שהוא צאת כל הכוכבים. אבל הרטבען לשטנו שטן רת מא' איבא למיטר?

ו) גם כל לשון הרושלמי ריש ברכות (חובאו לעיל פ'א) אומר וכו' שיש חילוק בין בוקר לערב, בכור בא היום מעילות השדר לא בן הלילה, ר' אבא יליף מהמשמש צא כי ביאתו טש'ית כה טן הבריות יציאתו לכשיותודע לבירות ור' בא יליף מהבוקר אור וחנא דברי טבבוקר בכור, ר' בן ורב הונא ילי' מסברא, (ובארנו שם לעיל בעותאי את דברי הרושלמי), ואילו לרית שבא הלילה בעת כלות עמוד האחרון הלווא אין הפרש טן בוקר לערב, כמו שהבוקר בעילות עמוד הראשית, ב' הערב בא בשקו' העמוד האחרון. ואף שטהורטבן בתויה נראה קצת שטבбар הרושלמי באוון אחר לא נמי' להבן באוון.תו ראייה שטן הרשביא בשיטת הקשה מהירושלמי על שטן רת. יא) ועל שטן רת מה' עד מאה עוכלי בעוכלי. והנה טה שאטו' ישיטה זו

ב' השיטות

החתה: מה נשתגה נשף השער מנשף הערב, מדוע בכור אין סרין ואין צotta אין ביהיש ואין שאלתו טפיקות וטתקחות וטה הר' זה לערב? ומי ומה הוליד לחכול את הס' של ביהיש וטפיקות הטרשית, בשלמא לשיטת הנראים שהללה בא בזמן ער' אליכא דרי יהודא עטיש לעיל ולקמן אבל לשיטת רת מאיל.

ב) ולא אפי' נולד ספקת ביהיש מסבה נעלמה מathango—לא טובן כלל לטה לנו כל הנטנים הישנים לביהיש וללה, לשיטה זו אדרוכה בכל מה שהרבבו חכל ביחסים הוטשו להאצל בטנוינו את הנשוף של הללה, והולל נ' רביי מיל קודם כלות עטוד או רת האתוך—ביהיש.

ו) וכברינו לעיל (פ'א) גם לשון ר' יוסי ער' ב'. מורה שיטם הכא מתחל לא בזמן החצת הלילה אלא בזמן שיש עוד מאור היום, ונקרא ער' ער' ערוב המאורות וכמשפעות בטה טקראי ומשניות ובריתות.

ד) ומה ביאור לשם בין השם שות? בשלמא לשיטת הנראים ביאו' בין או' השטשי לבן או' קרני היטמי (עטיש חלה פ'ז עד שם זה לשיטת הראים) אבל ליה תרין' בן או' לחשך לא' בין השם שות'.

ה) עוד פרכה שאן עלי' תשובה אנו רואים בחוש: דרי יהודא אומר טחשאקי החטה כי' שטני טורה מדרימן והבטף והתחון הוא ביהיש, וכבר בארנו לעיל (פ'ב) שטנטוב וברור הוא. שטיטן הבטף הוא בט' זרחה. עני' בולנו רואות שטט שקייעת עגול החטה מתחל להבטף והתחון, היינו האופק המטורתי (ומטעל לאווק מדרים), והשוו העלון לחתק בקרוב לשוער נ' ربיעי מיל, ולורת שהוא רך אחר נ' מיל ורבי ור' עד מקודם נבר השורה כל כשת הרקע זולת (להטיק) התחצט שטמערב שעדרין לא הוושדר עד עברו עד נ' ربיעי מיל, ואין עזה אחת בלבתי אם נאמר ישחרית היהת לו הנראם הרטונה בנט' (שהבאניה לעיל סיב פ'א) הבטף העלון ביהיש, הבטף התחון והשוה לעילין' לילא, ולמד שהבל הולך על הצד המערבי, ולספיק הבינו אבוי ורבא בטבער ולא בטורת, אולם פשוט וברור שהנרטא שלפנינו ושותהה לכל הפטוקים היא הנכונה (וכבר תבנחו ברשי' נדה ובזראים, שטט נטל שם).

ו) בן נס א'יא להבן לסתו' טיש חbold שכ' ביהיש דרי יהודא לוי' יוסי יום הוא ורבותינו בעלי' דותם (ליה': דה אלא, וכברנה נס שם דבורי עפי' שטט שטנת רת) כתבו שטיעו ר' יוסי מוסלן משיעור ר' יהודא, וכיב' סוסקים עוד נטשל, ואם נאמר שטט נ' רכע' הטיל כלים ד' הטיל של עובי הרקע הלווא שולט או כל חשת פללה ואיך יתכן' שלר' יוסי יה' או עדין יטמא ומטה חדש אחוי בחשכת הלילה שהווא רך אחיכ הלילה? (ולא עוד אלא ר' יוסי הוא עצמו האומר (שכת קיה) יהא חליך עם מוציאי שטב בזטור, והותן שטן אהרי עכור החטה כל עובי הרקע—יחמיר עוד לעצמו?). ז) עוד תיבותא רבתא שהבל נתקלן בה: הלווא או אהרי ד' הטיל בשעורה החטה כל עובי הרקע (ז' 22% המעלות שבלח' שולחת עד קרני אורה על אוטקנו

בדעת מתחשך החטה, ואין לשון ביאת השטש נראה כן, (ולעניד זו איננה ביב קושיא בדעת ברכות מיטטו בכ' שכיאת השטש היא צאהיכ, ועתש כן הלאה), ועי' בסדר ומנים. מה שחפק ברבבי השאנגי' (פי' יי') שכיאת ראות בוה שדים נטפל בשקיעהית היינו צאהיכ וסתור הראות של השאנגי' והוכית אדרבה להפוך, עיש.

יב) ולכאורה יש פרכא גם לשפטנו שתות הגאנזים, ראשונה יש לחתשות פסוניא דירושלמי, שהבאנונה לעיל סיב סי' דיז': הלבנה בתיקותה כי סוף גלגל החטה כי שכמי מש לעיל עיב הפרוש לא עגול החטה אלא טאור החטה ועי' אמרו שהוא ביה' ש, משמע שביה' שמתחל לאל עם שקיעת עגלה החטה אלא בשקיעת אורה, והוא הראי הביא הרמץן לשפטם, ומה שחדורי הדריה מכאר את הירושלמי שטדרבר משקיעת עגול החטה כבר דתינו ואת לעיל באמת הבניין. אכן כבר אמרנו לעיל שם שנים הנראי מרא דשםעהה רוג'יש טלי'ג על רבי ואמר שתקציאות היא שהלבנה זורחת שהלבנה זורחת לא בשעה שתחילה גלגל החטה שוקע, ובשעה שהלבנה זורחת הוא ליל ה לא ביה' ש וכמשיש לעיל. וכן כל הטעקים שהביבאו סי' וירית הלבנה הביאו לפסי' ליל ה, ואפסלו הבוי שודעתו ברית הביא (חקיכ' סי' זה לללה), וחاري שהמצעיות היא שנגנן מארה הלבנה בוטן הופעת הכוכבים הראישונים (וכטשל) וזה אדרבה גם מכאן הוכחה לשפטת הגאנזים.

ג) עוד ציב' קצת לשפטנו לשון הטענה (שכח פ'יב) ס' חשכה כי הוליל פשוט שקעה החטה (ומה שיש להעריך עוד לא צרך להוסף מבער ומה זה דוקא בס' חשכה —כבר הקשו תוס' ברה ותירצ' כתיש לעיל), גם מה שאמרו לשון ס' חשכה סי' איננה חשכה' כתוב הבci' שבאו להשטינו שאס' יש כי' טפקות, הספק של ביה'ש ונם ס' אם כבר הגע'ו מן ביה'ש אפרה אס'ו, וכי' נהיא יוזר אם ביה'ש מתחל זמן מאוחר יותר הטעקה אבל אם ביה'ש מתחל טדי לשקיעה קיק ארזה ספק יש או אם בגע' זמן הטעקה כר' ועריל שלפיניך אטרו בלשון כוה עפמיש, בתוספת חדשים' (שבטשנויות) שבאו וכדורמה, עריל שלפיניך אטרו בלשון כה' טפק' חשכה—בעיש. ספק להשטינו ב' טני ביה'ש א' מעריב שבת וא' טפמא' שבת, ס' חשכה—בעיש. איננה חשכה' בטה'ש, ואעpsi' שם' מטביש חמור יותר וכטיש מניא' (שפ'יב) שיש חזקת אס'ו ריל זו ואציל זו קתני, או שקתי' בשבל מעישין דמא, וכן ראיית' זם בהגנות טלא' הרועים בשבת. אמnen התי' היזדר שפט' הו' שבחשר המקטות שדרבו מבה'ש לא נתנו שם להכנים בחמלוקת (של ר' יודא ור' יומ' ור' רובה ור' יוסק') וופסכו בהרבה טקומות נחטו שם להכנים בטה'ש. אמ' חשכה' שהוא מבלי' ביתר את הענן של המחלוקות והפסיקות, לשון, חשכה' וכו' חשכה' שקהה כתבנו לעיל (פי' ח' שיש שלא נתנו שם בעין המחלוקת ואס' בלשון שקהה כתבנו לעיל (פי' ח' שיש שלא נתנו שם בעין המחלוקת כתשוכתנו) ויש חוספת שבת זמן שקיעת חצי ענולה. ובס' חורי' הרואה (ספס' ב') מתרע' עוד: דמלאת שבת לא אסרו בזמנן חוספת שבת. ד) עוד הערו המכ' וחדורי' הרואה פסוניא דטנחות (כון) אין לי אלא דברים שדרכו' להקריב בלילה כי' שטעלן וטקטין' מבוא ה שט' ש, עיש פרשי' והסוניא, ופטשות הלשון מודה שהוא מיד בזוא המשטש, ולחת' ודאי מדבר נם שם מסוף שקיעת וכטיש תום' בזבוחים ומנקות (כ') בטה'שכין

בין השימושות

בנואה על יסוד מופך והחתמה אינה מחלכת בעובי הרקיע — לדעת' זו אינה פרכא, דבואר עובי רקייע הוא כמו שכבך אמרנו כיב המועלות וחצי שכחן שלוחת החטה את קני אורות על האוקן [גמ' מה' שרבי אוטר פסחים (עד'ו). "ונגרת דרכיהם" חיטוב אשר דברו בז' גדרו, סחרים שחי' עין הארם חסינה אותה עדין], וערדי' אנו אומרים "ובוקע חלוני רקייע" וכאמור בוחר (ח'א) פחח שטsha לכל כו' שמי' כו', והם גם שס' חתינות הצלחות (ח'כו'ין) שרכו' חכ'ן גנדי' שס' חתינות הצלחות, וגם לחתמת בטפלוללה שס' טכלות (ק'יס' לטמעל וקיט' לטפח טכדרו' העולם) כל שס' חתינה שמתה בטפלוללה. כי גם חמץיאות סכדרו' הארץ גלו' לנו חוכ'יל בעור' טרם שהדר' חדר' כל שאר בני חלה. עי' זה יקרוא ובראשית]. אבל מה שהקשוו עד': א) לרחת שטעה'יש עד הגע' שווה כמו משקיעיה עד צאהיכ' נתצא שבטניות הצטנויות שעולות הישר מתחיל בקיין בחזי הלילה אין שם צאהיכ' כלל. בקיין (הנרא' שם). ב) והלא איל רבעא לשטעה' איתן דלא קם לכוי בשעורה דרבנן אדרשא אריש דקלא אהלו שרגנא — ואלו החhil ביה'ש אחר נ' טיל וobicע, ערך שעיה אדר השקיעת, מה' כל הדרה להדרך بعد עראה השטש, ועוד שלשתחטם הדר' או עוד קודם זמן קבלת שבת מזודין עם השטש ופטשא דלשנא משמע שכיה מתדין רק עם השם ש' ולשטייהו נם הרבה זמן אחר ביאת השטש מוחר, אמנס מהטוויקם בשיטת רת' יש שדרבה מכאן נטפי'ו לשפטם שאלו' מד לשקייעיה מתחיל ביה'ש בצד התידי' עם השטש, היינו עם קגה' השטש איב' לבא חוספת שבת, אולם אי' משום הא לא אדריא וכבר תירץ הנראי' שטוספת שבת ליה'ה בטיש' תום' פ'יך דריה וכוי', ולעניד עראה שטשומ' חוספת שבת שאנו אלא משחו' שפדר נקרא. עם השטש ריל רגע קודם ביאת השטש, ואולי נם לזה' כיוון רבנו הנראי' בצעינו לתוכ' (פ'. ד'ח' וו'יע) שבתנו' שם בז'היל': נס' ב'ם ס' חשכה' כר' ועריל טשומ' דסני בתוספת טשנו' נקט הכל' עכ'יל, עיריל לפטשל' (ס'ג' בישוב שטת הרמץ'ים) לשקייעיה האמתית היא חשבנו השקיעה מראשי הדורות והאלנות, איב' מון שקייעיה מעל האוקן עד השקיעה טראשי' אלנות' והרים וזה שעור' חוספת שבת וערדי' תי' נס' אoor הום, אף אמנס יש' לסקוק עי' איב' א'יל רב' לאטשע' אדרשא אריש דיקל' אטלי' שרגנא — הא אז כבר נכלם הזען טן' חוספת שבת ריל' שהוא אמר' זאת לשטעה' שרי' הער' ושם כל זמן שראום השטש בראש' דקלים לא שקע עדין' גוף' השטש, עיריל פשוט', שעם השטש' סירשו' עס' רוב עגלה השטש או לכתחית' עס' חי' עגולה והשקיעה היא כששקהה למני' (כטיש טפוש הרב אברהם היס' ב'ן הרמץ'ים בתשוכתנו) ויש חוספת שבת זמן שקיעת חצי ענולה. ובס' חורי' הרואה (ספס' ב')

ב'ן השיטשות

ואפי' לנרטת הגאנזיס הטעוכה בבעהט: טמי שחהי וכא השטשות ביאת אוורו שהוא צאהב וטהור טהור יומא דלמא באית שטשו שהוא שעהה וטהור טהר גברא—אנתי אנו רואים שטהור יומא צאהbic. ואף אםנס כבר כי הנראי שטוגא זו כרי יוסי וניחא מה שאמרתו שאוכלים תרזהה בשעת צאהbic אך עכיש אנו רואים שלשון וביא השטש איננו שקייעת עגלה החטה, אטנס נס את זאת זיכן שטישוב הנראי אמרו שיש ב' מני שקייעות' שקייעת עגלה החטה, אטנס נס את זאת זיכן שטישוב הנראי אמרו שיש ב' מני שקייעות' כל האור בצעת כל הכוכבים.

ולענד כר דיקין עד אדרבה טרתם נס ראי לשטוננו, דלאורא לא מוכן האי, וטהור טהר יומא טה טוסף זה על וביא השטש, ולאזה צורך הסוף שטהור יומא, והגראה לי שיש להוכיה פכאן שכל סתם באית שטש הדא שקייעת עגלה החטה ולכון הסוף גם וטהור טהר יומא היינו לא רק שכאה השטש אלא נס וטהור יומא, עריב שטיאו נס ארכוי יומא. וכי הקשה לסי' הנראי שהאי ביאת אוורו הו שקייעת כל האור מה עגנן טהרת גברא לומן צאת כל הכוכבים (לשטוחו הו) ? ריל שהא גנטו טקעה גנטו מגל לוטר (כשפטו) שתלי בכיאת השטש דלמא באמת (כשפת רוח) תלוי בזמנ צאת כל הכוכבים. ברם שדבורי הגנטו בכלל ציגן אטמי אם אנו אומרים ביאת שטיאו פפוזישם, טהר יומאי ובכיאת אוורו אנו אומרים, טהר גברא, אלום בר מן דין קשה גאנן קושית העליה ליל בכלל וטהור לוטר גברא אדרי שטירוש כתוב, וואחד יאלל מן הקדרישים, וכן גנעלנד דבאמת טשטועת הקרא וטהור טהר גברא אלום בשביב קושית העליה שטירוש כי ואחד יאלל כי הוכחו תוכיל לבאר והוא וטהור טהר יומאי, ומעהה נשאנו אמרים באית שטשו שאסזר לפרש שהאי וטהור להוטף בא (שנמנ טהר יומא) אנו טטרושים לטהר יומא; אבל אם אנו אמרים ביאת אוורו (וסדר פרש גברא)ISON צואן כל הכוכבים אי לא לוטר עוד וטהור טהר יומא דפשיאו הוא שאן כבר טדור היום ואגבל וטהור יומא עaic וטהור גברא, ובאטרכו, טהר גברא, אין זה ספור רזה דענו טהדר אבל כר אל לא שהוא תנאי אם טהר גברא והיך וביא השטש נס וטהור אי' הויא יאלל מן קדרישים, עיזו דחו בנט' שאם הוא מתנאי המשעה הוליל, ויטהור זוחרי שטחיב וטהור חוו אайл טהר גברא אלא טהר יומא ומכוון שהאי וטהור טהר יומא אי' עד לפרש ביאת אוורו אלא באית שטשו והוא וטהור להוטף בא שהי נס צאהbic, (וכמיש לעיל טפיג' בכיאור הרטבים בחרומות). [וליעי קקל' לנרטת חאנזיס דכביאת אוורו הו צאהbic האי וטהור טהר יומא—לייל לחוטיפ כל שטהור יומא, וקשות לאסזר שאה גאנן כסיל שטובן צאהbic טהר היום חרוא רטלביד מה שנ' יעדנו מון ואחר יאלל כי לייל לילו' צאהbic ליל הפקרא דנטחיה חטיל טכאנן, נס למירוש חותם, באן יש להתקשות אך אין כאן חמקום להאריך בזחן, ולא כניט היינו בטודושנו שהאי וטהור יומא להוטף בא מוכח שטם באית שטש.

טו ומה שיש להחות ביחסו היא מהסוניא דריש. טסחים ומגילה (ב) שקייטל שעדר צאת הכוכבים יטמא וכבר רטונו לעיל שבשלטא להוטקסים שכל עגנן צאהbic הוא לר' יוסי

יעכ הגי טוגיות נמי לר' יוסי הון אבל להוטקסים שעכ' גם ר' יהודא טודה צאהbic וכבר טש' שקי' לאוקשי סחטה דסוניות רך לר' יוסי ולא לר' יהודא עכ' עלינו לתרץ בתריזן חוט' בטוגן שר' יהודא סליג על ר' יוסי בגודל הכוכבים, וטעהה לשטוננו שטט הגאנזיס תסתער כאן קוישא גנדולה צינ' גולד לרבה אליכא דרי' יהודא טקע' ביהיש בומן שקייעת, הלא מדכתיב בקרא, צאת כוכבים ולא שקייעת שטש עכ' איננו מתחל הללה שקייעת, אטנס כבר הכאנו לעיל (כט'ג) תירגמים שונים על שטט הרטבים: א) חצן שדין הערבי שקייעת עגלה החטה, באית שטש זמן צאהbic, וביאת אוורו שקייעת כל האור בצעת כל הכוכבים.

ולענד כר דיקין עד אדרבה טרתם נס ראי לשטוננו, דלאורא לא מוכן האי, וטהור טהר יומא טה טוסף זה על וביא השטש, ולאזה צורך הסוף שטהור יומא, והגראה לי שיש להוכיה פכאן שכל סתם באית שטש הדא שקייעת עגלה החטה ולכון הסוף גם וטהור טהר יומא היינו לא רק שכאה השטש אלא נס וטהור יומא, עריב שטיאו נס ארכוי יומא. וכי הקשה לסי' הנראי שהאי ביאת אוורו הו שקייעת כל האור מה עגנן טהרת גברא לומן צאת כל הכוכבים (לשטוחו הו) ? ריל שהא גנטו טקעה גנטו מגל לוטר (כשפטו) שתלי בכיאת השטש דלמא באמת (כשפת רוח) תלוי בזמנ צאת כל הכוכבים. ברם שדבורי הגנטו בכלל ציגן אטמי אם אנו אומרים ביאת שטיאו פפוזישם, טהר יומאי ובכיאת אוורו אנו אומרים, טהר גברא, אלום ברמן דין קשה גאנן קושית העליה ליל בכלל וטהור לוטר גברא אדרי שטירוש כתוב, וואחד יאלל מן הקדרישים, וכן גנעלנד דבאמת טשטועת הקרא וטהור טהר גברא אלום בשביב קושית העליה שטירוש כי ואחד יאלל כי הוכחו תוכיל לבאר והוא וטהור טהר יומאי, ומעהה נשאנו אמרים באית שטשו שאסזר לפרש שהאי וטהור להוטף בא (שנמנ טהר יומא) אנו טטרושים לטהר יומא; אבל אם אנו אומרים ביאת אוורו (וסדר פרש גברא)ISON צואן כל הכוכבים אי לא לוטר עוד וטהור טהר יומא דפשיאו הוא שאן כבר טדור היום ואגבל וטהור יומא עaic וטהור גברא, ובאטרכו, טהר גברא, אין זה ספור רזה דענו טהדר אבל כר אל לא שהוא תנאי אם טהר גברא והיך וביא השטש נס וטהור אי' הויא יאלל מן קדרישים, עיזו דחו בנט' שאם הוא מתנאי המשעה הוליל, ויטהור זוחרי שטחיב וטהור חוו אайл טהר גברא אלא טהר יומא ומכוון שהאי וטהור טהר יומא אי' עד לפרש ביאת אוורו אלא באית שטשו והוא וטהור להוטף בא שהי נס צאהbic, (וכמיש לעיל טפיג' בכיאור הרטבים בחרומות). [וליעי קקל' לנרטת חאנזיס דכביאת אוורו הו צאהbic האי וטהור טהר יומא—לייל לחוטיפ כל שטהור יומא, וקשות לאסזר שאה גאנן כסיל שטובן צאהbic טהר היום חרוא רטלביד מה שנ' יעדנו מון ואחר יאלל כי לייל לילו' צאהbic ליל הפקרא דנטחיה חטיל טכאנן, נס למירוש חותם, באן יש להתקשות אך אין כאן חמקום להאריך בזחן, ולא כניט היינו בטודושנו שהאי וטהור יומא להוטף בא מוכח שטם באית שטש.

בשביל הוטסט שבט או אם כתיש לעיל), ולטיך אנו רואים שאפי' באתרא דטמן הבי' גנדגן וויהגנן טאו וטעלום לא להקטיד על שטט רית, זויא שטם מון הבי' לטעשה הקטיד רך לג' כוכבים הקטנים,

בין השימושות

ומן הנרא שבסוף דבריו אמר להשותה ני' רביעי המיל עם ני' הכוכבים גם הוא לא השניה למשעה על זטן ני' רביעי המיל (ס"י הפט"ח), דמלבד מה שאמרנו לעיל (פ"ב ס"י ג') אחרי שנות הוא אמר שמשתנה הנשף בימי השנה ואחריו שהמציאות שפי' הפט"ח איננו משתנה ע"כ גם לדידי' נאמר ס"י הפט"ח ני' רביעי המיל רק בתרו קנה טרה לטר מז דין הלא מחייב נס הנרא לכוכבים קטנים וגם הוא הבא הירושלמי, מוצוטן' אי' למשעה רעטו משתווה עם שאר הדעות שישער ר' יוסי ט' וס' לג' משוער דר' יהודא-חרדא בשלול חותמת הקטנים ושנית אלו הי' ס"י הפט"ח זטן ני' רביעי מיל בדוק וקבוע למשעה לא הי' מקום בכלל לחומרת הקטנים (בדי להוציא טלב הספק במתנות הכוכבים) דהא הזטן של ני' רביעי מיל דעת, והכטיף העליון מעיד ומגד ניב על הכוכבים המופיעים או שהם חמלה הכוכבים הבנינים, ע"כ למשעה מקודין לכרע בעיר על ס"י הכוכבים לא על ני' רביעי המיל וס"י הפט"ח.

זה לך את עוד אחד שברבותינו המחוקקים באו לעטך היטה בקשר למשעה שחדרי בעלי שני הדעות הבץ הרמא והנרא, שלשתן הביאו, וריהת הלבנה בתור ס"י הללה, וכטמיש לעיל (פ"ב ס"י ד') ס"י זה מתאים עם ס"י הכוכבים (לא עם ס"י הפט"ח). ואס"י בערב שיק שם טפורש כי מן המתברר בהרחת-למשעה נהנו גם בימי נהג נס הוא להדריך קדום השקעה, וכמיש החודא במחיב בק"א, דהלא גם ר' יוסי המתר את זטן ביחס הוא עצמו אמר יהא, חלקו עם מכני ישבת בטבריה (אצת קייח') וביחסו הוא בצעורי קיבל שבת כמו בטבריה קדום שקיעהית, וכן אמר ר' רנא לשמעי' אתן דלא קים לכט בשערוא דרבנן אידישטאה אריש דקל א' אהלו שראן כו', וטמן המתברר הבא נס זה להלכה ס"י שאיננו בקי' בשער זה דיליך בעוד השמש בריש האלנות כו"ז' (רפס'אי) וכטמיש לסתן (א'ו). ולס"כ לא הביאו הפטוקים להלכה, בכוכב א' יוסי בלתי רק ב' כוכבים ללה טקום שעל יומן אנו מבטחים לשקיעת החמה, ותריף והראש שהביאו הטמרא ככוכב א' בוי לא הכיאוה אלא בשלול סוטמא דטלחה ני' כוכבים לילה. גם הבי לא הביא ככוכב א' יומן ובכבי רצין שתמה על הטור שלא הבא מיטרא זו חמלה ובויהל: שהרל להביא זאת למדני. שנ' כוכבים ודאי ללה והודם לבן אסור בעשית מלאכה לא, כתוב שהרל להביא ככוכב א' יומן לדין החירות בעסק.

נתצא של טעה — שלוי בטרוטין עליזן!

פרק ת.

הדלקת הנרות במויצאי ש"ק.

ואחרי שהעלנו בעוהי שלטעשה הכל מודים שני הכוכבים והוא הפט"ח הכרוך והטוטכם לכל האותקים ולכל ימי השנה איך בנווע להדלקת הנר בטוטשיך עליינו לדריך נק' זטן ני' הכוכבים לא לזמן ני' רביעי המיל. ועלינו טעה לדעת זטן ני' הכוכבים איתת

הוא. אף שרבוטינו הראשונים כתבו שאן אנו בקאן בהכוכבים, זאת אומרת שנשתחבה הלהכה הנрова להעמידה על נקודת הרין הורדאי, (עי' הפט"ח) אבל אחרי חומרת חוויל נס כר' הודה גם בר' יוסי) ואחרי חומרת רבוטינו הראשונים זול, להכוכבים קטנים ורצופין), עם זה אחריו הברורים לזמן ההפט"ח של ר' יהודא לשערו הטלנה של ר' יוסי (עמ' הספק של חכיל ועpsi הפט"קיות שנולדו בזה אחיך עוד לרבותינו הראשונים דיל) נתנה הכרה האפשרות להטכל ולהגביל את זמני הכוכבים הבנינים והקטנים.

והרתויג ר' יהוסוף שווארץ Ziel בספרו דברי יוסוף (ר' פ"א ט"ב) אומר שאחרי בחינותיו הרבות פעמים אין מספר (וכטמיש בהקדמת ספרו) בדק ומתואם שב אוסק יר' שלם: ני' כוכבים בינוים נאים 28 דק אחר השקעה (20 דק — נראה כוכב א', 25 דק כוכב ב', 28 דק הני').

וני' כוכבים קטנים 40 דק אחר השקעה (33 דק נראה כוכב א', 35 דק ב', 40 דק הני').

ונקרוב לזה הפיכמו חוקרים וmathematicians עוד, והרב הגאון בעיס אור היום שעטט נס הא טיש שנים רבות בענין זה — כי' שהדברים האלה של הרב ריש אמרו ליום בינו (כאופק ירושלים), ובימים הארוכים והוועת הכוכבים מאוחרה יותר. ואנכי לא בן דעת, לפ"י השקעות כי' נאמר לימי הנשף הארוך ובוועת הנשף הקצר:

נראים ני' כוכבים בינוים 22 דק אחר השקעה

• • • קטנים 32 • • •
ובשאר הימים (בכללים הבנינים) לטויהה ישל הטבלא שלנו בסוף ספרנו זה.
וכטמי' שדברתי עם חוקרי זטנו שנחנו מנטאים ליטים הבינתיים כא' יותר לימי הנשף נס הזחשוע של הרב ריש Ziel איןנו מנטאים ליטים הבינתיים כא' יותר לימי הנשף הארוכים (נס בכללות ראיינו שחדריג ריש Ziel בכל ימיותיו וחוקריו לא עלה או עדין בירוי לעמוד על דקדוק חוטן של אורך הימים והונשף בירוק, וכטמי' שחקרו חוקרינו החאזרונים, וכטמי' שחצצאו בטבלא שלנו יוש הפטוקים באורך הימים והונשף, מכך שמי' חרב חניל בספרו דברי יוסוף).

ודע שכמה פעמים יש איזה שינוי בהקדמת הוועת הכוכבים ע"י טקרה של חותם יבשת הארץ, וכבר הערו ע"ז נס פ' אור היום בסוף ספרנו ועוד מוחוקרי זטנו.

ודע עוד כלל יסוד: שאורך הנשף בערב (הפט"ח עד עצה כל הכוכבים) כתו בכוור (מעהיש עד הנץ) איןנו מנטאים בדוק עם חשבון אורך היום, לומר איןנו חמד $\frac{1}{8}$ (1.30 זטנית) אלא הוא חשבון אסטרונומי נטבואר בס' האלפים ועוד. והנשף הקצר איןנו ביום הקצר אלא קרוב יותר ליום הבינו ובירום הקצר אורך הנשף יותר טוועת הבינו. אף נס אין לו סדר פשוט ורגיל, כאשר תראו בטבלא ב' הבהה בסוף).

ובשינויו אורך הנשף תלויים (בשעור דעתו) גם השינויים בזמנם הוועת הכוכבים הבנינים והקטנים. ובפרטות חתצאו זטני הכוכבים הקטנים בטבלא ני' שבסוף הספר. חותם הכוכבים הפטוקים טואחד זטן הכוכבים הבנינים עפ"ר בערך 10 דק וכטמי' הנשף הארוך והפט"ח בין הבינוים להקטנים ני' 12 דק.

בדרכיו עד שהוצרך לחדוצים רתוקים שניכר שלא ישיבו גם את דעתו הוא (ועמ' ש' על דבריו גם ס' אורח חיים סי' ז').

) ובעמ' לי' לבוארה לאורחות אבודורה בתפלת ערכיה של מטבח כתוב לאמר: ומיטן ציאת השבת להוות מותר במלאה הוא נ' חלק טיל אחר שקהה למי שהוא אונס יכול להחטיל מפלג המנחה ולטעה ולהבריל מז' אבל לא יברך על הנר ובמלאה אסור עד הלילה עכ'ל. הרי לבוארה טקל האבודורה להדריך בשערו כי רביעי טיל והוא דבר שלא יאותן, הלא אפי' אלה היחידים החשובים שיצאת נ' הוכבים הוא מד' אחר נ' רביעי הטיל ולילה דרי יוסי טד' אחר לילה דרי יהודא נס' דם לא תזרו מז' אחר נ' רביעי הטיל ולילה דרי יוסי טד' אחר לילה דרי יהודא ולא של למשעה במלאה בני רביעי טיל, וחילתה לטר שאהבדרה נקע דעת ר' יהודא וכ恬נו ר' יוסי, והגיל שהאבודורה הולך האבודורה רית כנראה לי מלשונו עבר שבת בטישו: וכ恬נו התום שטפלג המנחה ולטעה כי ואם הוא יומם הטעון וקסבו ששקהה חמה וככל השבת יכול להדריך בו טפנ' שחכלה היזה בטעות, עכ'ל.חו' עד ש' הרובן בהזהא, ומעחה הוא דאמר הכא, נ' חלק טיל אחר שקהה ריל אחר. טשתשך של גרא, וכן נ' ר' רק, לט' שהוא אונס' שווה יכול להחטיל מפלג המנחה ולהבריל והיינו טلغ המנחה של הרית שהוא בקרוב להשקעה שכיל האונס או להחטיל ולהבריל בלבד שלא דליק ולא עשה מלאה.

וב' אחד מרבני ישיבתנו דק' עירחים בא על בטענה שטמ' הפטיג' הלא אמר שהיללה הוא 20 دق' אחר השקעה ובתרומות (לית ר'ינו) נ' בוהיל: אין הטמאן אוכילן בתרומה עד שעיריב שטשן' וצאו נ' כוכבים בינוים והוא העת כמו שליש שעה אחר שקיעהו שנוא' וכא השמש וטהר ואחר יכול מן הקדושים עד שיטהר הרקיע מן האור עכ'ל, אבל מרב זה געלם שהסתמג (פע' לע'ב) סיל כהירות א'יב' באמור כאן עשרים دق' אחר השקעה ריל אחר נ' טיל ורביעי מן השקעת עגול החמה שהוא יותר משעה וחצי אחר השקעה (בחשבון ר' טיל, כשלכט מל' 2/2 دق', וגם ה' טיל הוא יותר), ובטעות זו טעה נס' א' המנחיות ברמביים (חחותו פ'ז') בטיש' ברגהה: בס'יא: זו היא עת כמו שליש שעה אחר שקיעהו, יוסה סיס' עז' בעל הרגהה: שטם הוא ואינו מדבר ר'בנו אלא משלוח הפטיג'. חדר שנאמן ידע בחבורי התפוזים שנא' נס' הוא שדעת הפטיג' הא שטפלין 20 دق' אחר השקעה ונעלם נס' ממנה לפחות שעה שהסתמג מל' כהירות ושבתו נס' 20 دق' אחר שלשה טיל ורביעי.

ובכן הדרנא לקטיא שאעלינו להביש ר' ר' לומן צאהיב: שבגנש' היותר קגד' וכטשל איננו ביום הקדר אלא קרוב יותר ליום בינוין—הוכבים הבינוים 22 دق' וקטנים 32 دق' ובנשטים ארכונים הבינוין—28, וקטנים—38 دق' (ולטרבה 40 دق'), וגרך הממושע: הבינוים—26 והקטנים—36 دق', ובמטזשיך עליינו להקסד ר' ר' לעמן הקטנים וכוכבי המבלא של לנו).

) יש לנו כאן חקירה אחת אשר בעיקרה נוגעת היה בענין המדבר הלאה פ' ובמקרה נס' לדין וזה האמור כאן.

ובשאר ערי ארץ ישראלים לא הגROLIM מזוחלים—כבריה ושקעה (ומטלא באורך היום) חצאו בטוף—בכללים, וההפרש נארך הנשף שלhn מנגש הירושלמי—דק'ים אחדים, וההפרש בהנטעת הכוכבים עסיד ר' ר' עד דק אחד (ובאטיקם רתוקים טשנה החשון בהרבה לטחת שנייני אורך היום ואורך הנשף).

) וושבי ארץ נמצאים כמו בין פטיש לסרן, הצד אחד: יש רבנים צעיקים הכרוכיא לטה נטו כאן בארי אטרא דטן הבוי מנגש הטרע הוטסק כרת ולטה אין מטבחין מה בהדריך הנר במטזשיך על עיב דק (1.12 שעיה), ומעד השני נמצאים להיטק איזה מרבני ארץ המקלין להדריך בשערו 20 دق' אחר השקעה, וטענתם שישעור נ' רביעי טיל הוא לכל הרעות לא יותר מ-18 دق' ושני דקים לתומכת שבת. אבל שני הנדרדים (הגדרדים) והמלחוגים והמקlein אינם צודקים: המKENאים קנאת שבת רית יקבלו תשוכנתו הפטיג' א' כבר ביארנו בעוזי (פס'ד) ששמנתנו שטת הנאנאים היא המכירה והמבורה וא' לא הגע' י' ובל בולדת, ב') וגם האותים בשותת רית (ביבאו השקיעו)—להלכה ולטעה נתבו נ' הוכבנס בתו ס' לילה והוא הסרי הבודוק, בכל מקום ובכל זמן, והמטחדים הטה ביזה רבנים ותיח' שטקרוב באו טראצונות הצבען סקום שם הנשף ארוך יותר, והוטעה נ' הוכבנס טאוירה ודרכם ארדי שהותם בארי ורואים הטעיות נאיפנק טה מתישכת דעתם.

ולעומתם האחד השני אשור לדחק טקל בשערו נ' רביעי טיל מס'ן א'יע' בספק חלל שבת: התקסיד לני' רביעי הטיל אינו אלא מן המטהתיין, וכמה תשוכנות לדבר: א') כבר בארכנו (לעיל פ'ב פ' נ' ופס'ד) שישודר נ' רביעי טל המזאים עם ס'יא, הפטיג' עליין' הוא ר' לר' יהודא וישוער דרי יוסי טפלג משוער דרי יהודא ואחרי שנתקמי' בגט' בשניות לחטמא עלינו להקסד אך ורק נ' רביעי הוכבנס. ב') ורבנו הנראי המתריש בסוף רביינו שנ' בכוכבם הם נורף עין אחר הפטיג' העליין, כבר בארבע שוווי נגר כל הפטוקים ורק עפי הניסא שחדש בגט' שאיננה בכל הנרטאות ובכל הפטוקים נס' חרב' י' לחמות ספננו לשון הנראי' א' כאן, והפלקט כתוב בחקרתו שורבי. 'באו ר' הנראי' א' נאספו עיפוי טפוקות טויחדים. 'ז'יחוד ר'בנו הנראי אלה איל' שנ' רביעי הטיל הוא זמן קבע חמד דהא נס' ג' ואפי' לדבר ר'בנו הנראי אלה איל' שנ' רביעי הטיל הוא זמן קבע חמד דהא נס' הוא אמר שם שאורך הנשף טשנה בהאטוקים והה' בימי השנה ואיב' את מטהוי אלו או שלדרתו נס' פ'יא הפטיג' טשנה (ולפס'יא אין אנתנו הבקאים בטעות הפטיג' שלטי ראות עיגנו מטההנה) או שטמי הפטיג' איננו אלא בטוקם א' חתן' א' ובשאר הימים האוטוקים טשנה לפי החשbon, ד') אף נס' כבר הערנו לעיל (וכט'יא' גם ס' אורח חיים) שאין אנו בטוחים כלל אם נ' רביעי הטיל מתחלים מד' אחר השקעה ואמ' פ'ני מורה טדריטין' מתחלן תיכף אחר השקעה וגפטשל (פע' סי' א' ופס'ג פ'). ה') בפרט לפטשל שטם הנראי טיל חומרת בכוכבים קטנים ורצופין ואיב' ליל נ' רביעי הAMIL לטעה.

ומעה אפי' אם חצאו עד איזו דעת יהודה האומרת להשנות נ' רביעי טיל עם ג' כוכבים [כמו מחרלביה בקיוח' פ'ב וחרדיך חפואה בכ'ם שבת פ'יה וכבר הבאנו שחייב בחלוותו לא כי כן] — חילאה לספק עז' לטעה ומרלביה עצמו הנייש' כמה קושי יש

השרון, ולפיכך רצוני לומר שגם לנו שוה מדינא צפורי ל Yoshi שרת ו ר' יוסי (כמשל) על עצמו אמר כך יהא חלקי שאהוי טפקלי שבת בטבריה (או בטבריה) אף יהוני טפקלי שבת בצדורי, ובאותו שבטבריה מישוכחים טפקות הנרות ונמקום הנבונה מישוכחים בטבריה רל מאלו היהתי נשאר (או נשאר) במקומי האחד גם בעישק גם בטבריה.

וכן קצת נראה בדברינו גם מדברי תני ברכות (ס"ח ד' ל"ט), דריש כי: **ה' מהלך בשוק טברי כו' אבל רשי ס"י כו' וכעטורי מתק שחיו עומדים בהר לא היו טבקין השבת כל כך מבעריה אבל היהו טהירין כו' שמתוך שהו בהר אין השטש נסתר כו עכ"ל.** ואם בצדורי היהו צרכיהם מצד הדין לנכות הנבונה כיצד אמר שאהו טלקל שבת בשלבי שהשתטש עודנה נראה שם, ודוחק לפרש כוונתו שרוי טהירין בצדורי ריק יותר מאנשי טבריה, אך לא יותר מאנשי שיזון) דאי לא הוליל, מתק שחיו עומדים בהר אלא הוליל מתק שאן עומדים בעומק שבטבריה, ומתקע טלשו שבקלה שבת הביטו בגטו עלי החמה ישלם, ולפיו מה שאהו בגטו בטזואו בטזואו ג'ו מדינא לא מוחטרא.

נ"מ הסברא מטהברת שמאידך הרין אין לכבות את הנבונה (כו של ירושלים ח'י), דינה כנודע יש הפרשים גדולים בכל או록 היקף כדור העולם בהקרם ואיחור וכן קבלת השבת, בכל מעלה אחת למערב מטהברת קבלת השבת ב 4 ר"ק עיי איחור שקייעית, באופן שב 90 מעלה טזושלם למערב העולם מטהברת השבת שש שעיטה, וביקש מעלה ר' יוב ירושלים בוגען להנץ והשקעה בדברים שלא לצורך ולא עיקר, אבל האחזר בגטו ר' יוב שעדין רואים מאור השמש, והנשף וכוכבו מטהברים, שם אפשר שהוא כך טבריא, וש להוסף עד שר' יוסי שהי בגטו על עצמו אמר כך יהא חלקי (אני איש הגטו) שאהוי טמננטני שבת בטבריה אף שהני מטזיאי שבת בצדורי, והאי יהא חלקי קאי ריך על הכנסת שבת, נפטר לפטיש הר' מגנאש (חשותה ס"ה) לפס' טבריא גזורי תקין החותם אמר כך נספה אמרו שכונתו על ההר הדרומי של טבריא וזה הצדורי הדועה לנו הרכהה מטבריא, גם קצת רמז אפשר להבאה שצדורי הוא מדינא מהמדרש הוטבא בסטיג (מ"ע סוף סי' ז) זכור בים ושם ושם ביבשה ס"ה בים אין שם צל כי' והוא כו' וכיצא בה بعد היישבת בראש הרים בנכיסתו לקבל שבת מבعد יום ושמור כלומר המתן כו' במצוותו אחדר כו'.

אבל גחתטי מדרבי רכנו נסם נאם בטיש (שם שבת קייח): **לפי שבת קייח נטחה כו' ווישביה מקבלים שבת טזקעהiah עצם קודם שקיעה מתפקיד הנבותים כו' והוא טשובה ומטולה מהוישבם במקומות הנבותים וכוננו ביציאת שבת בגטו כו' והוא מקובלן שיטור השבת עד שבטכטין כו' ולטיכך הם מישוכחים בות הענן יותר מאנשי טבריה עכ"ל, הר' כי' שכטו בטבריה השבח מה שיושביה טקידיין בך ג' ב צסורי ה שב ח מה שיושביה טהירין, והנראה מזה שטצער הדין צרכיהם הוי לנכות הנבונה.**

אכן דברי רכנו נסם נאם ציבג מציע: **לטה אמר שבטבריה מישוכחים בעישן טן הטקומות הנבותיים ובצדורי מישוכחים בטזיאש טן יו שבוי ט בר' ר' הוליל יותר שבטבריה מישוכחים אס' מן אנשי השרון וכן אנשי צפורי מן אנשי**

עד נידושים הקורישה תיז אם חוויכם בה השקעה והנשף הגרא ה
באותו טקום או שעליינו לנכות את הנבונה ולהחשב חשבן השקעה והנשף האוטרונומי.
דרך טשל: ירושם תיז נבאה ער' 750 מטר מעלה הים ורואים בה מעלה אחת יתרה
ומתחזרת השקעה ער' 4 ר"ק (עמ"ל ס"ב ס' א'). ומתיצבת השאלה: אם בירושלים
מחשבים השקעה והנשף בחישוב האוטרונומי ומוקדם קרוב ל-4 ר"ק או דלמא שמחשבון
ההשקעה והנשף המטומי בלי נבון. והנה بغداد הטעמא פשוט הוא שאן מנין
הנבונה דהא אדר יוסי (שכח קייח): יהא חלקי טמננטני שבת בטבריה ומטזיאי שבת בצדורי,
ואם אס' על יישבי השרגון אמר שיזיא חלקם מטזיאי שבת בעטורי קי' בצדורי עצמה,
וכי קא מבעל טדינא מהן, דלאוואר אמר ר' יוסי דבורי עיי שאיננו בטבריה ולא
בצדורי כי' באטשור שטשוכת הוא כשטוקם השבת בטבריה ומחריו בצדורי, אבל
בטבריה נספה לכואו צרכיהם מדינא להקדם בעישן וכטול בצדורי גופה לאמר במצויש,
וההין בזושלים שהוא מדינא, אלום רשי' כי' שבטבריה ס' ב' אורים ששקעה החפה
טוחה שבטבריה עצמה היא חומרא, ואכתי נלענד שרק הקדמת שבת בטבריה היא
חומרא טשומ שבסוי הדרים אינו מקרים השקעה, דהאמ יושבי עומק שאינם רואים
החותה אלא בקרוב לחצי היום היחסבו את השקעה משעה שנעלמה החפה מעיניהם
הם? וגריזו במחצית חותמה (והרב בעל הנברשת דל טירושם תיז התוכנה בכסי הר'
ירושלם בגין להנץ והשקעה בדברים שלא לצורך ולא עיקר), אבל האחזר בגטו ר' יוב
בשביל שעדיין רואים מאור השמש, והנשף וכוכבו מטהברים, שם אפשר שהוא כך
טבריא, וש להוסף עד שר' יוסי שהי בגטו על עצמו אמר כך יהא חלקי (אני איש
הגטו) שאהוי טמננטני שבת בטבריה אף שהני מטזיאי שבת בצדורי, והאי יהא
חלקי קאי ריך על הכנסת שבת, נפטר לפטיש הר' מגנאש (חשותה ס"ה) לפס'
וז הצדורי הדועה לנו הרכהה מטבריא, גם קצת רמז אפשר להבאה שצדורי הוא מדינא
מהמדרש הוטבא בסטיג (מ"ע סוף סי' ז) זכור בים ושם ושם ביבשה ס"ה בים אין שם צל כי'
ובעיר כו' וכיצא בה بعد היישבת בראש הרים בנכיסתו לקבל שבת מבعد יום ושמור

כלומר המtan כו' במצוותו אחדר כו'.

אבל גחתטי מדרבי רכנו נסם נאם בטיש (שם שבת קייח): **לפי שבת קייח נטחה**
כו' ווישביה מקבלים שבת טזקעהiah עצם קודם שקיעה מתפקיד הנבותים כו' והוא
טשובה ומטולה מהוישבם במקומות הנבותים וכוננו ביציאת שבת בגטו כו' והוא
מקובלן שיטור השבת עד שבטכטין כו' ולטיכך הם מישוכחים בות הענן יותר מאנשי
טבריה עכ"ל, הר' כי' שכטו בטבריה השבח מה שיושביה טקידיין בך ג' ב צסורי
ה שב ח מה שיושביה טהירין, והנראה מזה שטצער הדין צרכיהם הוי לנכות הנבונה.

אכן דברי רכנו נסם נאם ציבג מציע: **לטה אמר שבטבריה מישוכחים בעישן**
טן הטקומות הנבותיים ובצדורי מישוכחים בטזיאש טן יו שבוי ט בר' ר'
הוליל יותר שבטבריה מישוכחים אס' מן אנשי השרון וכן אנשי צפורי מן אנשי

הויצא מכך שכוחו לענין איז מצד הרון לנכונות את הגובה ומחשבן עם השקעה והנפש התקומי. ובירושלם חיו שכמי שמתפרק הנרכזה ישלה הוא מתחילה הביראה צרים לאחר בתנאי שיק את אותו ארבעת הדקים של אחר השקעה עצמה —בשביל הנרכזה —לא רק מצד חומרא אלא מדינאי).

ה) רוכם נהנים אטמן פעריהך וכאהיך להתפלל ערבית בטוצאותק תען שעה אחר השקעה (לשם ערכני) ומדיין הנר אחר ערכית. אבל רע על המשעה שראיתו אחרים ורבים מקלין להתפלל ולהדריך אף' קודם תען השעה, נס בכתי ננסיות שמתפללים בזמנן תען השעה נהנים השמשים להדריך מז' אדר ברכו מבלי הכלבל בין חורף לקיץ, והוא טנהג של א' ה' נהוג בשניהם קדמוניות בארא', הרכבי (וס'א') אף' שב' נס הוא שפסקין בשפת הגאנום אוטר, שהכל מטהינן יניטש שלשה מל' אדר

* וכן בכל רוחב צפון (טוקוטות שיש שם יישוב העולום) يوم השבת זמנה וארכו הלא הוא לפי אורך היום של אותו האופק, הגם ששנתה הראשון הי' בזמנן שיטים ולילה שיטים (לייא' בתשרי, דרי' —בנינן) אבל אחותו נשנה הראשונה נתארכו הימים בכל רוחב צפון בקיין ונתקדרו בחורף (ולחוף בדורם) וכל שבתות השנה הם כפי שבתות השנה הראשונה. גם באריי ובירושלם הצידיה.

כל שבתות השנה בחורף ובקיין הם כפי שבתות השנה הראשונה. אלא שבקבוצי החפוץ ודורם טוקוטות שאנו שם קיימת ווירחת ויש שחדרים אחרים (ובקושב עצמו —שנה חדרשים) הכל' יומ' או הכל' ליל' —שם וראי' מסתבר שמתחלים המעל'ע השווה —כיד שעות, ומונחה ששה ימים ושותה השכיעין, כטיש רוב האחרונים עיי' שעית אויח' שריט' וועור, וסייעא גודלה לו מירשלמי' דברכות פיח שהבאנו לעיל, וכט' דברי יוסף (חלק שעית פ' ח') שבכוא דבוי הנאנן גונדריל, ייל' בפירוטו על פרדריא פניב' המפקדק בות טהא דארטו נס יחוושע שכון שלא שקעת החמתה עדין לא בא השבת —יפת העיר בות הרחיג בעל דבורי יוסף (כטיש לעיל) שניינו החמת שטפודה החמתה בטוקוטה, לא כן ביושבי הקטב' שחחתה מקפה את הקיפה, וטשייש עוד טהירושלמי' משאכבה דרכ' כבר העירות בות בעז'ה לעיל כאן, חوير בקונגע' מורת הים (חוורתה אהל תורתה שנת' ג' חדש כסלו) מהרב האבריך ר' רודר שפראן ניז'י מישיבת אהיל טsha שהביאו כן גם בשם המחכיר וכט' ס' כפ' חיים שריט'. וגם בעל הקונגע' הניל' העיר לבון על דבורי הנדריל ולהיית לחיל' בון עמותה החמתה (טל טsha יחוושע ונקידעון בן גוריון) לבון יושבי הקטב' וכטשליל, בטoxic' הביב' בעל הקונגע' חגיל' הרוא' סטודיש התגוזמא (שהבאנו לעיל) סיומו של טרעית' בארכעים הים שיטש במרקוט' וחביבה נס בשם הנאנן טה'יט' רב הפעלים חיב. ומפני שעוני זה איננו נוגע הרבח לעגנינו —הערנו בות רק בקצרה.

והפסיק היותר גדול שיש בשבות באוירין (או בסגנון נרכזה או בגבינה עשווי), ולא היהת כבר הטוצאות שהארון יעלה לנרכזה כל כך עד שעות. רואים מטנו את החמתה כל חיללה, בגין דא אנו חורדים לרברינו הקודומים שמתפרק שפונת' כיד שעות ליום וויראי' מס'יש במרוש' תנחותא במשה רבענו עית' וכו' קסבעיל' באוירון שלנו שרואים בו השקעה כוון מאוחר בכמה פעולות, כי אפרוי' כיוון שבאור התחוא ראו גם אז ביטוי בראות העולם את אותן הפעולות הייתירות חרוי שבת נס השבתה הראשון בוארן בזמנן מאוחר. או דלאו שהלא עיקר תיזירת (יצירת שוללו שבת ר' שבאה גנטא נסתפקו אטמן בתקלה בראותם שטמיתה החמתה לא עשתה שום שינוי בחשבונן טהיל' היטים עם השקעה קרא הנבר לא דעו אם נקראת זאת עמדת החמתה ויצאת ביך שטם טמושים לה' עוהיב וידעו שהותה אטמן עמדת החמתה טמוש.

ב'ן השימוש

כון שיצאת שבת ותחול משטש החמתה כו' הר' חזון שאעט' שלא שקעה החמתה הי' ליל שבת —לקט התם דקיטה החמתה את הקיטה שלה והיא אטמן שקעה אלא שלא החמת' לאחדו בשבל' שיטשה או' א'ו'ת האורה' ישביצה הראונה דהלא נברא האור בעצם עוד קודם שנתלו המאורות [בגווינו קרני חארה הטע בעצם ובסציאות לא מהפץ אלא שההס' (ובוצעו אנפוך גל נר טairo) מוציאת את קרני האור אל גרעין העין, בירען הים נס לחוקרי הטבען]. ומכך ישנעלטה החמתה טהאסט אפערלט' שלאלוי ערדין קרי' האור העצמים (וואת' האורה' ט' הרבה מאור החמתה) בא יט' השבתה פנוי' שעיכט' כבר שבתת הצעירה של הקביה. ואת' שאמרטוי תזרמי וזה הדאי נפשאי' למצע' בקיד' פיא' שאטטו שם כויהיל': בין' השקעה חמתה בעיש' ביקיה' לגנו' האור וחלק כבוד לשנת ההיד' וברך כו' ברכו באורה בז'ן' שקע'ה חמתה בלילה שבתת התחילת האורה' והזיה טשטשת כו' ניק' ישנטמל' כו' עמד' וגנו'ה כו' דן' אמר לוי' שעות' שבתת האורה' כו' כו' ניק' טשטש החמת' בטוצאות' התחלת החמת' טשטש טשטש טשטש השאה' או' החמתה אלא שהארה' א'ו'ת האורה' שהותה בתחלת הצידיה.

וכן נמי מרעה כשרי' במרום אטטו במדרש תנחותא (תשא' ל-ו): נהרו' עמו שריא כו' ומינ' הי' יידע משה איטוי יום ואיטוי ליל' בשעה שהקביה מלטדו מקרא כו', מוכח ששמר שבת עס' מן הימים אעט' שלא' הי' לו לילה (דרה' דטריך' שם ומינ' הי' יידע איטוי יום ואיטם ליל' הקשו בז' נס (או ביהוד) בשבל' קבלת שבת לא דוקא בשבל' קיש' וכט' כטשיש פ' ענף יוסף) — והיינו נמי טפנ' שטנען היטמי' גמר עיכס' הקיטו על הארץ.

ולכאורה קצת ראי' לשטנו מהא דארוביל בעין (כיה'), שעמדת החמתה ליהושע בע' כיד, ולייא' לו ולרש' בגין-טיח). שעות, ובגדרא' פניב' אהוא שה' עיש', וראה' יהויש' בצרון של ישראל שלא' תיללו את החמת' (ואט' שבטלחת מצועה מטור עטשיש עז'ו הסדויש' על פרדריא), מכואר שכון'ו שרואים החמתה לא חיל' השבת —יש לדוחות פשוט' החמת' שאני' שעמדת החמתה בטוקומה ולא גטרה הקיטה. וכט' גאנטבטי' דרכ' בירושלמי' בתיבות פ'יב' דינ' ר' נתן בשט' ריט' מעשה נס' נעשו באחו' הווע' ערב' שבת' הי' ונכננו כל העירות להטפדו ותלה יומא עד ישכארה הגע' לבתו' וכט' וכי תקעה הלא' ר'תם בירושלמי' סיטמו בין' השקעה החמתה וקרא דלטאו חיללו שבת' יצאת ביך כל ט' שלא' מתעל' בהטפדו של רבי טכושר לח' עורה' בר' טן' קערא (עשעה מלאכתו) בין' שטמען כו' —משמעו שהאי' קערא חיל' שבת' —לעניד' אין זה בשבל' חיל' שבת' כטשיש פ' היקע' אלא בשבל' שלא' הי' בהטפדו של רבי כטשיש פ' ס' פיט', והוא דחששו כויע' שוללו שבת ר' שבאה גנטא נסתפקו אטמן בתקלה בראותם שטמיתה החמתה לא עשתה שום שינוי בחשבונן טהיל' היטים עם השקעה קרא הנבר לא דעו אם נקראת זאת עמדת החמתה ויצאת ביך שטם טמושים לה' עוהיב וידעו שהותה אטמן עמדת החמתה טמוש.

רכבי הרים אלטא שדעתם להורות לחוטר אכווי באיסורה דאוריתא' והוסוף הביא עוד: שצרכינס להקדים הרבה בהכנות ישכת מקט' שקיעה וכדרשטע טפייש מהרין בתיה בימי הקרטונונים. בקריטיש דווקא פקידיין הפלת ערכות וקדושים ונמ סעודת שחבת בעוד היום גROL, וסימ' היב שנדנו כך לפי שחתפסו דעת הוראים בשעודה ביה' ו עוד הוסיף טחול על הקודש עירש. ולאו דוקא קהילות אישכנז טהראדיות עפ' ישחת רכם (רבינו אליעזר טמיין) אלא אס' קהילות הספרדים נהוגות כן, ולא עוד אלא ישחתדים נהוגים עוז היום (כטו בימי הקרטונונים בקריטיש שהביא היב'ו) גם להחטף ערבית ולקרש טבערי, וכמו רב שעל' של שבת בעיש', ועי' מניא (ר'ס'ו) מש' בזה.

ב) אבל אם נאמר שההוכמת העולם להרליך בטוקדים הוא בשכל שפתה הרים לא עליינו להבן (טלבך הקושיות הרכות שהקשו על הרים וכמוש לעיל) כיצד אפשר להסביר שפה כזו שכובוד החמתה וורתה עדין – זי' כבר בין הימאות' ספק ללה? ווגד לוי דידנו הרב ר' ברוך זלדווין היו טמינסק מה יששתו אומרים ששתה זו בנווי' על יסוד הדיעה של, שכיר הנצעות' שעל ס' אלו רואים את החטה נכה או חרדי' שקי' עתה (וכאשר הבאנו לעיל נסיב כי' א' בבואר הבסוף ושם בהגונה) ויתכן שלטיכון נטול (לידעת הרים) כי' יום נס בעוד השטש השטש נראה טפנ' שבום שכיר הנצעות כבר נטו צללי, ערב בעצם, עי'ז. ואף אמנים מסנת שכיר הנצעות הלא רואים את החטה נס בשחר בטוקדים, ותצי' הים נחשב קו' האטען' שבת חלה תראה החטה לבן סוף טרא ה החטה איך כשם שזון שכד' הנצעות ברגע נחשב להום (ברכרים הציצים נהיה) כך נס זמן זה בשקעה צר להתחשב להום הגמור – אבל הלא שונה הבוקר מהערב והבוקר מתחילה מן תחמי ראיות האור הראשון והערב בא נס בעוד האור שולט, וכמושל ס'ו, ואפ' שלטס'

שונה גם דין שקיעה הנוצאות בעבר טבוקר. ועטוי ה' או אפשר לסתור לנמי את השם 'בין השמשות': את שם זה בארכנו שליל (ז'יא) בכ' אופנים: או שסתורנו בין מאור היום לבין מאור הלילה, או בין ענול החשטי לבן אור החטש, ועטוי הניל' שם בין הימאות מוכן פשוא: בין החטש הנראה בקרני אור ישרים לבן החטש הנראה בקרני אור בלתי ישרים (ושתיכון שוויה טראאה חורות כמו עיי, השפונול', והרוי' בין הימאות בצד ס לבן החטש בצד א). אבל גם שכירית קרני אור אינה סותרת חות שמת הרים. דישוער שכירות הנוצאות שונה בהאזורים השונים ועטוי אינה אלא 6 דק. ובארוי עוד חותות טות, ומלה שהשער ב' רביעי הטיל קודם השקיעה? וכטובן אайл שדברו חכול באוטק וחמן שבו שבירת הימאות מאריכה בהרבה. בן נס אайл שדברו אטנס מאוטק ירושלים אלא שהתחלה שנייה המראה במרווח בשעורה 14-13 דק קודם השקיעה כבר נחשב בעניינו לפיטם מארידמן וכי דק אחד חישב להכסוף התהנתן (עמ' יש זהה לעיל סיב סי' א') והוא חשב את הטיל 18 דק ו' רביעיו הם $\frac{2}{3}$ - כי אין וכטישש לעיל סיב שהמראה הוא ריק ההקדמה למראה סיט מארידמן והכסוף.

השקיעה), הרי מעד שבימי נהנו בארי שאף המקל לא הקיל בפסחות מ' מיל (הינו לא פשות מ' 45 ר'ק אחר השקיעה!) וההריג ר' יוסף שורין בספרו דברי יוסוף (ר' נ') עזק כרכוכיא עז שראה גם הוא בדושלים פרלינן 30 ר'ק אחר דשקיעה ואפי' בקץ' ובראש ספרו באה הסכמת הרוב הגאנך הדאלץ הנודע הרוב אונץ' זיל וכותב שם הרוב הראשי הרוישלמי בזהילו: 'שהאתה היא יש אין אי' ש באריין העושה טלאבה בעת ההיא' (שכתב וידתמי) אלא אז בעת ההיא טחסללים ערבית כו'. ונדרלה היא נס עורת הרוב אונץ' שלא הי' מנגנון זהה בדושלים. ביחס אנו מצטעים הרבה על 'המהדרין' בשפת תגונה להקדם תעלת ערבית ולהROLIK ניח' עד קורט תען שעיה אחר השקיעה, ומهم שמשפטים בשם רב גנאן אחד דען מרבני ירושלים שהתפלל ערבית בשפת תגונה 10 ר'ק אחר השקיעה, ולאו אפי' נאצץ לשטועה צו נעלם מהם שקראו או לשלקעה שעט, מונעבי' שהויהה 10 ר'ק אחר השקיעה (כטובא בדברי יוסף להרב ר' יוסף שוואוין וכט' וורה השטיש של בירושלם גנבר גם לנו טשניט הקדוטות) אי' התפלל גם או אותו הדבר והגאון 20-18 ר'ק אחר השקיעה ותפלת ערנית בנטימ' שלו נמשכה לכחדה 15 ר'ק. נמצא שהדלקת נית', אחד חpullה בלחש, התחה 33-35 ר'ק, ועתמ' בוה לקמן גם בס'.

פרק ג'

זדלקת הנר בערב ש"ק:

ב) ומה שהוא מדריך כל כך במקדם דגש האתורנים מיחסים זאת לשפת הוראים שגן, רביעי הטיל הם קודם שקיית החכמה וכרכ' הביה (רפס'א). מדרביה המזרחי והאגודה

השקייה אף שהומית שם, ושמא יל שהוא גנד הרכבת מנהה, ושם המנוח כונתו סוף השקייה, גם בפי רס"א ישם מפשים ומיהו כן דרי אדחסין (לביה"ש) מתחילה השקייה יש להחמיר שלא לעשות מלאכה נטשיל בשם הבית עכ"ל, גם ש"כ רק של א' לעשות טלאכה, לא לגטרי נשחת הבית, עכ"ש חווין שלא ברירא ל' מלחאה ועוד השני הלא כבר בארכנו בעוזי (לעיל פ"ד) שכל העולם חפסו את שחת הנאנים מהוורה להלכה לטעשה אף' לטוצזיך וקי' בנגע לעדרש ולפלג המנוח, ולשתנו אנו חשבים את פלג המנוח מן הנהוח עד השקייה, ואפ' מחותוקים האותים בשחת המנוחה רית (בגגע לביה"ש) יש מהם שחוובים את חישון פלג המנוח מהנהוח עד השקייה, ובמנחת כהן הביא עז' ראי' טברכות (כ"ז) במעשה דרבנן פ"א נתקשו שיטים בעבטים כו' ועכ' הי' הטעשה אחר פלג המנוח (וכרכבת גם הבci רס"מ) ואם ה' פלג המנוח קרוב לשקייה אך תוציא העוברה שם, וכן מוכחת המכ"ם טמיון הטהරיק (וימיש בוה ס' חרושי הרואה סי' יג), וכבר כתבתי לעיל שטה ישאותו שרב העאות וחישון טעלחש עד השקייה אייל' ב').

ומכין שנתקבל בכל קhaltות ישראל להדריך בטוקדים למן אפ' הותוקים כרת כתבו: מי שלא הדליק עירא אסור לו להדריך עוד את הנר, וכמו שפרט המנוח בעל התניא בשערו שלו, ומפני שהדריך תלו בקבלת הקלה לנו כי המתברר: אם רוב הקהל כללו שבת החיטוט נמשך אחידים על כחם (רסמ' יג), ויש לדון בו נס מטעם גדר כתיש הלבושים (רסמ' ג) ומוכא בדגהה הנרעיא רגינ' רוסיא ועטיש' שם אדר, אכן אחיד שאן להמנגה זמן ט דוויך ויש שטחין' במקצת אין כאן קבלת נר לזמן קבונו 40 دق' קודם, בלתי בוטן הקרוב לשקייה שיש לדון או לא רק טשום חוסכת שבת אלא גם משום נר, ובטעוד והטע לב אין לאחר נס מן הזמן הגוון 40 دق'.

פרק ו'

נולד ביה"ש – לדין המילה.

וכל עיקר הקושי אנו פוגשים ביחס בוגע לזמן המתילה, אשר בשכל מוצות ביום השטני לא נוכל להיות ותרנים יותר מדרי ולהחמיר לכל הדעות, כמו בוגע לשכת, ועלינו לדركך בכנק דא עד כתה אנו מהוביים ויכולים להחתרר: א) והנה בנולד רגע קודם שקייה הינו נולד בכוורת וניטול ליום השטני ואפ' אם רק יצא ראשו קודם שקייה אף שנשחתה יציאת גוטו עד א' המנוח אין קבלתו כלום וכמו שהביא המג'א רס"א סקי' בשם מרירין, ולשנתה המחבר (ריט' ורמכ'ין) חוספת שבת מן זמן השקייה והרטיא שטומף, ואם רצחה להקדים לקלבל שבת פלג' מנהה הרשות בידר ריל מן שלשת הדריכים שקדם לשקייה דלשטייהו, פלג' מנהה הוא רק 75 دق' קודם צאהוכ, ואחרי שזאהוכ לישטום 72 دق' אחר השקייה נמצא פלג' מנהה הוא רק 3 دق' קודם השקייה, אולם מעוד אחד אפ' המג'א אינו קווע בוה מסתירות דביס' וליג סקיג הביא דעת הלכוש ולי' שפלג המנוח מישערן מהנהוח עד

בין השימושות

ד) וכשאני לעצמי לא היזתי אומר כלל שטחים הקדים הרכבת הנר שלנו היא בכלל שיטת היראים, רטלבך מה ששתה זו לא מוכנה עד שי' א' שג' רבנו בעל היראים כונתו כשתת הנאניות ולא נתקבלה להוטסקים. אף גם לאי' הי' אטישר רוק להבן המנוח של הארץות הייתר צפוניות שם מטליקן 15 دق' קודם השקייה, היינו $\frac{1}{2}$ دق' לנ' רביעי היטל רוק ותץ לתופת שבת, ולטיבה שליש שעה קודם השקייה מחשש שמא היטל הוא 24 دق' ובי' דק להוספת שבת, אבל מה מקום למנגב רוכ' ישראל להדריך חי' שעה, וגם 40 دق' קודם השקייה?

ורמז קטן אוחז לשלוער 40 دق' שלנו טען שחוובו בשבל' יומ' הארך ברווח צפון בקרוב לשישיט טעלות שם ישנו עד ישוב (וליותר מ-60 טעלות לא חיששו מפני שאן עד ישוב מפני הקור הנרויל) ושם יומ' הארך ייח' שעות ופלג המנוח הוא 1.12, ולהותוקים שטשייה עד נצאי' 1.12 נמצאו 40 دق' קודם השקייה פלג המנוח, ועי' גם סדרו דורך החיים עדי', ובשבל' יומ' הארך שבסוף היישוב נתקבל ברוב טושבות ישראל שעור קבוע לכל ימי הישנה 40 دق' קודם השקייה, אכן כמוכן לא תחker הדעת גם במן ישוב בוה, בפרט שכין הוא להישטה שחוובים פלג המנוח מזאהוכ לא מן השקייה.

אבל מה שנראה לעינך יותר פשוט הוא: נסני שמלאנים נהנו לבטל את העם מטלאה בששלש תקיעות: ראיונה בן מנה גדולה לקטנה לבטל מלאת עם שבידות, שנייה בזמן מנהה קטנה לבטל המלאה שבעיד, שלישית אחיך באיה זמן לסלוק הקדרות ולהטמנה ולהדריך הנרות, אחיך שהו טעם בשעור צלית דן קפוץ ותקעו נוגנים בתקיעות ויש שמאחרין במלאות ובעקסים נהנו להקדים בהדריך הנרות כדי להפסיק את המלאות האחדונות בין פלוק קדרות והטמנות, וכי' הנראת בג' נהנו גם או (בזמן הנגט) להדריך בזמן פלוק הקדרות והטמנות, והרכבת הנר היה קודם לבלת שבת, וזה כמנגןנו אנו להדריך בטוקדים ואחיך קבלת שבת בוטטור שי' לוייש, וברוב בתים המדריש קבלת השבת (בטעות שליה"ש) הוא אמנס כרבע שעה קודם השקייה. [וקhaltות הספרדים חונגות גם בקבלת שבת בטוקדים. זה ספני שיכולים להוציא מחול על הקירוש כרב' צאל' של שבת בעיש'. (ובוגע לזמן קיש' עטשל' כפיח). ועל אלו שמאחרין קבלת שבת אחר השקייה ראה טה' שקובל עליהם חשליה הק'].

ולכוארא מנהנו הוא חומרא דאי' לדי' קולא דהלוא ט' שקובל שבת קודם פלג המנוח אין קבלתו כלום וכמו שהביא המג'א רס"א סקי' בשם מרירין, ולשנתה המחבר שבת פלג' מנהה הרשות בידר ריל מן שלשת הדריכים שקדם לשקייה דלשטייהו, פלג' מנהה הוא רק 75 دق' קודם צאהוכ, ואחרי שזאהוכ לישטום 72 دق' אחר השקייה נמצא פלג' מנהה הוא רק 3 دق' קודם השקייה, אולם מעוד אחד אפ' המג'א אינו קווע בוה מסתרות דביס' וליג סקיג הביא דעת הלכוש ולי' שפלג המנוח מישערן מהנהוח עד

בין הטעמאות

ומה שירא (וכן כי בעל הנברשת) שהשקייה נקרה בזמנן שקיית חצ' עגול החט דקנו חצי היום הוא מחצי עגול החמה בהגעה עד לחצי עגולה בהישקה דבר זה אינו, קו חצי היום הוא מתחילה הגעה עד סוף שקייתה, וכל עגון שקאה החמת נראת עד על האוטק הרו קודם השקייה. וכן מפורש בדברי רבנו אריה בן רבנן והנroll הדתיים זיל, (הטובאים בתשרי מהרמס אלשיך שם סי' ציו) שבי זהיל; ואם שקע רוב עגול השטש באוטק ולא נשאר ממנה כיא דבדר מועט כל עוד ישלא השקע כל עגולה בכללה תחת עגולה האוטק הרי יומם, עכ"ל.

נמצא אם יצא ראישו קודם שעיה 12 לשעת הערב שבאיין יש-אל—נטול לשטני וזה עפי' השעון המדויק בשעון השטני. ואפליו ביוזלם שהישטש מתכסה ערך 4-5 רק קודם 12 בשביל ההרים (הר קסטאל) שבכפר העיר—אן חוותים את השקייה האמתית אלא אחריו שנתכסה השטש במקום שרוואים את אוטק הים והוא שעיה 12 בשעון השטשי [ויש כמה ייטים ידועים בשנה שרוואים בירושלם טפקות הגבויים שכער או שקייה החפה בין רכתי הרים כאוטק חום מטה] ואת חישוב השקייה נאות אוטק הים בדעתם הוי חוויסטי בכל ימי השנה אף בהימים שאלא לאות השקייה בהם בשביל הפסק ההרים ב) הן אמנים גם כאן יש לכואורה איזה טפקות הפטילן פסקוק אם בשעה 12 היא אמנים השקייה האמתית: א) בשכלי שפת הדדים המקדימה בהיש קודם השקייה, ובכפל ישבוד הנוצאות הימאה את החמתה גם אחרי שקייתה תחת לאוטק, ג) וביחור באוטק כמו בירושלם אשר יש קצת להסתפק א) אמנים כן ישאן לוחחיב עם מכסה הרים וחושבים את השקייה כאוטק רק בזמן שקייתה באוטק הים (והיא 12 בדיעך), או אולי מתחשבים גם עם ההרים הטפסקים והשקייה ערך 4 רק קודם 12. ד) כטרכ אפשר לטפק בשכלי הבוגה של ירושלים אם עליינו לנבות הגובה ושוב שה השקייה האוטרונומית עם השקייה מתחת להרים ערך 4 רק קודם, או שכאמרו ליעל מתחשבים עם השקייה שכאותו טוקם. ולעינך לכל ארבעת הפסקות סתוון אחד הוא שאmins מקדים ואין מארחים את זמן השקייה הנראית באותו אוטק (בזמנים שרוואים את האוטק האמתי):

לשנת הדדים ודאי אין לחושש לבגן דא, ואפליו אם נאמר שהקרים קבלת השמתה הוא בשכלי חחש ששה זו (מה שנובו ידינו נהא לעיל סי' עכ"ס ודאי אין לחושש לה בנגע לטילה שריא לא רק חומר אלא גם זמן שנבודת הנוצאות איא לחישוב לביהיש ואין לנו אלא מה שעינינו רואות, וכמו הנודע בכוקר כך גם שקייה בחור כל זמן שנראה עגול החמתה, לא יהי אם מסכת שבורת קרי הואר, הרי הוא יומם, וכטשל, וכך שטש.

גם כסוי ההרים לדעתנו ברור שאיןנו מעלה ואין מורד, השקייה מתחות ההרים הרי זו כמו שקייה, מתחת להימת העיר אין הפרש בין טכמה של חולדה לבין מכסה העשו טבניה וכטשל שלא יתכן לוטר שווה שיושב בעותק עטוק תחיש לו לשקייה גם בשעה אחת וזה הגרים לטשל בשוקעתו לו החמתה אחורי ההרים הנגנים ואחיך

כשיעלה אותו האיש על ההר יחוור אליו שוב היום והוא דבר שלא ישוער. עתה ראייתם גם בסדרו נאן ישראל בעל הגניא בהכנסת שבת כותב: ישאר שנסכת החמת בערך 5-4 דק או השקייה האמתית, ולדעתי דבר גם הוא באוטק כמו ירושלים.

ובנגע להספק מגובה ירושלים כבר הכאןו לעיל שלטי שטמות הלשון של רבינו נסים בגון נראה אמתם לאירוע שמאדר הרין היו ציריכים להקסד ריק על הדין הוי עליינו להחיש בירושלים ורק עם השקייה האוטרונומית, שהיה באוטק ערך 4 דק אחריו במטביש זו היא טשומ חומרא—ולסיטו בכך ציריכים לגובה והובא שפעורי קודם 12. אולי גם בונה נלעניד כטביש לעיל שנם כונת רין נאן אגינה כך גנטכתי נס מדברי הנני בנסיבות שאן לנכות גובה וחון השקייה הוא בשעה שרוואים את שקייתה באוטק הים, והוא 12 לשעת ערבי וכטשליל.

ו אם הלב מהמס ערדין בפרט והו יש להוספה עוד סעד קטן: שעילנו להחיק את הדודאות של ים קודם 12 מפני שיש כטה טפקות המטיעות לחזקת היום: טפק א' אם כבר הגע הומן של ביהיש, טפק ב' של ביהיש עצמו שהוא טפק ים טפק ליליה, עוד טפק לנו אם כרי יהודה אם כרי יוסט (ואס' לר' יהודה טפק אם כרי יוסט) ועי' ריף וראש ועד, אלא שההתרש בין רכה ורב יוסף הוא ריק בשתאות בן 2 דק). הנם שהדרבי (ח'יא יס'יב) כי בנולד בערב וטפק אם כרי ה' ביהיש לא אמר שטמלו בים ר' טס'יס וכ' עין הפטיגן (שללא ב') אפשר משאום דאoki אחותקה שקדום ביהיש עדין החמת טעכורת ואוקט' על חזקת טעכורת — פשוט הוא שבי' שץ' ריק כטביש אוטר שקידר שקייה טעכורת טסיעה שנולד אוחכ, אבל אם דע' שנולד למשל 2 דק קודם 12 אלא שקייה הוא אם או נחשב כבר לביהיש פשוט הוא 12 או אחר 12. ישן שפדר אמר' שקייה שקייה טעכורת טסיעה שנולד אוחכ, אבל אם דע' שנולד למשל 2 דק קודם 12 לא שקייה הוא אם או נחשב כבר לביהיש פשוט הוא שלל כנוך דא ליש לוטר חזקת טעכורת. אך אמנים אין כאן דן טס' גטור טפעם שהט משם אחד, טפק ים טפק ליליה, ויש שקוואים ליה גם טפק בדיעיה שאינו מצטרף לסת', דהלא גם בנולד 1. דק למשל אחר 2 יש לנו כטה טס', ס' כרבה ס' כרב יוסף ס' כרי יהודה ס' כרי יוסט' וכו' ביהיש עצמו—ושטטש הוא שאן שום א' עשרה ואת ס' כרי יהודה ס' כרי יוסט' וכו' ביהיש עצמו וטטטש הוא שאן שום א' עשרה ואת לס' משעם שאטנו וגם אחריו שנתקין למשל כרבה אלבא דרי יהודה וכנט' גותה טפוש אמור הילכה כרי יהודה לחוטרא שוב אין זה נבנש בגרר ס', בכיז' אם גם נוקט לחושש לה בנגע לטילה שריא לא רק חומר אלא גם זמן שנבודת הנוצאות איא לחישוב לביהיש ואין לנו אלא מה שעינינו רואות, וכמו הנודע בכוקר כך גם שקייה בחור כל זמן שנראה עגול החמתה, לא יהי אם מסכת שבורת קרי הואר, הרי הוא יומם, וכטשל, וכך שטש.

ובזמנים שעכ"ס גונטה הדעת להיתר גם כלל הים כנון בניד שטטכבר שאן ציריכים לנכות גובה—יש לזרוף גם רבוי טפקות כנון אלה, ושיש איזה סופקים החושבים גם אותם כמו טס'. עוד יש להוספה שיש באן גם חזקת יום עיד שכתבו תוכ' בנסיבות ר'ין); שבכיהיש בשבת נקראי איקבע איסורה, ואם אמנים אין בחזקה זו לקבוע טפערות

בין השימושות

כִּי אַינְגָה חֻקָּה טָעֵלְיָא עַמְשָׁ לְקֹפֶן כַּדְן תְּעִנִית כְּכֵז כְּתָבֵת גַּם אָוֹתָה לְסִנְיָךְ בְּעַלְמָא
לְהַרְבֵּר שָׁם בְּלָעֵדָה מְתַכְּבֵר הַרְןָן.

ד) גַּם כִּשְׂהַתָּה הַלְּדָה בְּיּוֹם שִׁקְהָוָה נִטְלָה בְּמִרְכָּבָה לְשִׁטְבָּנִי, וְכַפֵּר מָה שָׁמְרָנוּ גַּם בְּזִוְּשָׁלָם הַוָּא
רְגַע קְדָם הַשְׁקָיעָה נִטְלָה בְּמִרְכָּבָה לְשִׁטְבָּנִי בְּיּוֹם שִׁקְהָוָה, אֲוֹ רָק יָצָא רַאשָׁוָה
כֵּן, שָׁוֹגְבָה שֶׁל הַעֲרֵד טְבִישׁ דְּסִיקָּה הַהָּרָם לֹא טָעֵלָה וְלֹא מְוַדָּד, אֲפִכְמַנְסָה כְּרַת
קְשָׁה יוֹתֵר לְצַרְפָּה הַוָּקָת הַיּוֹם וּרְבוּ הַסְּפָקּוֹת דְּלָעֵלִי, וְחֻקָּה בְּמִקְומָה
וּמִתְהָ לְאָהָרְטִישׁ הַסְּפִירִין כְּסִיחָה לְטְרִיטָה וְהַכְּוֹחָה מְחֹלְלָן קְלִידָן
(וְהַתְּבִחָה בְּוֹהָה הַאֲתָרוֹנִים וְעַיְן) גַּם מָה שָׁהְבָיא בּוֹהָה שְׁדִיחָה עַדְךָ חִי כָּלְלָן
(וְהַתְּבִחָה בְּוֹהָה הַאֲתָרוֹנִים וְעַיְן) גַּם מָה שָׁהְבָיא בּוֹהָה שְׁדִיחָה עַדְךָ חִי כָּלְלָן
סִיסָּן, טִיט בְּמִקְומָה שָׁאַן הַסִּיסְקָוָה שְׁמַעְצָרָף אַסְלָוָן סִיסָּן וְחוֹקָה כּוֹן.

ה) וְכַשְּׁנָלֶד בְּיִצְחָק, מְכִישׁ רְגַע אֲחִיכָּה, הַרְןָי נִלְדָּה בְּיִהְיָשׁ וְנִטְלָה לְתַשְׁעִי
הַרְאָסְקִי כָּרְבָּה אַלְכָא דָרִי הַיְהָדָא לְחַוְטָרָא מְשִׁתְשָׁקָעָה הַחְתָּה בְּיִהְיָשׁ. וְאַקְיָי בְּזָוֵן, סִיט
מְאַדְמִין, קְרוּבָן לְבָקָר אַתְּ 12 דָקָא אַתְּ 12) שִׁים רְכֻבָּי סְפָקוֹת בְּכֹו שָׁאַמְנָיו לְעַל סְפָקָה כְּרַבָּה סִיט
כְּרַבָּ זִקְקָה, סִיטְרָה אַלְכָא סִיטְרָה יְסִיסָה וְבְיִהְיָשׁ עַצְמָן, גַּם הַמְתָלוֹקָת בְּנֵן שְׁתַתָּה הַגְּנוֹנִים
לְרַתָּה וְטוּשָׁתָה—כָּל אַלְהָה אַגְּמָנָם עַוְשָׁים סִיסָּן, דָאַחֲרִי שְׁפָקָעָי כָּרְבָּה (כְּמִשְׁנָה) וְכָן מְשָׁמָעָ
מְדוּמָבָּסָים וְאַסָּסָה הַרְאָיָשׁ לְאַהֲרָ�) וְאַתְּרִי שְׁנָקְטָנִין בְּשְׁתַתָּה הַגְּנוֹנִים הַבְּרוֹרָה—אַיִנָּה נְגַנְּסָתָה
שְׁתַהָּה אַחֲרָת בְּגַדְרָה סִיט (טְלִבָּד מִשְׁלָעָל שָׁהְבָיא סִיסָּן בְּשָׁמָן אַיְן וּכְוּן), גַּם יִשְׁלַׁחְפָּה מִתְהָ
שְׁרָאִיָּה עַתָּה בְּסִיט כְּדָתָה הַבְּרִית (רְסִיבָן יְמָן) שְׁעִפְעִי הַאֲטוֹר בְּמִדְרָסָה צָא
שְׁתַילָּה בְּשְׁמָנִי הוּא כָּדִי שְׁיָהָרָבָן בְּזָוֵן מְשָׁמָעָה סְכָנָה וְלְטָרֵי גַּם אַנְהַולְקָן בְּתַרְסָה
כָּמוֹ שָׁאַן הַולְקָן כְּהִגְיָה בְּתִירָה, וַיְשַׁלְּקָה קָרְקָעָל טָעַם הַמְדָרִישׁ טָאַיזָה מְקֹמּוֹת וְאַכְמָים.
ו) וְאַם נִלְדָּה בְּיִהְיָשׁ (מִן שָׁעה 12) שֶׁל עַרְבָּה שְׁבַת הַגְּנוֹנָם לְשְׁבַת נִטְלָה לְעַשְׁרִי

כִּיְמָא אַיְמָנִי סְרָא : קְטָן נִטְלָה לְשִׁטְמָנִי לְתַשְׁעִי לְעַשְׁרִי וּכְוּן
ז) וְוָגָה בְּרוּשָׁלָמי שְׁבַת (פִּיטָּה) אַחֲתָה : יַעֲקָב אִישׁ כְּסָרָבָן נְבוֹרָיא שְׁאַל לְרִי חַנִּי
מְעַתָּה נִלְדָּה בְּיִהְיָשׁ נִטְלָה אַל אַיְלָוָה הוּאָנָה וְאַתָּה עַלְקָן בְּחַד תְּרַע דְּלָמָּה הַוָּן
יְלִין מְכוֹנוֹן, וּבְאוֹר הַדְּבָרִים שְׁשָׁאַל מְרִי חַנִּי בְּנוֹלֵד בְּכִבְיָשׁ לְמָה לֹא יִהְיֶה נִטְלָה בְּכִבְיָשׁ
לְיָמָן חִי, לְלִי הַקְּיָע אֶפְיָה שְׁבַת וְלִפְיָה הַסִּיט בְּחֹולָה טְמָנִישׁ אַם רְגַע זָוֵן הַרְיָה נִטְלָה
בְּזָוֵן (בְּשַׁבְתָה) וְאַם רְגַע זָוֵן לְלָהָה הַרְיָה נִטְלָה נִיכְנוּ (בְּחֹולָה) וְעַזְשָׁבָל לוֹ רְחִיבָה
שְׁאָיָא לְכֹונָן דְּלָמָּה מְקָדִים אוֹ מְאַחֲרָת רְגַע, וּדְבָרִי הַרוּשָׁלָמי הַסִּיט כְּחַדָּה סְתוּמָה : כַּפֵּר
שְׁאָיָא נִטְלָה בְּכִבְיָשׁ הַלָּא אוֹ סְפָקָ לְלָהָה וְעַזְשָׁבָל מְלָן בְּלָלָה, וּקְוֹשָׁי זוֹ מְצָעָנוֹ גַּם
בְּסִיטִי קְיָע שְׁבָדָסִים יְשָׁנִים וְתִי דִישָּׁאַל לְטִידָמִילָה שְׁלָא בְּזָמָנה מְלָן בְּלָלָה, וּבְתִירָגָי
וְהַחְמָד עַד יִתְהָרָה הַקּוֹשִׁי : אַיְכָה בְּהַסִּיד שְׁסָכָר יְשָׁאַפְּשָׁר לְכֹונָן לְמָלָוָה שְׁנָוָלָר
הַרְיָה אַם מְכוֹן נִטְלָה בְּזָמָנוֹ, וּבְזָמָנוֹ לְכֹרְעָ אַנְלָן מְלָן בְּלָלָה, גַּם תְּשׁוּבָה רִי חַנִּי קְשָׁה
בְּתִירָתִי, חַדָּא מִתְהָרָה שְׁאָרָא לְכֹונָן טְשָׁמָעָה שָׁאַם הַיִּי אַסְפָּרָה לְכֹונָן הַיִּהְיָשׁ
הַלָּא אַם הַיִּי אַסְפָּרָה לְכֹונָן מְכִישׁ שָׁאַנְגָּנוֹ נִטְלָה בְּסִיטָה לְלָהָה, שְׁנִיתָה וְמָה אַכְפָּתָה לְןָן אַם אַיְיָ
לְכֹונָן הַאֲפִי אַם מְאַחֲרָת רְגַע אַם רְגַע אַם קְסָדָא אַם מְלָה שְׁלָבָה בְּשָׁרָה בְּלָלָה,

לראישונה שקיין הוא שכחין הור כרעיך וישראלים לסרוע אחר השקעה דאלכ' לא רק שיקולקל הנמלול אלא גם המותל חלל שבת,תו התבונתי אחרי שכחיש הוא ספק לילה אם עושה הפרעה בכיהיש הרי אם או כבר לילה עכ"ס חלל שבת שמיל ולא סרע בשבת, ואיל אחריו שנעשתה עכ"ס הפרעה לווא אס' בלילה שבת הזיה הטלה שבבים תקונה (לטפרע) וחיה הטלה עצמה בזמנה – זה אינו, שטלה שלימה (הינו טלה ופערעה) היא הרוחה שבת אך לא מתקצתה, קרוטכח בסוגי שם פרא, אם לא הלקיט עניש כרתי ומוקי בגמי' נגן דאתא כייהיש רשות ואיל לא מספקת כי' ואשתכח דתבורה הווה דעתך, ולשם לא מספקת ממשע שלא ספיק לנמר ביום ונמר בלילה, ווזוק לומר שלרי יהוא יט לחילוף משטר הימים מהלילה איזה זמן טשחו באנן שבמי ארטס סדרוקדים יוכליים לכהן עלי' מיטים ליום, לא כן לדעת ר' יוסט.

ללאק בוה ויעוד יגמג קישה המציאות היא ישחה תחילת הטלה ביום ווספה בלילה בעבור כל זמן ביהיש ובנאה בסוגי' גמר בלילה לא בכהיש וכי אפל בהפרעה או ישווא קשה' מעשה בהפרעה או יותר נקע נגן שהותל אינו יכול לסרוע והתרו בו שיצטרבו להמתן הוושלט ציא שرك אם היתה וראי' בזמנה הרה ספק הלילה בישבל הוראי בזמנה, אבל אם הדתת מצוחה ביום ונתחידה עד ביהיש אינו אלא ספק ביום השמיינ' וספק לילה ואן מלן בספק לילה, והנה ישאלת ייעצין היא ודעתו גומה שכחין מלען ביהיש מישום ס' מצוחה ביום השמיינ' ראי' אם הוא לילה בריעבר כשר בלילה שלא בזמנה והוא נמי כרעיך רמי עכתייד. וכי כתוב אותו נאן ישראל לשנתו הוא שם בס' דקדום שפטק' טלה שלב בלילה כשרה בדיעבר, בנהרא מותם קדושין (לא) יוכחות (עיב') עיש, אולם ננדע הרבה פוטקים סיל שאף שלב לא ציא בלילה ע"י כי ודעם ורמא טז' וצין בידד וסב, נס' אנס אנהנו בפירושנו בהירושלמי לנ' בספק הגאנ' יעכ'.

(ט) מיט בריעבר אם נתחירה הטלה ועשוי מעשה ומלווה בכיהיש נס לדעתנו אצ' להטיף דיב, וההן בשןילד בכיהיש ומלווה בכיהיש דיום השמיינ' ואחריו רגע או רגעים כדי להציג ספק מהשש הקדמה – שבירוער אצ' להטיף דיב, דיש לצרף נס דעת הסופקים שטלה שלב כשרה בלילה.

(י) וכן כוותת הבירית (שם בנהל כוית רס' ב' ח') חקר כשמלו ספק לביהיש והגע ביהיש קודם הפרעה מהו שיקיימו מצות פרעה בכיהיש, והביא בשם ס' משכן בצלאל (אות א' סי' רלא) שהוכיח משחת קלג, אם לא הלקט חיב ברת' שפטוריו כשרען בטוגשך ממשע שהגמלת מתוקן אלא שחייב כרת על מעשה שבת, ודחתה ראיון, והביא נס' מיש מהיהיש (של'א) שגמ' הפרעה סוליה בלילה, וזה מצדד מהירושלמי (פייט' ו') מל ולא מרע כו' מטוק ואינו היישש שאל שקא' על בכיהיש. ולעניד אם בריעבר ניטול ספק לביהיש לטעשה עושים הפרעה נס בכיהיש שהרין כטו דיעבר. דלחות הפרעה ליום מתר איה אחריו שנוצר רם הטילה (ויע' נס בכיהיש שם של'א ר') וללחות ימס רנס עד שברא לנטר ותתגים העלה ולטולו מחדש הרי מלבד מה שנורמות שייהי שוב על משך כתה ימים אף נס גורמים שתתגינה הכרוכות לבטהלה.

ואם העוברדא היהתה בשכת שטלווה נסנות ערב ספק לשקיעה-אטראתי

רוצח פ'ט ומי' ע'ו) מוכן פשט שאל' אם' נרצה שניינו לכון לא תעלת בירינו לרתקד בכהות השערת, ולהסתוקים שכירו ארט אפער לנטצע חיק שבחר הרע א'יא שתחאה הכנימת שלennis בכוון מסה דאי'א שחי' שער הכנימת נשני צדריו שות בכהות השערת ושם וו' יוכנו שחאה נסית בראש של שניות מתאימה בכהות השערת וכטמי' חכא נולד כייהיש שרנע כניסה לתילת איננה אף עני' אחת (חלק שטיית) של רגע, ועם זה חרגע ביטם הטילה אינכת מכונת עם חרגע על יומ' הלילה בשכלל שנוי' ארכ' הנגע בפסך שטונ' חיטט'ם. באונן שאפי' אם יוכון את אותו חרגע ואותו חלק תקון של חרגע שטנס עם אותו חקל הקטן של שנו הנשפ. ואיל' ג'ו' בכוון ר' יוסט בכיהיש שלו באטוי' וא'יא לעטוד עלי', ואפער שלרי יהוא יט לחילוף משטר הימים מהלילה איזה זמן טשחו באונן שבמי ארטס סדרוקדים יוכליים לכהן עלי' מיטים ליום, לא כן לדעת ר' יוסט.

(ח) ומנה אנו באים לדין על דין ע"ד אחד: מהו אם אתיו הטלה ביום השמיינ' והגע זמן ביהיש אס' מחר ואט צריכט לטלול או בכיהיש, ומטה' שהעהלנו בעז'י' טרבי' הוושלט ציא שرك אם היתה וראי' בזמנה הרה ספק הלילה בישבל הוראי בזמנה, אבל אם הדתת מצוחה ביום ונתחידה עד ביהיש אינו אלא ספק ביום השמיינ' וספק לילה ואן מלן בספק לילה, והנה ישאלת ייעצין היא ודעתו גומה שכחין מלען ביהיש מישום ס' מצוחה ביום השמיינ' ראי' אם הוא לילה בריעבר כשר בלילה שלא בזמנה והוא נמי כרעיך רמי עכתייד. וכי כתוב אותו נאן ישראל לשנתו הוא שם בס' דקדום שפטק' טלה שלב בלילה כשרה בדיעבר, בנהרא מותם קדושין (לא) יוכחות (עיב') עיש, אולם ננדע הרבה פוטקים סיל שאף שלב לא ציא בלילה ע"י כי ודעם ורמא טז' וצין בידד וסב, נס' אנס אנהנו בפירושנו בהירושלמי לנ' בספק הגאנ' יעכ'.

(ט) מיט בריעבר אם נתחירה הטלה ועשוי מעשה ומלווה בכיהיש נס לדעתנו אצ' להטיף דיב, וההן בשןילד בכיהיש ומלווה בכיהיש דיום השמיינ' ואחריו רגע או רגעים כדי להציג ספק מהשש הקדמה – שבירוער אצ' להטיף דיב, דיש לצרף נס דעת הסופקים שטלה שלב כשרה בלילה.

(י) וכן כוותת הבירית (שם בנהל כוית רס' ב' ח') חקר כשמלו ספק לביהיש והגע ביהיש קודם הפרעה מהו שיקיימו מצות פרעה בכיהיש, והביא בשם ס' משכן בצלאל (אות א' סי' רלא) שהוכיח משחת קלג, אם לא הלקט חיב ברת' שפטוריו כשרען בטוגשך ממשע שהגמלת מתוקן אלא שחייב כרת על מעשה שבת, ודחתה ראיון, והביא נס' מיש מהיהיש (של'א) שגמ' הפרעה סוליה בלילה, וזה מצדד מהירושלמי (פייט' ו') מל ולא מרע כו' מטוק ואינו היישש שאל שקא' על בכיהיש. ולעניד אם בריעבר ניטול ספק לביהיש לטעשה עושים הפרעה נס בכיהיש שהרין כטו דיעבר. דלחות הפרעה ליום מתר איה אחריו שנוצר רם הטילה (ויע' נס בכיהיש שם של'א ר') וללחות ימס רנס עד שברא לנטר ותתגים העלה ולטולו מחדש הרי מלבד מה שנורמות שייהי שוב על משך כתה ימים אף נס גורמים שתתגינה הכרוכות לבטהלה.

הלילה. מכין שרכמו כמעט כל החוסקים (בן חתוחוקים בשטח רית בן מהמוציאים בשטח הגאנון) משיעור דר' יוסי מוסלג משיעור דר' יהודא (ולפיכן לא הביאו כלל הרטבים והאושיע ווסוקרים עוד מעין הכתף טושים שאנו גונע לולבנה) ומתכון שאס' רכינו הגראט טפורש ב': משיעור ג' רביעי התל מיטהנה ולהומרה מהדר נס הוא לכוכבים קטנים (גדותה שוכ וכמי רליה ועוד, גם מודה להומרה רגוזן) בשכיל תוספת שבת ותרצוף מושיעים בומן (הקטנים) וכמ"ש לעיל) איך למשה מחדר נס והGRA לא לטסוך על ני רביעי טל (וגם הוא מהדר שטח שעור הכוכבים מוסלגי משוער הכתף דאלכ' אין מקום להומרה קטנים וכמ"ש לעיל)—תו איא לא לטסוך על ג' רביעי טלי אפי' גונגע למילה שהוא שוכ חומרה לדחא לדי' קולא אפי' בחול יש מא נימול חק זוננו מכיש בשיטת מהרש הצלל שבת, ולפיכך דעתך שער זון הכוכבים הבינוניים המסתכנים אצלו נקרא נולד בגין המשותף, [וכס' נברשת חביא בשם חז' פoir הגאנן ר' שפואל סלאנט וצ'יל בעין נולד ביה-יש בשחת דברום לא מהווים ולא ברורים כלל ואין לטסוך על מושיעות כלל].

ואיך נשנולד בגין שעה 12 בגין 12.22 לשעון ערבי—בימי הנשוף הקצר, או בגין 12.28 ביום הנשוף הארוך (והמושיע עד 12.25)—נראה גיב' שיש לו הדן נולד ביה-יש, וכשה' זאת בעיש הנכנים לשבת ניטול לעשייה.

פרק ת.

מילי דרבנן: תפלה ערבית-וקיש של לילה. תענית. ספירת-עומר. שאיבת-מים שלנו. בדיקת חמץ. טהרה וטבילה:

א) ملي' דרבנן:

והנה כי כן כבר למדנו בעויי שכיל הגונע לין תורה כמו מתישק ויוכס' כדומה, הכל מודים למשה שאריכים לדחק רך לג' כוכבים, וקטנים. אולם לטלי' דרבנן לא רק שלא צדיכים להחדר לקטנים אלא שיש להקל גם בשיעור ג' מל. ורמונו לעיל שלפיהן בשבלך הביאו הריך והראש את סי' הכתף להלכה טושם שהוא גונע לדני' דרבנן שטומכן על שעור ג' רביעי טלי. ומוקסיא עולה על הדעת כי גם בכיה' גוש' דרי' אפשר להקל בדרבנן וכמו כל ספיקא דרבנן לקלוא, אבל זה אינו, עד כאן לא אמרין ספיך לקלוא אלא אם כבר נעשה טישה של ספק אבל לכתלה ודאי אין מתיין להכנת בספק גם מדרבן, דרכ' טשל: בטומאה דרבנן אם זיך וטכל בספק מ' פאה ספיקו טהור (עירינו לי') אבל שוטם הוא שאין מזורן לטבול לכתלה בספק מ' פאה, וכן טפורש יוצא מתחנין דין (לו), ספק להלכה דאם סי' כוכבים מוסלגי טסי' הכתף לאיזו תועלת הביאו את עין הכתף (ולקמן סי' אמרנו שהביאו דו' לדני' דרבנן עיש').

מי' לדינה יכולם אנו לומר בהחול בעויי שנם בזה, דין הטילה, אין לו מחדל היסודי שזון כי הכוכבים הבינוניים המסתכנים אצלו—הוא המטמר הקבוע דין

ב' בין השמות

והנה עד זמן שהכטף העлик והשווה לחתתקן, היינו עד 17 דק אחר השקעה 12.17 לשעת הערב, הלא פשוטו שאו ביחס הנמור, וכשנולד בעיש' הנכנס לשכת בין 12 לבין 12.17 ששות הוא שנולד לעיש' (באים א') וכאוחר בפשונה, ואם נולד בין שהוטענו נ' הכוכבים הבינוניים ודי' לילה נמוד מדינה ונמול בvais שיק, דילין מילה אין מהדרין לכוכבים קטנים, וכרומכח גם בירד רס' ובמשיש' ד' הקטנה, וכטונן מצע. ודי' בכוכבים המסתכנים אצלו לסוג הבינויים עפטמי' לעיל פ"ה.

וכבר. הבאנו לעיל (שם פ"ה) שזון הכוכבים הבינוניים באופק ירושלים לפטיש הרב ר' יהוסף שווארץ ול' הוא 28 דק אחר השקעה ולדעתנו וזה בימים האורכמים אבל בימים הקצרים הוא 22–23 דק, ושם ביארנו שימי' הגשף הקצר אינם בימים הקצרים אלא קרונות יותר. לימים הבינוניים [ראיה פ' כלאו ג' בסוף הספר לומי' הכוכבים הקטנים ולפע' חפסום: שחדר יונו וחזי' يول' זמן נ' הכוכבים הבינוניים 28 דק אחר השקעה, וסוף ספטמבר ואוקטובר וכן בפברואר וחוב טווך 22–23 דק אחר השקעה, ובדרך הסטמץ 25 דק אחר השקעה (שנת הדרים שבעי–22 החל לחמים שכן הנשוף הקצר ליאן: הנשוף הארוך לפני החשבון). בשאר האופקים לפ"ח אווק' הנשוף שלחחס'].

אלא שנקחת כל הכוכב ביותר—היא בין זמן הכתף העליק בגין זמן ג' כוכבים —טהו או לדין הטילה, דרכ' אמתן כבר ביארנו ביה למד' שטי' הכתף המתאים אם ג' רביעי טלי איננו אלא לר' יהודא משיעור דר' יוסי מוסלגי עטישל פ'יב וטפיד ופייה) עליה לבאהה על הדעת שכיו' יש לומר בכתחה גונגע לטצושק ולויוכיס ולקייש וכדומה אך לא לדין טליה שלן' חומרה היא גם קולה בטע דיום השטני, והרי לפיכך אין אנו מהדרין גונגע למילה לכוכבים קטנים (אף שלפענדי יש מקוד' לחומרה זו בירושלמי ברכות כפטישל) ואולי צרכי' לטסוך בירז' על שפת רבינו הנראי' שטס' לאחרונה שזון ג' כוכבים בינויים מזאות לופן סי' הכתף, והטערן בדבריו באירד רס' ואבירד רס' במאז שבדעתו טדי נא דיו סי' הכתף והכוכבים המושיעים בו בזמן שגמר להכתף העליון הם התה נ' הכוכבים הבינוניים הראשונים אלא שלחומרה גם הוא נמצזשיך וכדומה לכוכבים קטנים, ולענין טליה מטעם הדבר על דינא, ولكن כאן בירד בהליקוט' בגין אם נאמר שרבענו בעצמו שרטט וכותב הדברים האלה כאן על הטעקים בגין שהנאנך המלקט דחקק להציג הדברים במקומם, עטיש' תלמיד רכינו הנראי' הגאנן בעל המסדר ביאור הנראי' בהקדמותו לארכח'—בפירוי' סי' דאן אנו בקיאין בשיעור הכוכבים לפיכך העיקר חלי' בהכתף, וריל' גונגע לדין הטילה, וכבר הבאנו לעיל (פ'יב סי' ג') שכן גם דעת הרדיין טובאה בכ' שתת פה' וטהורביה קה'יח' סי' שטי' הכוכבים זמן אחד הוא, וכן דרי' אפשר לדין גם בעדעת הריך והרא'יש שהביאו סי' הכתף היסודי זמן אחד הוא, וכן דרי' אפשר לדין גם בעדעת הריך והרא'יש שהביאו את עין הכתף (ולקמן סי' אמרנו שהביאו דו' לדני' דרבנן עיש').

קורין את שטע ערבית משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומותן, וסדרו בנט' שהוא סמן יציאת הכהנים, וכיס הריף והרמבים ורוחב עוז. וטני שאין אנו בקיין בכוכבים ביןינו החתו לכוכבים קטנים (כמו בגונע לומז'יק) וכוכב באצ' בשם רבנו זונה ריש בררכות.

ואילו בסיסו רלג איתה בשווי: ואסיקנא (רכות כז) דעכד נמר עבד ודעכד נמר גבד כו' ואם עושה כרי יהודא ומתחלל ערבית טסלג המנהה יsha ורביע קודם היללה' יז' ועכשיז שנהנו (כרבן) להחטול חסלת מנהה עד הללה אין להחטול חסלת ערבית קודם שקיעת החמה ואם בדייעכד החטול ערבית טסלג המנהה ציא' ובשעת הרחק יכול להחטול, אף לנתחלה') חסלת ערבית טסלג המנהה ולמעלה, עכיל'. והטס' הרטיא', שלידין במדינאות אלו שנוגנים לначילה, נס לא בשעת הרחק) להחטול ערבית טסלג המנההכו'.

בר' יהודא בחדא אין עשה כרבנן בישן, ואב' ש' זכרנו, וזהו עשו
הרי חלקו הדבר לשותם: כי-ש' – מוצן ב' כוכבם קטנים וטוקדים גם בדיעבד לא יצא
וחולמת ערבית יכול להחסלל גם מבעריו, וכי' שבידייך יצא (לרבנן) מוצן פלג מנהה.
זהו שמתידין להחסלל ערבית טבערי אף שהוא בימי דרבנן אין מתיירן לכהלה אפי'
בכיהיש וכטשייל – לא טושים ספק הדיריו חסלת ערבית מבעריו אלא שכ' הוא דעתה, מפני
שחתמד של בן ערבים קרב והולך עד פלג המנהה ומד אחיזי תחילה חסלת ערבית
ושפדר כי' הנהן בעל ערך השלוחן שרבנן לוט עם ר' יהודא בונן הקרבת הקרבן אלא
רבנן אטרו בון שם לא גמדו הקרבתו עד פלג המנהה מטשייכים הקרבתו עד הערב
לכן נשכח נס חסלת המנהה עד הערב), גם למי' חסלות אבותת תקנות יעקב שתיקין
חסלה ערבית החסלל בערבי עי' חום' ברכות (כיה' ר' ייח' יעקב). איך זה דאמטו דעכבר נאמר
עדכ' בו' אין זה טושים ס' דרבנן אלא שכ' הכריעו שרשאי לנוהג גם רבנן גם כר'
יהודא (אלא מאן לעכבר כהאי לא עכבר כהאי). יש להשתומט על רכינו השאנאי ס'
כ' שהתקישה בהר' דאמטו דעכבר נאמר עכבר שכ' סי' בחסלה דרבנן דואליין בטפריה
לקולא אבל בקי' דאוריתא בון דטפסיל הרי ספיקא דאוריתא לחומרא, והארץ בונה
יעש', אבל לשון הגט' מוכחה שכ' היהת ההברעה ולא טושים ספק גנעו בה, וטושים ספיק
אפי' דרבנן לא מתיירן לכתהלה להגנום בספק ולא היו מתיירן להחסלל גם ערבית
דורבן לכתחלה בספק ומנה,תו ראייתי בהגהה הנגן ר' יהודא בכרכ' זצל' (ביברות ב'
שחתמה ניכ' על השאנאי חטיהתני זו וכו' גם הוא בהחלה שליא בן טושים ספק אלל
בלכמא ביא, וביה בערדן השלוחן (ר' לייב') שההוא דינא גנט'.

ב) וכן שפת רוחם, רשי' הריף והרכבים וגאניס ורטושיע ורבוטינו האחרונים.

אם נס שפת ריח ורדי וראיש בריש ברכות הדא שנם זמן קיש כמו חסלח ערבית הוא שבעריא, והנה מלנסים נהנו להתפלל ערבית ולקרא קיש טבערי וכו' רשי' שלא צאו חוכמת קיש בוה אלא שעשו כן כדי לעמוד בתפללה מתקה ריח. והקשו עז בתום וחדר ריח שהאריך שומן חסלח ערבית הוא מפלג מנהה כרי יהודא טמילא או נס זמן קיש

ב' השמיטות

יעירוב חחותם בבה"ש שכורעכד סומכין עין, וכל כהיג, עי' סונן דשכת וכיה בטווייש אורה תמיו פער' ב' ועי' ערוכן לה ואראח שציד. ולספיך כתבו חום (לה: דיה הקשה) שמשמעינו שאפר', בתמורה דרבנן מחדיד ר' יוסי דלא אכל' כהנים עד דשלט ביה"ש דידי', ועי' זבחים סיב' גורה פיז' שכנראה ר' יוסי סל' חרומה צוזהיי דרבנן, (והגרא שטחודש גירסתו שלט' אוכילן תרומה בבה"ש שאני החם טשומ דכתיב ובא השם' וכמישיש), בסרט ששת לדון נב' מטעם חוקת יומן שהוא כמו חוקת אסור עי' שץ' יוזד ס' קץ סק' כ' וסורה שם ומולט בכורות פ"ד. ובכ' הרן, בספרות העומר (וכא לאקסן בדין ספיק' ע' שאן נובנום לנטולת לה' פסק' נט' ברבורני ורבבי גרבזיאן.

ואגנונו רוחם מיטים יטינה תה עד ואיז הקדושה נהנים גמל' דרבנן להקל בשיעור ב' רביע טל וכאש נדרב בעוזי כטרות הלאה בסfork זה), וכן שמעתי וראיתי עוזרים עפי הוראת המורה הדירושלי המשרד הגאנן ר' שמואל סלאנט ציל, וכן ראה גם עפי מנגג שאר הגאננס מסידי היישוב האשכנזים ומורי ההוראה כמו הגאנן ר' זונDEL סלאנטער ציל והגאנן ר' ישע' ברדי ציל, וכן גם גאנני הספרדים דקרטאי—שהחביבינו חותמס על המנהיגים באין הידר' (והגאנן האידר מווילך דסנק ציל כי שטעמי לא זבע דעתו כוה אלא שלדי תורתה כמו במתשייך החמד לעצמו לנחוג כי שנגב בחרל כסחת רוח ומכל תורה כן לאחרים כטובן). וצר לי שבעל אותן השניים שוכתי לשמש את חז' טרי הגאנן גראטיס ציל ולהתאכק בעפר רגלו לא נחתתי בעמם הלבנה זו.

כיום שנהתי את לבי לענן זה נדמה לי בראשונה שדעת גאנוי ארי החיה שבמל רדבן יש לסטוק על דעת ר' יהוא שדי בני רביעי מיל, נחמתי ואmortiy מכין שטפושר אמור בנט' הלכה נט' בר'. יוסי לחומרה והי הסכימו חכיל שעוד שעור דר' יוסי עדין בספק הוא ותו און לחתיד לנחתלה להכנים בספק רדבן, ותדע דהלא חום' (ביבות פ' ובורה פ') מספיק לדעת ר' יוחנן מה דעתו בקדושים אידי אם בטלה כוים ודעות טמה' שסל לדי יוחנן תרומה בזוזן רדבן (יש לפטל בזה, עי' מל' הרועים ערך קדושה ראשונה אותו פ', ואוכים) ומיט אומר הכא בסוגן, דלא אכל' כהנים תרומה עד רשלם. ביהיש דר' יוסי ולא לספק בתרומה רדבן על שעור דר' יהוא, אף של' שה שיעקו מהות עי' עירובין לו, ומהרשים ירד קלץ וכרכס ירד קץ מליט' בכורות וועה, והויתר מטעור בטעם מנהני ירושלים שכבל דיני רדבן כדאי הוא רבן של ישראל הנראי זלהיה לסטוק עלו שעור דר' יוסי הוא מד אחר שעור דר' יהוא אף שהעלנו שם גנרא לא סטוק עז למעשה כי בנגע למוטשי' ובודטה אך לא בטילו רדבן.

ב) זמן קיש ותפלת ערבית:

זמנם נפודים: בטי רלה כחוב ליטר: זמן קיש בלילה משעת יציאת שלשה כוכבים
קמנים כו' ואם קראה קודם לכון חור וקוראה, והוא ססתמא דטמני ריש ברכות מאתי

ונגריא מחריר לטעינה בדיני התחורה ישמוטלן זיין נ' כוכבים מזטן נ' רכבי מיל וככל מה שכאשרנו לעיל, ונם הכא ברין קיש מסכים רבני הנגריא לסתוק השיער ישוטן קיש הוא כוכבים בטנים.

ומשער אני שהנרג נ麝 מהמנగ העתיק שהי נהוג בארי' מישנות דור לחתול
ערבות מתכער כי שהזכיר רצנו האי נאן מוכא ברא'יש ועד', וכן נהוגן אחינו הספרדים
עפני נאוני רבני דקרטאי שלם להתכלל ערבית מבועו', ורבני האשכנזים שטבאו את
הנרג נ麝 מהמנג העתיק שהי נהוג בארי' מישנות דור לחתול

המנגה הרחיקו ופנו רק לוי ובאי מל. אבל מ-ע של קיש אינס יוצאים בוה כטפורש בירושלמי וכוסטוקים שם קרוא ביהיש לא ציא וחודר וקורא. והואתי לחז' טרד הנגן הראשי זצל שע' נהוג לקרוא קודם רטטהה נ' הרטיטה של קיש וכורדי הי' טכון או לצתת יה' בוה, וכנשטע נהגו כן גם ברברוני במקברים גנדייליט.

וברוב בהטיד האשכנזים נארוי מחסלאיט ערבית חי שעה אחריו השקיעה (12.30).

לשען ערבי) זמן שכנה הופיעו ג' כוכבים בינווניס אף בימי הנשען הארוך. אבל החכמים הגיעו מרוי כל ספק גם בחותם קיש' טוב שיקראו בזמן הכוכבים הקטנים. והנה בדיעבד כשהתפלל ערבית בזמנם ג' כוכבים בינווניס יצא ריח נס בקי', כי מדין התורה לא סומך על כוכבים בינווניס וזמן של כוכבים קטנים אינם אלא לחומרה וכשקרו באזמן כוכבים בינווניס הלא אין עוד ספק דאוריתית א.abic עד 12.22 ולשען ערבי, ולשען איזוטי כאמור בטבלא) בזמנ הנשען הקער או 12.28 בזמנ הנשען (וברך הממוצע 12.25) אף אם קרא חוזר וקורא כדין קרא בבהיש שלא יצא, ואם קרא אחיך יצא בדיעבד. אך לכתהלה צרך לקורא דוקא בזמנ ג' כוכבים קטנים. ומפני שקשה לתקן כל פעם לשינוי הנשען (האמורים בטבלא ג') ועפירות יש זמן קבוע בכתה המדרש להטלה ערבית טוב שיקבעו זמן התפללה 35 דק אחר השקעה שאנו הופיעו נס ג' כוכבים קטנים ברוב ימי השנה, כדי לצאת ריח קיש בזמנה עם הטלה ערבית.

ג. תענית.

ובנגע לחעניטים דרבנן הקילו בשער (ריש הקס'יך) להקטיר רק לכוכנים בינוונים לא קטנים. ולעניד הטAMIL בשאר חעניטים (ולות חיב מכיש וולת יוכט שמקפידן לכוכנים קטניים) אחר ג' רביעי הטAMIL יש לו על מי לסתוק אם לא מצד חותם קש' שוטנה מאוחרה) ונכבר בבריגון בקיד:

לכארור לשיטתנו ש, שקייעת החטיה היא שקייעת עגול החופה הא דאמר רב הילא
בחענית (יב), כל הענית שלא שקעה עליו החופה אינו תענית הרי היא שקייעת עגול
החותמה מתחת לאווקם (לא כמש הראי' והמරדי והוטשע', היינו צאהיכי') אך יהא מותר
לאכול מיד אחר שקייעת החטיה, ונדריש רבא בספסחים (nid.) שרק בתיב נהייש אסור
ולא בשאר תעניתים. והטוסקים (הנחייט סופא בכוי ומגיא תקסיב) שאמרו שוויה רך

כין שימושות

של לילה ולא בעין נבי קיש וטולת ערכית ללה טטיש (צ' רבענו יונח). והתקשה הראי' של רית מה ענן קיש של לילה לחוללה ערבית, החתום (כ'יו). אטרו בן רק לחולת ערכית שמהדר להחסל לפalg, המנהה ממען שטפות כננד תמדין אבל קיש הלוא בעי' זמן שכיבת, וכן דעת הרוי בתום' והראי' ישב שהמנגה לקרוא מבועו הוא לא מטעם, דעתך בריך ידך עבדי' אלא שסיל כהני תנאי כברחותא דריש ברכות יאטמו שוטון קיש משעה שקריש הים. וסימן הראי' אעיג דלית הלכתא כי' אליעזר לנבי ר' יהושע וכדי' לנבי ר' יהודה טיט כתטללה הקלו' וכט מתק הרחק נהנו כך' לפ██יך נהנו לקרוא קיש ולהתפלל קודם צאהיב וסצכו על הנוי תנאי אעיג דליךלה. אין לקרוא קיש עד צאהיב כסתמא דמתני' וכדי' לנבי ר' אליעזר, עכ"ל. ולשון זה של הראי' תפוח הוא מדין מריאש ומחייב שארחלה בבריל' גונדרה רבונו של מעברינו יי'ת' ברברינו.

ו) ולהלכה נקטין בספק עמודי ההוראה שזמן קיש הוא דוקא בשעת נ' כוכבים (וקטנים) אבל כנ"ד מתקיימות שתי ההלכות הללו בהלכה למתעשה? מהרי נסא נקטין שקי"ש הוא דוקא בשעת צהיב כסתמא דטנני וכרי יהושע לנבי ר' אליעזר ומאדריך נסא אמרו דעתך בר' יהודה עבר בתקלה ערבית, כמrob ביטם הקדוניות שהחטףלו בזכור ערכות מבער, וכייד עשו עם הקיש והברכות? ואלו למד, חטלות באמצעות תקומו" הד' אפשר לאוקט פשות שהחטףלו חפשו בלבד קיש אבל לא קיל הכי. והנה יש אומרים שקרהו אז בחפשו הקיש בלבד הרכבות וככ' רכנו הא' גאנן טובא בראי' וברבינו יונה וכובונו שלאל ליצאת או בטע דקיש (ואף אם היו מכוניים לא יצאו ייח קיש) ועשו כן כדי להחטףל מהק דית וכטובא בראשי עפי' הווחשי, ואף שלא סמכו גאולה לתפללה לא החשו לכך בחטלה ערבית ובט"ש הראי' בשם רב הא' גאנן טמנתג ארי' און. ואולם יש אומרים שקרוו או נס' הרכבות וסמכו גאולה לתפללה, וכיית מכין שלא יצאו ידי חובת קיש כייד ברכו הרכבות של קיש-כנר ז' הרשבא' שהרכבות לא נתקנו כלל בשבלל הקיש (וכטובנא בפ"ז עיי' גם פרטיג' במשבצות רלה ב') ואף שאמרו גולן אור מסני חושך' והשכינר אין קפדא כימ' שהוא סמוך ללילה.

ובקיש שלפני המטה כונו ל专家组 ריח קיש וקרוואו או ניכ' נ' הפרשיות, והגנה לכהלה ציך אמנס לקיס חוכת קיש קודם אכילה וכטיש רבנו יונה דהלא אסור לאכול קודם קיש מיט התירו להקל ל专家组 די חותמת בקיש שעל המטה, ולא השעו לאכול קודם קיש מכין שעכיס כברקרווא קיש אף שלא צאו ריח, ובב עטרם גאנן הי אומר שבקרווא אחיכ קיש בזוננה (בלא חטפה) יברך או אקבינו לקרווא קיש ודווח זאת תלמידי רבנו יונה ריאם מורה נומ' רובלט לא' גבורו גרב.

ד) וטעה עליינו להבן מקור וטעם למנהג הנוהג טעהיק בכתי מדרש רכיבים של אשכנזים להתפלל ערבית 18–17 دق אחר השקיעה, שיעור ג' רביעי חטיל (ולח מצשיך שמאתדיין) וכן ראייתי בכתיר המורה הירושלמי חז' הגאון הרישם ואיל שנגה בן ביתין ואמרתו לכארה שעוזו מנוי שוטפנן בכאןן דא עד הנראי שמתהיטים זטן צאהיכ עם ג' רביעי חטיל, אבל זה לא יתכן שהרי בטלוי דאוריתא אין אלו סומכין על ג' רביעי טיל, וגם רבנן

בין השימוש

בעילא יומא אבל באסוקי יומא אסור ביהיש נם בשאר העניות (וכן סוכה מהראיש והטרדי) – ריל שווה רק לשיטותם הם בכואור שקעה עליו החמה שהרא צאהיכ, אבל אם נפרש פשוט שקיית עגול החמה עיב חילוק משאר העניות נם באסוקי יומא ובשאר העניות מותר ביהיש. וכן פרשי' הא שקעה החמה על אסוקי יומא וכיד רבנו יונה ותובא בראי' שבכת (אולם הרוי ותראי' לשיטתם הם מכדים הא שקעה חמה הינו צאהיכ), והנרא כאן הוסיף עיי, וכימ פישטאו דנטן' ובערוך השלחן כי ישכitem דעת הרמיכים.

אכן גם לשנתנו שפת הגאנום איא לפרש את דברי רב חסדא שריל שטד לשקעה עגול החמה מותר לאכול, כפי שהערתי כבר לעיל (פיג' ח'), דעת הרוי החלתו כאן כרי יהודא שצד לשקייה מתחילה ביהיש (וישטור ביהיש) והלא בסוגי' דשכת לא החלתו אם כרי יהודא אם כרי יוסי ולוי יומי שלל ביהיש דרי יהודא עדין יום כיצד תacen לממר שנגנבר התענית בעוד יום, ולפיכך אמרנו שם לעיל שנם לשפת הגאנום עיב באור שקעה החה כאן בתענית היא, שקייתה בעובי הרקיע, ואסוי הנרא אומר שיש ג' מטי' שקיותה: א) שקעת עגול החמה מעל האופק, ב) שקעה קרוב לד' טעלת חמץ שאו זטן צאהיכ, ג) זטן צאת כל הכוכבים נשיקעה חמה כיב המועלות וחציו, ודע לילה הוא בזטן שקיעה שניי, וכן פ"י הנרא (אנו תקע"ב) שקיעה שניי.

וטספורש מצאנו בתום עיי (ליד. דיה מתען) שכתו בזהיל': ומה שאנו נהוג להחנון עד צאהיכ אעג דאטרוי בספיק דהענית כל תענית שלא שקעה עליו החמה לאו שמי' תענית ממשען דבשקייה חמה סני והוא ה' מיל קודם צאהיכ (וזהו לפי שיטתם הם שם אליכא דעולא) לא מתחי' נסחן לפסוק, ועוד דשכמא לישן שקעה ריל שקעה לגמרי, עככל. הרוי בהזרעם הראשון שבאייר שקעה עליו החמה הינו עגול החמה מיטם אין מתרין את שקיעת החטה. אלא שבדרי תוס' אלה ציב אם מבאים דברי רב חסדא, בשקעה עגול החטה אייכ דעתם כאן שבשאר העניות מותר ביהיש אף באסוקי יומא ואסוי נאמת לא מהורי' נסחן לפסוק.

וכשאנו הודרים לבת הפסק הזה עליין לעין ראשונה אם כל ביהיש של תענית אינו ספק דרבנן ולכאורה מה כאן מקום למלholות ולוכחים באסוקי יומא של החניות דרבנן ומיט לא נחתין לפסק זה הלא כל ספק דרבנן לקולא. וכן לא שייך לומר מה שאמרנו לעיל בערבית (וכו לקון כספייה'ע) יאגם דרבנן אין אנו נכנסן לכתהלה בספק דכל זה שייך רק בדבר שהוא מחויב בו בודאי אלא שחווץ לעשותו בזטן הפסק דודאי אמר' ישאן נכנסן מלכתלה בהפסק אבל הכא בתהנית שבותן ביהיש חל ריבוי ריבוי בר הונא בר חננא (כערוכו ל'ו). גם בטוק שאותו מחויב לעשותו מספק, ולכאורה תלו' הדבר בספיקא דרבנן במקומות ישאיתחוק איסורה, שכנהרא במתולות היא, לתירוץ רב הונא בר חננא (כערוכו ל'ו). ריבוי ריבוי בטוק שאותו מחויב לעשותו מספק, ריבא (אט') במקומות דאיתחוק איסורה לא סידר לקולא. וכבר דיעז מיש השיך ירד פ"י כי סיק כי שפסקי' כתורין רבא ולא בכהג' סידר לקולא, והפרח שם מקשה וטפלל

יעו וכן מפסקים בוה טוסקים עוד. ועי' הגנתה ז' אברהם ישת על השץ. ולפעיש היזחן אין כאן בנד סדר לקלוא מבחן שיש חקמת אישור של היום. וראותי בהגנתה הכתת שלמה לאלה חקנין וכואן חקם' העיר ניכ' בסידר לקלוא וכותב נס הוא שתלו' במתולות בסידר באיתחוק איסורה.

אבל הלא בסוגן רישכת (ל'ז). מפושיש אטרוי. ביהיש ספיקא היא ספיקא דרבנן לקלוא, בין בונגע ליטמא בין בונגע ללילא ולא ישיש חקמת ים. וקצת ייש לחילק בין חקמת ים לבן חקמת אישור שהוא כמו. קדושה לא סקעה מספקן (וכמש הסטרמן כאן ריש תקציב), ואף בדרבן ריל טספיקא לא סקעה קדושה דהוי בחוק איסורה), אך לא מסתבר לחילק בהכי, חרד בטלתי שם קי' בקונט' בית הפסק כתוב שטמקומו מוכחה ניכ' כהשיך מדטריך שם בעירובין מיש תרומה ומיש טירות כו' וכן מתי' דריש ביצה מטיש עיי שטריך שם (ג'): לרוב יוספה ולרי' דאמר' מישום גורה אמר' טספיקא איסורה עירש. אבל לאՃ' נסא מביא הכרום מיש הרשכיה סיד רטוכה נזה' שחילקו לולב מסוכה דבללב בשטמי מותר אעפי' שאיתקעאי לביהיש טשות שלולב דרבנן ואינו מחויב ליטלו טשות ספק. ולענד נראה שאסוי' אם בחוקת אישור לא סידר לקלוא שעני' חקמת ים וההן חקמת חוכ' דlolob בכיהיש שאינו זוקה טעלא עסמי' המחריט חד פ"י יא שזוקה העשויה להישגנות נגן' וו התלו' בזטן איננה זוקה אלתתא משום שהזון טטילא בא, ולען שדר אמר' בסוגי' דשכת ביהיש ספיקא הוא וסדר לקלוא טשות שזוקה ים איננה זוקה בונגע לפסוק דרבנן אסוי' להשיך וסיעתו.

אלא שחות' בכיריות (יוז' דיה סופיטא) קורא לבייש דטמצאי יהובים, איקבע איסורה, וכבר העיר על דברי תוס' אלה השעה' טומאת מות סיט' וטבא הרבה טוסקים סיל שביהיש הווי בחטיבה אחת מישתי התיוכות ולא כמש' תוס' שהויא איקבע איסורה. ולענד נס רבוחינו בעלי התוס' ליא' זאת אלא רק באיסור דאוריה ולא בדרבן וכדרוכת טסוגן דשכת ניל'. ואכית' להטפלול הזה כי רב הוא.

אולם אחר התבונני מעט קט רואה אני שכל הוכחו הזה אינו נגע לניד רידן: אם המדריך מט אדר' השקייה בגין השמות של רב יהודא הלא ודאי לכרע לא אמר' גם בדרבן תרי קולא להתחי': א) שמא ביהיש לילה, ב) ושמא כרי יהודא, בפרט שטמושר אטרוי בגין שללא הוכרע בגין תרי קולא, והוא ראיית ערד' בהלכה ברורה למשנה ברורה אוחה הפישט טע'י' ב' קורא לו ניכ' תרי קולא, והוא שפטו. ואלא שהחטובר הוא אחורי ג' רביעי הטיל של ר' יהודא שוב מסתבר להטך שודאי אמר' בכח' סידר לקלוא וניכ' לכרע דאן כאן עוד (אחרי ג' רביעי הטיל) חקמת אישור מכין שג' מקרים לוה הננו נבר בפסק עפי' ר' יהודא ואין עוד ח' ז' קת איסור, ומה שטפל כרמ' שם קונט' בית הפסק בספק של גט' אם הוא ספק דרבנן לקלוא אינו נגע לניד וכטמוריש אמר' ביהיש ספיקא הוא וסדר לקלוא).

ומעתה קשים דברי התוס' שם בעין – בתרות: חדא הלא אחר שקייה' החטה רק ביהיש של ר' יהודא ולרי' יוסי ערין ים וטשיטה שליא תרי קולא בסיט' נגן' ו'

וכניל', שנית מדבריהם משמע שריב חסרא נאטה מתר מד לשקעהה והלא ל-ר' יוסי עדין יומם הו. אלום כד דיקין עוד אנו באים כאן למדה אחרת לנמי': שביהיש של התענית איןנו נכם כלל בנדיר סדר, ואם אנו מתידין בכיהיש זהו ממש שטכלחה נך היהת גורת וקבלת התענית בעת שתקנו, דנכפסהים (שם י-ד). מחלוקת שטואול ור' יוחנן כתיב אם ביהיש שלו אסור ולהפטוקים שהמודבר נס באפקוי יומא — עלייו להכין מה כאן מחלוקת הלא על כרך החדר בבן השמשות של ר' יוסי דאס לא כן חפל שר' יוסי הוא יומם ואם בזמנם ביהיש של ר' יוסי (אתרי ב' רביע הטפל) tuo נבר אמרנו שהפטוקים שכיו' רך בעזלא יומא ולא באפקוי יומא ניהא אבל לאՃן פוטוקים קשת, ואם האמר באיתחוך איסורה נס סדר לתומרא איב' תקעה להפוך מה זה דוקא בתיב ולא בשאר התעניתם. لكن הנלעניד שהמחלוקה בספסחים היא בעצם הגורה כיצד היה אם מלכתחלה גורו נס על ביהיש או לא, ולפיט שנקט' שבתיב נס בכיהיש אסור ריל שהגורה נך היהת ועל דעתן נתקבל התענית. ולהפטוקים שהמודבר הוא נס באפקוי יומא ריל שהגורה רך לתיב ולא לשאר תעניתם והתהיר של ביהיש בשאר תענית באפקוי יומא הוא טשומ שיכתבה נך היהת הדקה.

ואיב' רבתינו בעלי והותם בעז שבתויגם הראשון לטרו בדברי רב חסרא שמתידר מד לשקעהה עי' רעתם שהמחלוק בין תיב לשאר תענית הוא נס באפקוי יומא וביהיש של שאר תענית מותר לרוב חסרא מטעם האמור שכך היהת התקנה נמצאו שמן שקעהה עד הכփ העלין ישנו רך ספק אחד אם כי יהודא אם כי יוסי ולפיכך מתריך אחר שקעהה. ותומ' שיטמו שיטם לא מותקין נפשן לפיקא, ריל מכיון שהסתוק הזה אינו הכל ספק דרבנן והוא ספק בין ר' יהודא לר' יוסי ובגמ' מטורש אמרו שלא הוכרע בינוים לא מתיי' נפשן לספק כוה שלר' יוסי עדין יומם הו.

סיטומא דמלחה: בתיב שטפורש אמרו ביהיש שלו אסור אין ספק שצעריכים להטחן בו לבי' וכוכבים בינוים לא קטנים כמצויא יוכיס', אבל בשאר תעניתם הנה קודם ב' רביע הטפל (קרוב ל-17 دق אחר השקעה) ודאי אסור, לא רך להפטוקים שאפקוי יומא אין חלק בין חיב לשאר תענית של שכך היהת הגורה—אלא אסוי להפטוקים שנם באפקוי יומא חלק. תיב מטהר תענית אין להתייר בכיהיש של ר' יהודא בזמנם שלר' יוסי עדין יומם, וכטיש חום בעז לא מותקין נפשן לספק זה. אבל אחרי נ' רביע הטפל יש להתייר בשאר תענית עכיס' אם בשאר תענית לא גורו בכיהיש פשוטות הו שטהור ואס' אם לא נסכים להגנה זו נ' מותיר אחורי נ' רביע המיל שאנו הוא ספיקא דרבנן באין עוד חזקה איסור. בפרט שיש לצרף לנכון דאס נס דעת רבינו הגריא וליה שעשור דרי יוסי הוא מדי אחר שעשור דרי יהודא (אף שבונגע לדאוריתא אינו סופק נס הגריא עז לפעשה, ובמיש לעיל).

אלא שיש כאן מנעה קפנה אחרת: שטכלחה צריכים לקיים חובת קיש קודם

אכילן, וממנה הוא צאהיכ בטכ郝ר לעיל (ס"ב). וראיתי לחיז מדר הגאון ר' יאטמאל סלנט זצל שהקל במצויא חענית להחטףל 10 دق אחר השקעה וחוצה לקלא אהיכ סעם שני קיש בוטנה לנצח ידי חוכתך, והיינו שבונגע לתענית ספק על נ' רביע טיל, והחטפה התהיר או להחטףל בטcordם כספק והשרע, וכבר הסכימו הפטוקים שבעית הרוח איןנו נכם כל בנדיר סדר, ואם אנו מתידין בכיהיש זהו ממש שטכלחה נך היהת גורת וקבלת התענית בעת שתקנו, דנכפסהים (שם י-ד). מחלוקת שטואול ור' יוחנן כתיב אם בכיר החטףל ערכית וקרא קייא קודם ומינה מיותר לאכול אף שלא קרא עדין קיש בוטנה וחוכת קיש בוטנה קרא בטcordם למטה חמיש' לעיל. ועפ"ר נס בשטכלף 10 دق אחר השקעה יכול לךים נס חוכת קיש בוטנה אחר החטפה וקודם האכילה. וכי' בונגע לשאר תענית אך לא במצויא תיב שטפוריש אמרו ביהיש שלו אסור וגטו שאמרנו.

ד. ספירת העומר.

א) בזמנם ספירה יומאנו מבעכה קאנה: יש כמה פוטוקים אחריםinos אמרוים שאם ספר אס' בערוי טפלג המהה ולטעללה בעריך צוא וכמושור אהיכ נשתחך סופר בל' ברכה: ההדי (אוית חפס'ע) הכא אין בשם פסק' חום' במנחות (ס' קוזו) טשיש. בוזיל': ר'יא דלאדר שהחטףל הקהיל ערבית בינ' דהו לילה דריש ותפלת הוי לילה ניכ' לעין עוטר. וכיכ' גם הלבוש שאם ספר אדר פלג מנהה סופר אהיכ' בל' ברכה, ומין המתבר (חפס'ע) שכתיב, אם טעו ביום המועד וברכו על ספיה עירחוורים לספרו לשתחחש' ביאר הבאות בשם שכנהיג, דהני נבל' ברכה, וכן למידן משלוח המתבר סע' נ': ה' החטףל עם העצור מבערוי מונה עטמה בלבד ברכה ואם יזכיר בלילה יברך ויטסוו, והוטק הרמיה ואס' ענו אמן על ברכת הקהיל אם היה דעתו שלא לנצח כדי שיברך בלילה בכיתו אבל, ונארו בונת המתבר שטפור שטפוקה עם הקהיל בכונגה שלא לנצח כדי שיברך בלילה בכיתו אבל כל סחם צוא, נאראה תלשון הרטיא, אם ר' דר' רעהו שלא לנצח', ע"ז סיק'ו, וכטנא ישסתוק הזה אינו הכל ספק דרבנן והוא ספק בין ר' יהודא לר' יוסי ובגמ' מטורש אמרו ספק ח' הקשה. אסוי' בסתמא לא יצא דבעין שתחנן לנצח' בזאת' מבואר שאם בזון לנצח' צוא אף מבערוי יומם, וכיב' המגיא סיק' ז' בשם הגהמג' ישיש מתרין לספרו בעיש טכערוי. אבן כל הרגרים האלה איא לעבל, הם תלו ומן ספיה עירחוור בזמנ חפלת ערבית אבל מה עין ולז', דוקא בחטפה ערכית אמר ר' יהודא שוטנה טפלג המהה ולטעללה דמיכין שנגמר זמן חפלת המהה שהוא בוגר הקרבה תמיד של בין הערכים מתחילה מד זמן חפלת ערבית שנתקנה בוגר אברים וסדרים של חמד בין הערכים, אלום זמן העומר הלא הוא דוקא מבלילה רוכחיב, מטחרת השבתה ותהי קערתו ליל טין, וכיידר אפשר לספר עיריא שאיננו זמנו? ותמיינן שהח' הכא הדבר בשם פסק' חום' מה שבנות' גוט' (ס' הנחות סי', ר'יח זכר) הביאו לשיטה זו וכתבו עלי', שלא' נראה נ'ן. וכבר כתוב הרשביא שטהור ואס' אם לא נסכים להגנה זו נ' מותיר אחורי נ' רביע המיל שאנו הוא ספיקא דרבנן באין עוד חזקה איסור. בפרט שיש לצרף לנכון דאס נס דעת רבינו הגריא וליה שעשור דרי יוסי הוא מדי אחר שעשור דרי יהודא (אף שבונגע לדאוריתא אינו סופק נס הגריא עז לפעשה, ובמיש לעיל).

בין השימושות

ששנה נפלת כאן בכאית כי לא נמצא כן כלל בישכנית ובן משמע מבואר הנראה, וכונת הטעבר מסע' ג' התחולל עם הצעור מכעריו מבדאים דהינו בכיהיש עי' בהגרא ופרטן ועי' מיב' והלכה ברורה וכיה בערך השלחן, וכי הפריה שלל שסדר מכעריו כללו לא ספר כלום ואם לא ספר עוד העם מישחשה סופר שר הדיטים נלי' ברכבת. ולא חכני כאן לרוח נאך ישראל בעל התניא בישרין שלו שאף שבי נס הוא שהעיקר שאcy' לר' יהודא אינו חשוב לילה טפלת המנחה אלא לענין חפה מיט אומד שם בך בערי סופר אחיך כל' ברכבה).

ב) ובבן השימושות יש מובהטנו אומרים שנם לכתלה סופרים או טהיע, חום מגחות (שם סי' ג') והראי' שוף סופרים (ס' ט'), וטעם משוט אשפזידה בזה ררבנן, וכיו בטור, והויסק הריא' מclin שיכלום לטספור נס בכיהיש טוב יותר לטספור בספק חזשה כדוי שידי'ו תסתות לנמי', אבל כביד כתוב הרין שאן זה נcum שיכנס עצמו לטסוק לכתלה ואי משוט חמימות אין להחדר בזה יוזר טלפנים וכל שסדר בלילה תטימות קרי' ג', והפטקים האחרונים שלכתלה ציריכים לטספור דוקא בזמן צאהיב עי' ביה וטיז ומגיא והגיא טיטיג חי' ועוד, שכולם כאחד מסכימים שמלכתלה אין לטספור בכיהיש, וכן גם העלו ליעיל (ס' א' ב') שככל ספיקא ררבנן לקולא לא אלא כשבכר נעשה מעשה אבל לכתלה אין מנגנים אז בהפסק.

ג) וכברעכבר אם עשה מעשה וסדר בכיהיש ומקומו רוב הפטקים האחרונים שיצא כמשה הכהן סק ו' ועי' היטוב בהגרא שם, ומה שיש מספקים שהוא ספיד בספק דעתה עי' מהרשדים אהע קטה וארעא ררבנן תניח — אין זה כלום דמטורש בסוגן (שבת לר' שבן השימושות הרו ספדר לקלוא ואשר הבאו לעיל ט' ג').

ונם בוה יש לטסוק הרכבה, חרוא כמש איז שעילינו לחושש נס להפטקים של פסיל טפירה בזה ראריהה, שנות אס' בדרבן מוכח מותם עירובין (ו' דיח וספוק דבריהם) היכא דליך טחא לא ספדר לקלוא, וכייה בכנהיג ארוח קים בשם הרין, וכייט מלשון הרשכאי שם נחשוכה. לכן נcum להחדר ולטספור בזמן צאהיב כל' ברכבה. [עד דרכ': אם אנחנו סקלין עפי ספק והגיא שם ספר בכיהיש ייא און או יגולים לטסוק עז' זטן בהיש] של ד' איז או לדעת חסני' עודנו יומ, ואין לאחוח קולת המתגיא בכיהיש של הגראי'.

ד) וונראה לי שאמי' להפטקים שבכיהיש יצא ואיצ' לחזר ולבך וזה בכיהיש של ר' יוס (או בספק של ר' יוס) הינו אחר ג' רביעי המיל אבל בכיהיש של ר' יהודא שהוא קודם ג' רביעי מיל מטהר שנלידתו חזר וסדר בלא ברכה כמו שאמרנו למלعلاה סי' ג' שתרי קולא בדרבן לא', וכייה נס בבאור הלכה לטיב'案, ולידי' גרוועה אין יותר מתרי קולא מclin שטפודש אטרו הלכה נס כר' יוס' ולר' יוס' עדען יומ' הו. וכטראמי' שנם כוונת טין חמתר (שם סי' ג') אין היא: אם טעו בזים המועלן וביבו על טפיחו חוורים לטספור לגשחץ והטקרים אינם סופרים עד צאת הכוכבים וכן ראי' לעישות, עכילה. לשונו ציב, ודגיל שהיק שם ברכו קודם ג' רביעי המיל חזר וסדר לכתחהש איז ג' רביעי המיל אבל המרדקרים אינם סופרים אלא דוקא בזמן צאהיב שיעור ר'

ויסי הזראי שהוא טולג משיעור דרי יהודא וכטו שהארכנו בעורתה לעיל פ' ו' ועוד. ואם הרכ' (מן המחבר) אומר כן אף שלשתחו נ' רביעי המיל הח' בזטן שאור בכי' טפלת את זמן צאהיב סן ומון ג' רביעי המיל, אלא שלשתחו ההטלת מועטה בטיש לעיל נסрокים הקודרים) טכיש' לששתנו אנו שצרכיס להחדר לנו' הוכבים.

אכן טפני שורה' טסקו טעה' בזוי' ררבנן סופרים וכיס' לבך' לכתלה אתי ג' רביעי המיל ו록 המרדקרים טפחים לצאהיב.

ומכין שאחנו מחללים ערבית לא קודם טן 17 ר'ק אחר השקייה וטפלת ערבית קודמת לטעה' חדיד ושאית תדר' קודם) סופרים עכיס' בזטן ג' בכוכב הבנינים. גם אחינו הפטרים היר' אף שנוהגים להטפלל ערכית בטוקרים מטחנין בספהיע לומן ג' בכוכבים בזינגים [אף צרכיס הסחדרים הנהיגו להחדר ולטפוח לסתה בזים עוד הפעם טעה']. כי'ו ביחסות ובcli' ברכה כסוכו'].

ה'. שאיבת מים שלנו' למצה.

בזון שאיבת המים למצה אנו רואים מהני דוקנא זקני והכט' דושלם תז' המרדקרים לשאב ד' קים א' חדים סמוך לשקייה (ס' 12 לשען ערבי) לפני' ולהתדר', ומפני שדרוקם הוא דוקא להזון הטועט הזה—תגרול התהדרות בין הפטדרן לשאוב דוקא בחששות או ששפת הרים הסטוקס' לשקייה'ות וכיו' אתי' שמי' את לבי' לדבר רואה אני שגע המטהדרן יש' להם ומון לא פוחט טן 20 ר'ק (בנקום גידושלן) היינו 4 ר'ק קודם השקייה עד 17 ר'ק אחר השקייה. ולידיא אין קפדה נס אם יקדו'ו עד ר'ק א' וחדרים ונס אם יאחו'ו עוד דקים טוענים. ואכאר דבר':

כnode' יש כאן שמות תלוקות: א) לדעת רשי' כל שתה' יב' שעות בתלוש אס' טבוק עד ער' — דיו, ב) לא'ים הקפדי' הוא ר'ק שלא' יה' בלילה במחבר וכשנשאוב סמוך לביהיש מוחר מד', ג) להרי' נר נתן והפטק והגיט סוף הלילה הוא הגורם את הצנען, ד) ומטריש הריף, ולא' ביטם הגורשים' שרל' שנשאנו בזים — למדו' שאיבת המים בזים היא האסורת.

ומדברי הריא מורה עפטיש הריא מטאין הוביח הבci' שצורך לשאוב דוקא בכיהיש שיהיו המים כל היום במחבר וכל הלילה בתלוש מפני שהחמה מתחמת בזים בתלוש ובלילה למטה במחבר, ע' טושיע ארוח תניה בכ' וטיז' ב' וסיד' ר'מה שהשגב שם עיר הביה' והגרא ופרטן ועוד. ולטיק' כי שם המחבר, יושובים אומם מכערוי או בן השתשות, ועייש מכערוי הופט הרטיא, סמוך לביהיש, וכתבו המגיא ועוד שטן הרין ציד' לשאוב בכיהיש טפש אל' מפני שאיא' לבען טפש ביהיש רישאי לשאוב סטוק' לביהיש. והויסטו בטריג' וכח'י וככחים' שהאי' סטוק' לביהיש הוא עכיס' אדר' שקיית החטה, והויס' לשתחם שהביהיש הוא ג' טל' ורביע' אחר השקייה.

יש מקום לזרר שדרוקא לשטחים הם נתכו להחדר אס' ס' טו' ג' לביהיש טפני שעכיס' התחמה נר' למטה טואוק וgam המחבר ותרמי' שכתבו, מכערוי' ג' סטוק' לביהיש'

הלא סיל שהביהיש הוא מאוחר מן השקעה, משאכ לדין שמר לשquia מתחילה ביהיש אסיל שאן להתר סטוק לביהיש בעור טם שקע עגול החתה, ויל שלפליך הריא טהורתו עפי דברי הרא טמיין בדוקא כי רק בכיניש מסנו שנndo העביהיש שלו טוקד וכטיש לעיל.

אולם מסתבר שלכרע איז לדוקא על ביהיש ממש אחורי של עיקר דין זה שהוא כל היום במחומר וכל הלילה בתלוש הוא מסני שנקטן חומרת כל הרעות— אף אם נס נבר החלטו כן רשותנו בעלי השיער והבאים אחריהם וחללה להקל בויה— עיכים אין להחמיר יותר מה שהחטירו בשער ומותר גם בטוק לביהיש שלנו. תרע שלhalb גם הנגרא מסכים שם לדברי המהבר ורמא בטוק לביהיש.

מכיש בירושלים תיז' ששובבים מהבריות או מהבריות שיש למשם דין, מים המכונסים בסיטרנא' האמור שם בשער (סע' ב') והגמ' שהבי' בחברו ובשער העלה שאן להקל. גם בימים שכאללה אין להחמיר בהם על ביהיש דוקא אפי' לדעה האוטרת שטמעינות ביהיש דוקא.

אי' גם המהדרן יכולם לשואו לכיה'סמן 4 דק קודם 12 לשעון ערב, שאז כבר הגיעו זמן השקעה האסתורוגומי, והוסתת ארבעת הדקים היא בשליל הגובה של ירושלים, ועל הארץ לא נראה עד אז החמה כלל בלילה על ההרים והמנדרים היורו גבויים, ולא אPsi' היו מי הבור על אותו ההר הגבואה שעלו נראם עד זהוריו חמה—הנה קרי החמה הנוטלים טטה לטעל ה לא מחתמן עד כדי להחמיר בשער זה. ועד 17 דק אחר 12 זראי הוא ביהיש אפי' לר' יהודא, ואין כדי להחמיר בכנן דא גם לשטה האוטרת שבי' רביעי השטול הוא $\frac{1}{2}$. 18 דק ואף של' יוסי או עדין יום איננו יוסי האוטר את השאייבה כי לא שם היום גורם לויה אלא קרי החמה. ולידנא יש להקל זמן קטע גם קדום 4 הרק לנו 12 גם אחר 17 הדק עד 23 דק אחר 12, וכן ג' כוכבים ביגנום.

ג. ומן בדיקת חטץ.

דעת הראביד (הביאה חרין היו חבי' והמניא וועו) שטוק לבנית הלילה בדוקן את החטץ, והיוינו בשיש עדין או יומ, ודיק מלשם. אוור ארבעה עשר וספיק' בנט' לזרניليل רד ומשני מושם לשיאן מעלה וועריך דיא' להתאנ לשיטים אוור לותשך. ולטדו מוה איזה אחרים שבדוקן ביהיש, עי' ביה' ומגיא וטהייש (חל'א). אבל שאר אחרים (ח' ואיר וועו) כתבו שנם דעת הראביד היא בזטן צאהיב שנם או עדין יש אוור יומ (וכשתת הנגאניס בזטן ג' כוכבים).

ולא יכולתי להבין כל הדיק הוה מלשם, אוור ליר' שהוא بعد אוור יומ—ומה עינו ללשין המטנה, הטעטל אוור ליום שטוניס' והטנה ניכול יהא נאכל אוור ליום שליש' והטנה, אוור של יהיך מטפל שבע, שככל הני הבואר בכל הלילה (אף שקרל שהשטייענו שטצווון להקדרים בתחילת הלילה), גם טפוש שם ננט' אוור אורתא, ולא עוד אלא בבריתא דתני דכי שטואל טפוש, ליל ייד בדוקן גו'. תיר גם בכיה'

שב' בוהיל: אעיג דתנן אוור לריד המסקנא האיז אוור לילה ותני דבי שטואל ליל ארבעה עשר כי עכיל. ומלאכ כי הלא להראבד טה מוקט לפרטת הנגי, ותנא דין מיט לא תני ליל הלא מוכחה ליתני אוור לריד וגס ליל להרע לשנא מעלה נקט הלא לדינא הווא דנטקט לשונ זה. ועלינו לאוקטני נסחן אדרובותני הראביד ותראי, והנראה ליישב דהנה עכ'ס קישה לטה הקשו בגין ריק על חנא דין דין. טיט לא תני ליל ולא על שאר תנאי רמשניות שאמרו נס הם בלשין אוור, ולכן דראקה האה סידי' מדוע נקט בלבש אוור שאפשר לטעות ישווא יום ומשני טישום לשני מעלה נקט בן, ואיך שדר' דיק הראביד היכי בשבל לשנא מעלה ניח טקום לטעות? אעיכ שב'ו אצת שערין יש אוור הום. תרד בצל'ה הקשה קוישתו מיט פריך ריק על חנא דין ותני גיב' עדין שה'ים לחני ליל שהוא לשון טボואר, ולנכון הופيق שכן רמז נס הרין במש' בוהיל, ותנא דין מיט לא תני ליל שהוא לשון מבואר יותר. ומה שמשנו בגין לשנא מעלה נקט באיד הרצ' טישום פתח דבריך יאיר להחילה בוחלת המט' בלשון אוור, ועדין הביא בס' אוור חדש בשם פיט' להרטבים וכשム הוי' ועייש' באור חדש מה שטול בויה בטרט, וחדר שגמ' הטיה העיר קוישתו והוא מפרש שה'ו פריך ותנא דין מיט לא תני

ח'א' קודם צאהיב'.

ויבורינו הראשונים ייל גם מון המתרב בשער לא סטנו לנו את שעת הבדיקה, ובמו' ברטבים בן גם בשער (חל'א) איתא: 'בת ח' ל'ת ל' ל' ייד' בנסן בדוקן את החטץ' וכבלשון זה אמרו שאר רכובינו הפטוקים, ולא הוכרו כאן כלל ברכובם חמד מצאהיב' (או משקעהיב'), וככתב המג'א סי' סטוק' לבנית הלילה כמש תרי' וויז', מלשון זה משטע שהבדקה היא קודם צאהיב', וככיב ברעת הראביד הפטרג שטמנה ביהיש, כי אין דבר זה קשור ללילה טפש, ולכואורה נדמה שכן תורה לשן הרטבים (חטץ פ' ב' נ' בטיש' ואן קויבען מודרש בסוף יומ' ריב'). ותכלין לשטה זו ייש להוטף דרב הונא קרי' לה, גנאי ובברכות (גיט'): אמרו, באורתא רתלה גנאי ארבע' שהטכון מיד להחילה ליל ד', וכן נמי הכא' (אסחים ד') אמר אב' לא' לפתח בעידני' באורתא דתלייט' גנאי ארבעה עשר וס' ברטבים סות' יומ' ייג'. אלא שחייב' כי' גם בכנות הראביד ותראי שריל מד לא צאהיב' בשעה שהוא כבר לילה ושגמ' או עדין ישנו אוור יומ' וכשתחנו אלו בנט' צאהיב', וכן החורי החיקו האחרונים איד ודהיה שער הגריש' ושיא' וטיב' וערוך השולחן, וכט' בטז' וכן הבין בטז' גם הנאן דריש' בשער שלו), וכן ימצע המיעין גם בסדרה, ויל שהמג'א לשטחו (כהריה) שגאהיב' הוא מאוחר באין עוד אוור יומ' הי' טוכרה לוטר שדעת הראביד היא בזטן ביהיש טשאיב' לשטחנו. והרין הביא השטה הוו האוטרת לנידוק בעיר' ורוחה לה, וניאה גם טשלונו שכובקן בזטן שהוא לילה והוא צאהיב', והטדייך ברטבים ימצע אין גם בדרכיו שהוא כותב בוהיל: שכובקן וטשביחן בלילה מהחילה ליל ייד לאoor הנר טפי' שבילה כל העם טזוייס' בכitem' ואoor הנר יטה' לבדיקה ואין קויבען מדרש בסוף יומ' ייג' עכיל, הרי בבדיקה דיק' כי' ריק לילה ווק' בקביעות דרשה כתוב סוף יומ' ייג' וכטיש' היכט' שם.

ליקיש עודנו ידי מנהג של פועל דאוריתאי, גם בכלל אך לומר שכחישנות החותן של החועל נישנה זמן הבדיקה דבודאי זמן קבוע קבעו לדורות.

אכן ברושלמי (שם ביס' ומוג' ברשבי' וכספומיק שם) אמרו: עירבי שבתות בן השכמה בין הערכה טישל בעריכ' כו', ולפיז' אספיר לומר שמן ביום זה הקנו שישוב הפעול בעריכ' כמו בעיש', אברא ישוה לבדו אינו מספיק דטלשן רגבי' (שם בספסחים) מישמע שמשות שאנו שבים לבתיהם לפיך קבעו לאחת השעה אך לא בשביל שהוא זמן בדיקה לפיך שבטים או לבתיהם. וכן ניל להוסף שכן אטמן רוכ' בניא שבטים מעסיקdom לבתיהם בעריכ' וכן רוכ' שבטים בעריכ' בטקטומות שבבו מעסקdom בתרם הלכו לאכול ולישון, ולפיז' זמן הבדיקה הוא צהיב' שהועלים מעצומם מעצומם כרכבת ולבגדתו ערי ערב ואמרו בכת' (פינ'): פועל בכנסתו טשלו עירש רישי ותום, וכייה בנחמי' שעבדו עד צהיב', עי' מגילה כ' וריש ספסחים שהועלים שבטים מלאכם בין צהיב', ובמיז' (סיק א') מזינו באוטן אחר קעתה: שטעים בנייא מזינים בכת' הדס' הוא כדי לקבוע שעה קבועה נכרת ומסpit'ת לכל וטעם, אוור הנר יטה' הוא לבתיהם לבילה ולא מיד בניאתם לבת' בעוי או בכיהיש. אבל בצליח' רוכ' בניא לבתיהם, כי נראה לי בישוב שטת הסופקים המ'

עיכס' בין לבארונו ובין לבאו' הגליה ודעתי' טשמע' שונן הרלקת ניח' הוא צהיב' דאס' להגליה והגישי' הלא נתן טעם למלה מאתרן את הבדיקה לא' بعد

יום מישום שצרים לחכות לשעה שאור הנר יטה'.

וששות הוא ישא' אם נקט' ישבדקה בלילה לא בין השיטות – יגולות לבסוף אחריו כי רכבי' הטיל ואישר כבר ביארנו לעיל שבכל מיל' דרבנן סוטכים על ג' רביעי הטיל להחזיקו בתור לילה, מכיש' ננדון דין' שאן החוויה טשומ' ליל השיד' לארכבה עשר. (ושיש' סופקים מוכא' בין' שונג בסוף' יום ינ' אספיר לבודוק. ולסתוקט' רוכ' עיקר המזוחה בכיהיש'), בגין אין להחמיר בגין יותר מ' רביעי טיל, וכבר טועל' או' אוור הנר, והוא מתחאים עם לשון הראבד בעודנו שלוט אוור היום (ואין בגין נס' האזוך לזרף דעת הנר א' שצאריב' הוא מיד או' ג' רביעי טיל).

אלא מפנ' שנקטן כהחי' וסיטחו נס' בזה': להטפל' ערבית קודם בדיקה טשומ' דראשון נא' להרין את עיקר קושית הגט' ונבדוק בצרה ואחדכ' בטעם' נא' לקבוע

שהדר' ואינו תדר' קודם ממיל' בודקן החמצ' בזומ' ג' בוכב' בינוין. וראתי' להמורה הירושלמי' חוו' הגאנ' ר' שטואל סלנט ציל' שה' בודק אוור השקיעה בזומ' בה'יש' וקודם התפללה, והיא שיטת המגניה' (שם סיק ח') וטשומ' בגין שיטות בדקה היא סטוק' ליל' כמש הראבד וטיעו', הלה חותם בדיקה קודם חותמת הפללה ולא שיק' תדר' קודם בשוחות הבדיקה הלה קודם חותמת הפללה. אבל הח'י' לשיטות' שהחותם בדיקה היא בזומ' חותמת התפללה שפדי' כתוב שהדר' ושאית' תדר' קודם. ואחרי' שרוכ' האתוריונים חפשו בה'י' שוחות הבדיקה היא בזומ' צהיב' לנ' בתבו רוכם שוחות התפללה היא קודם. ומוחתמה' ישוג' הא' נאן' ישראל' הגרשי' בשער' של' אף שוטס' נס' הוא בה'י' ודרשו' שהבדיקה היא בזומ' צהיב', בגין דעטו' שהוא קודם הפללה, ואמר שלייש' בגין תדר' ושאית' מבחן' שוחות' בדיקה כתוקנה מזואה עובייה' היא, והרבה יש' להחותם עז'. אכן אס' המגניה' אומר שמי' שרגיל להטפל' ערבית בצעור יתפלל חלה בגבורה.

ונוחה אן: בסוגי' דטקטום (ד'). סרי' טבר' חמץ אספור משיש' נבדוק בשית' וכית' וריזן טקידיטן נברוק מצטרא ארנבי' בשעה שבניא מזין' בכתיהם ואור הנר יטה' בדיקה, ופייש' שלט' מוחוש שטוטה נבר ואור הנר טויל' לבדיקה רק' בלילה לא בזומ' הדר' אסרו לנו שני שן טעם' לזמן הבדיקה מוקדם בטל' בטל' לא' בזומ' שהוא שטוטם היב' הוא התדריך למה' קבעו וטנו' בלילה ולא בזומ' שהוא מזון' בניא בכתיהם – אס' בחורים וטדים' וטוקות אלט' – בלילה יותר מבאים', ורטעם' הראשון הוא בשביב' למה' קבעו בחתול' הלילה ולא בכל הלילה טשומ' שאו' מוחשת היללה מזון' בניא בכתיהם ששבו מעסקdom בתרם הלכו לאכול ולישון, ולפיז' זמן הבדיקה הוא צהיב' שאו' שבטים הועלים מעצומם מעצומם כרכבת ולבגדתו ערי ערב ואמרו בכת' (פינ'): פועל בכנסתו טשלו עירש רישי ותום, וכייה בנחמי' שעבדו עד צהיב', עי' מגילה כ' וריש ספסחים שהועלים שבטים מלאכם בין צהיב', ובמיז' (סיק א') מזינו באוטן אחר קעתה: שטעים בנייא מזינים בכת' הדס' הוא כדי לקבוע שעה קבועה נכרת ומסpit'ת לכל וטעם, אוור הנר יטה' הוא לבתיהם לבילה ולא מיד בניאתם לבת' בעוי או בכיהיש. אבל בצליח' רוכ' בניא לבתיהם, כי נראה לי בישוב שטת הסופקים המ'

היללה נמש' הרן' ואכיא אוור הנר שדרך בגין לשעת' בלילה, ריל' ישמד בחתול' היללה ורק' כולם להדליך את הנר. וכשרעו של הנרש' אס' ג' שטוטם הראשון הוא לילה אלא שבטעום' כ' אומר' כמו הטע' והזינו' שבבליל' בגין מזינים בכתיהם הוא כדי להרין צריך' לבודק מז' בכווא' לבת' אל לא' שציריך' להטחן' להטחן' להיללה (ולא בעריכ') מפנ' שאור הנר יטה' לבודקה, ולעניד' המדריך' בלשון' הרטבים' (הטובה לעיל') ימצע' ג' שב' הטעמים הוא ליללה וכמו' באו'ו של הגאנ' בעיל' התניא' בשדרע' של'. ואף' שאני לעצמי' היטי' בוחר' בטה' שאמרט' לי' לרואונה' טשומ' בגין מזינים הוא הקובע את השעה (ועדי' נס' בטה' אל' באשנוי' יש' גם בסכירות הגליה ודעתי' טעם' לשכח' שלט'ו מוחשת בטעם' דראשון נא' להרין את עיקר קושית הגט' ונבדוק בצרה ואחדכ' בטעם' נא' לקבוע את השעה, טשא'ב' לדידי' עיקר הת' לסת'ת' הנג'ם' בא' אחיב' בטעם' ב').

זיג'ן כל' גני' טוטקים הטע' וסיטחו המגארים שבניא מזינים' בכתיהם מבעריכ' ואללא הטעם, אוור הנר יטה' לבודקה' דוי' בודקים קודם חישבה' ולהלא' מטוגיא' דרכ' (פינ') טוכח' שחורים הועלים' בכתיהם בצהיב'. לריש' אחר צהיב' ודרית' עם צהיב' עיש' רישי ותום. ואסירת שרך' רוכ' בגין שבטים בעריכ' תקישה' כיצד אל' שאלו'א הטעם טאו' הנר דוי' בודקים קודם חישבה' אל' הטעלים' מתי' ידרוק. אטמן התרם' בכת' מפואר' שהוננים' המהננים' בכמה טקטומות' בזומ' החז'ה הטעולים' לבתיהם' וכדריאתא' במשנה' שם' מקום' שנגן' להשכט' ולהעריך' כו' ועי' ישאמ' ריל' טועל' בכנסתו טשלו' ג' סרי' וליחס' היכי' נהני' וטשי' בעיל' חדש'ה ובנכטאי', רוכ' כל' סטם' הוא, כטועל' דאוריתאי', ואיל' שבזומ' רב' נחנן' בר' יצחק' כבר' נשתחנה זמן' יש'ת' הטעול' בכל' ונגן' כל' לשוכ' עיר' דרא' הוא נתן טעם' על' הטע' נא' מדרוע' בודקים או' ליום רדי' ועד' בזומ' ריש'

ולא עד אז לא פורט שפטסקי בתפללה. דויבר כמר עבדי ייל שחותכת התפללה חלה בזוטן פלג מנהה, אף שיש לדוחות שהונგנים ממנהה כרבנן ולא נהוג להחסלל ערכית קודם ללהיל שלדריזו אין חותמת חסלה מקומם.

לא ראיינו נוהגים כן לבודק קודם ערכית, ואפסי חרוי מרדר הגאון הרשיט וציל בגראה עשה מעשה זה והוא רק לעצמו ולא הורה כן לאחרים. כי אפסי בנו יהודו תותני הקדום הרב ר' בנימין בנס סלנט זיל של כל מעשייו הי' עס' מנהיגי אבוי הגאון זיל (וכמן הגאון זיל זקנו הגאון ר' זונדל סלנטער זיל) ובן בנו חותני הר' צבי הירש סלנט זיל — גם הם בדקו אחר תפלת ערכית. וזה לאות שלא הורה כן לאחרים. ובכן הדרגא לקמיהה, שמצד הרין שיטות שיכולים לבדוק אחד נ' רביעי הטיל אבל מצד שמחפלין תקופה ערבית בגבור בודקין כבר בזוטן נ' כוכבים.

ג. טהרה וטבילה:

הבריקה להטסק טהרה בנדיע צריכה להיות דוקא קודם השקעה והיינו קודם 12. והחותמא, במקך דחוק בכל זוטן ביהיש' עשות טאהיק (לכתחלה) טן 5 דק או יותר קודם 12, או אף טן רגע קודם 12 (לסתיש לעיל שאן מנין הנובה של רושלים ואין מתחשבן נם עם כספי ההרטס) עד 17 דק אחד 12. בכנון דיא פשוט שדי' החומרא בשער נ' רביעי טיל סוף ביהיש' של ר' יהודא.

כמו כן זוטן המבללה מקלין ביב 18 דק אחד 12, דהא מדין תורה זכה הסופרת י' נקיים מובלת נס בזוטן ז' דורך בשכעה לחלה נורתה אין המבללה מועילה מלהת בלתי אחר שכלו ועברו שבעת ימי הנדה) אלא שאסרו חכזיל הטבילה בזוטן ז' אפסי לסתודה שבעה נקיים בשכלי הנורה, שטמא תורה וחתורה (ונגורו נס בזוטן ח' טשוט פרך בתה), ומכך שהוא מזרגן לא מהטרין למן כוכבים דוקא ומוכן על שעור נ' רביעי מל' 18—17 דק אחד 12, וכן שטעה נס בשם מרדר הגאון חי' ריש סלנט וציל ולאותן הדורות בחקוק מקום התיר להן המבללה נס 10 דק אחד השקעה בזרוף המטעם שעכיס חן באות אחורי שחשכה. אבל זו שאינה ישבת בחקוק מקום אעpsi' שכל בסתם מן המבללה עד שתבוא לבית נבר הוא ללהיל בזוטן לא אריך שחתבולן קודם 18—17 דק, עי' שיך יוד קצץ סק י' ובסיט ונתחים ט' קצץ וטובה במקצת בסית' שם).

ובנות הן המדיקות לטבול בזוטן נ' כוכבים בינויים.

פרק ט.

נר חנוכה.

א) בנית שאמרו בשכט (כ"א) ומנה, טשחשקע החטמי תלי ניכ' במחלקה הדזעה, המדרוכת לעיל פג': לרית וטיעתו שפ' טשחשקע האמור בשכט היא קרוב לסוף השקעה — גם כאן בנית הביאור קרוב לסוף השקעה, עי' חוס' מנהות נ' וועל', ומדליקן קרוב לשעה אחר השקעה, וכטושיע החולכים בשעת רת כתבו (חריע'ב): אין מדרליקן כי אלא עם סוף' השקעה. אבל הנראי לשתותו, טשחשקע' ושקעה' אחת היא, תחילת השקעה — אומר שם בשער שהאי תיבת, סוף' הוטטו הם על לשון המתביבים, ורביא דעת המדרובי שהוא חילת השקעה, וטיט הנראי, וכן עיקרי. וכייה בסדרה שם — ולכן אין שנטקין כשתות הנראי גם שמתה הגאנונים כאמור לעיל שם —

אנו נוהגים להדליך ניח' מט' לשקעה החטמה, 12 לשען הערבי. ונסחתי כאן נחשול מיותר: בפס' טופרים (פ"כ ד') אמרו: מצוות הדלקה (כנית) משקעה היה כי ואם הדליך ביום אין גאותן טבונו ואין מברclin עלי' שכק אמרו אין מברclin על הנר עד שייאתו לאורו, ע"כ. והדברים נפשוטם אין להם שום באור הלאו אין נהני לאורה, וכנראהה היק ואם הדליך ביום שאו עזרין אין גאותן טבונו אין מברclin עלי' דאן מברclin אלא בשעה שאפשר לירוגות טבונו, וכמשיח חמי' בטנהות שם, ולשון הטור (שם חריע'ב). שירגא בטירה לא מהני, והוא דיסיטו. שכק אמרו אין מברclin על הנר עד שייאתו לאורו רל שכק אמרו בברכות (נ"ד) נגי' ברכת מאורי האש' וטשוט אנו לטדים לבאן, וכן פירש כסא רחחים שם על התוטחה, וסתער לעלינו קושיא עצומה נידר כי רבינו הנראי וכינדר אנו נוהגים לבך מט' לשקעה היה בשעה שאן נהנים לאורה — כגון מה שטפורש אמרו בטם' טופרים.

אכן קוישיא ותחדור עכיס' לכל הדעות כיצד אנו מברכים בערך שבת שטמדליקן בעוד החטמה זורתה, אף אם אטנס או אין לנו עצה אחרת אבל מכין שירגא בטירה לא מהני ואנן פסק', הדלקה עושה מצווה ותברכה היא על הדלקה — הלאו או אין כאן מצוות הדלקה ואייא לבך או עלייה. כן גם קשה אפסי' להוטסקים נרת הלא גם לדידחו מברclin נס טן זוטן פלג המטה (3) ודק קודם השקעה וטכט הקושיא נס עלרדם.

ואחריו שנטקשי' בזה הרבה הודיעתי צער' לאחדים מרבני ישיבתנו והגדולה עז' חיים ומצא יידין הרה'ג ר' שלמה זוטן זלאוניך היו בהגנת השיק שלמה על התוטסהה שתמה בכלל על לשון התוטסהה: אם הדליך ביום אין גאותן טבונו (או שהליל ולטה אין מדרליקן ביום הדרליך ביום לא יצא מטעום דאן גאותן טבונו (או שהליל ולטה אין מדרליקן ביום כו') ועד הנסpit' לתהו מה שהטנהנו אנחנו מה זה עין לברכת מאורי האש' התם הברכה על הכהת האור משאיב הכא אדרבא אין נהנן לאורה, ולספיק' מחדש הגאון בעל השיק שלמה טירוש חרש וויה שהיק: ואם הדליך ביום נון בעיש' ט' אין גאותן

טמנו ולא תימא שהו כארור זטנו שטוהר להשתמש לאورو דגס או שטדריך בערבי כבר זמן המזוזה, והוא דסיטו ואין טברין עליו וזה דן אחר שאן טברין עליו במויש' בווא פאווי האשי טישום שכך אטרו אין טברין על הנר עד. שאותו לאورو ואין נגן מניה.

ב) ויש שטדריך טעהיק בקרוב לשעה אחר השקעה כישוער ג' מיל ורביע כרת וסיתו, ולא תכני את רוח המתהדרין האלה: שנגע למטזישק ומוציא יהכיס אינס גוניגס טעהיק ברית, יעכ' טורשים, טשחשע החטה' פשות השקעה ענול החטה' או חתלה השקעה) ובנich שהוא טברין מדרבן ושיצאים בדיעבד מפלג מנהה מהדרין לפריש טשחשע החטה' סוף השקעה שהוא קולא נרולה לשעת הגאנס (ויעוד יותר מדרעת מן המתהדר ההויל נס הוא בשעת רית שבונגע. לטעשה במטזישק דרכיך וכי להחמיר רק לנ' כוכבים קטנים, והמציאות היא שע טוקד הרבה לוין ג' מיל ורביע באוטק ארוי וכטיש לעיל). ואפרית שמונגע זה לקוח ממ' סופרים שהטעמאות הטעמה היא שאן טדריך אלא בשעה. שאפשר להנות לאורה, אין לאחר כל נך נסRET שכבר הבאו לעל הבאו הנקן להדרים גנו' שכטס' סופרים.

ג) ובערוב שرك דתגונה אונ גוניגס להדריך 25 דק קודם השקעה ולשען הערבי, ולשען האידוי ערך 4.16 (או כשי דיקט מאוחר או טוקד לפני חלות היום חדש רצטבר), וזה לשען הראר והטשולטי שהוא כוין עפי' אוטק קחד ולשי אוטק ארוי מאוחר 21 מנוטן. וכבר הבאו לעיל (פ'יא בחירושטמי ופי' סי' ב') שאפי' להסוקים שמחשין את דין הזמן עלות השחר בכיז' שעות היום מחשבן מהנהיה עד השקעה, (כטשות הונגיא דסחטס גז'). נמצוא שפלג מנהה או ערך 4 מינוט קודם לשען הערבי, ואייכ' אפשר להדריך נס בטוקד היינו מן ערך 10.56. ולשען האידוי מן ערך 3.86. (ושעם דק או שנים קודם או מאוחר לפני חלות היום בדצמבר וכינל, גז' נס' שהשען הארי הולך עפי' אוטק קחו). אך רוכס מאחרים להדריך בזונע האוטו 25 דק קודם השקעה, טהום בשלב שאן הנרות טפסוקות שטן בשעוור הרלקת חי' שעה תוק היללה, ומתרם מהשעות מהיה עד צאהיב, כאשר יצא משפט מון המתהדר בסי' חניט וכטשליל סי' סי' ב'), אף שלפעמי' השעה ורביע של פלג המנהה מאוחרת יותר—אינס מאחרין כי' מסני נבוד הישבת, וכבר קבלו כל ישראל אפי' מהאותוים בשעת רית לקבל שבח עיר הרבה, וכטיש לעיל פז.

ד) וטשחשק הוגה המתהדרין במצוות ניח' בזמנה—טהדריך ערבית ערך 20 דק אחר השקעה וטדריך ערך 34 דק, וכבר באנו בעזה לעיל פה שהטהדרין להקריות יותר מכינין איע' בס' ביהיש של שיק, והטספורים שהאנן ר' ישע' ברדי' זציל' (חנן הגאנן הונודע בעל סאהיש' ומחותנו של הנאן חוץ' ריש' סלאנט זציל') הי' מתהדר ערבית בטזישק הוגה 10 דק אחר הישקה, כבר אטרו לעיל (ס' סי' ה') שאפי' אם נאמן לשטעה זו אין ספק שהעובדא הוהה 10 דק אחר קרייאת טוגרכ', וקריאת טוגרכ' הוהה או בגודע 10 דק אחר השקעה וקראו לה או, השקעה (כטמא בס' זורח השימוש

ובמקרה גם בס' דברי יוסוף להרב ר' יהוקם שווארטן וכידוע לוקני ירושלים ח'ז), נמצא שההטלל נס הוא 20–18 דק אחר השקעה והדריך (אחר שטערע) בעת שכבר היה 33 או 35 דק אחר השקעה. ועוד ראיינו גוניגס להגאנן חיז' טחד' ריש' סלאנט זציל' שהי' טהדריך או 20 דק אחר השקעה והדריך מד' אטר שטערע ערך 34 דק, והנ' היה טוכן מעיש, וצע' לאחרים שלא יאטרו לביב להכין הניח' מד' אחר ברכו ואלה שלא הכנינו מעיש' יכינו זדליך' אחר התפללה (עי' לעיל פ'יח' ועי' בסוף בטנלא ג' זמן הדריך במטזישק). וטסכת השטעה עלי' מנהג הגאנן הרץ' ברדי' זציל' נשורתכ' המנתג' באיזה בת' מדרש, נס' בין סוג התה' להטטלל אז בטוקד ולהדריך קודם חצי השעה, ובשבל הדור המזווה דרבנן מנגנסים איע' בס' חיל' שבת', ולא עד אלא לכובד הדור המזווה יש מההטמן הטעות החוטט'ים את הקיש' וההטללה, מאן התבוננות שאן בטול הוכחה שם אחד בוגנה שווה בכל הדור מצוות נית'! החדר לדרכ' ה' ידר' נס' בללה זה להדריך ערך 34 דק אחר השקעה, ולכובד ניח' קידומו להטטלל 10–8 דק קדם חצי השעה ובלי' שומ' חטופה ונבהלה (ונורות חנוכה יהו' טוכנים מעיש' באוטן שדריך 34 דק אחר השקעה), וזה ההדריך האמתי, ובבל' דרכיך' דעתו!

פרק יויד

מדיני היום והמעת'–לעת'

[בכללות, ובבר מצווה, ביולדת, בשבועת, ובכדינס רכיבים ושותפים].

א) בכל רגע החורה מתחילה היום השלים (המעת'–לעת') מתחילה הלילה והיום חולך אחר הלילה שעבר, כברתו של עולם, יהוי ערב וויה בקר' יומ' אחד, וכברתו מבער עד ערב שחבטו שחבטו. ורק באכילה קרישים הלילה הולך אחר היום שעבר כאמור, כי'ם קרבנו יאלל לא ניח' טמנו עד בקר', אלמא לילה שאחריו נקרא יומ' קרבנו (חפורה ייר'. נעור). והוא שעריכים להשתמענו ביחס בדין אותו ואת בנו שהווים חולך אחר הלילה וזה טשם שאילולא כן הרاء שדין' זה הולך בחר' קדרים (חולין פג.).

ב) וכן הדריך מוטם ומיטים בין בתורה בין בחלתו — נרבינס מהם אין המכון יומ' וויטים שלטמים מעלי'ן, אלא מקצת היום ככלו, וברבינס מהם המכון ייטים שלטמים מעת'–לעת', ואיא לדרכ' על כלם כי רביבים הם, ונחתפס מהם עד כמה שתuttleה בידנו בעזה' כדי' שנחסוט על הכלל שבוה:

וביום השmini יטול, אין היטים שלטמים אלא אפס' נולד לטשל סוף' יומ' א' רגע לפני השקעה טלן' אותו ביום א' הכא' בגין אף שלא כלו עדין שבעה ייטים שלטמים (והוא דבחלצטו חמה בעי' מעלי' עמייש' הלאה). שבעה ייטים חהי' בנדרה' ניכ' מקצת היום ככולו, בגין תורה של תורה לטוף' שבעה ייטים תהדר' ואחת היא אם ביום הראשון ראתה בתחלת הלילה או בסוף' היום דמקצת היום הראשון ככלו, ובזוכה של תורה שטפה' ראתה שבעה נק'ים תהדר' מהות נס' ביים' השכבי' בבוקר דמקצת היום השבעי' ככלו, (ויק

מדרבנן בעי' ז' נקיות שלטמים), עי' נזר (טג' וטנ. ועוד). וכן שבעת ימי לדה לוכר שבועיים לנכהה, ארבעים הום ושמנים הום לימי הטהרה—אין הפריש כאיזו שעה ביטם לדהה. ושבעת ימים דמצורע ודישאר נגעים אט"י כהו ובב' מקצת הום נבלו ומהם גם בתחליה וגם בטסוף (עי' נגעים פיג' ורכב' טוכאת צרעת פיט). ביום קרבנו יאלל' (ויקרא ז') אין זה גיב' טעלע' בדכתיב, לא ייח' ממען עד בקי', אותו ואת בנו לית בום אתר' היינו נמי באתו הום ולא בהמעלע' יש'h הישחטה דאס' נשחט אחד בסופ' יום די' למשיל, מותר לשחוט השני במחלה ליל' ח' אף שללא עכלה אלא רק שעיה קטנה (רמכבים ומושיע' יונ' טז), במאמר בזמנו סה' יאנון ושות' בבורמה — הכל הוא באתו הום של הישכוע.

ואפס' שבעת ימים יהי עם אמו וביום השmini תחנו לו (שמות כ"ב) שבעת מים תחת אמו ומימן השmini ורלה ריצה (ויקרא כ"ב)—יעיכ' נמי ליב מועלע בדרכו בסוגיא דזבחים (יב.) ר' אנטוקא רמי כתוב והי שבעת ימים מיטמע שבלייה חי וכתיב ומימים השmini ורלה כו לילה לקורווה כו מוכה שrok להקרנה איא אלא כויס אבל חולין מותר גם כליל ולא קדרין על שעות מעליין, וכן הוא בהדייה בריש' שכת (קל'ו). ריה איתרתו וברין שם, והגס דברקנישים הלא מונן שעות כדטרך רכא בזבחים (כ"ה) זאת אמרת שיעות פסולות בקדושים הינו לעניין ה שנים של הקרבנות אבל שעור הרצאה בקדושים הינו אותו שעור ההרצאה של הולן, וויש להיז גם מכאן שהפסול תורה ח' ימים הוא גוזב ולא רק מספק נפל וכדרכנו הום' בכיק' יא: ועוד, עלי' מלט איסורי מונח פג' הח', ובבר מהו לנכן על הרטיג' ייד סי' טז סקג' מישיכ' בויה מעלי' ועי' סית שם סקג' מה שמצא יונם הרטיג' בעצמו חור מוה והביא הפית' גם בשם הניב וודע שכחטו גיב' ישלב מעלי' וכן האריך בוה גם המניח' ריש רציג והעליה כך לדבר ברור. והבדיק הייטב בלשון הרמביים (מעהיק פ"א ייג' ייד) וכן בלשון הסמג' (עשין קעג') יסתיעי כך גם מרביתה: דבחלכה יג' כי הרמביים אם הוטשו שעה אחת או שחתו שעה פסולים כייד קרבן יטמאו לו, בן ישנה אם הוטשו על הישנה שעה אחת נפסל. וכייה לישן הסמג', ומה זו, פחתו שעיה לא בארו וניכר ונראה שכמה ישכתבו אחיכ': וכי' שנתמר אל כו' הם בני שנותה נוי' בוה בארו גם בצד דין פחותי, לוטר שאט לא נכם שעה בשנה שני' פסול לאייל ולהדotta לו, האמור יט' להלן), ואלו הי' פסול שעות להרצאה הול לפרש פחתו שעיה כדי כגון יט' שליטים להרצאה, אחר כתבי אתה ראייה ברוך לניר (נדה מיז') ידרחוו כרעת הרטיג' וגט להרצאה בעי' שליטים מעלי' והביא ראייה מדבריו אלה ישן הרמביים אכן משכך פחתו שעיה ועיב' נוי' שליטים של הרצאה. ולענדרין ברוך בכוונות הרמביים (והסaging) במשיב'engan שפסול פחת היעשות הו זה שמותים בה' ייד ולא מצא לו צוק לונר, פחתו שעיה כייד דהרי וזהו הלכה שהתחילה בה בה' ייד, שעות פסולות בקדושים' (הנארה בזבחים כ"ה) והולך ומבראה בה' ייד, ואלו הותה כוננו להלכה חרשה בפסול בחת' שעות בל'ס' הי' מבאר גו' מפורש, פחתו שעיה כייד, ז'יב.

ובגנט' הוא כך, כמו: חנוקת מיום אחד מטטהה כו', כת עשרה ימים כו', חנוך בן יום אחד מטמא כו' (נדה פ'ג:) שלב יום שלם, החנוקת כת שלוש שנים ויום א' מתקדשת כבוי (נדה מ'ד:) וחנוק בן השען שנים ויום א' כו' (שם פ'ה:), וכן כי ישכו אחיהם יהרין אף' גבריל, גברל בהרבה לבי שמיון יות בלרבב רמו יות חמימ'.

בן יום אחד (יכמות קייא):—בכולן וכל הדומה להן חשוב יום הלידה כמו יום תטם. נ) ובשניהםה בן יג' יום אחד בא לכל גדרות (מדרבנן עכ"ס ומחייב בידיעו ישכיבין או סימני גדרות) האי, יום אחר שאמרו (נודה פ"ה, ועוד) הוא רק כנחת הימים, והרי אתה מוצא למשל (בנדה שם ועוור) שאמרו בו "יום אחד" ואילו במשנה דרכות פיה אמר רק בן שלוש עשרה למצות, וכן בישרע וכופוסקים אתה מוצא יש שהוטטו יום אחד כגון בישרע ארוח ניה פ" ופסי ל"ז, ויש שלא הוכרו רק יג' שנים כגון ברמ"א קע"ט כגון ועוד—מן שחייב יום אחד ריל הישלח רב החנינים, וכלשון הטושיע הרם רשי לה אמר יג' שנים גמורות, ואין ריל רב שנים שלמות טעלע' (כטיש' השיך ועוד) דיוים הראשון לילדתו נחשב ליום חטם בכל אופן, וכשנולד לטישל ני' ניסן לא אפס' בסוף הימים כלו יג' החנינים בסוף יום כי ניסן ומיד כישנכםليل כי ניסן هي לנדרול ומצערף לחתפת ערבית וילרל ברותה.

ולכארורא אית לן פרכא מהא דאמר רב בגנדה (ט"ז) הילכתא בכלי ספרקן
דיזגא דופען מעלייע, ושם נפרקן איתא גס הרין. בן יג' ישנים ווים אחד גדרוי קיטין,
ואפי' עללא החולק על רב ואומר היכי דחנן זום אחורי חנן ולא חנן לא חנן לא
סליג על רב בהאי דינא דין יג' שנה שתנן בו זום אחד, וכן הגיא התם: שניה האמורה
בקדריסים וככתי עיר לחומה כי' וכן ישכון וישכנת כלם מעלייע, ואמרו שם הלהא שבכן
וששבנה למאי הילכתא אמר רב לענן ערבען רוב יוסף אמר לפרקן דיזגא דופען ואמר רב
יוסף הוא אבר חזא ונא אמרינה חזא ולא פליגניין, הרי מבואר לכואורה טכל הסוגיא
היא שבן יג' שנה הוא מעלייע, אבל ליקיט דהאי מעהדיילעת אין הכוונה יט'ים שלטוטים
אללא יש נז'ים שלטוטות ובאיור מעלייע שם הוא כמו מיום ליום לאוקוני שלא חתר
שהוחשכין השנה לפ' שנים עולס או שישלשים יומ' חשב השנה, ישממעין שכע' שנים
שלטוטה שלו מום שנולד אבל יומ' הלידה עצמו נהחשב עב' ליום תחטם ולבד מעלייע,
מלבד בקדושים וככתי עיר לחומה), וכמה ראיות לדבר: א) בבריתא יlf' בקדושים
מדכתיב בישנותו שנתו שלו ולא של מנין עולס, וככתי עיר לחומה כתיב שנות ממכו
ולא ישנת מנין עולס, מבואר שמשמעינו כאן שהשנה מתחלה מיום שנולד ולא נגענו
כאן כלל משעה שנולד בונגעו למעלייע, והוא דב עיי' הישלמת שעotta בקדושים יlf' בונחים
(כח). מלפتوחה אחרת בן (יחי') ישכל הוות וכו', וכן בער לחומה יlf' וזה בערבען (לא).
מלפتوחה אחרת יט'ים מבעל' למעלייע, ועי' ט'יא ריה ט' דיה פחות, ובאמת אין אתה
מושעא יlf'וטה מיזוחה למעלייע.

בן אמנים דעה אחת כתהו ערכין (ל.א. ד"ה פ"ו) אלו מוציאים אמן ששה נ' בכוליה (גם ישבון ושבכת) בעי מעלה' ממש דילפ' ישנה שנה יצבי עיר חומה, אבל שאר סוכקים לא למדנו כך, וגם תוכ' עצם בשאר דוכתי ליא בן: לעיל שם בערךין

(ייח: דיה ש'נחו) ובוior בואר בנדיה (ס'ז: דיה כלו) כחכו דישעות סופיות רק בקדושים וככתי ערי חומה ולא דמי לאחרינה דלב בה מעלי'ו, וכן כחכו בנדיה לעיל שם (ס'ז: דיה של'שיהם) דרכם ל"י דרבנן לא בעו ניכ' מעלי'ו, והוא דהויסטו שם תירוץ עוד אחד אין מוגמת לחזור מהתירוץ הראשון. אלא שכירה (ט. דיה כז) חורדים בנדיה כבירה לדבריהם בערךן לא, וכבר ידוע מיש השיך חותם רסי' לה השאן ראי' מותס' בריה דיל שם שם נאמרם מעלי'ו ריל דברי רב בנדיה מי' בהכונה שנינים שלמות ולא יט'ים שלמים. ואחפלא על רבינו השיך שמצוא רק סכרא אחת בתום נדה דף מ"ד דיה שלשים שלפי תירוצם הבי' שם ממשמע שאהן לרבען בעי' מעלי'ו, אף שימושם באותה אין הכרח ישיש כמה פעמים שימושים תירוץ שני שאיננו סותר הראיון אבל מדויע לא הביא השיך דברי התוט' בערךן לא שישים מפוריש הביאו דעה יונס שכבן ושכבת בעי' מעלי'ו ממש בשעות שלמות כמו בקדושים ובתי עית. וההיאן ישידה הנרגא בזה הי נרו רבנו בעל דברי המודאות על הראיון ריס' יצא דופן, ונום הוא המשיט להטהו את התוט' בערךן לא והביא רק דברי התוט' בריה והאריך שם וסימן שדרחו נודה שנן ירג שנה בעי' מעלי'ו אלא שאיננו הפין להביע למעשה. והכאח'ת כארוח (ניג פיק יין) כחב עוד יותר בשם שיורי כנהג שבעי' שיעבור יום האחר. אכן כלם מחליטים שליב מעלי'ו כבדעת הסמי' והשיך שם חרם ליה וכברדי המג' באוי' (שם פיק יין) וכי' בכיה וכטז' וכשא' הפסוקים الآחרוניים וכן נקשי' להלכה ולמעישה.

וכן יש למלוד מלשון הרמנים אישיות רפי'ב: הכת מוס' לדתיה עד שתהי' בת רב שנה גמורות היא הגנאה^א קטנה כי מכת יב שנה ווס' א' ולמעלה נקרה נעה כו' ומאתר שתכיא סימן תקרה נעה עד ז' חידושים גמורים ומתחלת יום תשלום הששה חידושים תקרה בוגרת. עכ"ל, משמע כישם ישבכוגרת כך גם בנערות בא הזמן מתחלת היום, ושם בהכיא כי כל החשיט האמורות בבן וככתי כי אין לא שני הלכנה כי משמע גב'ichel עיר מישמענו שהן חשבון שנים יש לנו, אך לא ממש שלמות מעלי'ו.

ובנדיה (ט'ז. בתום דיה ואבעיא) כי ריח' שטחלה כת ר' יהודה וריש' ביום אחרון של שנת יב ווס' א' לנכח או יג' ווס' א' לוכר דלי' יהודא והוא זמן הבאת שער מתחלת היום ולדריש' בסופו וקייל כרוי לגני' ריש' עכ'ל, הרי לדרידי פלגי' בעכנן דא ר' רישי' והלה כר' יהודא ונעשה גדור מתחלת היום. והוא דכ' הרמא' (א"ע ל"ז ס'ק יין) שהוא עיר' ישטה זו של ר' רץ' רק בישם 'יש אומרים' וזה משום שלמד מהתור והכוי שהנרגא בתום' וראי' ישם לא ישנה יב ווס' א' אלא ווס' א' אחרון של שנה זב, עיר' כי מיש' ישדרמנים האומר מיב' ישנה ווס' א' ומעלה פלגב על הריח' האומר שנס' ביום אחרון של יב נעשה גדור, וכי' לא כהרגאס' שלנו בתום' ולא כת' שהגנו גם בראיא' ישנה יב ווס' א' לנכח ויג' ווס' א' לוכר', חוו מצאתי בתומים רסי' לה' מתפללא ברכבי ריח' מה פרוק ל��וא ליום שאחר יב (או יג' לוכר') חוו הפרק ומה לי ים א' או שנה אחת אה' הזמן ונראה לו שחות' נא קאי אלבא דהיאשת בתום' ערךן שבעי' מעלי'ו ממש התומים גוף' שרבענו אלהן הוא דס'ל כן לא דק בזה רבנו בעל התומים אדרבה רבנו

אלחנן אומר שדווקא בקדושים בעי' מעלי'ו ולא בגין וככתי ואידך שטה בתום' ערכ'ן לא היא דס'ל כז' ומפני שביעי' מעלי'ו לפיק נקרא אותו יוס' חוך הפרק כלומר בתוך טריך וזה היא נעשית גדולה ולרי' יהודא דרכה להביא נס' בכוק' קודם גט' השעות והישעות שטכיאה בכוק' אין זו עוד ישומא ולרש' קודם השעות הוא כקדום וטן, ולפיק' הראי' והתור' (והכ'י) והרמא' ישכ'יל דלב' שעוט מפרשים שרת' מדבר מיטם אחרון של שנת יב או יג' עכתי'ר, ולריא' מחליט נס' החותם ישלא בעי' מעלי'ו.

ואיא לטיס' את היקות בתרם נגענו גם בסוגיא דקדושין (עיט') שיש' הרבה לסתל נבה, שם בסוגיא: קדשא אביה בדרכ' וקדשא היא עצמה בעור יהוד' היא בוגרת רב אמר היה בוגרת לפניו וישמואל א' חיש'י' לקודושי' שניהם, ומסיק דמי'ר ביומא דמשלים ישחה חרדים רב אמר מדרשתא בוגרת בצערא נמי' בוגרת ושמואל א' השתה היא דמי'ר סימנים. והנרא' פיטוש מדורבר כאן ביומא דבחדר ישחה היינו ביזמא דמשלים ישחה חרדים ווים א' דאי'ו ביום אחרון יש' ישחה הוה שוב חוך ישחה שעין ספיק' לעיל בהא נימה רב כו'. וכן מונח בראי' שס' נדה מיט' מיט' בהיל'; וסירת' זיל' רטל'ין ביום אחרון יש' של שנת יב ווים א' לנכח ויג' ניומ' א' לוכר ואוטו יוס' זאנדו' קרי' שוגם הכא אירוי ביום האחד שבתר ששה. אמונס בן' לפמיש לעיל—הטור והכ'י ותרט'א (אי' סי' קבית') גרטטם בראי' ביום אחרון של שנת יב לנכח ויג' לוכר ותטור גורס בן' נס' בדרכי' רית' שבתוט' ולגרסא זו אדרבה מונח מהרא'יש להיפק' שטודבר כאן מיטם אחרון של ישחה חרדים. ולט' גרטטנו אנו בתום' וישבן בגיהו כבר בראי' או' לשיאר הפסוקים שטול פשוט שתווך הפרק הוא חוך הזמן וקדום כלות יב ויג' נשנה אין הפרש אם הscr' חי' יומ' או חci' נשנה, וכט'יש' הביש' שם קניה ס'ק כ'—נרא' שההיא הכא ביום כלות ששה הדיחס' הריז' כתוך ישחה ולדריהו עיכ' המתחוקת כאן ביום' דבחדר' שיטה. והניל' שדרבר זה תלו' בפלוגות' רבותא אחריתא: להחטוקים שטטני' נערות לחוד' וסתמי' בוגרות לחוד' ושתאמ' הביבה חוך ריח' היא בוגרות וכבל'ון רשי' (שם קושון ר' ריח' דהא), כל' אונן ויח' בחזקת' נעה היא עד' ש'נכ'יר' בסיטני' בוגרות' וכו' הגריא' (אי' ל"ז ס'ק יין) שהוא כדרעה המהכר' שם—מכין' שנס' כתוך' ו' הריז' ס'ק אללא' שכל' בסתמא' לח' כתוך' ו' לסייע' שטיר' ל' שבוי' אחרון עללה יוז' להביא' ס'ב' (צערת להרי' שס' יע' חורי'כ'י) ומוכנה המחלוקת' של רב' ויאמואל ביומא דמשלים' ששה, אבל לאיז'ן ס'וקים הרמנים' וס'יט�' כמכובה בח'ים' שם אי' ל"ז ס'ק יי' וככ'יש' ס'ק ה')' שכתוך' ו' חרדים אין כל' טיטני' בוגרות' ואין בן' נערות' לבוגרות' אלא הזמן של' ויח' וראי' מסתבר' בט'ו שאמרנו דכאן בסוגיא מדורבר ביום' דמשלים' ריח' ויום' א', וכי' לפי' גרטט הויס' ישנים כאן וכט'יש' הדר'ו מונח' בכ' שס' סי' ל'ז'.
ועמדתי מישתאה אם כאן מדורבר ביומא דבחדר' ישחה מדרוע העלי'ו כאן למאר'

ב'ן השימוש

מהחוקה דיבא: דברנאה כל המחלוקת של רב וישראל היא רק בחזקה, שעית מצאתני אם נחה יפה לנכטן קדושי האב במוקם שאין חזקה אחרת בנדרה, עיי' חות' דה קדשיה) במשמעו לישן הסוגיא וכמובן מהתוס' דה קרישה ומהות' דה ישמואל, וכן בעפ' המדריך בסוגיא דרבנן נמצאו כאן הי"י הדומה, לחוקק שעת מציאתך הקישו שם בתוס' (ע"י דה על) משפטואל דרבנן על ישותם דההך דההך ע"ש, ואם חזקה דרבנן מהזקה לנערה (גדרותה) בתחולת יומא דמישלים זיב ישנה יום א' הרינו פחויקה אותה לבוגרת בתחולת יומא רמשלים וזה יום א' עפי הכלל שאין בין גערות לבוגרות אלא ויה. והנה לפירושי אף שהוא מפוזר ב' (בדירה בקריש), והוא זה הוא בחזקה שתכננו מוה האחרונים שאלא חזקה דההך כל הוות הזה כלו הוא בהספק השיקול — לא קישה לדיד' חזקה דרבנן להיכן הלכה כאן — דההך לשיטת רישי אמרנו לעיל שייל שכאן מדובר ביום האחרון של שisha לא בתר יששה, וגם להריטב'א, באן שום הוא אומר (ובאופן אחר) שבזומא ההוא הוא בספק השיקול ייל כך, אבל לתוס' ושיס מא"ל ? וא"י לפ' הרין (כאן עבור כי חוס' דה טי) ישכ', שרגילותות הן לבוא בבוקר' וכן כתבו ביותר באור בנדרה (כ' דה השטא) הינו מישום דרגילותות שערות לבא בגברא' — שההען לרבע האומר היה בוגרת לפניינו והוא מישום שנעטרף לחזקה דההך גז' שרגילותות הן לבוא בבוקר — אין זו ממש חזקה דרבנן האמורה בנדרה (פמי. טיח): דתרי תשיבות בדרכו חדא החתמי' מהלוקת רב וישראל בחזקה דרבנן אס' כהה להצטרוף לחזקה דההך? ומדובר לא שמענו מהלוקת כו' מרבי וישטואל אס' מפני רוכתו בעלי התוס' למישל שם בנדרה (ט"ט. דה ואכ"ע) המדברים ישם במלוקת חזקה זו בין ר' יהודא לר'יש ולא הזבורי מרבע ושטואל, עוד יותר קשה דרבני הריני מיש' שרגילותות לבא, מצפראי' הלא חזקה זו מהזקה מתחלה העבר הישיך ליום זה, והנה הרשבין (מווא בכדי וחיט שם אשי' ליז) כי שאם דאו בה סטני גערות ג' או ד' הרושים אחר זיב ישנה אמר' מסתמא הרי' בה השערות משעה ישנישית כת' זיב ישנה וכישטלאו' ו' הרושים, אף שאינש אלא ב' חידושים מיום שרואו ס'ב' היה בוגרת ורוואת. וככל אופן שתוקמא כאן בין אם בדקה לפניינו ויה או אחיכ או אס' תכאבה לאמר שהכא פלני כישלא בדקה קודם אלא שטפני בוגרות מחזיקים אוחה לפערע (וכנורע יש להחוכמת הרבה בזה) בכל אופן קישה קושיתינו הניל.

הן אבנין אמרו בנדרה שט' (פ"זומתי'ח) כי אמר רבא חזקה למאן, לחומרא שלא חוכל עד למאן) אבל לא להליצה (להקל שלא חחולין) ייל ישחאנ הכא אין בכח חזקה זו לבלט קדושי שני'. וכנורע יש פלפל רב וממושך בחזקה דרבנן יא שהיא חזקה דאוריה אלטמא והוא דאין סומכין עליה להחולין והוא מטעמא. דאייא לכדרורי חמיש הריבנן בפ"ק דחולין, ובכ"ב מהריטב'ח זיא מיא ונא, וכן החיו החזיקין אוחדרונים עוד וכןה דעת הנובי הוויט ס' ר' ואע"ס' פ"א ועייש מה ישוכח מתוס' ביב קנד, ובוגדרת יא שאינה חזקה אלטמא עיי' יש"ש שיעניאת ה' פטז' ולא סטבי' עללה אלה רק בדורבן, ובמיש' המנו א' אויה ריעא, ומספ' בויה גם הגריע'א בחישוי ז', ועי' חיט' ס' ליה ושם במפורשים ופט' שם ועי' לחט' א'ישות פ"ב כי וגורישן פ"א ד'. ולא מביע להפטוקים

שהיא חזקה אלטמא ישוראי' קישה קושיתנו אלא אס' להפטוקים שאינה חזקה אלטמא בגין קיק' שלא הזכורה בגין אף לצרוף. וכבר כי הנובי חורת ר' יטא'ס' לטיד שלא טועלה חזקה דההך לאחור מעיליה בצרוף חזקה דרבנן ולהלא הראי' עצמו (זט' ב'ב' קני'ו) האומר כהירף שלא ספק' כר' נתןداولין בתר הישטה טט' ספק הראי' בתשוכיתיו כלל לג' שאם שהוא מלבדוקו אחר ירב' ישנה ואחיכ' מצעאו סטמי' הוחזק גודל לפערע שלכאורה טהרי' ספק' הראי' אעכ' יש' שבצרכו חזקה דרבנן שפיר' טהרי' חזקה דההך עכדי, ומיש' עז' שער מישפט רPsi' ל' ה'.

ובמושכל ראשון אמרתי' שמכאן ראי' שנס' בגין ובכת בעי' מעיל'ו ומיר' בגין שלא יזועה השעה שנולדה ורב אומר מכין שהיא בוגרת לפניינו מועליה חזקה שעית מצאתן לבירר שהיתה בוגרת נס' בעית שקדישה אכ' שאן חל לנו הספק, ולשיטואל לא מועליה חזקה דההך לאחור לפערע. הוי מצאת' עדז' באור חדיש בגין בקרושין שטבאי' ביט' תלמידו מה שהקישו לו על לשון התוס' בנדרה כי' דרגילותות שערות לא' מצפראי' מה עני' ס' שערות לבוגרות, שערות הוא ס' רק לנערות ולכגרות יש' סטמי' אדרים' (נדרה פ"ג), ותי' עפס' החשכין בחדרישו לנדרה מז' יאטן דענו זונ' ס' גערות אין אן צירין באור בנדרה (כ' דה השטא) הינו מישום דרגילותות שערות לבא בגברא' — שההען לרבע האומר היה בוגרת לפניינו והוא מישום שנעטרף לחזקה דההך גז' שרגילותות הן לבוא בבוקר — אין זו ממש חזקה דרבנן האמורה בנדרה (פמי. טיח): דתרי תשיבות בדרכו חדא החתמי' מהלוקת רב וישראל בחזקה דרבנן אס' כהה להצטרוף לחזקה דההך? ומדובר לא שמענו מהלוקת כו' מרבי וישטואל אס' מפני רוכתו בעלי התוס' למישל שם בנדרה (ט"ט. דה ואכ"ע) המדברים ישם במלוקת חזקה זו בין ר' יהודא לר'יש ולא הזבורי מרבע ומתחלה העבר הישיך ליום זה, והנה הרשבין (מווא בכדי וחיט שם אשי' ליז) כי שאם דאו בה סטני גערות ג' או ד' הרושים אחר זיב ישנה אמר' מסתמא הרי' בה השערות משעה ישנישית כת' זיב ישנה וכישטלאו' ו' הרושים, אף שאינש אלא ב' חידושים מיום שרואו ס'ב' היה בוגרת ורוואת. וככל אופן שתוקמא כאן בין אם בדקה לפניינו ויה או אחיכ או אס' תכאבה לאמר שהכא פלני כישלא בדקה קודם אלא שטפני בוגרות מחזיקים אוחה לפערע (וכנורע יש להחוכמת הרבה בזה) בכל אופן קישה קושיתינו הניל.

הן אבנין אמרו בנדרה שט' (פ"זומתי'ח) כי אמר רבא חזקה למאן, לחומרא שלא חוכל עד למאן) אבל לא להליצה (להקל שלא חחולין) ייל ישחאנ הכא אין בכח חזקה זו לבלט קדושי שני'. וכנורע יש פלפל רב ומושך בחזקה דרבנן יא שהיא חזקה דאוריה אלטמא והוא דאין סומכין עליה להחולין והוא מטעמא. דאייא לכדרורי חמיש הריבנן בפ"ק דחולין, ובכ"ב מהריטב'ח זיא מיא ונא, וכן החיו החזיקין אוחדרונים עוד וכןה דעת הנובי הוויט ס' ר' ואע"ס' פ"א ועייש מה ישוכח מתוס' ביב קנד, ובוגדרת יא שאינה חזקה אלטמא עיי' יש"ש שיעניאת ה' פטז' ולא סטבי' עללה אלה רק בדורבן, ובמיש' המנו א' אויה ריעא, ומספ' בויה גם הגריע'א בחישוי ז', ועי' חיט' ס' ליה ושם במפורשים ופט' שם ועי' לחט' א'ישות פ"ב כי וגורישן פ"א ד'. ולא מביע להפטוקים בגין ר' ירבן סטמי' גערות.

בין השימושות

טרם אבלה לדבר מצאתי ראיyi במל"א אישות פ"ב ה'כיא שמאך הרכה אס בעי מעלי'ין בגין וככה, ואחריו שהביא את דבריו הראשכיא שליב מעלי'ין זולת בקדושים העיר מרשׁי ערנן (ויהי ראה טענ'ע) במש' ואתו ים ואთה שעיה' (ושגנ' אני בעני ישמי לבי לרבי רשי אלה) ומתחוכ נס הוא מהסוגיא שכון ושבכת וכטובי הביא את המחלוקת בערנן לא ונראה נס לו לרבענו המל'יט ישוחי המחלוקת דרי יהודת ר'יש בנדנה (מייח' ועד ש' ר'ית ש' מ'ט), והלכה כר' יהודא לנבי ריש וליב מעלי'ין, ובכל מה ישובי גיא להער בעזה, ולהחרונה וכיה להבאי ראי' מכרעת שאן על' התשובה שליב מעלי'ין בסוגיא דיכמות (ל'ר). בישופעות מתקן יג לאחר ינ' לחוויה איניה ומתקן יב לאחר יב לחוויה איניה ישחיז חל בשעה שנכנס היום וכדי רשי' שם ומשורה חל הנרות והקדושים לעולם כאחד, הרי מכואר שליב מעלי'ין, ומפסיק שהדבר הוא פישוט, ולראי' זו בון נס החומרים ר'יס' ליה, עוד ראי' מכרעת הביא המניה שם במל'יט מנדנה (ט'יח') עיש. סימוא דמלחה שכורו שכבר מצוה לא בעי מעלי'ין.

ד) גם הדין של שבעה ושלשים לאכלה מקצת היום ככלו נס בחחלום גם בטעום (מקוק פ'ג וכטוש'ע), וכן בשבעת ימי שמחאות נושאין נג' מקצת היום ככלו בראשיהם, והא דאית הרמ"א בא"ע (ס"י ס'ב) ואלו ז' ימים מתקלין מיד לאחר ז' ברכות כבר פריש החותם ישראל ישות הריאשון נהיש מיום של שבע ברכות לאפקוי שלא תאמר ישמחיל מן החעריה וע' ש' סח' בשם נני ועמיש' הלאה). גם בהרכמה הקולטה בישלשה ימים מכואר בספסחים (נ'יה). שמקצת היום ככלו, אף שפרט זה צ'ב וכטיש' הלאה), ועוד דינים רבים יש' שאמרי' בהו מקצת היום ככלו.

ו) ולעומתם יש הרבה שיטים הכאור שליהם שללים מעלי'ין, בתורה: כל ימי הישבות והmonths הםימי הבריאה, י'יה ערבי יהי בקר', כגון יום הישבע ישבת, ביום הראשון שבתון, ביום ראשון מקרא קריש, שבעת ימים ישאור לא ימצע, שבעת ימים תאבל מצות, ורבים כהנה, אבל זולתימי הבריאה ישעל פיהם נתקרו הישבות והטועדים—כל חתום יום איננו תמים מעלי'ין, והראי' דמכובל מפרש הקרה ארבעים יום וארכבים לללה (כראשת ז'), וכן במשה ובני נחוב וזה ישם עם ה' ארבעים יום וארכבים ללה (צחות לד') מוכח ישכל סתם יום איננו במשמעות יום הטעים. ואס' בטעופר מילימ נס לא לדינה אינם מעלי'ין כגון בעוד ישלה שלם ימים כו' כחיב אחוי יהי ביום הישלישי (כראשת ז'). ואס'ק אוחס במשמר שלשה ימים ואחיכ כחיב ויאמר אליהם יוסף ביום הישלישי (ס'ט מ'ב). יומי נורו (במדבר ז') הנה אם אמר בפירוש למשל שלשים יום הרי קיבל עלי'ו בפירוש שלשים ימים שלמים שלימי הבריאה ואס' אמר סתם נזירות אהונ שפצעין מקצת היום ככלו, עיי' נור' ה': פלונגת דרב מתנא ורב פר' בוה ופסקו הרמב"ם ויש' רבנן, גם לר' פר' ייל מכין שלב בטחמא שלשים יום הרי קיבל עלי'ו שלשים ימי הבראה). גם ראי' ביצה ישחזרך לחתוכ אם יום או יומיים יעדוד כר' לרורי' מוה יש'הו מעלי'ין. ובטלמוד אתה מוצא כמה דברים שהם מעלי'ין: בנפללה מן הגג או בנדסה

פרק י. דין חיים ומטעה-לעת

אם ישחה מעלי'ין כישרה (חולון נ'יא: וג'ו), קשחה ג' ימים כו' ושפחת מעלי'ין וילדה כו' (נדחה ל'ו), כמה הוא שרתון בPsi'ירין מעלי'ין (ש' נ'יר), כמה תישחה במעז'ו (ויתעל' נ'י' מעלי'ין (אהלות סיר ו')). וער'ו (ביבים פ'ב נ') כל' שאבל בשר החט ג'י' מעלי'ין. סרה ששתה ט' הטחתה בשירה טמא מעלי'ין (פרק פ'ט ח'), הרואה קרי אס' בזבנה טלי'ין (ביבים פ'ב נ').

והנראה שכל' שאבו מעד גוזב יט' לנו כלל יסורי שמה' שהוא מצד המבע באורך הומן ודאי מסתבר שהלוי' במספר השעות ומוכן מה שבכל' הני אמרו חוויל מעלי'ין. וער'ו אמרו הганונים (פושיע יוד פ'ט י'כ) כאשר ישחה ג' ימים מעלי'ין אלא מלחה, כי' יאנז' כMOVן חלוי במספר השעות, (והא דאמרו שם' ז'ם נס במקה' אה עברו יום או יומיים מעלי'ין זהו מגוז'כ' מהדרש יום שהוא כיו'ם ומאי' נ'הו מעלי'ין). ובריש נדחה שאמרו, מעלי'ין טמאנ' על יד מפקודה—נתנו שם' (ג') טעם מפני שהשו חכמים מדרותיהם של'א חילוק במועל'ין, וער'ו סוכנים הולכים כל הענינים המתודברים שם במל'יט מנדנה (ט'יח') עיש. סימוא דמלחה שכורו שכבר מצוה לא בעי מעלי'ין.

ה' דינ' ר'יש' י'ר' ש' אדרבה נס באנ' הי' ציריכים לשאול טיט.

[ונען נז'יפות לי' יום (מו'יק ט'ז'ו וו'ז'ו). שנגענו בו טבקצח היום ככלו אינו נגע לע'אן, וכן חסוגיא דבכורות (כ' : וכ'א). אינו נגע להכאה, והאמור בא'ת' (יש''). אין טוליגין בס'ת' נ'י' חסוגיא דבכורות (כ' : וכ'א). אינו נגע להכאה, והוא נגע להבין טעמו של ר'א בגיטין (ל'א). הימנה סדרות להת' נס לוהטם מצד הנטען, ולא גוית' להבין טעמו של ר'א בגיטין (ל'א). הימנה סדרות וג'ר' אס' אבדו הר'ז' חוויש מעלי'ין, ומיט' ה'וא כאנ' מעלי'ין וڌוקק לוטר לדעתו שנם ה'כא' הש'ו מדרותיהם, ומה' שקה' בוחר' שבחות' נגע' בו'ה וכחטו' בוהיל': נדחה ר'יקו ט'יט ננת' השער' טלי'ין ואמא' לא בעי' ה'ב' טיט ותירצ'ו' שדור'א החט בעי' בך' ט'יט'ום שטדר'ן הי' דרי' ישחה, וקשחה לי' הלא אדרבה נס באנ' הי' ציריכים לשאול טיט.

ו) ונען נז'יפות לי' יום (מו'יק ט'ז'ו וו'ז'ו). שנגענו בו טבקצח היום ככלו אינו נגע לע'אן, וכן חסוגיא דבכורות (כ' : וכ'א). אינו נגע להכאה, והאמור בא'ת' (יש''). אין טוליגין בס'ת' נ'י' חסוגיא דבכורות (כ' : וכ'א). אינו נגע להכאה, והוא נגע להבין טעמו של ר'א בגיטין (ל'א). הימנה סדרות להת' נס לוהטם מצד הנטען, ולא גוית' להבין טעמו של ר'א בגיטין (ל'א). הימנה סדרות וג'ר' אס' אבדו הר'ז' חוויש מעלי'ין, ומיט' ה'וא כאנ' מעלי'ין וڌوكק לוטר לדעתו שנם ה'כא' הש'ו מדרותיהם, ומה' שקה' בוחר' שבחות' נגע' בו'ה וכחטו' בוהיל': נדחה ר'יקו ט'יט ננת' השער' טלי'ין ואמא' לא בעי' ה'ב' טיט ותירצ'ו' שדור'א החט בעי' בך' ט'יט'ום שטדר'ן הי' דרי' ישחה, וקשחה לי' הלא אדרבה נס באנ' הי' ציריכים לשאול טיט.

ו) ונען נז'יפות לי' יום (מו'יק ט'ז'ו וו'ז'ו). שנגענו בו טבקצח היום ככלו של' שחת' הומן ש'קפדרין על' שער' השעות, והיטים המרוברים בהם' הם ימים מעלי'ין, כגון: הוגל' ט'י' המכיה בידוע שלשה ימים לפנ' השהיטה (כתחות ע'י), וכן ה'ני ר'בידי דכטולחה עד תחלת' יומא לא' ח'יצ'י (נדחה ס'ו). וכן ג'ם הא דין מעידין על' פירעוף טנ'ים אלא' עד ג' ימים (כתחות ק'כ)—ישכל' ה'ני ג' ימים מסתבר שרוט' טלי'ין, טשוט' שבטמיש' ז'מן כוה' נער' הדם לגמרא, וכשנות' גנו'ר' אמ'ת' י'דר'יא דהgan'otם (ביש'ר' ישחה ג' ימים מעלי'ין כל'א, מלחה), אפס'ר של'קוח' הו' מהני סוגיות' היש'ם, הונגד' ט'י' המכיה כו' ו'ג'ר'די' דכטולחה', ומ'אנ' מעידין אלא' תוך ג' ימים — שמכל' ה'ני אנו רואים ישכמיש' ג'י' נתביש' לגמרא הדם, ה'גמ' יש'ה' דין' דין' מעידין הוא עפי' הירושלמי עד ג' ימים ט'יט'א נפש'ה על' ג'וס'

פרק יא.

שעות היום:

א) בראשית כואת והודיענו שאף אמנים היום של תורה מתחילה מן עמוד השתר — אף שהערב מתחילה לא. בכלות העמוד האזהרן של א/or היום אלא מן נ' הכוכבים הדראשנים, כאשר אמרנו בפרק א' ו עוד — אבל שעותם דום נחשבות מן הנין עד השקעה. במפורש אמרו כירושלמי ריש ברכות, בתקופת ניסן ותשיר יום ולילה. שום, ייב' שעותם לילה ורב שעותם ים, והמציאות היא שאנו ייב' שעותם מן השקעה עד הנין ורב שעותם מן הנין עד השקעה. יין גם ייזא מכל הסוגיא דפסחים (פ' ז' ו ז'). שටו חתום בכמה מהלך אדם ביום עייר פסאות מעהיש עד הנין הי' מיל ומשקיעיהich עד צאהיב, היינו צאת כל הכוכבים — כמו עובי הרקע בנכקיי הי' מיל, פשו להו תלחין מיל, מז' מצפרא לפלאן דיומא וטיז' מלגנא דיומא לאורה, ולרי יהודא טעהיש עד הנין די' מיל השקעה עד צאהיב די' מיל פשו להו לי' מיל, מוכח שיב' השעות הנה מהן עד משקיעיהich עד צאהיב די' מיל מצפרא לפלאן דיומא וששה מלגנא דיומא לעיר. והנה לעיל פיב' טסי' ב') הבאו כי דעות לבארו הגט' שבchan תלוי' המחלוקת בשערו הטל, אם אנו מפורשים כנראה מפסיקות הגט' שלועל נשרמן הנין עד השקעה לי' טיל ולרי — לב טיל — נמצא (לרי יהודא) כל טיל $\frac{1}{2}$ דק', ואם נפרש לבארו הדריש שכאר הגרא (עי' בשנות אל' ריש ברכות דיה ריג, ובגרבו כו�יח תניט' סע' ב') כדי לתרען שיטת הרמב"ש, אך כנראה לא לרידי' עצמו כתוב כך) שעישר הפרשאות הן מן הנין עד השקעה — מלבד שמנה הטל שיש לרדי' מן עהיש עד הנין ומן השקעה עד צאהיב — נתגא' שהטול רב. יורץ רבל אוטו' ישנות היהו, הוי מהווים יעד' ביישוביה.

18 דק. עכ"ס בכל אופן שעותם היום הנהן עד השקיעה. ולפיכך דעת רבינו הגריא ופוסקים רבים עוד שככל רני השעות חווישין מהנהיה עד השקיעה, כמו סוף זמן קיש רביעי היום (שלש שעות) וסוף זמן חסלה שלישי יום (ר' שעות). וסוף זמן אכילת חמץ בעיט שלישי יום, ושריפת חמץ עוד שעה זמנית – הכל מהנהיה עד השקיעה. כמרכ' זמן מנוחה קטנה ישתי שעות ומתחזה וסלג מנוחה שעה ורביעי קודם השקיעה.

וחמגיא הנה בוגע לומן מנהה הכיא (רל"ג ג') שתי הדעות: דעת התהיה שששות אלו נחישבות מעיה' עד צהaic ודעת הלבוש והליך שהן מהנהיה עד השיקעה, וכק"ש (ירוש ניח) כ', דרכה לכיעו חישבים מעיה' עד צהaic, וכייה גם בוגע ליבן החוללה, ובדין אכילת חמץ (חמי"ג י') הכיא שוב שני דעות, דעת הביה' שטעה' עד צהaic ודעת הלבוש ולהיכ שטחנין עד השיקעה, וניכר ונראה שידעת המגיא גותה בכל דין ישעות שהן מעיה' עד צהaic, ואף אם נאשיך ארמו יב השעות של היום ודאי הן מהגין עד השיקעה—כל זה, לרעת הסופרים האלא) רק לחישבן עובי הרקיע (הטעלות שבchan נראת מאור החמה מעל האופק) ולהלך בנייא (גם לזרן דרך רוחקה החלו

כ

בין השימוש

ויבשבעה ימי האבלות שאמר' בהם מקצת היום נכלו בז' תחלתם בין בסופם, הנה סופס נגמר בכקר (בשעור ישכאו מנהמיט) וכתחילה מתחלים ברגע שהתחילה האבלות קודם כלות היום. ולענין יגון כוון בהיש' של ר' יהודא כישנסת הנולל קורם 17 דק אחר השקעה אפשר להקל לקביל האבלות או ונחיש לו אותו היום לשבעה ולשלישיים, כי באבלות שבعة ושלשים ורבנן אין להחמיר תרי חומרי (שביהיש לילה וביהיש של ר' יהודא), הגם דאמינו לעיל (ס"ה) שאן מכנים איע לתחלה גם בס' דרבנן אפשר שאן וזה נקרה לתחילה שהוא טרחה יתרה עי' תומ' עירובין ז' אלא מפני שלא ראייה נהוגים כך אינני מחייב דיז למעשה. ובערך שיק ובערך הרגל ראוי שצרכיניס לקביל האבלות ודוקא קורם לשיקיעת החמתה דהלא צריך לקביל השכנת והרגל כולם לאשכניתם.

"א) וכשימות נשואין ביום השביעי מהדרין לבך ברכת נישואין קודם שקיים החטא וכן יפה לעישות. ואם נתהара הסעודה אחר השיקעה הנה בתוך 17 הדרקים וראי שרשאיין לבך, שאן להחמיר תרי חמורי נNIL, ויש גם לצרף שטת דעת נסמת יוחזאל (סוכאת בסית איז ציך סיק ייב) שאם לא אכלו הסעודה עד הלילה מתחילה שבעת ימי חמיטה לא מיום החופה אלא מיום הסעודה. גם יש דעת (גנת ורדים כלל א' כיich מוכאה בטהר' ובצעית אויח קל"א סקיה) שוגם בשבע ברכות בעי ז' שלמים, הגם ישלא נקטין כן יש עליצה להספיק בועלמא בנונג לבייהיש. אכן אם בריעבר נתהara הסעודה עד אחר צהaic מי שהפין לסתוק א"ע על הפטוסקים הניל בעדרוף הסברא שעיבס הסעודה ביום לא יעדתי אם מחביבים למחות ע"ז. הנם בנונג לשבע ברכות לא אולין בתר זמן הסעודה אלא בתר זמן שבעת ימי חמיטה אבל מי הוא מרא דישמעתא בעל גנת ורדים (כמוכבא באיזו בטייעין אויח צבוי קאיה) והוא עצמו קל בוה זי שלמים. אבל וראי לא אריך למיינר הביא להבנין את עצמו בס' ברכה לבטלה חורש, דרוהיפ אמרו שאינס מעלע ובונגע להלהה شبשכע ברכות לא أولי' בתר זמן הסעודה אלא בתר זמן ימי הנישואין – לא מצינו מי שחולק, נס הרכבי קפ"ח הכא ר"ג, וכן מטהכבר, וכן אחר צהaic ננן יותר ישלא לביך ז' ברכות.

בחזות היום, בנסיבות ים כפচסִיס, אבל בכל הנוגע לדיני היום ושעוטיו חוויכים מן עלות השחר עד צהוב עלנו לראות בטבלא א' כמה יש מן עהי ש עד השקעה ולצורך לשקעה אוורך הנשף בטבלא ב', ואורך הנשף—שזה בוכור בן עהי ש עד הנין לבערן מן השקעה עד עצת כל הכוכבים, אף ישנאמת אין ישוה בדיק עי הלאה נכללים לטבלאות אותן יא—ולחלק כו' ל 12 חלקים, וכל שעה $\frac{1}{12}$.

ידיעות אחדות

לאורך היום, ולההפרשים בין ירושלים לשאר ערי ארץ, ולהשעונים (ערבי, אירופי, וشملפנויים).

א) הטבלאות הנתונות להלן הן מאופק ירושלים קרוב ל-32 רוחב צפון, ובאורך מזרח בקרוב ל-35 רוחב מעלות הרוחב הנן במציאות מפני שיש קוּטָב שפטנו מתחיל החישוב, אבל מעלות האורך אין אלא הסכמה, מה שהסתכימו חכמים יחד מקום אחד בתור נקורה לחתימת החישובן, ובשאר מקומות לטפי החישוב השנויות ברוחב דרום-צפון.

ב) כי גם הבדור הארץ כמו כדור הרקע מתחלך ב-360 מעלות, החץ מועל 180. והחצי מזוה: מן קו השווה עד הקוטב—90 מעלה.

ובאורך מזרח—מערב אין הפרש בגודל הום והללה, כי אם בהקרים וכאהור. ככל מעלה מרווח מתקדרמת הוויה והשקייה (נקו החץ היום) ב-4 דק, וככל טعلاה מערבה מתקדרמת הוויה והשקייה (נקו החץ היום) ב-4 דק, ככל ישי' השינה ביום, ביום הבינו כי מתקדמת תקופה תמו ונבתה.

ורוחב צפון—ביום הבינו אין שות הפרש, ובכל מה שמרתחותם היטים מן היום הבינו עד לתקופת תומו או טכת, ועם זאת בל מה שמרתחות המעלות מן קו השווה—ההפרשים מתגדרים באורך היום וקצורו:

בקין מתגדר היום בכל מה שמתפרק לתקופת תומו וככל מה שמרתחות המעלות, וממעלה 70 והלאה בתמזה כלו יום, ובמעלה 65 למשל, מתגדר היום עד ל-10 שעות נוספות על יב הישעות, ובמעלה 32 (ירושלים חיז') עד ליתרמן 2 שעה, ובמעלה 20 בקרוב לשעה, וכמעלות הקróוטות לקו השווה כמעט מאד. וכחך להיפך: מן טعلاה 70 והלאה בטמתה כלו לילה. במעללה 65 גודל היום או רק 2 שעה בקרוב, במעללה

ב) ודע' טהופסקים (המניא וטיעתו) החושבים מעיחס עד צהוב אין זו עצת הכוכבים הנחישת לנו לערב, לדין הלילה, אלא והוא עצת כל הכוכבים, וכן שכהה עמיד אחדין של האור ויצאו כל כוכבי לילה, כי עובי הרקע (הזמן שבו נראה מאור החמה טעל האופק) אחת היא בערךת כמו בשחרית, וכשעור שיש מעיחס עד הנין (כמורה) אך יש מהשקייה עד כלות עמוד האחרון (במערב). והמשמעות במגיא ימצע ברברינו וכן מכואר במחהש וועוד.

וכאי היא שעה וחץ זמנית ואסטרונומית (וכאמור הלאה ד'). נמצוא שרך שתי שיטות יש כאן: אחת האומרת יש כל דיני השעות הוטניות מהני עד השקעה, והאת אומרת—מעיחס עד צהוב. אין הנוגנים בהמניא—בטעוף וכן קיש ותפלת ואכילת ושרפה חמין וכו'—צריכים לחישוב מן עיחס עד עצת כל הכוכבים, היינו מן 1.30 (זמןית ואסטרונומית) קודם הנין עד 30 (זמןית ואסטרונומית) אחר השקעה. ואלה החושבים מן עיחס עד עצת ג' כוכבים אין להם שום בסיס ומקורה. (ובדיין שני היה ולודדים רביום וכן אני הייחי בטבעות זו כבניהם קדומות ועל פיו הייחי, ערד השעות הוטניות בלחן דיני וכנהגי ארץ), אבל מאו שהעמידוני על האסת תקנתי בעוהי את התקון של השעות בלחן הנין, אמגנס כן פזאנו דעה יוזרת החושכת את השעות מן ע"ה ש עד השקייה. והיא מבעל חרושי הרויה הנגון הנדרול ר' ואב הלו אלשיך הנוכר בתשוי נויב ליז'יט, אבל מלבד שהיא דעת יהיר, וככל יוסר, כבר סבואר לעיל פ'יא וערן שאיא לומר כן, הווא בנה יפזרו מהירושלמי, ומשם פירושלמי אדרבה מוכחה להפק בשיטת רבנו הנגיא וסיעתו שייב השעות הן מהנאה ועד השקעה.

ג) ובנוגע לוין מנהה קטנה שתי השעות והחץ, ופלג מנהה השעה ורביע — כמעט הכל החושבים באין מהנאה עד השקעה.

ד) וכל השעות—זמןיות הנין, לומר $\frac{1}{12}$ מהיום, כמש הרמניים בטיח'ם ריש ברכות, ואנו החושבים מהנאה עד השקעה שבימי' 25–20 יוני אוורך היום בירושלים ועוד ני' 14.20 שעה ובצירוף הגובה, וביחסן האסטרונומי הוא בקרוב ל-14.16, ולדרכינו ליעיל (פה ווי) עלינו לחשב את החישוב הנראה בכירוף הגובה — עולה או כל שעה 1.11.40. ורק ביום הבינו השעה מכונה 60 דק. ואנו החושבים מעיחס עד צהוב שבב' יבום הבינו אוורך היום 15 שעה — עולה או ביום הבינו חישוב השעה 1.15 1.18.45, (עי' רמי' אוחה תפיג' כי וכטיז' ובמפורשים עור לעגין השעה של שריפת חכין בע"ג).

ה) ואיך הנשף בוכור או בערב. לומר מן עיחס עד הנין או מן השקעה עד עצת כל הכוכבים—איןנו דוקא $\frac{1}{12}$, ובזים הקוצר הוא יזרין יין יום הבינו (עי' בס' האלים וערן)

9.50–32 שעה, ובעלה 11–20 שעה, והוא כך לדומה רשות קצרה טղול היום (טהניין עד השיקעה) – בערך.

זמן השימוש	איך תשייר	טבלה	חישון אדר.	חישון אלול	זמן
מעלה 20	מעלה 20	12	12	12	12
טבלה 32 (ירושלים)	טבלה 32 (ירושלים)	11	11.30	13	12.30
65	65	9.40	11	14.20	13
70	70	2	7	22	17
		0	3	24	21
			12	12	12

וכל זה בעיר ובקרוב. (ועי ס' דברי יוקף באילת השטר דף כ–כא).

והשיכון זה הוא עפי' החישון האוסטרו-ונטי, וכמוון משנהה בכמה טקומות לפחות שניי האופקים בנובה ובעומק ולפיכך אתה רואה למשל בירושלים תז' שאנו מתחאים חישון התקנות היום (שבאתה איננו אלא 10.10, 9.40) עם החישון התגנולות היום (שהוא 14.20) שהוא בשכלי שני האופק שאנו שווה בחורף בCKERIN.

ג) ההפיש בין ירושלים לשאר ערי ארץ ישראל. ולפיו, למשל, הרוחקה מירושלים למלחה קרוב ל $\frac{1}{4}$ מיליה, ההפרש באיתור הרוחה והשיקעה – קרוב ל 3 دق. ונথית לצפן ערך $\frac{1}{4}$ מיליה באופן שנולד היום וקצווו. כמעט שלא נבר ברכס ימי השנה, אלא שככל זיה השיקעה ומתחארת השיקעה. בירושלים קרוב ל 4 دق בשביל נבאה שרואים בה מיליה אחת יתרה, נמצא שבועות בגין אחדו הרוחה ביפו מירושלים קרוב ל 7 دق, ואצטצע החורף יותר מן 9 دق. ואצטצע הקין האיתור רק ערך 5 دق (השנים מקין לחורף מפאת התקנות או התגנולות הימים בטקצת ביביל הנטוי לצפון). והשיקעה ביפו ימי השנה כמעט שווה ומינה בקרוב לירושלים, באישר ככל הקרים השיקעה באופק ירושלים להיווה במורה יפו בגדר והמאנע מהתקנת השיקעה ביפו (גם מפאת נטיה צפון) בפחות מן 2 دق, ולהפוך באמצעות ההורף מתקנת השיקעה ביפו (גם מפאת נטיה צפון) בפחות מן 2 دق.

ולעוזן בלבד, למשל בטבריא הרוחקה לצפון ירושלים יותר מן מיליה, ובאזור מעבר היא במלחה אחת עם ירושלים, הנה בימים הקרים ליום הבינוי ההפרש מעט טויר, ובימים הקרים לתקופת תמו מתגנול. שם היום בקרוב ל 10 دق, שמתקרבת ההורפה 5 دق ומתחארת השיקעה ב 5 دق (בקירובו) בשכלי רוחב הצפון, וכגンド זה גם בירושלים כך הוא בקרוב לוח בשביל נבאה, ושוב אין הפרש גדול גם ב鞠חו טבריא כיא ברק א' או ב' (ומכלו להתחשב עם כמי הרים שבעמק טבריא). אבל בחורף יש הזרחים מஸוכיס. או מתקנן ים הים בטנת. קרוב ל 10 دق שמחארת הרוחה 5 دق ומתקנת השיקעה 5 دق (בקירובו), יחד עם החישון הגובה של ירושלים מט' א' חרת שם הזריחה קרוב ל 9 دق וכן מתקנת השם השיקעה קרוב ל 9 دق.

ולדרום ירושלים, למשל באדר ישבע, הנותה לדרום ערך חצי מיליה, בחומו אורק הים קטן שם מירושלים בקרוב ל 5 دق, שמתארת הרוחה ב 2 دق וחצי ומתקנת

- השיקעה כמפורט ב 2 دق וחצי, וכיינצוף גם חישון הגובה מירושלים נמצא שאחד הרוחה והקרים השיקעה שם ביתם בקרוב ל 7 دق, ובכתה גדול שם הים מירושלים בקרוב ל 5 دق, שמתארת הרוחה ומתקנת השיקעה קרוב ל 2 دق וחצי, וכיינצוף השיקעה שם בטנת ערך دق חוץ.
- ד) (השעונים):
- השעון האירוטי הוא רק סמוך ל 12 נכל חצי ים. אבל לא 12 בדיק. רק החישון השימושי מראה חצי היום בדיק בכלל. ימי השינה, אך לא השיעון האירוטי שלנו, ובזמנים פעמיין החישון האירוטי 12 בדיק בקן חצי היום המדויק, ברכבה פרקים בשנה – חצי אפריל, חצי יוני, סוף אוגוסט וחלות סעטטמכבר, ושלחי דצמבר – הנהו בקרוב. 1 שפטנבר חסר רק 3 שניות מדק, ובכלל שאר הימים נסוג יותר מן קו חצי היום בתקדם או באחותו. ויש שהישעון מתקדם עד 14.40 دق (11 פברואר), ויש שמתאחד עד 16.15 (1 נובמבר). הינו: 11 סכורא בשעה שקו חצי היום השימושי מראה 12 או החישון האירוטי כבר 12.14.40. ובכבי הימים החישון השימושי לשונם בזמנם בזמן קו חצי היום – החישון האירוטי עודנו 11.43.45 (כאשר תראה הראשונים לשונם בזמנם בזמן קו חצי היום כל טעם 24 שעה בדיק, וכטו כל צנא בטבאל). וזהו מסבנה שאין המעלע שהוא בכל צנא טעם 24 שעה בדיק, וכטו כל צנא השימוש שיש למלהלם החישון אמיתי וחישון אמצעי כך גם לקו חצי היום החישון האמצעי הוא תמיד שווה והחישון האטטי מתחלף בכל ים לטפי מפלול השטיח, והישעון השימושי הוא המהלך האמתי והישעון האירוטי הוא המהלך האטטי.
- ה) וחצי היום לומן מנהה גדרולה, וגם חצי שעיה זו וזמן היא, שיש הדריש בנטית זמן קו חצי היום – יומן מנהה גדרולה, וכדברינו בלוח דרי ומנגני השינה בארץ ישראל. והשעון הערבי הנהגו בארץ מעמדו בכל רגע השיקעה 12, ואיך הוא מכרה להנגן בכל יום, כי מלבד השינויים הרקיטים בעוצם המעלע גם מחצית ים שמשם נסעה השעון האירוטי הלא מישנה כל ים בארכנו. דיט אם מתנדל היום בדק א' דלא תקרימה הרוחה חצי دق ונתארת השיקעה חצי دق (איך החישון הזה רין ומתקנד בטע דק) ומחרומים להסביר את השעון בטע דק לאחר מכן, וכשתארך היום בכדי دق מתחארת השיקעה בדק מערב היא במלחה אחת עם ירושלים, הנה בימים הקרים ליום הבינוי ההפרש מעט טויר, ובימים הקרים לתקופת תמו מתגנול. שם היום בקרוב ל 10 دق, שמתקרבת ההורפה 5 دق ומתחארת השיקעה ב 5 دق (בקירובו) בשכלי רוחב הצפון, וכגンド זה גם בירושלים כך הוא בקרוב לוח בשביל נבאה, ושוב אין הפרש גדול גם ב鞠חו טבריא כיא ברק א' או ב' (ומכלו להתחשב עם כמי הרים שבעמק טבריא). אבל בחורף יש הזרחים מஸוכיס. או מתקנן ים הים בטנת. קרוב ל 10 دق שמחארת הרוחה 5 دق ומתקנת השיקעה 5 دق (בקירובו), יחד עם החישון הגובה של ירושלים מט' א' חרת שם הזריחה קרוב ל 9 دق וכן מתקנת השם השיקעה קרוב ל 9 دق.
- תהי השיקעה או 11.6 לשעון ערבי כי יחס 54 دق – חצי מן 1.48.

ודע עוד: ששות המולד אין מחרימות עם השונות שלנו, בשליל עוד טעם אחד: שהמעלע של המולד הנישך מן המולד הראשון (בהדרין) מתחילה כל סעם אחר שיש השעות של הערים, מן הפרש בין ניסן ותשרי לבין חמו וטבת, וכברינו בלחוט דיני ומנגני השנה באדרין).

ו (הישען טלפנימס):

מלפנים הסתכלו רק על הישען המשמי: הנקו משב את כל המעלות אשר ירדה בمعالות אחו בשמש אחורניות עשרה מעלות והשיב המשם עשרה מעלות כו' (ישע' לא) ואיד' יוחנן אותו היום שמת בו אחו כי שעות היה וכלה חוקי' ואחתה אהדרינה קוביה לאנק עשר ישע' כו' (סכהדרין צי). ונמשנה דכלים (פי' ח' מסמך של אבן הישען), ופי' הרמנים: אבן ארץ (בלשון ערבי איל באלאטה) ורשום בה קום בעיגול כתובים עליהם שמות השעות (כמו: א ב ג) וכרכיו העגול מסמר כו' וכל מה ישינה צל המסמר לקו מלאו הקום ידע כמה שעות עברו. ובערוך כ': אבן השעות תדגום על המעלות טולא אבן שעיא, שיש בה מסאריס לכוון השעות. וכן הוא במשנה דעריות (פי' ח) ויש פ' הרמנים יותר בארוכה. ומחלוקת בטשנה סנהדרין (ט). אם אדם טעה בכ' שעות אבל אחד או יותר בשעה חמיש ואחד אומר בשעה ישבע בזע מודו שעדרון בטלה שכחיש חמה במורת ובשבע חמה במערב ואין טועים בזה, וכי מוכן מפני שהשניהם או על השמש ועל מעלהיו.

ובישיבת הלילה שאין כל המעלות הי' להם כל מראה אחר כגון כלים מטפסף טיף טף, או כל מלא חל עדין) למשק יב שעיה וכשנתורון הכליל ירוו שכלו יב השעות, וכשהגיע לחציו דעו שערכו שיש שעות, וכן לשאר השעות עיי' הקומים שככל, וכדי להקין בחזות לילה עשו כל משקל שבתורון הכליל נפל המשקל על הארץ והישטץ קול (זהר פ' ל), ודוד המעיה תלה לו כנור שנקיין מכונין ננד הרוח הצפוני והשטיינו קול בשני הרוח שבבחוץ הלילה (ברכות ג): אחים הי' להם גם מין כל למורה שעות שהי' נקרא, אידלוני' מבלי התרבר לנו מהותו, והי' מיוחד לנדרולי' המדרינה נראתה מלשון ר' לוי (ירושלמי ריח פ' ג). מלך ישחי לו אירלוןן כל' מורה שעיה) בין שיעמד בנו מסרה לו.

ובצד זה מהלך הישען שלנו מלפנים אם כישען הערבי או כישען האדרופי? הנה מורי היתי רגلى לומר שאם המעלע הוא מערב עד עבר ומטיל ששות הלילה מתחילות מן חחלת הלילה, היינו מהשיקעה, ושות היום מתחילה היום, היינו מהניין - אין כל זאת אומرت, "שהאדלוןן" (רישען) שלנו הי' השען שהוא כל תשיכים החדר במלילות (מן בהדרין), דהלא השען הערבי מוכרת להנוגג כל יום כדי שתיתאים 12 עם זמן השיקעה, גפרט שמפלנס הבטו על השען המשמי, והשען המשמי מראה תמיד שעה שווה (12) בחזי היום ואילו לשען הערבי רק בשום ולילה

שווים או שעה 12 בזמן הנין והשיקעה ושעה 6 בקי' חזי היום ובכל שאר ימי השנה אין שעה קבועה, ובחרוף הנין שעה 2 והザרים 7, ובקין-הן 10 והザרים 5. ולא עוד אלא שמלפנים הלא השגתו על השעות הוטניות, שכל שעה $\frac{1}{12}$ טהום, וכאמורם: ד' שעות לחפתה הישחר ותשע וממחза למנוחה (ברכות פ' י) אוכלן כל ארבע ותולן כל חמץ ושורשן בתחלת ששי' (פסחים ייא) חמד נשחת בשטנה וממחза כו' (שם ג'ח) ועוד כדומה, אין המכון שעה פלונית עPsi' השען אלא שעה פלונית מהשעות הốtניות של היום, וארכע שעות רצונם לוטר $\frac{1}{12}$ טיב הלק' היום - ואין השען השמשי מראה שעות זמניות, מביש שעון מיטי או חול' שאינו מראה אלא 12 שעות לא זמניות. כי עכ' התי אמר ערד היום שהשינען התחיל טalgo. מן חזי היום ערד חזי הלילה [וחזי הלילה חשבו כל פעם ייב' שעה מן חזי היום, וכן ייל' הביאור בזוהר ויקלח, ועמ' יש אפרים אויח' ס'] אי על המג'יא סקיד' וצישי' גם בשם חרב הטוקול הנורע סורה' שרכ' וצ' וכתשי' שב יעקב הפטoca בשעת' שם וכח' בכרכ' שס' א' ח'.

אבן כיום נפתחת מפי ידרי' אר' משה אל' לעווי ני' בהפתעה חרשה שאושיר להעמיד שעון שמי' המראה ייב' שעות זמניות בכל ימי השנה: וזה הר' משה אל' ני' ברא ברעה דאבוהו הריך שטואל לעוי' ייל' כאבו' בן הווא עוסק כל ימי' בהעתدة שעוניות שימושים מעל מגדר ביהמיך שליהם, והר' חמיה, ובעורתו המציא הר' משה שפירא ני' שעוניות שימושים ארצישראליים, ערביים, איטרניז'ים, כסמכונת לא הי' ערד בה, והשיכים הציעו לפני הריך שפירא סכום גדול שיקים להם שען כו' על מסגר עומר, וכמכון לא הי' יכול למלא רצונם בשוביל איסטר הנטחה לטוקום התקדש), וטמא וטוכם היננס האלה בני ציון הירקם וגידולי' ישיכות' (עע' חיים ומאה שערים) וטמא לעווי ורט שפירא עוסקים ביום בהמצאה החדרה להkitם גם שען שימוש המראה 12 שעות זמניות כל יום. וככינסן ותישרי כך נס בטחנה ובתמונה [זה חרט'יא לעווי הוכחה ליום המצאות זו עיי' הנפק שעשו בהקן העוזה את הצל חפטשי' באונן שקצת פיבוב נקורות השפש (מהנקן) של יום האריך מחולק לייב חלקים וכטוכיך קחשת (ההפס, שטפעל לקשת יום הארכו) של יום הקצר מחלוקת לייב חלקים וכטוקים הפטחרים את ייב החלקים שלפעלה לשפטה - נקורות מציאות לשאר ימי השנהו, ויש ליקות כי בקרוב הזמן יוכנו גם בשען השמשי הזה החדר בימיינו.

ומכין שאושיר לעשרות גם שען שימוש המראה שעות זמניות - חורני' כי מהגנתה הקודמת שמפלנים התחילה השעות מחזי היום ומסתבר יותר שמפלנים הי' להם ניכ' מן שעון' שימוש שהראה שעות זמניות והתחילה השעות אטמנת מהניין עד השיקעה. וכאמורם שעה' שימוש שהראה שעות זמניות והתחילה השעות אטמנת מהניין עד השיקעה. וכאמורם שעה ד' למשל אין המכון רק ד' הלק' היום אלא נס שעה ד' עPsi' השען השמשי הזהו. [והហא' שנתנו אחרונים להוואר וקהל כט' ליעיל - איננו מתנגד לוות, סצום שחזי הלילה שבספרות הלילה קשור נטטרות שנטטרות ממעל שאין שתנות בשינוי סחלה החפתה כט' הכרבי ס' י' ולפיך הושכים אותו ייב' שעות מחזי היום].

- א) ומן עלות הושתור הוא כאמור 1.30 שעה, ומינית ואוטומונומית — קודם הנז'
בקרוב ל $\frac{1}{2}$ טהום (ולא $\frac{1}{2}$ בדיק גמור, וכמישל פ"א ה').
ב) ומני עליה יש והנחייה לשעון הערבי הם לפני הבchnות והמדידות של הרברט ננהל סופר וציל וחברו הרהוג רעפ' וציל (מנגידלי ישיבתנו הק' עין-חאים).
ג) ולפי החקירות של הרב ר' נתnal סופר וחכרי, מתחלף לוח הטבלאות בכל
ארבע שנים, (מתחלת ישאלטיאר עד סוף הד' שנה) ובשנים של חלקי דקים משנה לשנה,
ועפי' משתחוה החשכון גם מיום 29 פברואר לפחות אין צורך לדלא.
בטבלאות הכללות רישמו השכון אמצעי, וכוספה נתנו גם את הלוח מארכע שנים
בהתווך בחלקי הדרקים מהנחייה וכן חצי היום. ומפני ידעו הישנים בחלקי הדרקים בארכע
השנתיים גם לומני עהיש וסוף ומין קיש והשיקעה וכו'.
- ד) הטבלאות היא מאפק דירושלם, ובכטו מתاخر הנז' (ובן עהיש וסוף ומין קיש
ובו) ביום בגין כ-7 دق. ובאמצע החורף יותר מ-9 دق. ובאמצע הקיץ עריך 5 دق.
ובחיפה אחר הנז' מירושלם ביום בגין — שנות מ-7 دق. ובאמצע החורף קרוב
ל-13 دق. ובאמצע הקיץ الآخر רק עריך 3 دق. (וכיו' בעיר העתקה מבלי' להתחשב
עם כטי הדר המפסיק, אבל בהר הברטל סמעל בגובה יותר מ-500 מטר, מתקדמת
ההורחה מבעיר בפחות מ-3 دق.).
- ה) יש קיעות ה呼ばה בפטו — ברוב ימי השנה כמעט שווה לרושלם, ובחוות
מקדמת עריך $\frac{1}{2}$ دق. ובקין מהאהר עריך $\frac{1}{2}$ دق. ובחיפה ביום בגין ניב' כמעט
שווה לרושלם (ובהר הכרמל בגובה מ-7 חזרה השיקעה בישנים ושלהשה דקים),
ובאמצע החורף מקדמת השיקעה בקרוב ל-5 دق. ובאמצע הקיץ מתארחת השיקעה
בקירוב ל-5 دق. ובכטבria, למשל, ישאגנה במערב ירושלם מכוארד חישבונה לעיל (בחלק
די-עדות אהדות את ג').
- ו) בהכabb, למשל, עלות-השכר 12.11 פרישו שעה 12 עם 11 דקים. ועדי'
כל המספרים.
- ז) סוף ומין קיש בתכנו (כמישל פ"א) כשתת המג' $\frac{1}{4}$ מן עהיש עד צאת כל
הכוכבים. ולהגרא מאוחר ביום הקצר 47 دق ובוים האריך 56 دق.

כללים לטבלאות.

(טבלא א').

- ח) קו חצי היום מתניין הנהו שוחה עריך $\frac{1}{2}$ دق. ועוד השיקעה הוא יותר (כשיעור)
זה עריך $\frac{1}{2}$ دق. והוא מטני ישחצ' היום השני גדול' כאפק ירושלים מן חצי היום
הראשון עפער בערך 3 دق (טטעם לאטמר לעיל פ"כ דף טז בהגנה). וכברצנן
לדעת ישעור חצי השעה המנויות מאותו יום תראה את הנז' בשעון הערבי בכמה הוא
למשל) קורם 12 והעורך (שהוא טוקדם מ-12) חחלק ל-24. חלקם וחלק אחד
חסוף על חצי השעה (30 دق), ועדי' אם לשעון הערבי מאותר הנז' אחר 12 חחלק את
ההסר (ל-12 שעה) ל-24 חלקים וחלק אחד תרנער מן חצי השעה. דיט: אם הנז' שעה 11
ויר' יש עורך על אורך היום בשעה ותוסיף $\frac{1}{2}$ על חצי השעה (ולא ראות' לצייך
לטלא דרישת ריבט לחתה נס טבלא טיחודה לומני מנהה גדולה).
ו) ומין השעון האיזוטי האציג'ישראלי. הוא ביום מהלך השעון מאפק קהירא.
ומוקדם מהשעון האיזוטי המוקומי בקרוב ל-21 دق. והשעון האיזוטי הרגיל מישתנה
מהשעון האיזוטאי המשמש בהוטנים וורישוטים בטבלא ד'.
ומפני שהמטילהה הארץ הנגינה את השעון הארץ ישיאהים עם השעון הקהידי —
חכנו את זמן עהיש וסוף זמן. קיש והדלקת הנר לפני השעון הנהוג ביום הארץ.
ובזמן שתנהיג המטילהה להזכיר את השעון לטלנו המוקומי, יאותר כל החישוב בקרוב
ל-21 دق. ובנהיה וכקו חצי היום ובשיקעת החטה — הוכנו נס את זמן השעון
המוקומי הרגיל ואת זמן השעון המשמש. (טבלא ב').
- יא) אורך היום — הוא מהנחייה עד השיקעה. ואורך השעון והשיקעה כאורך הנשך
מהשיקעה עד כלות אור עדור הארץ בערב. ואורך השיקע בערב כתבתי כאורך הנשך
בבוקר מעהיש עד הנחיה, ואעפי' שיש הפרשין בין השיקע בערב מן השיקע שעבר בבוקר
בחלקו ובחצאיו دق (ולטראים ברכ' שילט) — לא דרכתי נס בחזרה קט' כהה.
(טבלא ג').
- יב) הדלקת הנר בעיש לא כתבתי אלא בשעון האיזוטי הנהוג ביום הארץ (שהוא
אפק קירוא) ובשעון הערבי הוא שווה בכל סעם 11.20.
- ג) ומן הדלקת הנר במוצ'יש הוא ומין ג' כוכבים קאנטס — כאפק ירושלים. ובקרוב
לו בישאר ערי ארץ.
- ד) ומין הכוכבים הבנוניים מוקדם מומן הקטנים עס' רוב ב-10 دق וכמעט הנשך
הארוך כ-12 دق (כמישל פ'ה א').
- טו) בהדלקת הנר בין מעיש בין מוצ'יש לא כתבתי חלקי הדרקים, בעיש —
פפני שאין צורך לדرك בדקוקים אלא, ובמוצ'יש — פפני שאינ' לנו להעמד הדבר
במצומצ' כוה של חלקי דקים בוגנע לומן כוכבים קטנים.
(טבלא ד').
- טו) בטבלאות של שני השעון האיזוטי טקו חצי היום (המשמש) כל אותן א' מורה
להסוך על השעון המשמש, והכו — מורה. לנגרוע מן השעון המשמש.

(לטבלא ח').

ז) בטבלא אחרונה של ארבעת השימושים לא הי' מחייב לכתוב גם השימוש האירוטי אחריו שוראים את ההטרושים הקטנים עפי' השימוש הארדי.

הטבלאות:

טבלא א': מעיש, והנאה, וסוף זמן קיש, וקו חצי היום ושעעהית.
(עפי' השימוש הארדי והשעון האירוטי, והטמי, והמקומי).

טבלא ב': שקיעת החמה, אורך היום, ואורך הנשף.

טבלא ג': הרלקת הנר בעיש, והרלקת הנר במווץיש (ומן י' כוכבים קטנים).

טבלא ד': חטבלא הטקוכלה לשינויו השעון האירוטי מן קו חצי היום (המשמי).

טבלא ה': לוח כלל ד' שנים (מעיש והנאה וקו חצי היום) בשינויו חלקי הרקם.

הטבלאות הללו (בדבר טבלא ד' שהוא כללית) הן סואפק ירושלים תיזו שהוא
בקרוב ל-32 מעלה רוחב צפון (31° 41.15').

וכל הטבלאות הללו (מלבד טבלא ד') או אחת או מילצת מאתה—כמו הטבלא
של הרלקת הנר לערכיו ומוצאי שבחות הנדרסת ע"י לשכת עין חיים זה כתה שניים—
וכיויתהן שבורות לשכת עין חיים לטובות הנעלמת חניכי התהית טאין שום רשות
לאחר להדרפסן.

יח) והטבלאות נתנו בחשבון חדש העמים ישם חורי חמה, מעני ששנת החמה המחולקת לחורי חמה — חזרות החלילה שלה בחשבון שווה לשנה לשנה (טלבר השינוי בחודש פברואר בפעם לר' שנים וכבעם לר' מאות שנה), לא כן בשנה שלנו של חורי הלכנה המשתנה לשנה במספר ימיה בשלול חדש העבר ומשני חישון וכסלן, ואיא לקבע לוח שניי קבוע לימי חורי הלכנה.

וכי תשאל למה נאמת אין גם אנחנו מוניס חורי חמה ? וזה מטעם פשוט וידוען שאין כלל במציאות חידושים לחמה (כשם שאין במציאות ישנה לבנה). חידושים של ה-ס' (מן 31 ים וגם מן 28 ים) אין זה אלא שם משיאל של חורי ומציאות אין זה כלל חדש מחרוש, וחודש איננו אלא חדש של לבנה, ואנחנו שנעצינו בתוקף למנות חידושים' ועם זה נעצינו (כמו שמרו את חדש האביב ועוד) שתיאת חורי הלכנה עם שנת החמה—עלינו לנוהג סדר הקביעות המקובל לנו על ט' הכללים של מספר עכוורי הישנה והחדשים המלائم, וכמי שפרטנו בפרטות במחברתנו, 'דיעות הקביעות'.

(טבלא א)
ספטמבר September

יום	עלות השחר	הנץ החמה		סיף ומון קיש		קו חצי היום	
		אירופא מקומי	אשקלון ערבי	אירופא ראיני	אשקלון ערבי	אירופא ראיני	אשקלון ערבי
1	9.29 $\frac{1}{2}$	3.36 $\frac{3}{4}$	11. 3 $\frac{1}{2}$	5.10 $\frac{3}{4}$	5.31 $\frac{3}{4}$	7.37 $\frac{1}{2}$	5.30 $\frac{1}{4}$
2	9.31 \cdot	3.37 $\frac{1}{2}$	11. 5 \cdot	5.11 $\frac{3}{4}$	5.32 $\frac{1}{4}$	7.37 $\frac{3}{4}$	5.31 \cdot
3	9.34 \cdot	38 $\frac{3}{4}$	11. 7 \cdot	5.12	5.33	7.37 \cdot	5.32 \cdot
4	9.36 \cdot	39 \cdot	11. 9 \cdot	5.12 $\frac{3}{4}$	5.34 $\frac{1}{4}$	7.38 $\frac{1}{2}$	5.33 \cdot
5	9.39 \cdot	41	11.11 \cdot	5.13 $\frac{1}{2}$	5.34 $\frac{1}{2}$	7.39 $\frac{1}{4}$	5.34 \cdot
6	9.40 \cdot	41 $\frac{1}{2}$	11.13	5.13 $\frac{3}{4}$	5.34 $\frac{3}{4}$	7.38 $\frac{3}{4}$	5.35 $\frac{1}{4}$
7	9.42 \cdot	42	11.15	5.14 $\frac{1}{2}$	5.35 $\frac{1}{2}$	7.39 \cdot	5.36 \cdot
8	9.44 \cdot	42 $\frac{3}{4}$	11.17	5.15 $\frac{3}{4}$	5.36 $\frac{1}{4}$	7.39 $\frac{1}{4}$	5.37 \cdot
9	9.46 \cdot	43 $\frac{1}{4}$	11.19	5.15 $\frac{1}{2}$	5.36 $\frac{1}{2}$	7.39 $\frac{3}{4}$	5.38 \cdot
10	9.48 \cdot	44 \cdot	11.20 $\frac{1}{2}$	5.16 $\frac{3}{4}$	5.37 $\frac{1}{4}$	7.39 $\frac{3}{4}$	5.38 $\frac{1}{4}$
17	9.50 \cdot	45	11.22 \cdot	5.17 \cdot	5.38 $\frac{1}{4}$	7.40 \cdot	5.39 \cdot
12	9.52 \cdot	45 $\frac{1}{2}$	11.24 \cdot	5.17 $\frac{1}{2}$	5.38 $\frac{1}{2}$	7.40 \cdot	5.40 \cdot
13	9.55 \cdot	46 $\frac{3}{4}$	11.26 \cdot	5.18 $\frac{1}{4}$	5.39 $\frac{1}{4}$	7.40 \cdot	5.41 \cdot
14	9.57 \cdot	47 $\frac{1}{2}$	11.28 \cdot	5.19	5.40	7.40 \cdot	5.42 \cdot
15	9.59 \cdot	48	11.30 \cdot	5.19 $\frac{1}{2}$	5.40 $\frac{1}{2}$	7.41 \cdot	5.43 \cdot
16	10.1 \cdot	49	11.32	5.20	5.41	7.41 $\frac{1}{2}$	5.44 \cdot
17	10.3 \cdot	50	11.34	5.20 $\frac{1}{2}$	5.41 \cdot	7.41 $\frac{1}{4}$	5.45 \cdot
18	10.5 \cdot	50 $\frac{1}{4}$	11.36	5.21 $\frac{1}{4}$	5.42 $\frac{1}{4}$	7.41 $\frac{1}{2}$	5.46 \cdot
19	10.7 \cdot	51 $\frac{1}{2}$	11.38	5.22	5.43	7.41 $\frac{3}{4}$	5.47 \cdot
20	10.9 \cdot	51 $\frac{3}{4}$	11.39 $\frac{1}{2}$	5.22 $\frac{1}{4}$	5.43 $\frac{1}{4}$	7.42 \cdot	5.48 \cdot
21	10.11 \cdot	52 $\frac{1}{4}$	11.41 \cdot	5.23	5.44	7.42 $\frac{1}{4}$	5.49 \cdot
22	10.13 \cdot	53 $\frac{1}{2}$	11.43 \cdot	5.23 $\frac{1}{2}$	5.44 $\frac{1}{2}$	7.42 \cdot	5.50 \cdot
23	10.15 \cdot	54 $\frac{1}{4}$	11.45 \cdot	5.24 $\frac{1}{4}$	5.45 $\frac{1}{4}$	7.42 $\frac{1}{2}$	5.51 \cdot
24	10.17 \cdot	55	11.47 \cdot	5.24 $\frac{1}{4}$	5.45 $\frac{1}{4}$	7.42 \cdot	5.52 \cdot
25	10.19 \cdot	55 $\frac{1}{2}$	11.49 \cdot	5.25 $\frac{1}{2}$	5.46 $\frac{1}{2}$	7.42 \cdot	5.53 \cdot
26	10.21 \cdot	56 $\frac{1}{4}$	11.51 \cdot	5.26 $\frac{1}{4}$	5.47 $\frac{1}{4}$	7.43 \cdot	5.54 \cdot
27	10.23 \cdot	57	11.53 \cdot	5.26 $\frac{1}{4}$	5.47 $\frac{1}{4}$	7.43 \cdot	5.55 \cdot
28	10.26 \cdot	58	11.55 \cdot	5.27 $\frac{1}{2}$	5.48 $\frac{1}{2}$	7.43 $\frac{3}{4}$	5.56 \cdot
29	10.28 \cdot	58 $\frac{3}{4}$	11.57 \cdot	5.28 \cdot	5.49 $\frac{1}{4}$	7.44 \cdot	5.57 \cdot
30	10.30 \cdot	3.59 $\frac{1}{2}$	11.59 \cdot	5.28 $\frac{1}{4}$	5.49 $\frac{3}{4}$	7.44 \cdot	5.58 \cdot

(טבלא ד')

(טבלא ג')

(טבלא ב')

ספטמבר September

ס.ב. הנשף לשון ארוטי האיי	ס.ב. הנשף לשון ערבי האיי	הדרгин בעיש ובן־ביבוגנים קפנינט	הדרгин בMOTEISH (כאותק קיריאן)	ווארך הנשף	אורך היום	שיעור החתחה			
						בירושלם	אירופא ספני	אירופה סקוטי	אירופה (פאטוק קריין)
- 0, 3	6.42	12.35	5.27	1.34	12.56½	6.28½	6.28½	6. 7½	1
- 0.22	6.41	35	5.26	1.34	12.54	6.27	6.26½	6' 5½	2
- 0.41	6.40	35	5.25	1.33½	12.52	6.26	6.25½	6. 4½	3
- 1. 0	6.37	34	5.23	1.33	· 50	6.25	6.24½	6. 3½	4
- 1.20	6.36	34	5.22	1.32½	· 48	6.24	6.23	6. 2	5
- 1.40	6.35	34	5.21	1.32	· 47	6.23½	6.21½	6 ¾	6
- 2. 0	6.34	34	5.20	1.32	· 45	6.22	6.20½	5.59½	7
- 2.20	6.32	34	5.18	1.32	· 43	6.21	6.19½	5.58½	8
- 2.40	6.31	34	5.17	1.32	· 40½	6.20½	6.17½	5.56½	9
- 3. 0	6.30	34	5.16	1.32	· 39	6.19½	6.16½	5.55½	10
- 3.20	6.29	34	5.15	1.32	· 37	6.18	6.15½	5.54½	11
- 3.40	6.27	34	5.13	1.32	· 35	6.17	6.14	5.53	12
- 4. 2	6.26	34	5.12	1.31½	· 33	6.16	6.12½	5.51½	13
- 4.24	6.24	34	5.11	1.31	· 31	6.15	6.11½	5.50½	14
- 4.45	6.23	34	5 .9	1.31	· 29	6.14	6.10	5.49	15
- 5, 5	6.22	34	5 .8	1.31	· 28	6.14	6, 9	5.48	16
- 5.26	6.20	33	5 .7	1.30½	· 26	6.13	6, 7½	5.46½	17
- 5.47	6.18	33	5 .5	1.30	· 24	6.12	6, 6½	5.45½	18
- 6. 8	6.17	33	5 .4	1.30	· 22	6.11	6, 5	5.44	19
- 6.29	6.16	33	5 .3	1.30	· 20½	6.10½	6, 3½	5.42½	20
- 6.50	6.15	33	5 .2	1.30	· 18	6, 9	6, 2½	5.41½	21
- 7.11	6.13	33	5 ,	1.30	· 16	6, 8	6, 1	5.40	22
- 7.32	6.12	33	4.59	1.30	· 14	6, 7	5.59½	5.38½	23
- 7.52	6.10	33	4.57	1.30	· 12	6, 6	5.58½	5.37½	24
- 8.12	6 .9	33	4.56	1.30	· 10	6, 5	5.57	5.36	25
- 8.32	6 .8	33	4.55	1.30	· 8	6, 4	5.55½	5.34½	26
- 8.52	6 .6	33	4.53	1.30	· 6	6, 3	5.54½	5.33½	27
- 9.12	6 .5	33	4.52	1.29½	· 4	6, 2	5.53	5.32	28
- 9.32	6 .4	33	4.51	1.29	· 2	6, 1	5.51½	5.30½	29
- 9.52	6 .2	33	4.49	1.29	· 6	5.50½	5.29½		30

(טבלא א)

אוקטובר October

קו חצי היום				סוף וכון ק"ש		הן החמתה						עלות השחר			
אירופאי מקומי	איסטריאו- סלאבי	ק"ט	לעגנון	אירופאי האי	ערבי	לשעון האי	איסטריאו- סלאבי	אירופאי מקומי	ק"ט	לעגנון	ערבי	לשעון האי	אירופאי האי	עלות ערבי	
11,48½	11,27½	5,59½	7,44½	2,16½	6,	5,50½	5,29½	12,	1½	4	½	10,32½	½	1	
48	27	6 ¼	7,45°	2,18½	6.	1¾	5,51½	5,30½	12,	3½	4,	2½	10,35½	½	2
47½	26½	6, 1	7,45°	2,19½	6,	2½	5,51½	5,30½	12,	5	4,	1½	10,36		3
47½	26½	6, 2	7,45	2,20½	6,	3	5,52½	5,31½	12,	7	4,	2½	10,38½		4
47	26	6, 3	7,45	2,22	6,	4	5,53	5,32	12,	9	4,	3½	10,40½		5
46½	25½	6, 3½	7,46½	2,23½	6,	5½	5,53½	5,32½	12,10½	4,	4½		10,42		6
46½	25½	6, 4°	7,46	2,25	6,	6°	5,54½	5,33½	12,12°	4,	5½		10,44½		7
46½	25½	6, 5°	7,46	2,26½	6,	7°	5,55	5,34	12,14°	4,	6		10,46°		8
46	25	6, 6°	7,46½	2,28	6,	8°	5,56½	5,35½	12,16°	4,	6½		10,48°		9
45½	24½	6 7°	7,46½	2,29½	6,	9°	5,56½	5,35½	12,18°	4,	7½		10,50°		10
45½	24½	6, 8°	7,47	2,31	6,10°		5,57½	5,36½	12,20°	4,	8		10,52°		11
45	24	6, 9½	7,47½	3,32½	6,11		5,57½	5,36½	12,22	4,	8½		10,54		12
45	24	6,10°	7,46	2,33	6,12		5,58½	5,37½	12,24	4,10½			10,56		13
44½	23½	6,11°	7,47½	2,35½	6,13		5,59½	5,38½	12,26	4,10½			10,58		14
44½	23½	6,12°	7,48	2,37	6,14	6		5,39	12,28	4,11			11		15
44½	23½	6,13½	7,47½	2,37½	6,14½	6	½	5,39½	12,29½	4,11½			11, 1½		16
44	23	6,14°	7,48	2,39½	6,15°	6,	1½	5,40½	12,31°	4,12½			11, 3°		17
43½	22½	6,15°	7,48½	2,40½	6,16	6,	2	5,41	12,33°	4,13			11, 5°		18
43°	22½	6,16	7,49½	2,42½	6,17½	6,	2½	5,41½	12,35	4,13½			11, 7		19
43½	22½	6,17	7,49½	2,43½	6,18½	6,	3½	5,42½	12,37	4,14½			11, 9		20
43½	22½	6,17½	7,49	2,44½	6,19½	6,	4	5,43	12,38½	4,15			11,10½		21
43	22	6,18°	7,49½	2,46	6,20½	6,	4½	5,43½	12,40½	4,16			11,12°		22
43	22	6,19½	7,50	2,47½	6,21	6,	5½	5,44½	12,42	4,17			11,14°		23
42½	21½	6,20½	7,49½	2,48½	6,22	6,	6½	5,45½	12,44	4,17			11,15°		24
42°	21°	6,21½	4,50½	2,49½	6,22½	6,	7	5,46	12,45½	4,17½			11,17		25
42°	21°	6,22°	7,50½	2,51½	6,23°	6,	8	5,47	12,47°	4,18			11,19½		26
42½	21½	6,23°	7,51	2,52½	6,24°	6,	8½	5,47½	12,49°	4,19			11,21		27
42°	21½	6,24	7,51½	2,53½	6,25½	6,	9½	5,48½	12,51	4,19½			11,22		28
42°	21½	6,25	7,51½	2,55½	6,26½	6,	10½	5,49½	12,53	4,20½			11,24		29
42½	21½	6,25½	7,51½	2,56	6,27½	6,	11	5,50	12,54½	4,21			11,25½		30
42°	21½	6,26	7,52	2,57½	6,28½	6,	12	5,51	12,56½	4,21½			11,27		31

(טבלא ג) (טבלא ד)
אוקטובר אוקטובר

(טבלא ב)

יום	תאריך	הנחה ניידת	הנחה ניידת בע"ש	ווארן כוכבים קטנים	לשעה אירופאי	לשעה ערבי	לשעה אירופאי	שיעור החמת		
								היום	החודש	עירולם
1	— 10.12	6, 1	12.33	4.48	1.29	11.58½	5.59½	5.49	5.28	
2	— 10.31	6,—	33	4.47	1.28½	11.56·	5.58·	5.47½	5.26½	
3	— 10.51	5.59	33	4.46	1.29	11.55	5.57½	5.46·	5.25·	
4	— 11.10	5.57	33	4.44	1.28½	11.53	5.56·	5.45½	5.24½	
5	— 11.28	5.56	33	4.43	1.28·	11.51	5.55·	5.44	5.23	
6	— 11.46	5.55	33	4.42	1.28·	11.49½	5.54½	5.43	5.22	
7	— 12. 3	5.53	32	4.41	1.28	11.47·	5.53·	5.41½	5.20½	
8	— 12.20	5.52	32	4.40	1.28	11.45·	5.52·	5.40½	5.19½	
9	— 12.36	5.50	32	4.38	1.28	11.43·	5.51·	5.39½	5.18½	
10	— 12.52	5.49	32	4.37	1.28	11.41·	5.50·	5.38	5.17	
11	— 13. 8	5.48	32	4.36	1.28	11.39·	5.49·	5.36½	5.15½	
12	— 13.23	5.47	32	4.35	1.28	11.38	5.49	5.35½	5.14½	
13	— 13.37	5.46	32	4.34	1.28	11.36	5.48	5.34·	5.13½	
14	— 13.50	5.44	32	4.32	1.28	11.34	5.47	5.33½	5.12½	
15	— 14. 3	5.43	32	4.31	1.28	11.32	5.46	5.32	5.11	
16	— 14.16	5.42	32	4.30	1.28	11.30½	5.45½	5.31	5.10	
17	— 14.28	5.41	32	4.29	1.28	11.28·	5.44·	5.29½	5. 8½	
18	— 14.40	5.40	32	4.28	1.28	11.26·	5.43·	5.28½	5. 7½	
19	— 14.51	5.39	32	4.27	1.28	11.25	5.42½	5.27½	5. 6½	
20	— 15. 2	5.38	32	4.26	1.28	11.23	5.41·	5.26½	5. 5½	
21	— 15.13	5.37	32	4.25	1.28	11.21½	5.40½	5.25·	5. 4·	
22	— 15.22	5.36	32	4.24	1.28	11.19·	5.39·	5.24·	5. 3·	
23	— 15.30	5.35	32	4.23	1.27½	11.18	5.39	5.23·	5. 2·	
24	— 15.38	5.35	33	4.22	1.28·	11.16	5.38	5.22·	5. 1·	
25	— 15.45	5.34	33	4.21	1.28·	11.14½	5.37½	5.21·	5. 0·	
26	— 15.51	5.33	33	4.20	1.28	11.12·	5.36·	5.20·	4.59·	
27	— 15.56	5.31	33	4.19	1.28½	11.10·	5.35·	5.19½	4.58½	
28	— 16. 1	5.31	33	4.18	1.29	11. 9	5.34½	5.18½	4.57½	
29	— 16. 5	5.30	33	4.17	1.29	11. 7	5.33·	5.17·	4.56·	
30	— 16. 9	5.29	33	4.16	1.29	11. 5½	5.32½	5.16·	4.55·	
31	— 16.12	5.28	33	4.15	1.29½	11. 3½	5.31·	5.15·	4.54·	

(טבלא א)

נובמבר Nevember

קו חצי היום			סוף זטן קיש		הנץ החמה					הוצאות השחר		
אירופה מקומי	אירופה זרע	אירופה זרע	לטצט ערבי	אירופה הארמי	לשעון ערבי	אירופה שמעו	אירופה שמעו	א- ירופה שמעו	א- ירופה שמעו	שעון ערבי הארמי	א-ירופה הארמי	לשעון ערבי
11,42 $\frac{1}{2}$	11,21 $\frac{1}{4}$	6.27 $\frac{1}{2}$	7.52	2.58 $\frac{1}{4}$	6.29	6.12 $\frac{1}{4}$	5.51 $\frac{1}{4}$	12.58	4.22 $\frac{1}{4}$	11.28 $\frac{1}{2}$	1	
11,42 \cdot	11,21 \cdot	6.28 $\frac{1}{4}$	7.52 $\frac{3}{4}$	2.59 $\frac{1}{4}$	6.29 $\frac{3}{4}$	6.13 $\frac{1}{2}$	5.52 $\frac{1}{2}$	12.59 $\frac{1}{2}$	4.23	11.30	2	
11,42 \cdot	11,21 \cdot	6.29 $\frac{1}{4}$	7.52 $\frac{3}{4}$	3. $\frac{1}{4}$	6.30 $\frac{1}{4}$	6.14 \cdot	5.53 \cdot	1. $\frac{1}{2}$	4.23 $\frac{1}{2}$	11.31 $\frac{1}{4}$	3	
11,42 \cdot	11,21 \cdot	0.30	7.53 $\frac{1}{2}$	3. $\frac{1}{2}$	6.31 $\frac{1}{2}$	6.15 $\frac{1}{4}$	5.54 $\frac{1}{4}$	1. $\frac{1}{2}$	4.24 $\frac{1}{4}$	11.33	4	
11,42 \cdot	11,21 \cdot	6.30 $\frac{3}{4}$	7.53 \cdot	3. $\frac{3}{4}$	6.32 $\frac{1}{4}$	6.16	5.55	1. $\frac{1}{2}$	4.25	11.34 $\frac{1}{2}$	5	
11,42 \cdot	11,21 \cdot	6.31 $\frac{1}{2}$	7.53 \cdot	3. $\frac{3}{4}$	6.33	6.16 $\frac{3}{4}$	5.55 $\frac{3}{4}$	1. $\frac{1}{2}$	4.25 $\frac{1}{4}$	11.35 \cdot	6	
11,42 $\frac{1}{2}$	11,21 $\frac{1}{2}$	6.32 \cdot	7.54 $\frac{1}{4}$	3. $\frac{5}{4}$	6.34	6.18	5.57	1. $\frac{1}{2}$	4.26 $\frac{1}{2}$	11.37 \cdot	7	
11,42 $\frac{1}{2}$	11,21 \cdot	6.33 $\frac{1}{4}$	7.55	3. $\frac{6}{4}$	6.34 $\frac{3}{4}$	6.18 $\frac{3}{4}$	5.57 $\frac{3}{4}$	1. $\frac{1}{2}$	4.27 $\frac{1}{4}$	11.39	8	
11,42 $\frac{1}{2}$	11,21 \cdot	6.34	7.55	3. $\frac{7}{4}$	6.35 $\frac{1}{2}$	6.19 $\frac{1}{2}$	5.58 $\frac{1}{2}$	1. $\frac{1}{2}$	4.28	11.40 $\frac{1}{2}$	9	
11,42 $\frac{3}{4}$	11,21 $\frac{3}{4}$	6.34 $\frac{3}{4}$	7.56	3. $\frac{9}{4}$	6.36 $\frac{1}{4}$	6.20 $\frac{1}{4}$	5.59 $\frac{1}{4}$	1. $\frac{1}{2}$	4.28 $\frac{3}{4}$	11.42	10	
11,42 $\frac{3}{4}$	11,21 $\frac{3}{4}$	6.35 $\frac{1}{2}$	7.56	3. $\frac{9}{4}$	6.37	6.21 $\frac{1}{4}$	6. $\frac{1}{4}$	1. $\frac{1}{2}$	4.29 $\frac{3}{4}$	11.43 $\frac{1}{2}$	11	
11,42 $\frac{3}{4}$	11,21 $\frac{3}{4}$	6.36 $\frac{1}{4}$	7.56 $\frac{1}{4}$	3.10 $\frac{3}{4}$	6.37 $\frac{1}{4}$	6.22	6. $\frac{1}{4}$	1. $\frac{1}{2}$	4.30	11.44 \cdot	12	
11,43	11,22	6.36 $\frac{3}{4}$	7.56 $\frac{3}{4}$	3.11 $\frac{1}{2}$	6.38 $\frac{1}{4}$	6.22 $\frac{3}{4}$	6. $\frac{1}{4}$	1. $\frac{1}{2}$	4.30	11.45 \cdot	13	
11,43	11,22	6.37 $\frac{1}{2}$	7.57 $\frac{3}{4}$	3.13 $\frac{1}{4}$	6.39	6.23 $\frac{1}{2}$	6. $\frac{2}{2}$	1. $\frac{1}{2}$	4.31 $\frac{1}{2}$	11.47	14	
11,43	11,22	6.38 $\frac{1}{4}$	7.57 $\frac{3}{4}$	3.13 $\frac{3}{4}$	6.39 $\frac{3}{4}$	6.24 \cdot	6. $\frac{3}{4}$	1. $\frac{1}{2}$	4.32 \cdot	11.48 $\frac{1}{2}$	15	
11,43 $\frac{1}{2}$	11,22 $\frac{1}{2}$	6.39	7.58 $\frac{1}{4}$	3.15 $\frac{1}{4}$	6.40 $\frac{1}{2}$	6.25 \cdot	6. $\frac{4}{4}$	1. $\frac{1}{2}$	4.33 \cdot	11.50	16	
11,43 $\frac{3}{4}$	11,22 $\frac{3}{4}$	6.39 $\frac{3}{4}$	7.59	3.16	6.41 $\frac{1}{4}$	6.26 \cdot	6. $\frac{5}{4}$	1. $\frac{1}{2}$	4.34 \cdot	11.51 $\frac{1}{2}$	17	
11,43 $\frac{3}{4}$	11,22 $\frac{3}{4}$	6.40 $\frac{1}{2}$	7.59	3.16 $\frac{3}{4}$	6.42	6.27 $\frac{1}{4}$	6. $\frac{6}{4}$	1. $\frac{1}{2}$	4.34 $\frac{3}{4}$	11.52 $\frac{1}{2}$	18	
11,44	11,23	6.41 $\frac{1}{4}$	8.	3.18 $\frac{1}{4}$	6.42 $\frac{3}{4}$	6.28 $\frac{1}{4}$	6. $\frac{7}{4}$	1. $\frac{1}{2}$	4.35 $\frac{3}{4}$	11.54	19	
11,44 $\frac{1}{4}$	11,23 $\frac{1}{4}$	6.41 $\frac{1}{4}$	8. $\frac{1}{2}$	3.19	6.43 $\frac{1}{4}$	6.29	6. $\frac{8}{4}$	1. $\frac{1}{2}$	4.36 $\frac{1}{2}$	11.55	20	
11,44 $\frac{1}{2}$	11,23 $\frac{1}{2}$	6.42 $\frac{1}{2}$	8.1	3.20	6.44	6.30	6. $\frac{9}{4}$	1. $\frac{1}{2}$	4.37	11.56	21	
11,44 $\frac{3}{4}$	11,23 $\frac{3}{4}$	6.43	8.1 $\frac{1}{2}$	3.20 $\frac{3}{4}$	6.44 $\frac{1}{2}$	6.30 $\frac{3}{4}$	6. $\frac{9}{4}$	1. $\frac{1}{2}$	4.38 $\frac{3}{4}$	11.57	22	
11,45	11,24	6.43 $\frac{1}{2}$	8.2	3.21 $\frac{1}{2}$	6.45	6.31 $\frac{1}{2}$	6.10 $\frac{1}{2}$	1. $\frac{1}{2}$	4.39 $\frac{1}{2}$	11.58	23	
11,45 $\frac{1}{4}$	11,24 $\frac{1}{4}$	6.44 $\frac{1}{4}$	8.2 $\frac{1}{4}$	3.22 $\frac{1}{4}$	6.45 $\frac{1}{4}$	6.32 \cdot	6.11 \cdot	1. $\frac{1}{2}$	4.39	11.59	24	
11,45 $\frac{3}{4}$	11,24 $\frac{3}{4}$	6.44 $\frac{1}{4}$	8.3	3.23	6.46 $\frac{1}{4}$	6.33 \cdot	6.12 \cdot	1. $\frac{1}{2}$	4.39 $\frac{1}{4}$	12.	25	
11,46	11,25	6.45 $\frac{1}{4}$	8.3 $\frac{1}{2}$	3.23 $\frac{1}{2}$	6.46 $\frac{1}{4}$	6.34 $\frac{1}{4}$	6.13 $\frac{1}{4}$	1. $\frac{1}{2}$	4.40 $\frac{3}{4}$	12. $\frac{1}{2}$	26	
11,46 $\frac{1}{4}$	11,25 $\frac{1}{4}$	6.45 $\frac{1}{2}$	8.3 $\frac{3}{4}$	3.23 $\frac{3}{4}$	6.47	6.34 $\frac{1}{4}$	6.13 $\frac{3}{4}$	1. $\frac{1}{2}$	4.41 $\frac{1}{4}$	12. $\frac{1}{2}$	27	
11,46 $\frac{3}{4}$	11,25 $\frac{3}{4}$	6.46	8.4 $\frac{1}{4}$	3.24 $\frac{1}{2}$	6.47 $\frac{1}{2}$	6.35 $\frac{1}{2}$	6.14 $\frac{1}{2}$	1. $\frac{1}{2}$	4.42 $\frac{1}{4}$	12. $\frac{2}{2}$	28	
11,47	11,26	6.46 $\frac{1}{2}$	8.4 $\frac{3}{4}$	3.25 $\frac{1}{4}$	6.48	6.36 $\frac{1}{2}$	6.15 \cdot	1. $\frac{1}{2}$	4.43	12. $\frac{3}{2}$	29	
11,47 $\frac{1}{4}$	11,26 $\frac{1}{4}$	6.47	8.5 $\frac{3}{4}$	3.26 $\frac{1}{4}$	6.48 $\frac{1}{2}$	6.37 $\frac{1}{4}$	6.16 $\frac{1}{4}$	1. $\frac{1}{2}$	4.43 $\frac{1}{4}$	12. 4	30	

(טבלא ד)

(טבלא ג)

(טבָלָה ב)

November נובמבר

(טבלא א)

דצמבר Dezember

קו חצי היום				סוף וטן קיש		הנץ החמה						עלות השחר		יום
אירופא מקומי	אירואסיה מקומי	אירואסיה טמי	לשנה ערבי	אירופא האיי	לשעון ערבי	אירופא טמי	אירופא מקומי	אירופא טמי	אשׁר טמי	שעת ערבי	אירופא האיי	לשעון ערבי האיי	אירופא האיי	
11,47 $\frac{3}{4}$	11,20 $\frac{3}{4}$	6,47 $\frac{1}{2}$	8, 6 $\frac{1}{4}$	3,27	6,49	6,38 $\frac{1}{4}$	6,17 $\frac{1}{4}$	1,38	4,44 $\frac{1}{2}$	12, 5	1			
11,48	11,27	6,48	8, 6 $\frac{3}{4}$	3,27 $\frac{3}{4}$	6,49 $\frac{1}{2}$	6,39	6,18	1,39	4,44 $\frac{3}{4}$	12, 6	2			
11,48 $\frac{1}{2}$	11,27 $\frac{1}{2}$	6,48 $\frac{1}{2}$	8, 6 \circ	3,27 $\frac{3}{4}$	6,50	6,40	6,19	1,40	4,45 $\frac{1}{2}$	12, 6 $\frac{1}{2}$	3			
11,49	11,28	6,48 $\frac{3}{4}$	8, 7 \circ	3,28 $\frac{1}{2}$	6,50 $\frac{1}{4}$	6,40 $\frac{3}{4}$	4,19 $\frac{3}{4}$	1,40 $\frac{1}{2}$	4,46 $\frac{1}{2}$	12, 7	4			
11,49 $\frac{1}{4}$	11,28 $\frac{1}{4}$	6,49 $\frac{1}{4}$	8, 8 $\frac{1}{4}$	3,29 $\frac{1}{4}$	6,50 $\frac{3}{4}$	6,41 $\frac{1}{2}$	6,20 $\frac{1}{2}$	1,41 \circ	4,47	12, 8	5			
11,49 $\frac{3}{4}$	11,28 $\frac{3}{4}$	6,49 $\frac{1}{2}$	8, 8 $\frac{3}{4}$	3,29 $\frac{1}{2}$	6,51	6,42 $\frac{1}{4}$	6,21 $\frac{1}{4}$	1,42	4,47 $\frac{1}{4}$	12, 8	6			
11,50 $\frac{1}{4}$	11,29 $\frac{1}{4}$	6,50	8, 9 $\frac{1}{2}$	3,30 $\frac{1}{4}$	6,51 $\frac{1}{2}$	6,43 $\frac{1}{2}$	6,22 $\frac{3}{4}$	1,43	4,48 $\frac{1}{4}$	12, 9	7			
11,50 $\frac{3}{4}$	11,29 $\frac{3}{4}$	6,50 $\frac{1}{2}$	8, 9 \circ	3,30 \circ	6,51 $\frac{3}{4}$	6,44	6,23	1,43 $\frac{1}{2}$	4,48 $\frac{3}{4}$	12, 9 $\frac{1}{2}$	8			
11,51	11,30	6,50 $\frac{1}{2}$	8, 9 $\frac{3}{4}$	3,30 \circ	6,52	6,44 $\frac{1}{2}$	6,23 $\frac{1}{2}$	1,44	4,49	12, 9 \circ	9			
11,51 $\frac{1}{2}$	11,30 $\frac{1}{2}$	6,51	8,10 $\frac{1}{4}$	3,31	6,52 $\frac{1}{2}$	6,45 \circ	6,24 \circ	1,45	4,50	12,10 \circ	10			
11,52	11,31	6,51 $\frac{1}{4}$	8,11 $\frac{1}{2}$	3,31 $\frac{3}{4}$	6,52 $\frac{1}{4}$	6,46 $\frac{1}{4}$	6,25 $\frac{1}{4}$	1,45 $\frac{1}{2}$	4,50 $\frac{3}{4}$	12,11	11			
11,52 $\frac{3}{4}$	11,31 $\frac{3}{4}$	6,51 $\frac{1}{2}$	8,11 $\frac{3}{4}$	3,31 $\frac{3}{4}$	6,53	6,47	6,26	1,46	4,51 $\frac{1}{4}$	12,11 $\frac{1}{4}$	12			
11,53	11,32	6,51 $\frac{3}{4}$	8,12 $\frac{1}{4}$	3,32 $\frac{1}{2}$	6,53 $\frac{1}{4}$	6,47 $\frac{3}{4}$	6,26 $\frac{3}{4}$	1,46 $\frac{1}{2}$	4,52 $\frac{1}{4}$	12,12	13			
11,53 $\frac{1}{4}$	11,32 $\frac{1}{4}$	6,52	8,13	3,32 \circ	6,53 $\frac{1}{2}$	6,48 $\frac{1}{2}$	6,27 $\frac{1}{2}$	1,47	4,53	12,12 $\frac{1}{2}$	14			
11,53 $\frac{3}{4}$	11,32 $\frac{3}{4}$	6,52	8,13 $\frac{1}{4}$	3,32 \circ	6,53 \circ	6,48 $\frac{3}{4}$	6,27 $\frac{3}{4}$	1,47	4,53 $\frac{1}{4}$	12,12 \circ	15			
11,54 $\frac{1}{4}$	11,33 $\frac{1}{4}$	6,52 $\frac{1}{4}$	8,14 $\frac{1}{4}$	3,33 $\frac{1}{4}$	6,53 $\frac{3}{4}$	6,49 $\frac{1}{2}$	6,28 $\frac{1}{2}$	1,47 $\frac{1}{2}$	4,54	12,13	16			
11,54 $\frac{3}{4}$	11,33 $\frac{3}{4}$	6,52 $\frac{1}{2}$	8,14 $\frac{3}{4}$	3,33 \circ	6,53 $\frac{1}{4}$	6,50	6,29	1,47 \circ	4,54 $\frac{1}{2}$	12,13	17			
11,55 $\frac{1}{4}$	11,34 $\frac{1}{4}$	6,52 $\frac{1}{2}$	8,15	3,33 \circ	6,54	6,50 $\frac{1}{4}$	6,29 $\frac{3}{4}$	1,48	4,55 $\frac{1}{4}$	12,13 $\frac{1}{2}$	18			
11,55 $\frac{3}{4}$	11,34 $\frac{3}{4}$	6,52 \circ	8,15 $\frac{1}{2}$	3,33 \circ	6,54	6,51 $\frac{1}{4}$	6,30 $\frac{1}{4}$	1,48	4,55 $\frac{3}{4}$	12,13 \circ	19			
11,56 $\frac{1}{4}$	11,35 $\frac{1}{4}$	6,52 $\frac{3}{4}$	8,17	3,34 $\frac{1}{2}$	6,54 $\frac{1}{4}$	6,52	6,31	1,48 $\frac{1}{2}$	4,56 $\frac{1}{2}$	12,14	20			
11,56 $\frac{3}{4}$	11,35 $\frac{3}{4}$	0,52 \circ	8,17 $\frac{1}{2}$	3,34 \circ	6,54 $\frac{1}{4}$	6,52 $\frac{1}{2}$	6,31 $\frac{1}{2}$	1,48 \circ	4,57	12,14	21			
11,57 $\frac{1}{4}$	11,36 $\frac{1}{4}$	6,52 \circ	8,18	3,34 \circ	6,54 $\frac{1}{4}$	6,53	6,32	1,48 \circ	4,57 $\frac{1}{2}$	12,14	22			
11,57 $\frac{3}{4}$	11,36 $\frac{3}{4}$	6,52 \circ	8,18	3,34	6,54 $\frac{1}{4}$	6,53 $\frac{1}{2}$	6,32 $\frac{1}{2}$	1,48 \circ	4,58	12,14	23			
11,58 $\frac{1}{4}$	11,37 $\frac{1}{4}$	6,52 \circ	8,18 $\frac{1}{2}$	3,34	6,54 $\frac{1}{4}$	6,54	6,33	1,48 \circ	4,58 $\frac{1}{2}$	12,14	24			
11,58 $\frac{3}{4}$	11,37 $\frac{3}{4}$	6,52 $\frac{1}{2}$	8,18 \circ	3,33 $\frac{1}{4}$	6,54	6,54 $\frac{1}{4}$	6,33 $\frac{1}{4}$	1,48	4,58 $\frac{3}{4}$	12,13 $\frac{1}{2}$	25			
11,59 $\frac{1}{4}$	11,38 $\frac{1}{4}$	6,52 \circ	8,19	3,33 \circ	6,54	6,54 $\frac{1}{4}$	6,33 $\frac{1}{4}$	1,48	4,59 $\frac{1}{4}$	12,13 \circ	26			
11,59 $\frac{3}{4}$	11,38 $\frac{3}{4}$	6,52 $\frac{1}{4}$	8,19 $\frac{1}{4}$	3,33 \circ	6,53 $\frac{3}{4}$	6,55	6,34	1,47 $\frac{1}{2}$	4,59 $\frac{1}{2}$	12,13	27			
12, $\frac{1}{4}$	11,39 $\frac{1}{4}$	6,52 $\frac{1}{2}$	8,19 $\frac{1}{2}$	3,33 \circ	6,53 $\frac{1}{4}$	6,55 $\frac{1}{2}$	6,34 $\frac{1}{2}$	1,47 \circ	5,	12,13	28			
12, $\frac{3}{4}$	11,39 $\frac{3}{4}$	6,52	8,20 $\frac{1}{4}$	3,32 \circ	6,53 \circ	6,56 $\frac{1}{4}$	6,34 $\frac{3}{4}$	1,47	5,	12,12 $\frac{1}{2}$	29			
12, $\frac{5}{4}$	11,40 $\frac{1}{4}$	6,52	8,20 $\frac{3}{4}$	3,32 \circ	6,53 \circ	6,56 $\frac{1}{4}$	6,35 $\frac{1}{4}$	1,47	5,	12,12 \circ	30			
12, $\frac{7}{4}$	11,40 $\frac{3}{4}$	6,51 $\frac{1}{4}$	8,21 $\frac{1}{2}$	3,32 \circ	6,53 $\frac{1}{4}$	6,56 $\frac{1}{2}$	6,35 $\frac{1}{2}$	1,46 $\frac{1}{2}$	5, 1	12,12	31			

(טבלא ד)

(טבלא ג)

(טבלא ב)

דצמבר Dezember

(טבלא א)

יאנואר Januar

קו חצי היום				סיב' זמן קיש'				הנץ החמה				עלות השחר				טבָּא
ארופא מקומי	ארצ'ין מקומי	לשעון ערבי	ארופא האיי	לשעון ערבי	ארופא מקומי	ארצ'ין מקומי	לשעון ערבי	ארופא האיי	ארופא מקומי	ארצ'ין מקומי	לשעון ערבי	ארופא האיי	ארופא האיי	לשעון ערבי		
12. 2 $\frac{1}{4}$	11.41 $\frac{1}{4}$	6.51 $\frac{1}{2}$	8.21 $\frac{1}{2}$	3.31 $\frac{3}{4}$	6.53	6.56 $\frac{3}{4}$	6.35 $\frac{3}{4}$	1.46	5.1 $\frac{1}{2}$	12.11 $\frac{1}{2}$	12.11 $\frac{1}{2}$	1	1	1		
12. 2 $\frac{3}{4}$	11.41 $\frac{3}{4}$	6.51 $\frac{3}{4}$	8.22 $\frac{1}{4}$	3.31 $\frac{3}{4}$	6.52 $\frac{3}{4}$	6.57	6.36	1.45 $\frac{1}{2}$	5.1 $\frac{1}{2}$	12.11	12.11	2	2	2		
12. 3	11.42	6.51	8.22	3.31	6.52 $\frac{1}{2}$	6.57	6.36	1.45	5.1 $\frac{1}{2}$	12.10 $\frac{1}{2}$	12.10 $\frac{1}{2}$	3	3	3		
12. 3 $\frac{1}{2}$	11.42 $\frac{1}{2}$	6.50 $\frac{1}{2}$	8.22 $\frac{1}{4}$	3.30 $\frac{1}{4}$	6.52	6.57	6.36	1.44	5.1 $\frac{1}{2}$	12. 9*	12. 9*	4	4	4		
12. 4	11.43	6.50 $\frac{1}{4}$	8.23	3.30 $\frac{1}{4}$	6.51 $\frac{3}{4}$	6.57 $\frac{1}{4}$	0.36 $\frac{1}{4}$	1.43 $\frac{1}{2}$	5.2 $\frac{1}{2}$	12. 9*	12. 9*	5	5	5		
12. 4 $\frac{1}{2}$	11.43 $\frac{1}{2}$	6.50	8.23 $\frac{3}{4}$	3.30 $\frac{3}{4}$	6.51 $\frac{1}{2}$	6.57 $\frac{1}{2}$	6.36 $\frac{1}{2}$	1.43	5.2 $\frac{1}{2}$	12. 9	12. 9	6	6	6		
12. 5	11.44	6.49 $\frac{1}{2}$	8.24	3.29 $\frac{1}{2}$	6.51	6.57*	6.36*	1.42	5.2 $\frac{1}{2}$	12. 8	12. 8	7	7	7		
12. 5 $\frac{1}{4}$	11.44 $\frac{1}{4}$	6.49 $\frac{1}{4}$	8.24 $\frac{1}{4}$	3.29 $\frac{1}{4}$	6.50 $\frac{3}{4}$	6.57*	6.36*	1.41 $\frac{1}{2}$	5.3	12. 8	12. 8	8	8	8		
12. 5 $\frac{3}{4}$	11.44 $\frac{3}{4}$	6.48 $\frac{3}{4}$	8.24 $\frac{1}{2}$	3.28 $\frac{1}{2}$	6.50 $\frac{1}{4}$	6.57*	6.36*	1.40*	5.3	12. 7	12. 7	9	9	9		
12. 6 $\frac{1}{4}$	11.45 $\frac{1}{4}$	6.48 $\frac{1}{2}$	8.24*	3.27 $\frac{3}{4}$	6.50	6.57 $\frac{3}{4}$	6.36 $\frac{3}{4}$	1.40	5.3 $\frac{1}{4}$	12. 6 $\frac{1}{2}$	12. 6 $\frac{1}{2}$	10	10	10		
12. 6 $\frac{3}{4}$	11.45 $\frac{3}{4}$	6.48	8.25*	3.27 $\frac{3}{4}$	6.49 $\frac{1}{2}$	6.57 $\frac{3}{4}$	6.36 $\frac{1}{4}$	1.39	5.3 $\frac{3}{4}$	12. 6 $\frac{1}{2}$	12. 6 $\frac{1}{2}$	11	11	11		
12. 7	11.46	6.47 $\frac{1}{2}$	8.25*	3.27	6.49	6.57 $\frac{1}{2}$	6.36 $\frac{1}{2}$	1.38	5.3 $\frac{1}{2}$	12. 5	12. 5	12	12	12		
12. 7 $\frac{1}{4}$	11.46 $\frac{1}{4}$	6.47	8.25 $\frac{3}{4}$	3.26 $\frac{1}{2}$	6.48 $\frac{1}{2}$	6.57 $\frac{1}{4}$	6.36 $\frac{1}{4}$	1.37	5.3 $\frac{1}{4}$	12. 4	12. 4	13	13	13		
12. 7 $\frac{3}{4}$	11.46 $\frac{3}{4}$	6.46 $\frac{1}{2}$	8.25 $\frac{1}{4}$	3.25 $\frac{1}{2}$	6.48	6.57*	6.36 $\frac{1}{4}$	1.36	5.3 $\frac{3}{4}$	12. 3 $\frac{1}{2}$	12. 3 $\frac{1}{2}$	14	14	14		
12. 8	11.47	6.46	8.25 $\frac{1}{2}$	3.24 $\frac{1}{2}$	6.47 $\frac{1}{2}$	6.57	6.36	1.35	5.3 $\frac{1}{2}$	12. 2*	12. 2*	15	15	15		
12. 8 $\frac{1}{2}$	11.47 $\frac{1}{2}$	6.45 $\frac{1}{2}$	8.25 $\frac{3}{4}$	3.23 $\frac{3}{4}$	6.47	6.57	6.36	1.34	5.3 $\frac{1}{2}$	12. 1*	12. 1*	16	16	16		
12. 8 $\frac{3}{4}$	11.47 $\frac{3}{4}$	6.45	8.25 $\frac{1}{4}$	3.23	6.46 $\frac{1}{2}$	6.56 $\frac{3}{4}$	6.35 $\frac{3}{4}$	1.33	5.3 $\frac{1}{4}$	12. -	12. -	17	17	17		
12. 9 $\frac{1}{4}$	11.48 $\frac{1}{4}$	6.44 $\frac{1}{2}$	8.26	3.22 $\frac{1}{2}$	6.46	6.56*	6.35 $\frac{1}{4}$	1.32	5.3 $\frac{1}{4}$	11.59*	11.59*	18	18	18		
12. 9 $\frac{1}{2}$	11.48 $\frac{1}{2}$	6.43 $\frac{3}{4}$	8.26 $\frac{1}{4}$	3.21 $\frac{1}{2}$	6.45 $\frac{1}{4}$	6.56 $\frac{1}{2}$	6.35 $\frac{1}{4}$	1.30 $\frac{1}{2}$	5.2 $\frac{3}{4}$	11.58	11.58	19	19	19		
12. 9 $\frac{3}{4}$	11.48 $\frac{3}{4}$	6.43	8.26 $\frac{1}{2}$	3.20 $\frac{3}{4}$	6.44 $\frac{1}{2}$	6.55 $\frac{3}{4}$	6.34 $\frac{1}{4}$	1.29	5.2 $\frac{3}{4}$	11.57	11.57	20	20	20		
12.10	11.49	6.42 $\frac{1}{2}$	8.26 $\frac{1}{2}$	3.20	6.44	6.55 $\frac{1}{2}$	6.34 $\frac{1}{2}$	1.28	5.2 $\frac{1}{2}$	11.56	11.56	21	21	21		
12.10 $\frac{1}{4}$	11.49 $\frac{1}{4}$	6.42	8.26 $\frac{1}{2}$	3.19 $\frac{1}{4}$	6.43 $\frac{1}{2}$	6.55 $\frac{1}{4}$	6.34 $\frac{1}{4}$	1.27	5.2 $\frac{1}{2}$	11.55	11.55	22	22	22		
12.10 $\frac{3}{4}$	11.49 $\frac{3}{4}$	6.41 $\frac{1}{2}$	8.26 $\frac{3}{4}$	3.18 $\frac{1}{4}$	6.42 $\frac{3}{4}$	6.55	6.34	1.25 $\frac{1}{2}$	5.2 $\frac{1}{2}$	11.54	11.54	23	23	23		
12.11	11.50	6.40 $\frac{1}{2}$	8.26 $\frac{1}{2}$	3.17 $\frac{1}{2}$	6.42 $\frac{1}{2}$	6.54 $\frac{3}{4}$	0.33 $\frac{3}{4}$	1.24*	5.2 $\frac{1}{2}$	11.53	11.53	24	24	24		
12.11 $\frac{1}{4}$	11.50 $\frac{1}{4}$	6.40	8.26 $\frac{1}{2}$	3.16	6.41 $\frac{1}{2}$	6.54 $\frac{1}{4}$	6.33 $\frac{1}{4}$	1.23	5.1 $\frac{1}{4}$	11.51 $\frac{1}{2}$	11.51 $\frac{1}{2}$	25	25	25		
12.11 $\frac{1}{2}$	11.50 $\frac{1}{2}$	6.39 $\frac{1}{4}$	8.26 $\frac{1}{2}$	3.15 $\frac{1}{4}$	6.40 $\frac{3}{4}$	6.53 $\frac{3}{4}$	6.32 $\frac{3}{4}$	1.21 $\frac{1}{2}$	5.1 $\frac{1}{4}$	11.50 $\frac{1}{2}$	11.50 $\frac{1}{2}$	26	26	26		
12.11 $\frac{3}{4}$	11.50 $\frac{3}{4}$	6.38 $\frac{1}{2}$	8.26	3.14	6.40	6.53	6.32	1.20	5.1	11.49	11.49	27	27	27		
12.11 $\frac{5}{4}$	11.50 $\frac{5}{4}$	6.37 $\frac{3}{4}$	8.26	3.13	6.39 $\frac{1}{4}$	6.52 $\frac{1}{2}$	6.31 $\frac{1}{2}$	1.18 $\frac{1}{2}$	5. $\frac{1}{4}$	11.47 $\frac{1}{2}$	11.47 $\frac{1}{2}$	28	28	28		
12.12	11.51	6.37	8.26 $\frac{1}{2}$	3.12 $\frac{1}{4}$	6.38 $\frac{1}{2}$	6.52	6.31	1.17	5.	11.46	11.46	29	29	29		
12.12	11.51	6.36 $\frac{1}{4}$	8.25 $\frac{1}{2}$	3.10 $\frac{1}{4}$	6.37 $\frac{1}{4}$	6.51 $\frac{1}{4}$	6.30	1.15 $\frac{1}{2}$	4.59 $\frac{1}{4}$	11.44 $\frac{1}{2}$	11.44 $\frac{1}{2}$	30	30	30		
12.12 $\frac{1}{2}$	11.51 $\frac{1}{2}$	6.35 $\frac{3}{4}$	8.25*	3.10	6.37 $\frac{1}{4}$	6.51	6.30	1.14*	4.59	11.43*	11.43*	31	31	31		

(טבלא ד)

(טבְּלָא נ)

(טבלא ב)

Januar יאנואר

(טבלה א)

Februar

קו חצי היום				סוף זמן ק'ש		הנץ החמה						עלות השחר			יום
אירופאי בקווי הארץ	אירופאי בקווי הים	לצפון ערבי	אירופאי ראוי	אירופאי לצפון ערבי	אירופאי ראוי	אירופאי שפמי	אירופאי טקווי	אירופאי ח'רוף	אירופאי אביב	אירופאי קיץ	אשען צ'רבי	אירופאי הארוי	לשעת ערבי		
12.12 $\frac{1}{2}$	11.51 $\frac{1}{2}$	6.35	8.26 $\frac{1}{4}$	3. 9 $\frac{1}{4}$	6.36 $\frac{1}{2}$	6.50 $\frac{1}{2}$	6.29 $\frac{1}{2}$	1. 13	4.59 $\frac{1}{4}$	11.43	1				
12.12 $\frac{1}{2}$	11.51 $\frac{1}{2}$	6.34 $\frac{1}{4}$	8.25 $\frac{1}{2}$	3. 8 $\frac{1}{4}$	6.35 $\frac{1}{4}$	6.49 $\frac{1}{4}$	6.28 $\frac{1}{4}$	1. 11 $\frac{1}{2}$	4.58 $\frac{3}{4}$	11.41 $\frac{1}{2}$	2				
12.12 $\frac{3}{4}$	11.51 $\frac{3}{4}$	6.33 $\frac{1}{2}$	8.25 $\frac{3}{4}$	3. 7 $\frac{1}{2}$	6.35	6.49 $\frac{1}{4}$	6.28 $\frac{1}{4}$	1. 10	4.58 $\frac{1}{4}$	11.40	3				
12.12 $\frac{3}{4}$	11.51 $\frac{3}{4}$	6.32 $\frac{1}{4}$	8.25	3. 6 $\frac{1}{4}$	6.34 $\frac{1}{4}$	6.48 $\frac{1}{4}$	6.27 $\frac{1}{2}$	1. 8 $\frac{1}{2}$	4.57 $\frac{1}{2}$	11.38 $\frac{1}{2}$	4				
12.13	11.52	6.32	8.25 $\frac{1}{4}$	3. 5 $\frac{1}{4}$	6.33 $\frac{1}{2}$	6.48	6.27	1. 7	4.57	11.37	5				
12.13	11.52	6.31	8.24 $\frac{1}{4}$	3. 3 $\frac{1}{4}$	6.32 $\frac{1}{2}$	6.47	6.26	1. 5	4.56	11.35	6				
12.13	11.52	6.30 $\frac{1}{4}$	8.24	3. 2 $\frac{1}{4}$	6.31 $\frac{1}{4}$	6.46 $\frac{1}{4}$	6.25 $\frac{1}{4}$	1. 3 $\frac{1}{2}$	4.55 $\frac{1}{4}$	11.33 $\frac{1}{2}$	7				
12.13	11.52	6.29 $\frac{1}{2}$	8.24	3. 1 $\frac{1}{2}$	6.31	6.45 $\frac{1}{4}$	6.24 $\frac{1}{4}$	1. 2	4.54 $\frac{1}{4}$	11.32	8				
12.13	11.52	6.28 $\frac{3}{4}$	8.23 $\frac{1}{4}$	3.	6.30 $\frac{1}{4}$	6.44 $\frac{1}{4}$	6.23 $\frac{1}{4}$	1. 1 $\frac{1}{2}$	4.53 $\frac{1}{4}$	11.30 $\frac{1}{2}$	9				
12.13 $\frac{1}{4}$	11.52 $\frac{1}{4}$	6.27 $\frac{1}{4}$	8.23 $\frac{1}{4}$	2.59	6.29 $\frac{1}{4}$	6.43 $\frac{1}{4}$	6.22 $\frac{1}{4}$	12.58 $\frac{1}{2}$	4.53 $\frac{1}{4}$	11.29	10				
12.13 $\frac{1}{4}$	11.52 $\frac{1}{4}$	6.27	8.22 $\frac{1}{4}$	2.57 $\frac{1}{4}$	6.28 $\frac{1}{4}$	6.43 $\frac{1}{4}$	6.22 $\frac{1}{4}$	12.57	4.52 $\frac{1}{2}$	11.27 $\frac{1}{2}$	11				
12.13 $\frac{1}{4}$	11.52 $\frac{1}{4}$	6.26 $\frac{1}{4}$	8.22 $\frac{1}{4}$	2.56 $\frac{1}{4}$	6.27 $\frac{1}{4}$	6.42 $\frac{1}{4}$	6.21 $\frac{1}{4}$	12.55 $\frac{1}{2}$	4.51 $\frac{1}{4}$	11.26	12				
12.13	11.52	6.25 $\frac{1}{2}$	8.22	2.55 $\frac{1}{4}$	6.26 $\frac{1}{4}$	6.41 $\frac{1}{4}$	6.20 $\frac{1}{4}$	12.53 $\frac{1}{2}$	4.50 $\frac{1}{4}$	11.24	13				
12.13	11.52	6.24 $\frac{1}{2}$	8.21 $\frac{1}{4}$	2.53 $\frac{1}{4}$	6.26	6.40 $\frac{1}{2}$	6.19 $\frac{1}{2}$	12.52	4.50	11.22 $\frac{1}{2}$	14				
12.13	11.52	6.23 $\frac{1}{2}$	8.20 $\frac{1}{4}$	2.52 $\frac{1}{4}$	6.25	6.39 $\frac{1}{2}$	6.18 $\frac{1}{2}$	12.50	4.49	11.20 $\frac{1}{2}$	15				
12.13	11.52	6.22 $\frac{1}{2}$	8.20 $\frac{1}{4}$	2.51 $\frac{1}{4}$	6.24 $\frac{1}{4}$	6.38 $\frac{1}{4}$	6.17 $\frac{1}{4}$	12.48 $\frac{1}{2}$	4.48 $\frac{1}{4}$	11.19 $\frac{1}{2}$	16				
12.13	11.52	6.21 $\frac{1}{2}$	8.20 $\frac{1}{4}$	2.50	6.23 $\frac{1}{4}$	6.37 $\frac{1}{4}$	6.16 $\frac{1}{4}$	12.46 $\frac{1}{2}$	4.47 $\frac{1}{4}$	11.17 $\frac{1}{2}$	17				
12.12 $\frac{3}{4}$	11.51 $\frac{3}{4}$	6.20 $\frac{1}{2}$	8.19 $\frac{1}{2}$	2.48 $\frac{1}{2}$	6.22 $\frac{1}{2}$	6.36 $\frac{1}{2}$	6.15 $\frac{1}{2}$	12.44 $\frac{1}{2}$	4.46 $\frac{1}{2}$	11.15 $\frac{1}{2}$	18				
12.12 $\frac{3}{4}$	11.51 $\frac{3}{4}$	6.20	8.19 $\frac{1}{2}$	2.47 $\frac{1}{2}$	6.21 $\frac{1}{2}$	6.35 $\frac{1}{4}$	6.14 $\frac{1}{4}$	12.43	4.45 $\frac{1}{4}$	11.14	19				
12.12 $\frac{3}{4}$	11.51 $\frac{3}{4}$	6.19	8.19	2.46 $\frac{1}{4}$	6.20 $\frac{1}{4}$	6.35	6.14	12.41 $\frac{1}{2}$	4.45 $\frac{1}{2}$	11.13 $\frac{1}{2}$	20				
12.12 $\frac{3}{4}$	11.51 $\frac{3}{4}$	6.18 $\frac{1}{2}$	8.18 $\frac{1}{2}$	2.45 $\frac{1}{4}$	6.19 $\frac{1}{4}$	6.33 $\frac{1}{4}$	6.12 $\frac{1}{4}$	12.39 $\frac{1}{2}$	4.44 $\frac{1}{2}$	11.11 $\frac{1}{2}$	21				
12.12 $\frac{3}{4}$	11.51 $\frac{3}{4}$	6.17 $\frac{1}{2}$	8.18	2.43 $\frac{1}{4}$	6.18 $\frac{1}{4}$	6.32 $\frac{1}{2}$	6.11 $\frac{1}{2}$	12.37 $\frac{1}{2}$	4.43 $\frac{1}{2}$	11. 9 $\frac{1}{2}$	22				
12.12 $\frac{3}{4}$	11.51 $\frac{3}{4}$	6.16 $\frac{1}{2}$	8.17 $\frac{1}{2}$	2.43	6.18	6.31 $\frac{1}{2}$	6.10 $\frac{1}{2}$	12.36	4.42 $\frac{1}{2}$	11. 8	23				
12.12 $\frac{3}{4}$	11.51 $\frac{3}{4}$	6.15 $\frac{1}{2}$	8.17 $\frac{1}{2}$	2.41 $\frac{1}{2}$	6.17	6.30 $\frac{1}{2}$	6. 9 $\frac{1}{2}$	12.34	4.41 $\frac{1}{2}$	11. 6	24				
12.12	11.51	6.14 $\frac{1}{2}$	8.16 $\frac{1}{2}$	2.40	6.16 $\frac{1}{2}$	6.29 $\frac{1}{2}$	6. 8 $\frac{1}{2}$	12.32 $\frac{1}{2}$	4.40 $\frac{1}{2}$	11. 4 $\frac{1}{2}$	25				
12.11 $\frac{3}{4}$	11.50 $\frac{3}{4}$	6.13 $\frac{1}{2}$	8.15 $\frac{1}{2}$	2.38 $\frac{1}{2}$	6.15 $\frac{1}{2}$	6.28 $\frac{1}{2}$	6. 7 $\frac{1}{2}$	12.30 $\frac{1}{2}$	4.39 $\frac{1}{2}$	11. 2 $\frac{1}{2}$	26				
12.11 $\frac{3}{4}$	11.50 $\frac{3}{4}$	6.12 $\frac{1}{2}$	8.15	2.37	6.14 $\frac{1}{2}$	6.27 $\frac{1}{2}$	6. 6 $\frac{1}{2}$	12.28 $\frac{1}{2}$	4.38 $\frac{1}{2}$	11. -	27				
12.11 $\frac{1}{2}$	11.50 $\frac{1}{2}$	6.12	8.14 $\frac{1}{2}$	2.36 $\frac{1}{2}$	6.13 $\frac{1}{2}$	6.26 $\frac{1}{2}$	6. 5 $\frac{1}{2}$	12.27	4.37 $\frac{1}{2}$	10.59	28				

(טבלא ד')

(טבָלָא ג)

טבלא ב)

פברואר Februar

ס. נס. ס. נס. ס. נס. ס. נס.	ס. נס. ס. נס. ס. נס. ס. נס.	ס. נס. ס. נס. ס. נס. ס. נס.	ס. נס. ס. נס. ס. נס. ס. נס.	הדרה'ן בעיש'		הדרה'ן במושיע'		אורך	היום	אורך	שקיית החיטה		
				לשעתן	ארובי האי	לשעתן	ארובי האי				טכני	ארובי	טכני
×	13.57	5.50	12.33	4.36	1.30	10.47	5.23	5.37	5.16	5.16	1		
×	14. 5	5.50	· 33	4.37	1.30	10.48	5.24	5.38	5.17	5.17	2		
×	14.12	5.51	· 33	4.38	1.30	10.50	5.25	5.39	5.18	5.18	3		
×	14.18	5.52	· 33	4.39	1.30	10.51	5.25	5.40	5.19	5.19	4		
×	14.23	5.53	· 33	4.40	1.30	10.53	5.26	5.41	5.20	5.20	5		
×	14.27	5.54	· 33	4.41	1.30	10.55	5.27	5.42	5.21	5.21	6		
×	14.30	5.55	· 33	4.42	1.30	10.56	5.28	5.42	5.21	5.21	7		
×	14.33	5.56	· 33	4.42	1.30	10.58	5.29	5.43	5.22	5.22	8		
×	13.36	5.76	· 33	4.43	1.30	10.59	5.29	5.44	5.23	5.23	9		
×	14.38	5.57	· 33	4.44	1.29	11. 1	5.30	5.45	5.24	5.24	10		
×	14.40	5.58	· 33	4.45	1.29	11. 3	5.31	5.46	5.25	5.25	11		
×	14.38	5.59	· 33	4.75	1.29	11. 4½	5.32	5.47	5.26	5.26	12		
×	14.37	6,	· 33	4.46	1.29	11. 6	5.33	5.47	5.26	5.26	13		
×	14.36	6, 1	· 33	4.47	1.29	11. 8	5.34	5.48	5.27	5.27	14		
×	14.34	6, 2	· 33	4.48	1.29	11.10	5.35	5.49	5.28	5.28	15		
×	14.30	6, 2	· 33	4.49	1.29	11.11½	5.35	5.50	5.29	5.29	16		
×	14.25	6, 3	· 33	4.50	1.29	11.13	5.36	5.51	5.30	5.30	17		
×	14.20	6, 4	· 33	4.51	1.29	11.15	5.37	5.52	5.31	5.31	18		
×	14.14	6, 5	· 33	4.51	1.29	11.17	5.38	5.52	5.31	5.31	19		
×	14, 8	6, 5	· 32	4.52	1.28	11.18½	5.39	5.53	5.32	5.32	20		
×	14, 2	6, 5	· 32	4.53	1.28	11.20	5.40	5.54	5.33	5.33	21		
×	13.56	6, 6	· 32	4.54	1.28	11.20	5.41	5.55	5.34	5.34	22		
×	13.48	6, 7	· 32	4.55	1.28	11.24	5.42	5.55	5.34	5.34	23		
×	13.40	6, 8	· 32	4.56	1.28	11.26	5.43	5.56	5.35	5.35	24		
×	13.30	6, 8	· 32	4.56	1.28	11.27½	5.43	5.57	5.36	5.36	25		
×	13.20	6, 9	· 32	4.57	1.28	11.29	5.44	5.58	5.37	5.37	26		
×	13.10	6.10	· 32	4.58	1.28	11.31	5.45	5.59	5.38	5.38	27		
×	13, 0	6.11	· 32	4.58	1.28	11.33	5.46	5.59	5.38	5.38	28		
	12.55										29		

(טבלא א)

מרץ Marz

קו החז' היום			סוף-ו-מן ק'יש'		הגע החמה					עלות השחר		יום
אירופא מקומי	ארוגא האקס	קווי לעגון ערבי	לעגון ערבי	אירופא הא"	לשעון ערבי	אירופא מקומי	ארוגא האקס	קווי לעגון ערבי	לשעון ערבי	אירופא הא"	ארוגא הא"	לשעון ערבי
12,11 $\frac{1}{2}$	11,50 $\frac{1}{4}$	6.11	8.14	2.34 $\frac{3}{4}$	6.12 $\frac{1}{2}$	6.25 $\frac{1}{4}$	6. 4 $\frac{1}{4}$	12.25	4.36 $\frac{1}{4}$	10.57		1
12,11	11,50	6.10	8.13 $\frac{1}{4}$	2.33 $\frac{1}{4}$	6.11*	6.24	6. 3	12.23	4.35	10.55		2
12,10 $\frac{3}{4}$	11,49 $\frac{3}{4}$	6. 9	8.12 $\frac{1}{2}$	2.31 $\frac{1}{4}$	6.10*	6.22 $\frac{3}{4}$	6. 1 $\frac{3}{4}$	12.21	4.33 $\frac{3}{4}$	10.53		3
12,10 $\frac{3}{4}$	11,49 $\frac{3}{4}$	6. 8 $\frac{1}{4}$	8.11 $\frac{3}{4}$	2.30 $\frac{1}{4}$	6. 9 $\frac{3}{4}$	6.22	6. 1	12.19 $\frac{1}{2}$	4.33	10.51 $\frac{1}{2}$		4
12,10 $\frac{1}{2}$	11,49 $\frac{1}{2}$	6. 7 $\frac{1}{4}$	8.11	2.28 $\frac{3}{4}$	6. 8*	6.20 $\frac{3}{4}$	5.59 $\frac{3}{4}$	12.17*	4.31 $\frac{3}{4}$	10.49 $\frac{1}{2}$		5
12,10 $\frac{1}{4}$	11,49 $\frac{1}{4}$	6. 6 $\frac{1}{4}$	8.10 $\frac{1}{4}$	2.27 $\frac{1}{4}$	6. 7*	6.19 $\frac{1}{2}$	5.58 $\frac{1}{2}$	12.15*	4.30 $\frac{1}{2}$	10.47 $\frac{1}{2}$		6
12,10	11,49	6. 5 $\frac{1}{4}$	8. 9 $\frac{1}{2}$	2.25 $\frac{3}{4}$	6. 6*	6.18 $\frac{1}{4}$	5.57 $\frac{1}{4}$	12.13*	4.29 $\frac{1}{4}$	10.45 $\frac{1}{2}$		7
12, 9 $\frac{3}{4}$	11,48 $\frac{3}{4}$	6. 4 $\frac{1}{4}$	8. 8 $\frac{3}{4}$	2.24 $\frac{1}{2}$	6. 5*	6.17	5.56	12.11*	4.27 $\frac{1}{2}$	10.43		8
12, 9 $\frac{1}{2}$	11,48 $\frac{1}{2}$	6. 3 $\frac{1}{4}$	8. 8	2.22 $\frac{1}{2}$	6. 4*	6.15 $\frac{3}{4}$	5.54 $\frac{3}{4}$	12. 9*	4.26 $\frac{1}{4}$	10.41		9
12, 9 $\frac{1}{4}$	11,48 $\frac{1}{4}$	6. 2 $\frac{1}{2}$	8. 7	2.21 $\frac{1}{2}$	6. 4	6.14 $\frac{3}{4}$	5.53 $\frac{3}{4}$	12. 8	4.25	10.39 $\frac{1}{2}$		10
12, 9	11,48	6. 1*	8. 6 $\frac{1}{4}$	2.20	6. 3	6.13 $\frac{1}{2}$	5.52 $\frac{1}{2}$	12. 6	4.23 $\frac{1}{2}$	10.37		11
12, 8 $\frac{3}{4}$	11,47 $\frac{3}{4}$	6. *	8. 5 $\frac{1}{2}$	2.18 $\frac{1}{2}$	6. 2	6.12 $\frac{1}{4}$	5.51 $\frac{1}{4}$	12. 4	4.22	10.35		12
12, 8 $\frac{1}{4}$	11,47 $\frac{1}{4}$	5.59 $\frac{3}{4}$	8. 4 $\frac{1}{4}$	2.17	6. 1 $\frac{1}{2}$	6.11 $\frac{1}{4}$	5.50 $\frac{1}{4}$	12. 2 $\frac{1}{2}$	4.20 $\frac{3}{4}$	10.33 $\frac{1}{2}$		13
12, 8	11,47	5.58 $\frac{3}{4}$	8. 3 $\frac{3}{4}$	2.15 $\frac{1}{2}$	6. 1*	6. 9 $\frac{3}{4}$	5.48 $\frac{3}{4}$	12. *	4.19 $\frac{1}{4}$	10.31		14
12, 7 $\frac{3}{4}$	11,46 $\frac{3}{4}$	5.57 $\frac{3}{4}$	8. 3	2.14	5.59*	6. 8 $\frac{1}{2}$	5.47 $\frac{1}{2}$	11.58*	4.18	10.29		15
12, 7 $\frac{1}{2}$	11,46 $\frac{1}{2}$	5.56 $\frac{3}{4}$	8. 2 $\frac{1}{4}$	2.12 $\frac{1}{2}$	5.58*	6. 7 $\frac{1}{4}$	5.46 $\frac{1}{4}$	11.56*	4.16 $\frac{3}{4}$	10.27		16
12, 7 $\frac{1}{4}$	11,46 $\frac{1}{4}$	5.55 $\frac{3}{4}$	8. 1 $\frac{1}{2}$	2.11	5.57*	6. 6	5.45	11.54*	4.15 $\frac{1}{2}$	10.25		17
12, 7	11,46	5.54 $\frac{3}{4}$	8. $\frac{1}{4}$	2. 9	5.56*	6. 4 $\frac{1}{2}$	5.43 $\frac{1}{2}$	11.52*	4.13 $\frac{1}{2}$	10.22 $\frac{1}{2}$		18
12, 6 $\frac{1}{2}$	11,45 $\frac{1}{2}$	6.53 $\frac{3}{4}$	7.59 $\frac{1}{4}$	2. 7 $\frac{1}{2}$	5.55*	6. 3 $\frac{1}{4}$	5.42 $\frac{1}{4}$	11.50*	4.12 $\frac{1}{4}$	10.20*		19
12, 6 $\frac{1}{4}$	11,45 $\frac{1}{4}$	5.52 $\frac{3}{4}$	7.58 $\frac{1}{2}$	2. 6	5.54*	6. 2	5.41	11.48*	4.11	10.18*		20
12, 6	11,45	5.51 $\frac{3}{4}$	7.57 $\frac{1}{2}$	2. 4 $\frac{1}{2}$	5.53*	6. 1*	5.39 $\frac{3}{4}$	11.46*	4. 9 $\frac{3}{4}$	10.16*		21
12, 5 $\frac{3}{4}$	11,44 $\frac{3}{4}$	5.50 $\frac{3}{4}$	7.57	2. 3	5.52*	5.59 $\frac{1}{2}$	5.38 $\frac{1}{2}$	11.44*	4. 8 $\frac{1}{2}$	10.14*		22
12, 5 $\frac{1}{4}$	11,44 $\frac{1}{4}$	5.49 $\frac{3}{4}$	7.56	2. 1 $\frac{1}{2}$	5.51*	5.58	5.37	11.42*	4. 7	10.12*		23
12, 5	11,44	5.48 $\frac{3}{4}$	7.55 $\frac{1}{4}$	2.	5.50*	5.56 $\frac{3}{4}$	5.35 $\frac{3}{4}$	11.40*	4. 5 $\frac{1}{4}$	10.10		24
12, 4 $\frac{3}{4}$	11,43 $\frac{3}{4}$	5.47 $\frac{3}{4}$	7.54 $\frac{1}{2}$	1.58 $\frac{1}{2}$	5.49*	5.55 $\frac{1}{2}$	5.34 $\frac{1}{2}$	11.38*	4. 4	10. 8		25
12, 4 $\frac{1}{2}$	11,43 $\frac{1}{2}$	5.47	7.53*	1.57	5.48 $\frac{1}{2}$	5.54 $\frac{1}{2}$	5.33 $\frac{1}{2}$	11.37	4. 3	10. 6*		26
12, 4 $\frac{1}{4}$	11,43 $\frac{1}{4}$	5.46	7.52 $\frac{3}{4}$	1.55 $\frac{1}{2}$	5.47*	5.53 $\frac{1}{4}$	5.32 $\frac{1}{4}$	11.35	4. 1 $\frac{1}{4}$	10. 4*		27
12, 4	11,43	5.45	7.52	1.54	5.46*	5.52	5.31	11.33	4. $\frac{1}{4}$	10. 2*		28
12, 3 $\frac{1}{2}$	11,42 $\frac{1}{2}$	5.44	7.51 $\frac{1}{4}$	1.52 $\frac{3}{4}$	5.45*	5.50 $\frac{1}{2}$	5.29 $\frac{1}{2}$	11.31	3.58 $\frac{1}{2}$	10.		29
12, 3 $\frac{1}{4}$	11,42 $\frac{1}{4}$	5.43 $\frac{1}{4}$	7.50 $\frac{1}{2}$	1.51 $\frac{1}{4}$	5.44*	5.49*	5.28 $\frac{1}{2}$	11.29 $\frac{1}{2}$	3.57	9.58		30
12, 3	11,42	5.42 $\frac{1}{4}$	7.49 $\frac{1}{2}$	1.49 $\frac{3}{4}$	5.43*	5.48*	5.27 $\frac{1}{4}$	11.27 $\frac{1}{2}$	3.55 $\frac{3}{4}$	9.56		31

(טבלא ד)
מרץ

(טבלא נ)

(טבלא ב')

ז'ם	שקיעת החמתה									
	לשעון איירוסט ספשי סקוטי (אוואק קירוא)	לשעון איירוסט ספשי סקוטי (אוואק קירוא)	אורך היום הנשף	אורך ואורך היום	הדרהין בעיש'	הדרהין בוטוץ'יש	ווניג' כוכבים קפנגי	לשעון ארוסט הארוי	לשעון ערבי	לשעון ארוסט הארוי
×	12,45	6,11	12,32	4,59	1.28	11.35	5,47½	6, ¼	5,39½	1
×	12,33	6,12	32	5,	1.28	11.37	5,48	6, 1	5,40	2
×	12,21	6,13	32	5. 1	1.28	11.39	5,49	6, 1¼	5,40½	3
×	12, 8	6,13	32	5. 1	1.28	11.40½	5,50	6, 2½	5,41½	4
×	11,54	6,14	32	5. 2	1.28	11.42	5,51½	6, 3½	5,42½	5
×	11,40	6,15	32	5. 3	1.28	11.44	5,52	6, 4	5,43	6
×	11,25	6,16	32	5. 3	1.28	11.46	5,53	6, 4¾	5,43½	7
×	11,10	6,18	33	5. 4	1.28½	11.48	5,54	6, 5½	5,44½	8
×	10,55	6,18	33	5. 5	1.28½	11.50	5,55	6, 6½	5,45½	9
×	10,39	6,19	33	5. 6	1.28½	11.52	5,56	6, 6¾	5,45½	10
×	10,23	6,20	33	5. 6	1.29	11.54	5,57	6, 7½	5,46½	11
×	10, 7	6,20	33	5. 7	1.29	11.56	5,58	6, 8	5,47	12
×	9,50	6,20	33	5. 7	1.29	11.57½	5,58½	6, 8½	5,47½	13
×	9,33	6,21	33	5. 8	1.29½	11.59	5,59½	6, 9½	5,48½	14
×	9,16	6,22	33	5. 9	1.29	12. 1	6, ¾	6,10	5,49	15
×	8,58	6,23	33	5. 9	1.29	12. 3	6, 1	6,10½	5,49½	16
×	8,40	6,24	33	5.10	1.29	12. 5	6, 2	6,11½	5,50½	17
×	8,22	6,24	33	5.11	1.30	12. 7	6, 3	6,12½	5,51½	18
×	8, 4	6,25	33	5.11	1.30	12. 9	6, 4	6,12½	5,51½	19
×	7,46	6,26	33	5.12	1.30	12.11	6, 5	6,13½	5,52½	20
×	7,28	6,26	33	5.13	1.30	12.13	6, 6	6,14½	5,53½	21
×	7,10	6,27	33	5.14	1.30	12.15	6, 7	6,15	5,54	22
×	6,52	6,28	33	5.14	1.30	12.17	6, 8	6,15½	5,54½	23
×	6,34	6,29	34	5.15	1.30½	12.19	6, 9	6,16½	5,55½	24
×	6,16	6,30	34	5.16	1.30	12.21	6,10	6,17	5,56	25
×	5,58	6,31	34	5.16	1.30	12.23	6,11½	6,17½	5,56½	26
×	5,40	6,31	34	5.17	1.30	12.25	6,12	6,18½	5,57½	27
×	5,22	6,32	34	5.18	1.30	11.27	6,13	6,19	5,58	28
×	5, 3	6,33	34	5.18	1.31	12.29	6,14	6,19½	5,58½	29
×	4,44	6,33	34	5.19	1.31½	12.30½	6,15½	6,20	5,59	30
×	4.25	6,34	34	5.19	1.31½	12.32½	6,16½	6,20½	5,59½	31

(טבלא א)
אפריל April

קו חצי היום				סוף וטן קיש		הנץ החמה						עלות השחר		יום
ירוקן מקומי	ירוקן הארמי	לטצין ערבי	ירוקן הארמי	לטצין ערבי	ירוקן שכני	ירוקן מקומי	ירוקן שכני	ירוקן הארמי						
12. 2½	11.41½	5.41½	7.48½	1.48½	5.42½	5.46½	5.25½	11.25½	3.54½	9.54	1			
12. 2½	11.41½	5.40½	7.47½	1.46½	5.41½	5.45½	5.24½	11.23½	3.52½	9.51½	2			
12. 2	11.41	5.39½	7.46½	1.44½	5.40½	6.44½	5.23½	11.21½	3.51½	9.49½	3			
12. 1½	11.40½	5.38½	7.45½	1.43½	5.39½	5.43	5.22	11.19½	3.50	9.47½	4			
12. 1½	11.40½	5.37½	7.44½	1.41½	5.39	5.41½	5.20½	11.18	3.48½	9.45½	5			
12. 1	11.40	5.36½	7.43½	1.40½	5.38	5.40½	5.19½	11.16	3.47	9.43½	6			
12. ½	11.39½	5.35½	7.43	1.38½	5.37	5.39½	5.18½	11.14	3.45½	9.41½	7			
12. ½	11.39½	5.34½	7.42½	1.37½	5.36	5.38	5.17	11.12	3.44½	9.39½	8			
12. ¼	11.39½	5.33½	7.42	1.36½	5.35½	5.37	5.16	11.10½	3.43½	9.38	9			
12.	11.39	5.32	7.40½	1.34½	5.34	5.35½	5.14½	11. 8	3.41½	9.35½	10			
11.59½	11.38½	5.31	7.40	1.33	5.33	5.34½	5.13½	11. 6	3.40	9.33	11			
11.59½	11.38½	5.30	7.38½	1.31	5.32	5.33	5.12	11. 4	3.38	9.30½	12			
11.59	11.38	5.29	7.37½	1.29½	5.31	5.31½	5.10½	11. 2	3.36	9.28	13			
11.58½	11.37½	5.29	7.37½	1.28½	5.30½	5.30½	5. 9½	11. 1	3.35½	9.27	14			
11.58½	11.37½	5.28	7.36½	1.27½	5.29½	5.29½	5. 8½	10.59	3.34½	9.25	15			
11.58½	11.37½	5.27	7.36	1.25½	5.28½	5.28½	5. 7½	10.57	3.33½	9.23	16			
11.58	11.37	5.26½	7.35	1.24½	5.27½	5.27	5. 6½	10.55½	3.31½	9.21	17			
11.57½	11.36½	5.25½	7.34½	1.22½	5.26½	5.26	5. 5½	10.53½	3.30½	9.19	18			
11.57½	11.36½	5.24½	7.33	1.20½	5.25½	5.24½	5. 3½	10.51½	3.28½	9.16½	19			
11.57½	11.36½	5.23½	7.32	1.19½	5.25	5.23	5. 2½	10.50	3.27½	9.14	20			
11.57½	11.36½	5.22½	7.31½	1.17½	5.24	5.22	5. 1½	10.48	3.26½	9.12	21			
11.57	11.36	5.21½	7.30½	1.16½	5.23½	5.21	5. ½	10.46½	3.24½	9.10	22			
11.56½	11.35½	5.20½	7.29½	1.14½	5.22½	5.20½	4.59½	10.44½	3.22½	9. 7	23			
11.56½	11.35½	5.19½	7.28½	1.13	5.21½	5.19½	4.58½	10.42½	3.21½	9. 5	24			
11.56½	11.35½	5.19	7.28½	1.12½	5.20½	5.18	4.57	10.41	3.20½	9. 4	25			
11.56½	11.35½	5.18	7.28	1.10½	5.19½	5.17	4.56	10.39	3.19½	9. 2	26			
11.56	11.35	5.17½	7.27	1. 9½	5.18½	5.16	4.55	10.37½	3.18½	9. 1	27			
11.56	11.35	5.16½	7.26½	1. 7½	5.17½	5.15	4.54	10.35½	3.17½	8.58½	28			
11.55½	11.34½	5.15½	7.25	1. 6½	5.17	5.14	4.53½	10.34	3.15½	8.56½	29			
11.55½	11.34½	5.14½	7.24½	1. 4½	5.16	5.13	4.52	10.32	3.14½	8.54½	30			

(טבלא א')
אפריל
 April

(טבלא ג')

(טבלא ב')

ס' נס	טמפרטורה ב- טמפרטורה ב-	לשם אירופי	لשם ערבי	הזהיג במויציש		ווארוך הנשף	אורך היום	שיקוע החמה				יום
				סונגי כוכבים קפניא	סונגי אירוי האין (באופק קירוא)			לשםן אירוי האין (באופק קירוא)	בירושם	אירופה צפוני	אירופה מקומי	
×	4. 6	6.34	12.34	5.20	1.31	12.34	6.17	6.21	6.	+	+	1
×	3.47	6.35	34	5.21	1.32	12.36	6.18	6.22	6.	1	1	2
×	3.28	6.36	34	5.22	1.32	12.38	6.19	6.22	6.	1	1	3
×	3.10	6.37	34	5.22	1.32	12.40	6.20	6.23	6.	2	2	4
×	2.52	6.37	34	5.23	1.32	12.42	6.21	6.23	6.	2	2	5
×	2.34	6.38	34	5.23	1.32	12.44	6.22	6.24	6.	3	3	6
×	2.17	6.38	34	5.24	1.32	12.46	6.23	6.25	6.	4	4	7
×	2. 0	6.39	34	5.25	1.32	12.48	6.24	6.26	6.	5	5	8
×	1.43	6.40	34	5.25	1.32	12.49	6.24	6.26	6.	5	5	9
×	1.26	6.41	34	5.26	1.33	12.51	6.25	6.27	6.	6	6	10
×	1. 9	6.42	35	5.27	1.33	12.53	6.26	6.28	6.	7	7	11
×	0.52	6.43	35	5.27	34	12.55	6.27	6.28	6.	7	7	12
×	0.36	6.43	35	5.28	34	12.57	6.28	6.29	6.	8	8	13
×	0.20	6.44	35	5.29	34	12.59	6.29	6.29	6.	8	8	14
×	0. 5	6.45	35	5.29	34	13. 1	6.30	6.30	6.	9	9	15
-	0.10	6.45	35	5.30	34	13. 3	6.31	6.31	6.	10	10	16
-	0.25	6.46	35	5.31	34	13. 4	6.32	6.31	6.	10	10	17
-	0.40	6.47	35	5.31	34	13. 6	6.33	6.32	6.	11	11	18
-	0.54	6.47	35	5.32	35	13. 8	6.34	6.33	6.	12	12	19
-	1. 8	6.48	35	5.33	35	13.10	6.35	6.33	6.	12	12	20
-	1.20	6.49	35	5.33	35	13.12	6.36	6.34	6.	13	13	21
-	1.32	6.50	35	5.34	36	13.13	6.36	6.35	6.	14	14	22
-	1.44	6.51	36	5.35	37	13.15	6.37	6.36	6.	15	15	23
-	1.56	6.52	36	5.36	37	13.17	6.38	6.36	6.	15	15	24
-	2. 7	6.52	36	5.36	37	13.19	6.39	6.37	6.	16	16	25
-	2.17	6.53	36	5.37	37	13.21	6.40	6.38	6.	17	17	26
-	2.27	6.54	36	5.38	37	13.22	6.41	6.38	6.	17	17	27
-	2.37	6.55	36	5.39	37	13.24	6.42	6.39	6.	18	18	28
-	2.46	6.55	36	5.39	37	13.26	6.43	6.40	6.	19	19	29
-	2.54	6.56	36	5.40	37	13.28	6.44	6.41	6.	20	20	30

(טבלא א)

מאי May

קו חצי היום				סוף זמן ק'ש		הנץ החמה						עלות השחר			יום
אירופאי סקוטי	ארכיטקטוני הארמי	לצעון ערבי	לצעון הארמי	אירופאי סקוטי	ארכיטקטוני הארמי	אירופאי סקוטי	ארכיטקטוני הארמי	אירופאי סקוטי	ארכיטקטוני הארמי	אירופאי סקוטי	ארכיטקטוני הארמי	לצעון ערבי	אירופאי הארמי	לצעון ערבי	
11.55½	11.34½	5.13¾	7.24½	1,	3½	5.15½	5.12½	4.51½	10.80½	3.13½	8.52½	1			
55½	34½	5.12¾	7.28½	1,	2	5.14½	5.11	4.50	10.28	3.11½	8.50	2			
55½	34½	5.12	7.28	1,	¾	5.13½	5.10½	4.49½	10.27	3.10½	8.48	3			
55	34	5.11½	7.22	12.59½		5.12½	5. 9½	4.48½	10.25½	3. 8½	8.46	4			
55	34	5.10½	7.21½	12.58		5.12	5. 8½	4.47½	10.24	3. 7½	8.44	5			
55	34	5. 9½	7.20½	12.56½		5.11½	5. 7½	4.46½	10.22½	3. 6½	8.42½	6			
54¾	33¾	5. 8¾	7.20	12.55		5.10½	5. 6½	4.45½	10.20½	3. 5	8.40	7			
54¾	33	5. 8	7.19½	12.53½		5. 9½	5. 5½	4.44½	10.19	3. 3½	8.38	8			
54¾	33	5. 7½	7.18¾	12.52½		5. 8	5. 5	4.44	10.17½	3. 2½	8.36	9			
54¾	33	5. 6½	7.18	12.51		5. 8	5. 4	4.43	10.16	3. 1½	8.34	10			
54½	33½	5. 5¾	7.17½	12.49½		5. 7½	5. 3½	4.42½	10.14½	3.	8.32	11			
54½	33	5. 5½	7.16½	12.48½		5. 6½	5. 2½	4.41½	10.13	2.58¾	8.30½	12			
54½	33	5. 4½	4.15¾	12.46½		5. 6	5. 2	4.41	10.12	2.57½	8.28	13			
54½	33	5. 3¾	7.15½	12.45½		5. 5½	5. 1½	4.40½	10.10½	2.56½	8.26	14			
54½	33	5. 3	7.15½	12.44½		5. 4½	5. ½	4.39½	10. 9	2.55½	8.25	15			
54½	33	5. 2½	7.14½	12.43½		5. 3½	4.59½	4.38½	10. 7½	2.54½	8.23	16			
54½	33	5. 1¾	7.13¾	12.42		5. 3½	4.59½	4.38½	10. 6	2.52¾	8.21	17			
54½	33	5. 1	7.13¾	12.41½		5. 2½	4.58½	4.37½	10. 5	2.52½	8.20	18			
54½	33	5. ¼	7.13¾	12.39½		5. 1¾	4.57½	4.36½	10. 3½	2.51½	8.18	19			
54¾	33¾	4.59¾	7.12½	12.38½		5. 1½	4.57½	4.36½	10. 2	2.50½	8.16½	20			
54½	33	4.59	7.12½	12.37½		5. ½	4.56½	4.35½	10. 1	2.49½	8.15	21			
54½	33	4.58½	7.11¾	12.36½		4.59½	4.56	4.35	9. 59½	2.48½	8.13	22			
54½	33	4.57½	7.11	12.35		4.59½	4.55½	4.34½	9. 58	2.47½	8.11½	23			
55	34	4.57½	7.11	12.34½		4.58½	4.55	4.34	9. 57	2.47	8.10½	24			
55	34	4.56½	7.10½	12.33½		4.58½	4.54½	4.33½	9. 56	2.46½	8. 9	25			
55	34	4.56½	7.10	13.32½		4.57½	4.54½	4.33½	9. 55	2.45½	8. 7½	26			
55½	34½	4.55½	7.10	12.31½		4.57	4.53½	4.32½	9. 54	2.44½	8. 6	27			
55½	34½	4.55	7. 9½	12.30		4.56½	4.53½	4.32½	9. 53	2.43½	8. 4½	28			
55½	34½	4.54½	7. 9½	12.29½		4.56	4.53	4.32	9. 52	2.43	8. 3	29			
55½	34½	4.54	7. 9½	12.28½		4.55½	4.52½	4.31½	9. 51	2.41½	8' 2	30			
55½	34½	4.53¾	7. 9	12.28		4.55½	4.52½	4.31½	9. 50½	2.42	8. 1	31			

(טבלא ד)
מאי May

(טבלא ג)

(טבלא ב)

ס. סדרה	מספר סדרה	שם המבנה	שם המבנה באנגלית	הדרה נ' במע"ש		הדרה נ' במע"ש ומן ג' כוכבים קבועים	ווארך	אורך היום	גובה הנשוף	סקיעת החפה		
				לשעת	ערבי					לשעת אירוו. הארי	ברוחם	שםשי
-	3, 2	6.57	12.36	5.40	1.38	13.29½	6.44½	6.41½	6.20½	לשעת אירוו. הארי	אירוסא סקופי	אירוסא סקופי קרויה)
-	3.10	6.58	• 36	5.41	1.38½	13.31½	6.45¾	6.42½	6.21½			
-	3.18	6.58	• 36	5.42	1.39	13.33	6.46½	6.43½	6.22½			
-	3.25	6.59	• 36	5.42	1.39½	13.34½	6.47½	6.43½	6.22½			
-	3.31	7.	• 37	5.43	1.40	13.36	6.48	5.44½	6.23½			
-	3.36	7. 1	• 37	5.44	1.40	13.37½	6.48½	6.45½	6.24½			
-	3.41	7. 2	• 37	5.45	1.40½	13.39	6.49½	6.46	6.25			
-	3.46	7. 3	• 37	5.45	1.41	13.41	6.50½	6.46½	6.25½			
-	3.50	7. 4	• 37	5.46	1.41½	13.42½	6.51½	6.47½	6.26½			
-	3.53	7. 5	• 37	5.47	1.42	13.44	6.52	6.48½	6.27½			
-	3.55	7. 6	• 38	5.47	1.42½	13.45½	6.52½	6.48½	6.27½			
-	3.57	7. 6	• 38	5.48	1.43	13.46	6.53½	6.49½	6.28½			
-	3.59	7. 7	• 38	5.49	1.43½	13.48	6.54	6.50	6.29			
-	4, 0	7. 8	• 38	5.49	1.44	13.49½	6.54½	6.50½	6.29½			
-	4, 0	7. 9	• 38	5.50	1.44	13.51	6.55½	6.51½	6.30½			
-	4, 0	7. 9	• 38	5.51	1.44½	13.52½	6.56½	6.52½	6.31½			
-	3.59	7.10	• 38	5.51	1.45½	13.53	6.56½	6.52½	6.31½			
-	3.58	7.11	• 38	5.52	1.45	13.55	6.57½	6.53½	6.32½			
-	3.56	7.12	• 38	5.53	1.45½	13.56½	6.58½	6.54½	6.33½			
-	3.53	7.13	• 39	5.54	1.46	13.57	6.58½	6.55	6.34			
-	3.50	7.14	• 39	5.54	1.46	13.59	6.59½	6.55½	6.34½			
-	3.47	7.15	• 39	5.55	1.46½	14. ½	7. ¼	6.56½	6.35½			
-	3.43	7.15	• 39	5.56	1.47	14. 1	7. ¾	6.57	6.36			
-	3.38	7.16	• 39	5.56	1.47	14. 2	7. 1½	6.57½	6.36½			
-	3.32	7.16	• 39	5.57	1.47½	14. 3	7. 1¾	6.58½	6.37½			
-	3.26	7.17	• 39	5.57	1.48	14. 4	7. 2½	6.58½	6.37½			
-	3.20	7.18	• 39	5.58	1.48	14. 6	7. 3	6.59½	6.38½			
-	3.13	7.18	• 39	5.59	1.48½	14. 7	7. 3½	7. ¼	6.39½			
-	3. 6	7.19	• 39	6	1.49	14. 8	7. 4	7. 1	6.40			
-	2.58	7.20	• 39	6	1.49	14. 9	7. 4½	7. 1½	6.40½			
-	2.50	7.20	• 39	6, 1	1.49½	14. 9½	7. 4½	7. 2	6.41			

(טבלא א)
יוני Juny

הנץ החמה												עלות השחר	יום
קו חצי היום			סוף זטן קיש			הנץ החמה						עלות השחר	יום
ארופא סקוטיה	ארופא סקוטיה	ארופא סקוטיה	ארופא סקוטיה	ארופא סקוטיה	ארופא סקוטיה	ארופא סקוטיה	ארופא סקוטיה	ארופא סקוטיה	ארופא סקוטיה	ארופא סקוטיה	ארופא סקוטיה	ארופא סקוטיה	ארופא סקוטיה
לשעת ערבי	לשעת ערבי	לשעת ערבי	לשעת ערבי	לשעת ערבי	לשעת ערבי	לשעת ערבי	לשעת ערבי	לשעת ערבי	לשעת ערבי	לשעת ערבי	לשעת ערבי	לשעת ערבי	לשעת ערבי
11,55 ³	11,34 ³	4,53 ³	7, 8 ³	12,27 ³	4,55	4,52 ⁴	4,31 ⁴	9,50	2,41 ⁴	8,		1	
11,56	11,35	4,53	7, 8 [*]	12,26 ³	4,54 ³	4,52	4,31	9,49	2,41	7,59		2	
11,56	11,35	4,52 ¹	7, 7 [*]	12,25 ⁴	4,54	4,51 ¹	4,30 ¹	9,48	2,40	7,57 ¹		3	
11,56 ²	11,35 ²	4,52	7, 7 [*]	12,24 ³	4,53 ¹	4,51 ⁴	4,30 ¹	9,47	2,39 ²	7,56 [*]		4	
11,56 ³	11,35 ³	4,51 ³	7, 8 ³	12,24 ⁴	4,53 ⁴	4,51 ¹	4,30 ¹	9,46 ¹	2,39 ³	7,56		5	
11,56 ⁴	11,35 ⁴	4,51 ¹	7, 8	12,24	4,53	4,51	4,30	9,46	2,39	7,55		6	
11,56 ⁵	11,35 ⁵	4,51 ¹	7, 8	12,23 ⁴	4,52 ¹	4,50 ⁴	4,29 ³	9,45	2,38 ⁴	7,54		7	
11,57	11,36	4,50 ¹	7, 8	12,22 ¹	4,52	4,50 ¹	4,29 ¹	9,44	2,38 ¹	7,53		8	
11,57 ¹	11,36 ¹	4,50 ³	7, 7 ¹	12,21 ³	4,51 ⁴	4,50 ¹	4,29 ¹	9,43 ¹	2,37 ³	7,52		9	
11,57 ²	11,36 ²	4,50	7, 7 ¹	12,21	4,51 ¹	4,50 ³	4,29 ¹	9,43	2,37	7,51 ¹		10	
11,57 ³	11,36 ³	4,49 ³	7, 7 ²	12,21	4,51 ⁴	4,50 ¹	4,29 ¹	9,42 ¹	2,37	7,51		11	
11,57 ⁴	11,36 ⁴	4,49 ¹	7, 7 ²	12,20 ¹	4,51	4,50 ¹	4,29 ¹	9,42	2,37 ¹	7,50		12	
11,58	11,37	4,49 ¹	7, 8	12,20	4,51	4,50 ¹	4,29 ¹	9,42	2,37 ¹	7,50		13	
11,58 ¹	11,37 ¹	4,49 ¹	7, 7 ¹	12,19 ⁴	4,50 ³	4,50 ¹	4,29 ¹	9,41 ¹	2,37 ¹	7,49 ¹		14	
11,58 ²	11,37 ²	4,49 ¹	7, 7 ³	12,19 ¹	4,50 ³	4,50 ¹	4,29 ¹	9,41 ¹	2,37 ¹	7,49 [*]		15	
11,58 ³	11,37 ³	4,49	7, 8 ¹	12,19 ¹	4,50 ¹	4,50 ¹	4,29 ¹	9,41	2,37	7,49		16	
11,58 ⁴	11,37 ⁴	4,49	7, 7 ²	12,19	4,50 ¹	4,50 ⁴	4,29 ¹	9,41	2,37 ¹	7,48 ¹		17	
11,59	11,38	4,48 ¹	7, 8 ¹	12,19	4,50 ¹	4,50 ¹	4,29 ¹	9,40 ¹	2,37	7,48		18	
11,59 ¹	11,38 ¹	4,48 ¹	7, 8 ¹	12,19	4,50 ¹	4,51	4,30	9,40	2,37 ¹	7,48		19	
11,59 ²	11,38 ²	4,48 ¹	7, 8 ¹	12,18 ⁴	4,50	4,51	4,30	9,40	2,37	7,47 ¹		20	
11,59 ³	11,38 ³	4,48 ¹	7, 8 ¹	12,18 ¹	4,50	4,51 ¹	4,30 ¹	9,40	2,37 ¹	7,47 ¹		21	
11,59 ⁴	11,38 ⁴	4,48 ¹	7, 8 ¹	12,18 ¹	4,50	4,51 ¹	4,30 ¹	9,40	2,37 ¹	7,47 [*]		22	
12,	11,39	4,48 ¹	7, 8 [*]	12,18 ¹	4,50	4,51 ¹	4,30 ¹	9,40	2,37	7,47 [*]		23	
12,	11,39 ¹	4,48 ¹	7, 9	12,18 ¹	4,50	4,51 ⁴	4,30 ¹	9,40	2,38 ¹	7,47 [*]		24	
12,	11,39 ²	4,48 ¹	7, 9	12,18 ¹	4,50	4,52	4,31	9,40	2,38 ¹	7,47 [*]		25	
12,	11,39 ³	4,48 ¹	7, 10	12,19	4,50 ¹	4,52 ¹	4,31 ¹	9,40 ¹	2,39	7,48		26	
12, 1	11,40	4,48 ¹	7, 10	12,19	4,50 ¹	4,52 ¹	4,31 ¹	9,40	2,39 ¹	7,48		27	
12, 1	11,40	3,49	7, 10 [*]	12,19	4,50 ¹	4,53	4,32	9,41	2,39 ¹	7,48 ¹		28	
12, 1 ¹	11,40 ¹	4,49	7, 11 [*]	12,19 ¹	4,50 ¹	4,53 ¹	4,32 ¹	9,41	2,40 ¹	7,49		29	
12, 1 ¹	11,40 ¹	4,49 ¹	7, 11	12,19 ¹	4,50 ¹	4,53 ¹	4,32 ¹	9,41 ¹	2,40 ¹	7,49 ¹		30	

(טבלה ד)
Juny
יוניי

(טבלה ג)

(טבלה ב')

מספר המבחן הנשא לשם המשתמש	שם המשתמש בכתב ערבי	הזההן בטעון ומונ' כוכב סקוטני לשם המשתמש	הזההן בעיש בשעון אירופי הארי (פאותם קיריאת)	הנשף המשתמש	אוריך היום	אוריך בירושלים	שיעור החטף			מספר המשתמש בשם הארמי (פאותם קיריאת)
							מקומי	שבשי	אירופאי	
- 2,41	7,21	12,40	6, 1	1,50	14,10	7, 5	7, 2	7, 2	6,41	
- 2,32	7,22	40	6, 2	1,50	14,11	7, 5	7, 3	7, 3	6,42	
- 2,23	7,23	40	6, 2	1,50	14,12	7, 6	7, 3	7, 3	6,42	
- 2,14	7,23	40	6, 3	1,50	14,13	7, 6	7, 4	7, 4	6,43	
- 2, 4	7,24	40	6, 3	1,50	14,13	7, 6	7, 4	7, 4	6,43	
- 1,54	7,24	40	6, 4	1,51	14,14	7, 7	7, 5	7, 5	6,44	
- 1,44	7,25	40	6, 4	1,51	14,15	7, 7	7, 5	7, 5	6,44	
- 1,33	7,26	40	6, 5	1,51	14,16	7, 8	7, 6	7, 6	6,45	
- 1,22	7,26	40	6, 5	1,51	14,16	7, 8	7, 7	7, 7	6,46	
- 1,11	7,26	40	6, 6	1,51	14,17	7, 8	7, 7	7, 7	6,46	10
- 1, 0	7,27	40	6, 6	1,51	14,17	7, 8	7, 7	7, 7	6,46	11
- 0,48	7,27	40	6, 7	1,52	14,18	7, 9	7, 8	7, 8	6,47	12
- 0,35	7,28	40	6, 7	1,52	14,18	7, 9	7, 8	7, 8	6,47	13
- 0,22	7,28	40	6, 7	1,52	14,18	7, 9	7, 9	7, 9	6,48	14
- 0, 9	7,28	40	6, 8	1,52	14,18	7, 9	7, 9	7, 9	6,48	15
✗ 0, 4	7,29	40	6, 8	1,52	14,19	7, 9	7, 9	7, 9	6,48	16
✗ 0,17	7,29	40	6, 8	1,52	14,19	7, 9	7, 9	7, 9	6,48	17
✗ 0,30	7,29	40	6, 9	1,52	14,19	7, 9	7, 10	7, 10	6,49	18
✗ 0,43	7,30	40	6, 9	1,52	14,19	7, 9	7, 10	7, 10	6,49	19
✗ 0,56	7,30	40	6,10	1,52	14,20	7,10	7,11	7,11	6,50	20
✗ 1, 9	7,30	40	6,10	1,52	14,20	7,10	7,11	7,11	6,50	21
✗ 1,22	7,30	40	6,10	1,52	14,20	7,10	7,11	7,11	6,50	22
✗ 1,35	7,31	40	6,10	1,52	14,20	7,10	7,11	7,11	6,50	23
✗ 1,48	7,31	40	6,10	1,52	14,20	7,10	7,11	7,11	6,50	24
✗ 2 ,1	7,31	40	6,11	1,52	14,20	7,10	7,12	7,12	6,51	25
✗ 2,14	7,31	40	6,11	1,52	14,19	7, 9	7,12	7,12	6,51	26
✗ 2,26	7,31	40	6,11	1,52	14,19	7, 9	7,12	7,12	6,51	27
✗ 2,38	7,31	40	6,11	1,52	14,19	7, 9	7,12	7,12	6,51	28
✗ 2,51	7,31	40	6,11	1,52	14,19	7, 9	7,12	7,12	6,51	29
✗ 3, 3	7,31	40	6,11	1,52	14,18	7, 9	7,12	7,12	6,51	30

(TABLE A)
July 1948

קו חצי הום				סוף ובן קיש'		הנץ החמתה						עלות השחרר			יום
אירופאי בז'אנט	אירופאי האי	לצעון ערבי	אירופאי האי	לצעון ערבי	אירופאי אפרקי	אירופאי מקומי	אירופאי אפרקי	לצעון ערבי	אירופאי אפרקי	אירופאי אפרקי	לצעון ערבי	אירופאי האי	לצעון ערבי	אירופאי האי	
12.1 ³	11.40 ³	4.49 ⁴	7.11 ⁴	12.19 ³	4.50 ³	4.54	4.33	9.	41 ¹ ₂	2.41	7.49 ¹ ₂	-	-	1	
12.2	11.41	4.49 ⁵	7.12	12.20 ¹	4.51	4.54 ⁵	4.33 ¹ ₂	9.	42	2.41 ¹ ₂	7.50	-	-	2	
12.2	11.41	4.49 ¹ ₂	7.12	12.20 ¹	4.51	4.54 ² ₃	4.33 ³ ₄	9.	42	2.41 ³ ₄	7.50	-	-	3	
12.2 ¹	11.41 ¹ ₄	4.49 ³	7.12 ¹ ₂	12.21	4.51 ¹ ₄	4.55	4.34	9.	42 ¹ ₂	2.42 ¹ ₂	7.51	-	-	4	
12.2 ¹	11.41 ¹ ₂	4.50	7.12 ¹ ₂	12.21	4.51 ¹ ₂	4.55 ¹ ₂	4.34 ¹ ₂	9.	43	2.43	7.51 ¹ ₂	-	-	5	
12.2 ³	11.41 ³ ₄	4.50 ⁴	7.13 ³ ₄	12.21 ³ ₄	4.51 ³ ₄	4.56	4.35	9.	43 ¹ ₂	2.43 ¹ ₂	7.52	-	-	6	
12.2 ³	11.41 ³ ₄	4.50 ¹ ₂	7.13 ³ ₄	12.22 ¹ ₂	4.52	4.56 ¹ ₄	4.35 ¹ ₄	9.	44	2.44 ¹ ₄	7.53	-	-	7	
12.3	11.42	4.51	7.14 ¹ ₄	13.23 ¹ ₄	4.52 ¹ ₂	4.57	4.36	9.	45	2.45	7.54	-	-	8	
12.3 ¹	11.42 ¹ ₄	4.51 ¹ ₂	7.14 ¹ ₄	12.24	4.53	4.57 ¹ ₄	4.36 ¹ ₄	9.	46	2.45 ³ ₄	7.55	-	-	9	
12.3 ¹	11.42 ¹ ₄	4.51 ³ ₄	7.15	12.24 ¹ ₂	4.53 ¹ ₄	4.58	4.37	9.	46 ¹ ₂	2.46 ¹ ₂	7.56	-	-	10	
12.3 ²	11.42 ¹ ₂	4.52	7.15	12.24 ¹ ₂	4.53 ¹ ₂	4.58 ¹ ₂	4.37 ¹ ₂	9.	47	2.47	7.56 ¹ ₂	-	-	11	
12.3 ²	11.42 ¹ ₂	4.52 ¹ ₂	7.15 ¹ ₄	12.25 ¹ ₄	4.54	4.59	4.38	9.	48	2.47 ¹ ₂	7.57 ¹ ₂	-	-	12	
12.3 ²	11.42 ³ ₄	4.53	7.16 ¹ ₂	12.26 ³ ₄	4.54 ¹ ₂	4.59 ¹ ₂	4.38 ¹ ₂	9.	49	2.48 ³ ₄	7.59	-	-	13	
12.3 ³	11.42 ¹ ₄	4.53 ¹ ₂	7.16 ³ ₄	12.27 ¹ ₂	4.55	5. ¹ ₄	4.39 ¹ ₄	9.	50	2.49 ¹ ₂	8.	-	-	14	
12.4	11.43	4.53 ³ ₄	7.17 ¹ ₄	12.28	4.55 ¹ ₄	5. ¹ ₃	4.39 ¹ ₄	9.	50 ¹ ₂	2.50 ¹ ₂	8. ¹ ₂	-	-	15	
12.4	11.43	4.54 ¹ ₄	7.17 ¹ ₂	12.28 ³ ₄	4.55 ³ ₄	5. ¹ ₄	4.40 ¹ ₄	9.	51	2.51 ¹ ₄	8. ² ₁	-	-	16	
12.4	11.43	4.54 ³ ₄	7.18	12.29 ¹ ₂	4.56 ¹ ₄	5. ² ₃	4.41	9.	52	2.51 ³ ₄	8. ³ ₂	-	-	17	
12.4 ¹	11.43 ¹ ₄	4.55 ¹ ₄	7.18 ³ ₄	12.30 ³ ₄	4.56 ¹ ₄	5. ² ₁	4.41 ¹ ₂	9.	53	2.53	8. ⁵ ₂	-	-	18	
12.4 ¹	11.43 ¹ ₄	4.55 ³ ₄	7.19	12.31 ¹ ₂	4.57 ¹ ₄	5. ³ ₂	4.42	9.	54	2.54	8. ⁶ ₂	-	-	19	
12.4 ¹	11.43 ¹ ₄	4.56 ¹ ₂	7.19 ³ ₄	12.33	4.58	5. ³ ₄	4.42 ¹ ₂	9.	56	2.54 ¹ ₂	8. ⁸ ₂	-	-	20	
12.4 ¹	11.43 ¹ ₂	4.57	7.20	12.33 ¹ ₂	4.58 ¹ ₂	5. ⁴ ₁	4.43 ¹ ₂	9.	57	2.56	8. ⁹ ₂	-	-	21	
12.4 ¹	11.43 ¹ ₂	4.57 ¹ ₂	7.21	12.35	4.59	5. ⁵ ₄	4.44	9.	58	2.57	8.11	-	-	22	
12.4 ¹	11.43 ¹ ₂	4.58	7.21 ¹ ₄	12.35 ³ ₄	4.59 ¹ ₂	5. ⁵ ₂	4.44 ¹ ₂	9.	59	2.57 ¹ ₂	8.12	-	-	23	
12.4 ¹	11.43 ¹ ₂	4.58 ¹ ₂	7.21 ¹ ₄	12.36 ¹ ₄	5.	5. ⁶ ₄	4.45	10.		2.58 ₁ ₂	8.13 ₁ ₂	-	-	24	
12.4 ¹	11.43 ¹ ₂	4.59 ¹ ₄	7.22	12.37 ¹ ₄	5. ⁴ ₃	5. ⁶ ₄	4.45 ¹ ₄	10.	1 ₂	2.59 ¹ ₄	8.15	-	-	25	
12.4 ¹	11.43 ¹ ₂	5.	7.22 ³ ₄	12.39 ¹ ₄	5. ¹ ₂	5. ⁷ ₄	4.46 ¹ ₂	10.	3	3. ⁴ ₁	8.17	-	-	26	
12.4 ¹	11.43 ¹ ₂	5. ¹ ₂	7.23	12.39 ¹ ₄	5. ² ₁	5. ⁸ ₄	4.47	10.	4	3. ¹ ₄	8.18 ₁ ₂	-	-	27	
12.4 ¹	11.43 ¹ ₂	5. ¹ ₄	7.23 ¹ ₂	12.41 ¹ ₄	5. ² ₁	5. ⁸ ₄	4.47 ¹ ₂	10.	5 ₂	3. ² ₁	8.20	-	-	28	
12.4 ¹	11.43 ¹ ₂	5. ²	7.23 ¹ ₂	12.42	5. ³ ₂	5. ⁹ ₄	4.48 ¹ ₂	10.	7	3. ³ ₂	8.21	-	-	29	
12.4 ¹	11.43 ¹ ₂	5. ² ₁	7.24 ¹ ₂	12.43 ¹ ₄	5. ⁴	5.10	4.49	10.	8	3. ⁴ ₁	8.23	-	-	30	
12.4 ¹	11.43 ¹ ₂	5. ³ ₄	7.25	12.44 ¹ ₄	5. ⁴	5.10 ₁	4.49 ¹ ₄	10.	9 ₁ ₂	3. ⁵ ₄	8.25	-	-	31	

טבלא ד

(טבלא ג)

טירלאן

יולי July

(טבלא א)

אוגוסט August אנסט

קו חצי היום			סוף ובן קיש		הנץ החמה					עלות השחר		יום
ארטראט טבליות	ארטראט טבליות	לעגון ערבי	ארטראט הארטראט	לעגון ערבי	ארטראט טבליות	ארטראט טבליות	ארטראט טבליות	ארטראט טבליות	ארטראט טבליות	ארטראט הארטראט	לעגון ערבי	
12, 4½	11,43½	5. 4	7.25½	12.46½	5. 5½	5.11½	4.50½	10.11	3. 6½	8.27		1
12, 4½	11,43½	5. 4½	7.26½	12.47½	5. 6½	5.12½	4.51½	10.12½	3. 7½	8.29		2
12, 4½	11,43½	5. 5½	7.26½	12.49	5. 7	5.12½	4.51½	10.14	3. 8½	8.31		3
12, 4½	11,43½	5. 6	7.26	12.49½	5. 7½	5.13½	4.52½	10.15	3. 9½	8.32½		4
12, 4½	11,43½	5. 6½	7.27½	12.51	5. 8½	5.14	4.53	10.16½	3.11	8.34*		5
12, 4	11,43	5. 7½	7.28	12.52½	5. 9	5.14½	4.53½	10.18	3.12½	8.36*		6
12, 4	11,43	5. 8½	7.28½	12.53½	5. 9½	5.15½	4.54½	10.19½	3.13½	8.38*		7
12, 3½	11,42½	5. 9	7.29	12.55	5.10½	5.15½	4.54½	10.21	3.14½	8.40*		8
12, 3½	11,42½	5.10	7.30	12.57½	5.11*	5.16½	4.55½	10.23	3.15½	8.43		9
12, 3½	11,42½	5.10½	7.29½	12.58	5.12½	5.17½	4.56½	10.24½	3.16½	8.44½		10
12, 3½	11,42½	5.11½	7.30½	12.59½	5.13	5.18	4.57	10.26	3.17½	8.46*		11
12, 3½	11,42½	5.12½	7.30½	1	5.13½	5.18½	4.57½	10.27½	3.18	8.48		12
12, 3	11,42	5.13	7.31	1. 2	5.14½	5.19	4.58	10.29	3.19½	8.50½		13
12, 3	11,42	5.14	7.32	1. 4½	5.15*	5.20	4.59	10.31	3.21	8.53		14
12, 2½	11,41½	5.14½	7.32½	1. 5½	5.16*	5.20½	4.59½	10.32½	3.22	8.55		15
12, 2½	11,41½	5.15½	7.32½	1. 7	5.17½	5.21½	5. ¼	10.34*	3.22½	8.57		16
12, 2½	11,41½	5.16½	7.33½	1. 8½	5.18	5.21½	5. ¾	10.36	3.23½	8.59		17
12, 2½	11,41½	5.17*	7.33½	1. 10	5.19	5.22½	5. 1¾	10.38	3.24½	9. 1.		18
12, 2	11,41	5.18½	7.33½	1. 10½	5.19½	5.23½	5. 2½	10.39½	3.25½	9. 2½		19
12, 1½	11,40½	5.19½	7.33½	1. 12½	5.20*	5.24	5. 3	10.41*	3.26	9. 4*		20
12, 1½	11,40½	5.20	7.34	1. 13½	5.21½	5.24½	5. 3½	10.43	3.26½	9. 6		21
12, 1½	11,40½	5.21	7.34	1. 15	5.22*	5.25½	5. 4½	10.45	3.27½	9. 8		22
12, 1	11,40	5.22	7.35	1. 17½	5.23*	5.26	5. 5	10.47	3.29	9.11		23
12, ½	11,39½	5.22½	7.35½	1. 18½	5.24½	5.26½	5. 5½	10.48½	3.30	9.13		24
12, ½	11,39½	5.23½	7.35½	1. 20	5.25*	5.27½	5. 6½	10.50*	3.30½	9.15		25
12, ½	11,39½	5.24½	7.36	1. 21½	5.26	5.27½	5. 6½	10.52	3.31½	9.17		26
12,	11,39	5.25*	7.36	1. 22½	5.27	5.28½	5. 7½	10.54	3.33	9.19½		27
11,59½	11,38½	5.26*	7.36½	1. 24½	5.28	5.29½	5. 8½	10.56	3.33½	9.21*		28
11,59½	11,38½	5.27½	7.36½	1. 25½	5.28½	5.29½	5. 8½	10.57½	3.34½	9.23½		29
11,59	11,38	5.28½	7.37	1. 27½	5.29*	5.30½	5. 9½	10.59*	3.35½	9.25½		30
11,58½	11,37½	5.29½	7.38½	1. 28½	5.30*	5.31	5.10	11. 1'	3.36	9.27½		31

(טבלא ד)

(טבלא ב)

August אוגוסט

(טבלא ב)

טבלאות

(השנים כולם ארבעה שנים לשעון הערבי).

ספטמבר September

1930			1929			1928			1927			יום
קי חציו הוות	הגהיה	עריש	קי חציו הוות	הגהיה	עריש	קי חציו הוות	הגהיה	עריש	קי חציו הוות	הגהיה	עריש	
5.29 ³	11, 2 ¹ ₂	9, 28 ¹ ₂	5.30	11, 3	9, 29	5.30 ¹	11, 3 ¹ ₂	9, 29 ¹ ₂	5.29 ¹ ₂	11, 2	9, 28	1
5.30 ²	11, 4 ¹	9, 30 ¹ ₂	5.31	11, 5	9, 31	5.31 ¹	11, 5 ¹	9, 31 ¹ ₂	5.30 ¹	11, 4	9, 30	2
5.31 ³	11, 6 ¹	9, 33	5.32	11, 7	9, 38 ¹ ₂	5.32 ¹	11, 7 ¹	9, 34	5.31 ¹	11, 6	9, 32 ¹ ₂	3
5.32 ²	11, 8 ¹	9, 35 ¹ ₂	5.33	11, 9	9, 36	5.33 ¹	11, 9 ¹	9, 36 ¹ ₂	5.32 ¹	11, 8	9, 35	4
5.33 ³	11, 10 ¹	9, 38	5.34	11, 11	9, 38 ¹ ₂	5.34 ¹	11, 11 ¹	9, 39	5.33 ¹	11, 10	9, 37 ¹ ₂	5
5.34 ¹	11, 12	9, 39 ¹ ₂	5.34 ¹	11, 12 ¹ ₂	9, 40	5.35	11, 13	9, 40 ¹ ₂	5.34 ¹	11, 11 ¹ ₂	9, 39	6
5.35 ¹	11, 14	9, 41 ¹	5.35 ¹	11, 14 ¹ ₂	9, 42	5.36	11, 15	9, 42 ¹	5.35 ¹	11, 13 ¹ ₂	9, 41	7
5.36 ¹	11, 16	9, 43 ¹	5.36 ¹	11, 16 ¹ ₂	9, 44	5.37	11, 17	9, 44 ¹	5.36 ¹	11, 15 ¹ ₂	9, 43	8
5.37 ¹	11, 18	9, 45 ¹	5.37 ¹	11, 18 ¹ ₂	9, 46	5.38	11, 19	9, 46 ¹	5.37 ¹	11, 17 ¹ ₂	9, 45	9
5.38 ¹	11, 19 ¹ ₂	9, 47 ¹	5.38 ¹	11, 20	9, 48	5.38 ¹	11, 20 ¹ ₂	9, 48 ¹	5.38 ¹	11, 19	9, 47	10
5.39 ¹	11, 21 ¹	9, 49 ¹	5.39 ¹	11, 22	9, 50	5.39 ¹	11, 22 ¹	9, 50 ¹	5.39 ¹	11, 21	9, 49	11
5.40 ¹	11, 23 ¹	9, 51 ¹	5.40 ¹	11, 24	9, 52	5.40 ¹	11, 24 ¹	9, 52 ¹	5.40 ¹	11, 23	9, 51	12
5.41 ¹	11, 25 ¹	9, 54	5.41 ¹	11, 26	9, 54 ¹	5.41 ¹	11, 26 ¹	9, 55	5.41 ¹	11, 25	9, 53 ¹ ₂	13
5.52 ¹	11, 27 ¹	9, 56	5.42 ¹	11, 28	9, 56 ¹	5.42 ¹	11, 28 ¹	9, 57	5.42 ¹	11, 27	9, 55 ¹	14
5.43 ¹	11, 29 ¹	9, 58	5.43 ¹	11, 30	9, 58 ¹	5.43 ¹	11, 30 ¹	9, 59	5.43 ¹	11, 29	9, 57 ¹	15
5.44	11, 31	10	5.44 ¹	11, 31 ¹ ₂	10	5.44 ¹	11, 32	10, 1	5.43 ¹	11, 30 ¹	9, 59 ¹	16
5.45	11, 33	10, 2 ¹ ₂	5.45 ¹	11, 33 ¹ ₂	10, 3	5.45 ¹	11, 34	10, 3 ¹ ₂	5.44 ¹	11, 32 ¹	10, 2	17
5.46	11, 35	10, 4 ¹	5.46 ¹	11, 35 ¹ ₂	10, 5	5.46 ¹	11, 36	10, 5 ¹	5.45 ¹	11, 34 ¹	10, 4	18
5.47	11, 37	10, 6 ¹	5.47 ¹	11, 37 ¹ ₂	10, 7	5.47 ¹	11, 38	10, 7 ¹	5.46 ¹	11, 36 ¹	10, 6	19
5.47 ¹	11, 38 ¹ ₂	10, 8	5.48	11, 39	10, 8 ¹	5.48 ¹	11, 39 ¹	10, 9	5.47 ¹	11, 38	10, 7 ¹	20
5.48 ¹	11, 40 ¹	10, 10	5.49	11, 41	10, 10 ¹	5.49 ¹	11, 41 ¹	10, 11	5.48 ¹	11, 40	10, 9 ¹	21
5.49 ¹	11, 42 ¹	10, 12 ¹ ₂	5.50	11, 43	10, 13	5.50 ¹	11, 43 ¹	10, 13 ¹ ₂	5.49 ¹	11, 42	10, 12	22
5.50 ¹	11, 44 ¹	10, 14 ¹	5.51	11, 45	10, 15	5.51 ¹	11, 45 ¹	10, 15 ¹	5.50 ¹	11, 44	10, 14	23
5.51 ¹	11, 46 ¹	10, 16 ¹	5.52	11, 47	10, 17	5.52 ¹	11, 47 ¹	10, 17 ¹	5.51 ¹	11, 46	10, 16	24
5.52 ¹	11, 48 ¹	10, 18 ¹	5.53	11, 49	10, 19	5.53 ¹	11, 49 ¹	10, 19 ¹	5.52 ¹	11, 48	10, 18	25
5.53 ¹	11, 50 ¹	10, 20 ¹	5.54	11, 51	10, 21	5.54 ¹	11, 51 ¹	10, 21 ¹	5.53 ¹	11, 50	10, 20	26
5.54 ¹	11, 52 ¹	10, 22 ¹	5.55	11, 53	10, 23	5.55 ¹	11, 53 ¹	10, 23 ¹	5.54 ¹	11, 52	10, 22	27
5.55 ¹	11, 54 ¹	10, 25	5.56	11, 55	10, 25 ¹ ₂	5.56 ¹	11, 55 ¹	10, 26	5.55 ¹	11, 54	10, 24 ¹	28
5.56 ¹	11, 56 ¹	10, 27	5.57	11, 57	10, 27 ¹ ₂	5.57 ¹	11, 57 ¹	10, 28	5.56 ¹	11, 56	10, 26 ¹	29
5.57 ¹	11, 58 ¹	10, 29	5.58	11, 59	10, 29	5.58 ¹	11, 59 ¹	10, 30	5.57 ¹	11, 58	10, 28	30

טבלאות.

אוקטובר October

(השנים בכל ארבעת השנים, לשעון הערבי).

1930			1929			1928			1927			יום
קי חציו היום	הגהיה	עה"ש										
5.58 $\frac{3}{4}$	12, 1 $\frac{1}{2}$	10.31	5.59	12. 1	10.31 $\frac{1}{2}$	5.59 $\frac{1}{2}$	12. 1 $\frac{1}{2}$	10.32 $\frac{1}{2}$	5.58 $\frac{1}{2}$	12.	10.30	1
5.59 $\frac{4}{4}$	12, 2 $\frac{1}{2}$	10.33 $\frac{1}{2}$	6.	12. 3	10.34	6.	12. 3	10.35 $\frac{1}{2}$	5.59 $\frac{1}{2}$	12, 2	10.33	2
6,	12, 4	10.35	6.	12. 4 $\frac{1}{2}$	10.35 $\frac{1}{2}$	6. 1	12. 5	10.36	6.	12, 3 $\frac{1}{2}$	10.34 $\frac{1}{2}$	3
6, 1 $\frac{1}{2}$	12, 6	10.37	6.	12. 6	10.37 $\frac{1}{2}$	6. 2	12. 7	10.38 $\frac{1}{2}$	6.	12, 5	10.36 $\frac{1}{2}$	4
6. 2 $\frac{1}{2}$	12, 8	10.39 $\frac{1}{2}$	6.	12. 8	10.40	6. 3	12. 9	10.40	6.	12, 7	10.39	5
6. 3 $\frac{1}{4}$	12, 9 $\frac{1}{2}$	10.41	6.	12.10	10.41 $\frac{1}{2}$	6.	12.10 $\frac{1}{2}$	10.42	6. 3	12, 9	10.40 $\frac{1}{2}$	6
6. 4 $\frac{1}{4}$	12.11	10.43	6.	12.12	10.43	6. 4	12.12	10.44 $\frac{1}{2}$	6. 4	12.11	10.42 $\frac{1}{2}$	7
6. 5 $\frac{1}{4}$	12.13	10.45 $\frac{1}{2}$	6.	12.14	10.46	6. 5	12.14	10.46	6. 5	12.13	10.45	8
6. 6 $\frac{1}{4}$	12.15	10.47	6.	12.16	10.48	6.	12.16	10.48	6. 6	12.15	10.47	9
6. 7 $\frac{1}{4}$	12.17	10.49	6.	12.18	10.50	6.	12.18	10.50	6. 7	12.17	10.49	10
6. 8 $\frac{1}{4}$	12.19	10.51	6.	12.20	10.52	6.	12.20	10.52	6. 8	12.19	10.51	11
6. 9	12.21	10.53	6.	12.21 $\frac{1}{2}$	10.53 $\frac{1}{2}$	6.	12.22	10.54	6.	12.20 $\frac{1}{2}$	10.52 $\frac{1}{2}$	12
6.10	12.23	10.55	6.10 $\frac{1}{2}$	12.23	10.55	6.10 $\frac{1}{2}$	12.24	10.56	6.	12.22	10.54 $\frac{1}{2}$	13
6.11	12.25	10.57	6.11 $\frac{1}{2}$	12.25	10.57	6.11 $\frac{1}{2}$	12.26	10.58	6.10 $\frac{1}{2}$	12.24	10.56 $\frac{1}{2}$	14
6.12	12.27	10.59	6.12 $\frac{1}{2}$	12.27	10.59	6.12 $\frac{1}{2}$	12.28	11.	6.11 $\frac{1}{2}$	12.26	10.58 $\frac{1}{2}$	15
6.12 $\frac{3}{4}$	12.28 $\frac{1}{2}$	11.	6.13	12.29	11. 1	6.13 $\frac{1}{2}$	12.29 $\frac{1}{2}$	11. 1 $\frac{1}{2}$	6.12 $\frac{1}{2}$	12.28	11.	16
6.13 $\frac{3}{4}$	12.30	11. 2 $\frac{1}{2}$	6.14	12.31	11. 3	6.14 $\frac{1}{2}$	12.31	11. 3	6.13 $\frac{1}{2}$	12.30	11. 2	17
6.14 $\frac{3}{4}$	12.32	11. 4 $\frac{1}{2}$	6.15	12.33	11. 5	6.15 $\frac{1}{2}$	12.33	11. 5	6.14 $\frac{1}{2}$	12.32	11. 4	18
6.15 $\frac{1}{2}$	12.34	11. 6	6.15 $\frac{1}{2}$	12.34	11. 6 $\frac{1}{2}$	6.16	12.35	11. 7	6.15 $\frac{1}{2}$	12.33 $\frac{1}{2}$	11. 5 $\frac{1}{2}$	19
6.16 $\frac{1}{2}$	12.36	11. 8	6.16 $\frac{1}{2}$	12.36	11. 8 $\frac{1}{2}$	6.17	12.37	11. 9	6.16 $\frac{1}{2}$	12.35 $\frac{1}{2}$	10. 7	20
6.17 $\frac{1}{2}$	12.37 $\frac{1}{2}$	11. 9 $\frac{1}{2}$	6.17 $\frac{1}{2}$	12.38	11.10	6.17 $\frac{1}{2}$	12.38 $\frac{1}{2}$	11.10 $\frac{1}{2}$	6.17	12.37	11. 9	21
6.18 $\frac{1}{2}$	12.39 $\frac{1}{2}$	11.11	6.18 $\frac{1}{2}$	12.40	11.12	6.18 $\frac{1}{2}$	12.40	11.12	6.18	12.39	11.11	22
6.19	12.41	11.13	6.19 $\frac{1}{2}$	12.41 $\frac{1}{2}$	11.13 $\frac{1}{2}$	6.19 $\frac{1}{2}$	12.42	11.14	6.18 $\frac{1}{2}$	12.40 $\frac{1}{2}$	11.12 $\frac{1}{2}$	23
6.20	12.43	11.14 $\frac{1}{2}$	6.20 $\frac{1}{2}$	12.43	11.15	6.20 $\frac{1}{2}$	12.44	11.15	6.19 $\frac{1}{2}$	12.42	11.14	24
6.20 $\frac{3}{4}$	12.44 $\frac{1}{2}$	11.16	6.21	12.45	11.16 $\frac{1}{2}$	6.21 $\frac{1}{2}$	12.45 $\frac{1}{2}$	11.17	6.20 $\frac{1}{2}$	12.44	11.15 $\frac{1}{2}$	25
6.21 $\frac{3}{4}$	12.46	11.18	6.22	12.47	11.18	6.22 $\frac{1}{2}$	12.47	11.19 $\frac{1}{2}$	6.21 $\frac{1}{2}$	12.46	11.17	26
6.22 $\frac{3}{4}$	12.48	11.20	6.23	12.49	11.20	6.23 $\frac{1}{2}$	12.49	11.21	6.22 $\frac{1}{2}$	12.48	11.19	27
6.23 $\frac{1}{2}$	12.50	11.21	6.23 $\frac{1}{2}$	12.50	11.21	6.24	12.51	11.22	6.23 $\frac{1}{2}$	12.49 $\frac{1}{2}$	11.20	28
6.24 $\frac{1}{2}$	12.52	11.23	6.24 $\frac{1}{2}$	12.52	11.23	6.25	12.53	11.24	6.24 $\frac{1}{2}$	12.51	11.22	29
6.25 $\frac{1}{2}$	12.53 $\frac{1}{2}$	11.24 $\frac{1}{2}$	6.25 $\frac{1}{2}$	12.54	11.25	6.25 $\frac{1}{2}$	12.54 $\frac{1}{2}$	11.25 $\frac{1}{2}$	6.25	12.53	11.24	30
6.26 $\frac{1}{2}$	12.55 $\frac{1}{2}$	11.26 $\frac{1}{2}$	6.26 $\frac{1}{2}$	12.56	11.26	6.26 $\frac{1}{2}$	12.56	11.27	6.26	12.55	11.25 $\frac{1}{2}$	31

טַבֵּל אַה.

נֹוְמְבֶּר November

(השנים בכל ארבעת השנים, לשעון הערבי).

1930			1929			1928			1927			יום
קו חזי היום	הכה"ה	עה"ש	קו חזי היום	הכה"ה	עה"ש	קו חזי היום	הכה"ה	עה"ש	קו חזי היום	הכה"ה	עה"ש	
6.27	12.57	11.27 $\frac{1}{2}$	6.27 $\frac{1}{4}$	12.57 $\frac{1}{2}$	11.28	6.27 $\frac{1}{2}$	12.58	11.28 $\frac{1}{2}$	6.26 $\frac{3}{4}$	12.56 $\frac{1}{2}$	11.27	1
6.27 $\frac{1}{2}$	12.58 $\frac{1}{2}$.29	6.28	12.59	.29 $\frac{1}{2}$	6.28 $\frac{1}{4}$	12.59 $\frac{1}{2}$.30	6.27 $\frac{1}{2}$	12.58 $\frac{1}{2}$	11.28 $\frac{1}{2}$	2
6.28 $\frac{3}{4}$	1	.30 $\frac{1}{2}$	6.29	1, 1	.31	6.29 $\frac{1}{4}$	1, 1	.31 $\frac{1}{2}$	6.28 $\frac{1}{2}$	1,	11.30	3
6.29 $\frac{1}{2}$	1, 2	.32	6.29 $\frac{1}{2}$	1, 2 $\frac{1}{2}$.32 $\frac{1}{2}$	6.30	1, 3	.33	6.29 $\frac{1}{4}$	1, 1 $\frac{1}{2}$	11.31	4
6.30 $\frac{1}{4}$	1, 3 $\frac{1}{2}$.33 $\frac{1}{2}$	6.30 $\frac{1}{2}$	1, 4	.34	6.30 $\frac{3}{4}$	1, 4 $\frac{1}{2}$.34 $\frac{1}{2}$	6.30 $\frac{3}{4}$	1, 3	11.33	5
6.31	1, 5	.34	6.31 $\frac{1}{4}$	1, 5 $\frac{1}{2}$.35	6.31 $\frac{1}{2}$	1, 6	.35	6.30 $\frac{3}{4}$	1, 4 $\frac{1}{2}$	11.34	6
6.32	1, 7	.36	6.32 $\frac{1}{4}$	1, 7	.37	6.32 $\frac{1}{2}$	1, 8	.37	6.31 $\frac{1}{2}$	1, 6 $\frac{1}{2}$	11.36	7
6.32 $\frac{3}{4}$	1, 8 $\frac{1}{2}$.38	6.33	1, 9	.38 $\frac{1}{2}$	6.33 $\frac{1}{4}$	1, 9 $\frac{1}{2}$.39	6.32 $\frac{1}{2}$	1, 8	11.37	8
6.33 $\frac{1}{2}$	1, 10	.39 $\frac{1}{2}$	6.33 $\frac{1}{2}$	1, 10 $\frac{1}{2}$.40	6.34	1, 11	.40 $\frac{1}{2}$	6.33 $\frac{1}{2}$	1, 9 $\frac{1}{2}$	11.39	9
6.34 $\frac{1}{4}$	1, 11 $\frac{1}{2}$.41	6.34 $\frac{1}{2}$	1, 12	.41 $\frac{1}{2}$	6.34 $\frac{3}{4}$	1, 12 $\frac{1}{2}$.42	6.34	1, 11	11.40	10
6.35	1, 13	.42 $\frac{1}{2}$	6.35 $\frac{1}{4}$	1, 13 $\frac{1}{2}$.43	6.35 $\frac{1}{2}$	1, 14	.43 $\frac{1}{2}$	6.34 $\frac{3}{4}$	1, 12 $\frac{1}{2}$	11.42	11
6.35 $\frac{3}{4}$	1, 14 $\frac{1}{2}$.43	6.36	1, 15	.44	6.36 $\frac{1}{4}$	1, 15 $\frac{1}{2}$.44	6.35 $\frac{1}{2}$	1, 14	11.43	12
6.36 $\frac{1}{4}$	1, 15	.44	6.36 $\frac{1}{2}$	1, 16	.45	6.36 $\frac{3}{4}$	1, 16	.45	6.36	1, 15	11.44	13
6.37	1, 17	.46	6.37 $\frac{1}{4}$	1, 17 $\frac{1}{2}$.46 $\frac{1}{2}$	6.37 $\frac{1}{2}$	1, 18	.47	6.36 $\frac{3}{4}$	1, 16 $\frac{1}{2}$	11.45	14
6.37 $\frac{3}{4}$	1, 18	.47 $\frac{1}{2}$	6.38	1, 19	.48	6.38 $\frac{1}{4}$	1, 19 $\frac{1}{2}$.48 $\frac{1}{2}$	6.37 $\frac{1}{2}$	1, 18	11.47	15
6.38 $\frac{1}{2}$	1, 20	.49	6.38 $\frac{1}{2}$	1, 20 $\frac{1}{4}$.49 $\frac{1}{2}$	6.39	1, 21	.50	6.38 $\frac{1}{4}$	1, 19 $\frac{1}{2}$	11.48	16
6.39 $\frac{1}{4}$	1, 21 $\frac{1}{2}$.50 $\frac{1}{2}$	6.39 $\frac{1}{2}$	1, 22	.51	6.39 $\frac{3}{4}$	1, 22 $\frac{1}{2}$.51 $\frac{1}{2}$	6.39	1, 21	11.50	17
6.40	1, 23	.51	6.40 $\frac{1}{4}$	1, 23 $\frac{1}{2}$.52	6.40 $\frac{1}{2}$	1, 24	.52	6.39 $\frac{3}{4}$	1, 22 $\frac{1}{2}$	11.51	18
6.40 $\frac{3}{4}$	1, 24 $\frac{1}{2}$.53	6.41	1, 25	.53 $\frac{1}{2}$	6.41 $\frac{1}{4}$	1, 25 $\frac{1}{2}$.54	6.40 $\frac{1}{2}$	1, 24	11.52	19
6.41 $\frac{1}{4}$	1, 25	.54	6.41 $\frac{1}{2}$	1, 26	.54	6.41 $\frac{1}{4}$	1, 26	.55	6.41 $\frac{1}{4}$	1, 25	11.53	20
6.42	1, 27	.55	6.42 $\frac{1}{4}$	1, 27 $\frac{1}{2}$.55	6.42 $\frac{1}{2}$	1, 28	.56	6.42	1, 27	11.54	21
6.42 $\frac{1}{2}$	1, 28	.56	6.42 $\frac{1}{2}$	1, 28	.56	6.43	1, 29	.57	6.42 $\frac{1}{2}$	1, 28	11.55	22
6.43	1, 29	.57	6.43 $\frac{1}{4}$	1, 29	.57	6.43 $\frac{1}{2}$	1, 30	.58	6.43	1, 29	11.56	23
6.43 $\frac{3}{4}$	1, 30 $\frac{1}{2}$.58	6.44	1, 31	.58	6.44 $\frac{1}{4}$	1, 31 $\frac{1}{2}$.59	6.43 $\frac{1}{4}$	1, 30 $\frac{1}{2}$	11.57	24
6.44 $\frac{1}{4}$	1, 31	.59	6.44 $\frac{1}{2}$	1, 32	.59	6.44 $\frac{1}{4}$	1, 32	12	6.44 $\frac{1}{4}$	1, 31	11.58	25
6.44 $\frac{3}{4}$	1, 32	12	6.45	1, 33	12	6.45 $\frac{1}{4}$	1, 33	12, 1	6.44 $\frac{1}{4}$	1, 32	11.59	26
6.45 $\frac{1}{2}$	1, 34	12, 1	6.45 $\frac{1}{2}$	1, 34	12, 1	6.45 $\frac{1}{2}$	1, 34	12, 1 $\frac{1}{2}$	6.45 $\frac{1}{4}$	1, 33	12	27
6.46	1, 35	12, 2	6.46	1, 35	12, 2	6.46	1, 35	12, 2	6.45 $\frac{1}{4}$	1, 34	12, 1	28
6.46	1, 36	12, 3	6.46	1, 36	12, 3	6.46 $\frac{1}{2}$	1, 36	12, 3	6.46 $\frac{1}{4}$	1, 35	12, 2	29
6.47	1, 37	12, 4	6.47	1, 37	12, 4	6.47	1, 37	12, 4	6.46 $\frac{1}{4}$	1, 36	12, 3	30

טבלא ה.
(השנים בכל ארבעה שנים. לשעון העברי).
-דצמבר December-

דצמבר December

1930			1929			1928			1927			%
קי חזי היום	הנאהה	עה"ש	קי חזי היום	הנאהה	עה"ש	קי חזי היום	הנאהה	עה"ש	קי חזי היום	הנאהה	עה"ש	
6.47½	1.38	12.5	6.47½	1.38	12.5	6.47½	1.38	12.5	6.47½	1.37½	12.4	
6.48	1.39	6	6.48	1.39	6	6.48	1.39	12.6	6.47½	1.38	5	1
6.48½	1.40	6½	6.48½	1.40	6½	6.48½	1.40	12.6½	6.48½	1.39	5½	2
6.48¾	1.40½	7	6.48¾	1.40½	7	6.48¾	1.40½	12.7	6.48½	1.40	6	4
6.49¼	1.41	8	6.49¼	1.41	8	6.49¼	1.41	12.8	6.49	1.41	7	5
6.49½	1.42	8	6.49½	1.42	8	6.49½	1.42	12.8	6.49½	1.41½	7	6
6.50	1.43	9	6.50	1.43	9	6.50	1.43	12.9	6.49½	1.41½	7	5
6.50½	1.43	9½	6.50½	1.43½	9½	6.50	1.43	12.9	6.49½	1.42	8	7
6.50¾	1.44	9	6.50¾	1.44	9	6.50¾	1.43	12.9½	6.50	1.43	8½	8
6.51	1.45	10	6.51	1.45	10	6.51	1.45	12.9	5.50½	1.43	8	9
6.51½	1.45	11	6.51½	1.45½	11	6.51½	1.45	12.10	6.50½	1.44	9	10
6.51¾	1.46	11½	6.51¾	1.46	11½	6.51¾	1.45	12.11	6.51	1.45	10	11
6.51¾	1.46	12	6.51¾	1.46½	12	6.51¾	1.46	12.11½	6.51½	1.46	11½	12
6.52	1.47	12	6.52	1.47	12½	6.52	1.47	12.12	6.51½	1.46	12	13
6.52	1.47	12	9.52	1.47	12	6.52	1.47	12.12½	6.52	1.47	12½	14
6.52½	1.47	13	6.52½	1.47½	13	6.52½	1.47	12.12	6.52	1.47	12	15
6.52½	1.47	13	6.52½	1.47	13	6.52½	1.47	12.13	6.52½	1.47	13	16
6.52½	1.48	13	6.52½	1.48	13½	6.52½	1.48	12.13	6.52½	1.47	13	17
6.52½	1.48	13	6.52	1.48	13½	6.52½	1.48	12.13	6.52½	1.48	13½	18
6.52	1.48½	14	6.52½	1.48½	13	6.52	1.48	12.13	6.52	1.48	13	19
6.52	1.48	14	6.52½	1.48½	14	6.52½	1.48½	12.14	6.52½	1.48½	14	20
6.52½	1.48	14	6.52½	1.48	14	6.52½	1.48	12.14	9.52½	1.48	14	21
6.52½	1.48	14	6.52½	1.48	14	6.52½	1.48	12.14	6.52½	1.48	14	22
6.52½	1.48	13	6.52½	1.48	14	6.52½	1.48	12.14	6.52½	1.48	14	23
6.52	1.48	13	6.52½	1.48	13½	6.52½	1.48	12.13	6.52½	1.48	14	24
6.52	1.48	13	6.52	1.48	13	6.52	1.48	12.13	6.52½	1.48	13½	25
6.52½	1.47	13	6.52½	1.47	13	6.52	1.47	12.13	6.52	1.48	13	26
6.52½	1.47	13	6.52½	1.47	13	6.52½	1.47½	12.13	6.52½	1.47½	13	27
6.52	1.47	12	6.52	1.47	12½	6.52	1.47	12.13	6.52½	1.47	13	28
6.52	1.47	12	6.52	1.47	12½	6.52	1.47	12.12½	6.52	1.47	12½	29
6.51½	1.46½	12	6.51½	1.46½	12	6.51½	1.46½	12.12	6.51½	1.46½	12	30

טְבֵלָה.

(חֶשְׁנוּיִם בְּכָל אַרְכְּבָעַת שָׁנִים. לְשֻׁוּן הָעָרָבִי).

Januar

1931			1930			1929			1928			י
קי חצֵי היום	הנהיה	עה"ש	י									
6,51½	1,46	12,11½	6,51½	1,46	12,11½	6,51½	1,46	12,11½	6,51½	1,46	12,11½	1
6,51¼	1,46½	12,11	6,51¼	1,45½	12,11	6,51¼	1,45½	12,11	6,51	1,46	12,11	2
6,51	1,45	12,10	6,51	1,45	12,10	6,51	1,45	12,10	6,51¼	1,45½	12,11	3
6,50½	1,44	12, 9	6,50½	1,44	12, 9	6,50½	1,44	12, 9	6,50¾	1,44	12,10	4
6,50¼	1,43½	12, 9	6,50¼	1,43	12, 9	6,50¼	1,43	12, 9	6,50½	1,44	12,10	5
6,50	1,43	12, 9	6,50	1,43	12, 9	6,50	1,43	12, 9	6,50¼	1,43½	12, 9	6
6,49½	1,42	12, 8	6,49½	1,42	12, 8	6,49½	1,42	12, 8	6,49¾	1,42	12, 8	7
6,49¼	1,41½	12, 8	6,49¼	1,41	12, 8	6,49¼	1,41	12, 8	6,49½	1,42	12, 8	8
6,48½	1,40	12, 7	6,48½	1,40	12, 7	6,48½	1,40	12, 7	6,49	1,41	12, 7	9
6,48½	1,40	12, 6½	6,48½	1,40	12, 6	6,48½	1,40	12, 6½	6,48½	1,40½	12, 7	10
6,48	1,39	12, 6	6,48	1,39	12, 6	6,48	1,39	12, 6	6,48½	1,39	12, 6	11
6,47½	1,38	12, 5	6,47	1,38	12, 5	6,47	1,38	12, 5	6,47½	1,38	12, 5	12
6,47	1,37	12, 4	6,47	1,37	12, 4	6,47	1,37	12, 4	6,47½	1,37	12, 4	13
6,46½	1,36	12, 3½	6,46	1,36	12, 3½	6,46	1,36	12, 3½	6,46¾	1,36	12, 4	14
6,46	1,35	12, 2	6,46	1,35	12, 2	6,46	1,35	12, 2	6,46½	1,35	12, 3	15
6,45½	1,34	12, 1	6,45	1,34	12, 1	6,45	1,34	12, 1	6,45¾	1,34	12, 2	16
6,45	1,33	12,	6,45	1,33	12,	6,45	1,33	12,	6,45½	1,33	12, 1	17
6,44½	1,32	11,59	6,44	1,32	11,59	6,44	1,32	11,59	6,44½	1,32	12,	18
6,44	1,31	• 58	6,44	1,31	• 58	6,43½	1,30½	• 58	6,44½	1,31	11,59	19
6,43½	1,30	• 58	6,43½	1,29½	• 57	6,43	1,29	• 57	6,43½	1,30	• 58	20
6,43	1,29	• 57	6,42½	1,28	• 56	6,42½	1,28	• 56	6,43	1,29	• 57	21
6,42½	1,28	• 56	6,42½	1,27	• 55	6,42	1,27	• 55	6,42½	1,28	• 56	22
6,41¾	1,26½	• 55	6,41½	1,26	• 54	6,41½	1,25	• 54	6,41¾	1,26½	• 55	23
6,41½	1,25	• 54	6,41	1,25	• 53	6,40½	1,24	• 53	6,41½	1,25	• 54	24
6,40½	1,24	• 52	6,40½	1,23	• 52	6,40	1,23	• 51	6,40½	1,24	• 52½	25
6,39¾	1,22	• 51	6,39½	1,22	• 51	6,39½	1,21	• 50	6,40	1,23	• 52	26
6,39	1,21	• 50	6,38½	1,20	• 49	6,38½	1,20	• 49	6,39½	1,21½	• 50	27
6,38½	1,19	• 48½	6,38	1,19	• 48	6,37½	1,18	• 47	6,38½	1,20	• 49	28
6,37½	1,18	• 47	6,37½	1,17	• 46	6,37	1,17	• 46	6,37½	1,18½	• 47	29
6,36¾	1,16	• 45½	6,36½	1,16	• 45	6,36½	1,15	• 44	6,37	1,17	• 46	30
6,36½	1,15	• 44	6,36	1,15	• 44	6,35½	1,14	• 43	6,36½	1,16	• 45	31

טבלאות.

(השנויות בכל ארבעת שנים, לשעון הערבי).

פברואר Februar

1931			1930			1929			1928		
קי חצ'י היום	הנחה	עה" ש									
6,35½	1 ,14	11,44	6,35½	1 ,13½	11,43½	6,35	1 ,13	11,33	6,35½	1 ,14½	11
6,34½	1 ,12½	.42½	6,34½	1 ,12	11,42	6,34½	1 ,11½	.41½	6,35	1 ,13	11
6,34	1 ,11	.41	6,33½	1 ,10½	11,40½	6,33½	1 ,10	.40	6,34½	1 ,11½	11
6,33½	1 ,9	.39	6,33	1 ,9	11,39	6,32½	1 ,8½	.38½	6,33½	1 ,10	11
6,32½	1 ,8	.38	6,32½	1 ,7	11,37½	6,32	1 ,7	.37	6,32½	1 ,8½	11
6,31	1 ,6	.36	6,31½	1 ,5	11,35	6,31	1 ,5	.35	6,31½	1 ,6	11
6,30½	1 ,4½	.34½	6,30½	1 ,4	11,34	6,30½	1 ,3½	.33½	6,31	1 ,5	11
6,30	1 ,3	.33	6,29½	1 ,2½	11,32½	6,29½	1 ,2	.32	6,30½	1 ,3½	11
6,29½	1 ,1½	.31	6,29	1 ,1	11,31	6,28½	1 ,½	.30½	6,29½	1 ,2	11
6,28½	12,59	.30	6,28	12,59	11,29½	6,27½	12,58	.29	6,28	1 ,	11
6,27½	12,58	.28	6,27½	12,57½	11,28	6,27	12,57	.27	6,27½	12,58½	11
6,26½	12,56½	.27	6,26½	12,56	11,26	6,26½	12,55½	.26	6,27	12,57	11
6,25½	12,54	.25	6,25	12,54	11,24	6,52½	12,53	.24	6,26	12,55	11
6,25	12,53	.23½	6,24½	12,52½	11,23	6,24½	12,52	.22½	6,25½	12,53	11
6,24	12,51	.21	6,23½	12,50	11,21	6,23	12,50	.20	6,24½	12,51	11
6,23½	12,49½	.20	6,23	12,49	11,20	6,22½	12,48½	.19	6,23½	12,50	11,2
6,22½	12,47	.18	6,22	12,47	11,18	6,21½	12,46	.17	6,22	12,48	11,1
6,21½	12,45	.16	6,21	12,45	11,16	6,20½	12,44	.15	6,21	12,46	11,1
6,20½	12,44	.15	6,20½	12,43½	11,14½	6,20	12,43	.14	6,20½	12,44½	11,1
6,19	12,42	.14	6,19	12,41	11,13	6,19½	12,41½	.13½	6,20	12,43	11,1
6,18½	12,40½	.12½	6,18½	12,40	11,12	6,18½	12,39	.11	6,19	12,41	11,1
6,17½	12,38	.10	6,17	12,38	11,10	6,17½	12,37	.9	6,18	12,39	11,1
6,17	12,37	.9	6,16½	12,36½	11,8½	6,16½	12,36	.8	6,17½	12,37½	11,
6,16	12,35	.7	6,15½	12,34	11,6	6,15	12,34	.6	6,16½	12,35	11,
6,15½	12,33½	.5½	6,15	12,33	11,5	6,14½	12,32½	.4½	6,15½	12,34	11,
6,14½	12,31	.3	6,14	12,31	11,3	6,13½	12,30	.2	6,14	12,32	11,
6,13½	12,29	.1	6,13	12,29	11,1	6,12½	12,28	.	6,13	12,30	11,
6,12½	12,28	11,	6,12½	12,27½	10,59½	6,12	12,27	10,59	6,12½	12,28½	11,
									6,11½	12,26	10,5

טבלאות

(השנים בכל ארבעת שנים, לשון הערבי).

מרץ Marz

1931			1930			1929			1928			יום
קי חציו הוּם	הנחייה	עה"ש										
6.11½	12.26	10.58	6.11½	12.52½	10.57½	6.11	12.25	10.57	6.10¾	12.24½	10.56½	1
6.10°	12.24	10.56	6.10½	12.23	10.55½	6.10	12.23	10.55	6.9¾	12.22°	10.54°	2
6. 9°	12.22	10.54	6. 9½	12.21	10.53½	6. 9	12.21	10.53	6. 8¾	12.20°	10.52°	3
6. 8¾	12.20½	10.52½	6. 8½	12.20	10.52	6. 8½	12.19½	10.51½	6. 8	12.19	10.51	4
6. 7¾	12.18°	10.50°	6. 7°	12.18	10.50	6. 7½	12.17°	10.49°	6. 7	12.17	10.49	5
6. 6½	12.16°	10.48°	6. 6°	12.16	10.48	6. 6½	12.15°	10.47°	6. 6	12.15	10.47	6
6. 5¾	12.14°	10.46°	6. 5°	12.14	10.46	6. 5½	12.13°	10.45°	6. 5	12.13	10.45	7
6. 4¾	12.12°	10.44°	6. 4°	12.12	10.43½	6. 4½	12.11°	10.43°	6. 4	12.11	10.42½	8
6. 3¾	12.10°	10.42°	6. 3°	12.10	10.41½	6. 3½	12. 9°	10.41°	6. 3	12. 9	10.40°	9
6. 3	12. 9	10.40½	6. 2¾	12. 8½	10.40	6. 2½	12. 8	10.39½	6. 2½	12. 7½	10.39	10
6. 2	12. 7	10.38	6. 1¾	12. 6°	10.37½	6. 1°	12. 6	10.37	6. 1½	12. 5°	10.36½	11
6. 1	12. 5	10.36	6. ¾	12. 4°	10.35°	6. °	12. 4	10.35	6. ¼	12. 3°	10.34°	12
6. ¼	12. 3½	10.34½	6	12. 3	10.34	5.59¾	12. 2°	10.33½	5.59½	12. 2	10.33	13
5.59½	12. 1°	10.32	5.59	12. 1	10.31½	5.58¾	12.	10.31	5.58°	12.	10.30½	14
5.58½	11.59°	10.30	5.58	11.59	10.29	5.57¾	11.58½	10.29	5.57°	11.58	10.28°	15
5.57½	11.57°	10.28	5.57	11.57	10.27	5.56¾	11.56°	10.27	5.56°	11.56	10.26°	16
5.56½	11.55°	10.26	5.56	11.55	10.25	5.55¾	11.54°	10.25	5.55°	11.54	10.24°	17
5.55½	11.53°	10.23½	5.55	11.53	10.23	5.54¾	11.52°	10.22½	5.54°	11.52	10.22	18
5.54½	11.51°	10.21°	5.54	11.51	10.21	5.53¾	11.50°	10.20°	5.53°	11.50	10.20	19
5.53½	11.49°	10.19°	5.53	11.49	10.19	5.52¾	11.48°	10.18°	5.52°	11.48	10.18	20
5.52½	11.47°	10.17°	5.52	11.47	10.17	5.51¾	11.46°	10.16°	5.51°	11.46	10.16	21
5.51½	11.45°	10.15°	5.51	11.45	10.15	5.50¾	11.44°	10.14°	5.50°	11.44	10.14	22
5.50½	11.43°	10.13°	5.50	11.43	10.13	5.49¾	11.42°	10.12°	5.49°	11.42	10.12	23
5.49½	11.41°	10.11°	5.49	11.41	10.10½	5.48¾	11.40°	10.10	5.48°	11.40	10. 9½	24
5.48½	11.39°	10. 9°	5.48	11.39	10. 8	5.47¾	11.38°	10. 8	5.47°	11.38	10. 7°	25
5.47½	11.38°	10. 7½	5.47½	11.37½	10. 7	5.47°	11.37	10. 6½	5.46¾	11.36½	10. 6	26
5.46½	11.36°	10. 5°	5.46½	11.35°	10. 5	5.46°	11.35	10. 4°	5.45¾	11.34°	10. 4	27
5.45½	11.34°	10. 3°	5.45½	11.33°	10. 3	5.45°	11.33	10. 2°	5.44¾	11.32°	10. 2	28
5.44½	11.32°	10. 1°	5.44½	11.31°	10. ½	5.44°	11.31	10. 1°	5.43¾	11.30°	9.59½	29
5.43½	11.30½	9.59	5.43½	11.30	9.58	5.43½	11.29½	9.58	5.43	11.29	9.57	30
5.42½	11.28½	9.57	5.42½	11.28	9.56	5.42½	11.27	9.57	5.42	11.27	9.55	31

טבל א.ה.

(השנים בכל ארבע שנים, לשעון הערבי).

אפריל April

1931			1930			1929			1928			ט'ם
ט'ם היום	הנחה	עה"ש										
5,41 ⁺	11,26 ⁺	9,55	5,41 ⁺	11,26	9,54 ⁺	5,41 ⁺	11,25 ⁺	9,54	5,41	11,25	9,53 ⁺	1
5,40 ⁺	,24 ⁺	9,52 ⁺	5,40 ⁺	,24	9,52	5,40 ⁺	,23 ⁺	9,51 ⁺	5,40	,23	9,51	2
5,39 ⁺	,22 ⁺	9,50 ⁺	5,39 ⁺	,22	9,50	5,39 ⁺	,21 ⁺	9,49 ⁺	5,39	,21	9,49	3
5,38 ⁺	,20 ⁺	9,48 ⁺	5,38 ⁺	,20	9,48	5,38 ⁺	,19 ⁺	9,47 ⁺	5,38	,19	9,47	4
5,38	,19	9,46 ⁺	5,37 ⁺	,18 ⁺	9,46	5,37 ⁺	,18	9,45 ⁺	5,37 ⁺	,17 ⁺	9,45	5
5,37	,17	9,44 ⁺	5,36 ⁺	,16 ⁺	9,44	5,36 ⁺	,16	9,43 ⁺	5,36 ⁺	,15 ⁺	9,43	6
5,36	,15	9,42 ⁺	5,35 ⁺	,14 ⁺	9,42	5,35 ⁺	,14	9,41 ⁺	5,35 ⁺	,13 ⁺	9,41	7
5,35	,13	9,40 ⁺	5,34 ⁺	,12 ⁺	9,40	5,34 ⁺	,12	9,39 ⁺	5,34 ⁺	,11 ⁺	9,39	8
5,34 ⁺	,11 ⁺	9,39	5,34	,11	9,38 ⁺	5,33 ⁺	,10 ⁺	9,38	5,33 ⁺	,10	9,37 ⁺	9
5,33 ⁺	,9 ⁺	9,36 ⁺	5,33	,9	9,36	5,32 ⁺	,8	9,35 ⁺	5,32 ⁺	,8	9,35	10
5,32 ⁺	,7 ⁺	9,34	5,32	,7	9,33 ⁺	5,31 ⁺	,6	9,33	5,31 ⁺	,6	9,32 ⁺	11
5,31 ⁺	,5 ⁺	9,31 ⁺	5,31	,5	9,31	5,30 ⁺	,4 ⁺	9,30 ⁺	5,30 ⁺	,4	9,30	12
5,30 ⁺	,3 ⁺	9,29 ⁺	5,30	,3	9,29	5,29 ⁺	,2 ⁺	9,28 ⁺	5,29 ⁺	,2 ⁺	9,28	13
5,29 ⁺	,2 ⁺	9,28	5,29 ⁺	,1 ⁺	9,27 ⁺	5,29	,1	9,27	5,28 ⁺	,1	9,26 ⁺	14
5,28 ⁺	11,	9,26	5,28 ⁺	10,59 ⁺	9,25 ⁺	5,28	10,59	9,25	5,27 ⁺	10,58 ⁺	9,24 ⁺	15
5,27 ⁺	10,58	9,24	5,27 ⁺	10,57 ⁺	9,23 ⁺	5,27	10,57	9,23	5,26 ⁺	10,56 ⁺	9,22 ⁺	16
5,26 ⁺	10,56 ⁺	9,22	5,26 ⁺	10,56	9,21 ⁺	5,26 ⁺	10,55 ⁺	9,21	5,26	10,55	9,20 ⁺	17
5,25 ⁺	10,54 ⁺	9,20	5,25 ⁺	10,54	9,19 ⁺	5,25 ⁺	10,53 ⁺	9,19	5,25	10,53	9,18 ⁺	18
5,24 ⁺	10,52 ⁺	9,17 ⁺	5,24 ⁺	10,52	9,17	5,24 ⁺	10,51 ⁺	9,16 ⁺	5,24	10,51	9,16	19
5,24	17,51	9,15 ⁺	5,23 ⁺	10,50 ⁺	9,15	5,23 ⁺	10,50	9,14 ⁺	5,23 ⁺	10,49 ⁺	9,14	20
5,23	10,49	9,13 ⁺	5,22 ⁺	10,48 ⁺	9,13	5,22 ⁺	10,48	9,12 ⁺	5,22 ⁺	10,47 ⁺	9,12	21
5,22 ⁺	10,47 ⁺	9,11 ⁺	5,22	10,47	9,11	5,21 ⁺	10,46 ⁺	9,10 ⁺	5,21 ⁺	10,46	9,10	22
5,21 ⁺	10,45 ⁺	9, 9	5,21	10,45	9, 8 ⁺	5,20 ⁺	10,44 ⁺	9, 7 ⁺	5,20 ⁺	10,44	9, 7 ⁺	23
5,20 ⁺	10,43 ⁺	9, 6 ⁺	5,20	10,43	9, 6	5,19 ⁺	10,42 ⁺	9, 5 ⁺	5,19 ⁺	10,42	9, 5	24
5,19 ⁺	10,42	9, 5	5,19 ⁺	10,41 ⁺	9, 4 ⁺	5,19	10,41	9, 4	5,18 ⁺	10,40 ⁺	9, 3 ⁺	25
5,18 ⁺	10,40	9, 3	5,18 ⁺	10,39 ⁺	9, 2 ⁺	5,18	10,39	9, 2	5,17 ⁺	10,38 ⁺	9, 1 ⁺	26
5,17 ⁺	10,38 ⁺	9, 1 ⁺	5,17 ⁺	10,38	9, 1	5,17 ⁺	10,37 ⁺	9, , ⁺	5,17	10,37	9,	27
5,16 ⁺	10,36 ⁺	8,59 ⁺	5,16 ⁺	10,36	8,59	5,16 ⁺	10,35 ⁺	8,58 ⁺	5,16	10,35	8,58	28
5,16	10,35	8,57 ⁺	5,15 ⁺	10,34 ⁺	8,57	5,15 ⁺	10,34	8,56 ⁺	5,15 ⁺	10,33 ⁺	8,56	29
5,15	10,33	8,55 ⁺	5,14 ⁺	10,32 ⁺	8,55	5,14 ⁺	10,32	8,54 ⁺	5,14 ⁺	10,31 ⁺	8,54	30

טְבֵלָה.

מאי May

(חמשים בכל ארבע שנים, לפי השעון הערבי)

1931			1930			1929			1928			יום
קי חציו היום	הגהיה	עה'יש										
5,14½	10,31½	8,53	5,14	10,31	8,53	5,13½	10,30½	8,52½	5,13½	10,30	8,52	1
5,13½	10,29	8,51	5,13	10,29	8,50½	5,12½	10,28	8,50	5,12	10,28	8,49½	2
5,12½	10,28	8,49	5,12½	10,27½	8,48	5,12	10,27	8,48	5,11½	10,26½	8,47	3
5,11½	10,26	8,47	5,11½	10,26	8,46	5,11½	10,25	8,46	5,10½	10,24	8,45	4
5,11	10,25	8,45	5,10½	10,24	8,44	5,10½	10,24	8,44	5,10½	16,23	8,43	5
5,10½	10,23	8,43½	5,10	10,23	8,43	5, 9½	10,22	8,42½	5, 9½	10,22	8,42	6
5, 9½	10,21	8,41	5, 9	10,21	8,40½	5, 8½	10,20	8,40	5, 8	10,20	8,39½	7
5, 8½	10,20	8,39	5, 8½	10,19	8,38	5, 8	10,19	8,38	5, 7½	10,18½	8,37	8
5, 7½	10,18	8,37	5, 7½	10,18	8,36	5, 7½	10,17	8,36	5, 7	10,17	8,35	9
5, 7	10,17	8,35	5, 6½	10,16	8,34	5, 6½	10,16	8,34	5, 6½	10,15	8,33	10
5, 6½	10,15	8,33	5, 6	10,15	8,32	5, 5½	10,14	8,32	5, 5½	10,14	8,31	11
5, 5½	10,14	8,31	5, 5½	10,14	8,31	5, 5½	10,13	8,30½	5, 5	10,13	8,30	12
5, 5	10,13	8,29	5, 4½	10,12	8,29	5, 4½	10,12	8,28	5, 4½	10,11½	8,28	13
5, 4½	10,11	8,27	5, 4	10,11	8,27	5, 3½	10,10	8,26	5, 3½	10,10	8,26	14
5, 3½	10,10	8,26	5, 3½	10, 9	8,25½	5, 3	10, 9	8,25	5, 2½	10, 8	8,24½	15
5, 2½	10, 8	8,24	5, 2½	10, 8	8,23	5, 2½	10, 7	8,23	5, 2	10, 7	8,22	16
5, 2½	10, 7	8,22	5, 2	10, 7	8,22	5, 1½	10, 6	8,21	5, 1½	10, 6	8,21	17
5, 1½	10, 6	8,21	5, 1½	10, 5	8,20	5, 1	10, 5	8,20	5, ¾	10, 4½	8,19½	18
5, ¾	10, 4	8,19	5, ½	10, 4	8,18	5, ¼	10, 3	8,18	5,	10, 3	8,17	19
5, ¼	10, 3	8,17	5,	10, 3	8,17	4,59½	10, 2	8,16½	4,59½	10, 2	8,16	20
4,59½	10, 2	8,16	4,59½	10, 1	8,15	4,59	10, 1	8,15	4,58½	10, ½	8,14	21
4,58½	10,	8,14	4,58½	10,	8,13	4,58½	9, 59½	8,13	4,58½	9, 59	8,13	22
4,58½	9' 59	8,12	4,58	9, 59	8,12	4,57½	9, 58	8,11½	4,57½	9, 58	8,11	23
4,57½	9, 58	8,11	4,57	9, 58	8,11	4,57½	9, 57	8,10	4,57½	9, 57	8,10	24
4,57½	9, 57	8,10	4,57	9, 57	8, 9	4,56½	9, 56	8, 9	4,56½	9, 56	8, 9	25
4,56½	9, 56	8, 8	4,56	9, 56	8, 8	4,56½	9, 55	8, 7	4,56½	9, 55	8, 7	26
4,56	9, 55	8, 7	4,55½	9, 54	8, 6	4,55½	9, 54	8, 6	4,55½	9, 54	8, 6	27
4,55½	9, 54	8, 5	4,55½	9, 53	8, 5	4,55	9, 53	8, 4	4,55	9, 53	8, 4	28
4,55	9, 53	8, 4	4,54½	9, 52	8, 3	4,54	9, 52	8, 3	4,54	9, 52	8, 3	29
4,54½	9, 52	8, 3	4,54½	9, 51	8, 2	4,54	9, 51	8, 2	4,54	9, 51	8, 2	30
4,53½	9, 50	8, 1	4,53½	9, 50	8, 1	4,53½	9, 50½	8, 1	4,53½	9, 50	8, 1	31

ט ב ל א ה .
(השניםים בכל ארבעת שנים, לשעון הערבי).
Juny יוני

1931				1930				1929				1928				ט
קי חזי היום	הגהיה	עה'יש	עה'יש	ט												
4.53½	9.50	8,	4.53½	9.50	8,	4.53½	9.50	8,	4.53½	9.49½	7.59½	7.59½	9.49½	7.59½	1	
4.53½	9.49½	7.59	4.53	9.49	7.59	4.53	9.49	7.59	4.52½	9.48	7.58	7.58	9.48	7.58	2	
4.52½	9.48	7.57½	4.52½	9.48	7.57½	4.52½	9.48	7.57½	4.52½	9.47	7.57	7.57	9.47	7.57	3	
4.52½	9.47	7.56	4.52	9.47	7.56½	4.52	9.47	7.56	4.51½	9.46	7.56	7.56	9.46	7.56	4	
4.52	9.47	7.56	4.51½	9.46½	7.56	4.51½	9.46½	7.56	4.51½	9.46	7.55½	7.55½	9.46	7.55½	5	
4.51½	9.46½	7.55	4.51½	9.46	7.55	4.51½	9.46	7.55	4.51½	9.45½	7.54	7.54	9.45½	7.54	6	
4.51½	9.45	7.54	4.51	9.45	7.54	4.51	9.45	7.54	4.50½	9.44	7.53	7.53	9.44	7.53	7	
4.50½	9.44	7.53	4.50½	9.44	7.53	4.50½	9.44	7.53	4.50½	9.43	7.52	7.52	9.43	7.52	8	
4.50½	9.44	7.52	4.50½	9.43½	7.52	4.50½	9.43½	7.52	4.50	9.43	7.51	7.51	9.43	7.51	9	
4.50	9.43	7.51½	4.50	9.43	7.51½	4.50	9.43	7.51½	4.50	9.43	7.51	7.51	9.43	7.51	10	
4.49½	9.42½	7.51	4.49½	9.42½	7.51	4.49½	9.42½	7.51	4.49½	9.42½	7.51	7.51	9.42½	7.51	11	
4.49½	9.42	7.50	4.49½	9.42	7.50	4.49½	9.42	7.50	4.49½	9.42	7.50	7.50	9.42	7.50	12	
4.49½	9.42	7.50	4.49½	9.42	7.50	4.49	9.42	7.50	4.49	9.42	7.50	4.49	9.42	7.50	13	
4.49½	9.41½	7.49½	4.49½	9.41½	7.49½	4.49½	9.41½	7.49½	4.49½	9.41½	7.49½	4.49½	9.41½	7.49½	14	
4.49½	9.41	7.49	4.49½	9.41½	7.49½	4.49½	9.41½	7.49	4.49½	9.41	7.49	4.49	9.41	7.49	15	
4.49	9.41	7.49	4.49	9.41	7.49	4.49	9.41	7.49	4.49	9.41	7.49	4.49	9.41	7.49	16	
4.49	9.41	7.48½	4.49	9.41	7.48½	4.49	9.41	7.48½	4.49	9.41	7.48½	4.49	9.41	7.48½	17	
4.48½	9.40½	7.48	4.48½	9.40½	7.48	4.48½	9.40½	7.48	4.48½	9.40½	7.48	4.48½	9.40½	7.48	18	
4.48½	9.40	7.48	4.48½	9.40½	7.48	4.48½	9.40	7.48	4.48½	9.40	7.48	4.48½	9.40	7.48	19	
4.48½	9.40	7.47½	4.48½	9.40	7.47½	4.48½	9.40	7.47½	4.48½	9.40	7.47½	4.48½	9.40	7.47½	20	
4.48	9.40	7.47	4.48	9.40	7.47	4.48	9.40	7.47	4.48	9.40	7.47	4.48	9.40	7.47	21	
4.48	9.40	7.47	4.48	9.40	7.47	4.48	9.40	7.47	4.48	9.40	7.47	4.48	9.40	7.47	22	
4.48	9.40	7.47	4.48	9.40	7.47	4.48	9.40	7.47	4.48	9.40	7.47	4.48	9.40	7.47	23	
4.48	9.40	7.47	4.48	9.40	7.47	4.48	9.40	7.47	4.48	9.40	7.47	4.48	9.40	7.47	24	
4.48	6.40	7.47	4.48	9.40	7.47	4.48	9.40	7.47	4.48	9.40	7.47	4.48	6.40	7.47	25	
4.48½	9.40½	7.47	4.48	9.40	7.37	4.48½	9.40½	7.48	4.48½	9.40½	7.48	4.48½	9.40½	7.47	26	
4.48½	9.40½	7.48	4.48½	9.40½	7'48	4.48½	9.40	7.48	4.48½	9.40	7.48	4.48½	9.40	7.48	27	
4.49	9.41	7.48½	4.49	9.41	7.48½	4.49	9.41	7.48½	4.49	9.41	7.48½	4.49	9.41	7.48½	28	
4.49	9.41	7.49	4.49	9.41	7.49	4.49	9.41	7.49	4.49	9.41	7.49	4.49	9.41	7.49	29	
4.49½	9.41½	7.49½	4.49½	9.41½	7.49½	4.49½	9.41½	7.49½	4.49½	9.41½	7.49½	4.49½	9.41½	7.49½	30	

טבלא ה.

(השנים בכל ארבעת שנים, לשעון הערבי).

יולי July

1931

1930

1929

1928

יום

קו חזי הוים	הגהיה	עה"ש									
1.49½	9.41½	7.49½	4.49½	9.41½	7.49½	4.49½	9.41½	7.49½	4.49½	9.41½	7.49½
1.49½	9.42	7.50	4.49½	9.42	7.50	4.49½	9.42	7.50	4.49½	9.42	7.50
1.49	9.42	7.50	4.49	9.42	7.50	4.49	9.42	7.50	4.49	9.42	7.50
1.49	9.42	7.51	4.49½	9.42½	7.51	4.49½	9.42½	7.51	4.49½	9.42½	7.51
1.50	9.43	7.51	4.50	9.43	7.51½	4.50	9.43	7.51½	4.50	9.43	7.51½
1.50½	9.43	7.52	4.50½	9.43½	7.52	4.50½	9.43	7.52	4.50½	9.43½	7.52
1.50½	9.44	7.53	4.50½	9.44	7.53	4.50½	9.44	7.53	4.50½	9.44	7.53
1.50½	9.44	7.53½	4.51	9.45	7.54	4.51	9.45	7.54	4.51	9.45	7.54
1.51½	9.45	7.54	4.51	9.46	7.55	4.51½	9.46	7.55	4.51½	9.46	7.55
1.51½	9.46	7.55	4.51½	9.46½	7.56	4.51½	9.46½	7.56	4.51½	9.46½	7.56
1.51½	9.46	7.56	4.52	9.47	7.56½	4.52	9.47	7.56½	4.52	9.47	7.56½
1.52½	9.47	7.57	4.52½	9.48	7.57	4.52½	9.48	7.57	4.52½	9.48	7.57
1.52½	9.48	7.58½	4.53	9.49	7.59	4.53	9.49	7.59	4.53	9.49	7.59
1.53½	9.49	7.59	4.53	9.50	8	4.53½	9.50	8	4.53½	9.50	8
1.53½	9.50	8	4.53½	9.50½	8.1	4.53½	9.50½	8.1	4.53½	9.50½	8.1
1.54	9.51	8.2	4.54	9.51	8.2½	4.54	9.51	8.2½	4.54	9.51	8.2½
1.54	9.52	8.3	4.54½	9.52	8.3	4.54½	9.52	8.3	4.54½	9.52	8.3
1.55	9.53	8.4½	4.55	9.53	8.5	4.55	9.53	8.5	4.55	9.53	8.5
1.55	9.54	8.6	4.55½	9.54	8.6	4.55½	9.54	8.6½	4.55½	9.54	8.6½
1.56½	9.55½	8.7	4.56	9.55	8.7	4.56	9.56	8.8	4.56	9.56	8.8
1.56½	9.56	8.8½	4.56	9.56	8.9	4.57	9.57	8.9½	4.57	9.57½	8.10
1.57½	9.57	8.10	4.57	9.57	8.10	4.57	9.58	8.11	4.57	9.58	8.11½
1.57½	9.58	8.11	4.57½	9.58	8.11	4.58	9.59	8.12	4.58	9.59	8.12
1.58½	9.59	8.12½	4.58	9.59	8.13	4.58	10	8.13½	4.58	10	8.14
1.59	10.1	8.14	4.59	10.1	8.15	4.59	10.1½	8.15	4.59	10.2	8.16
1.59½	10.2½	8.16	4.59½	10.2½	8.16	5	10.3	8.17	5	10.3½	8.17½
1.6	10.3	8.17	5	10.3	8.18	5	10.4	8.18½	5	10.4	8.19
1.6	10.5	8.19	5.1	10.5	8.20	5.1	10.5½	8.20	5.1	10.6	8.21
1.6	10.6	8.21	5.1½	10.6½	8.21	5.2	10.7	8.21	5.2	10.7½	8.22½
1.6	10.7	8.22	5.2	10.7	8.23	5.2½	10.8	8.23	5.2	10.8	8.24
1.6	10.9	8.24	5.3	10.9	8.25	5.3½	10.9½	8.25	5.3	10.10	8.26

טַבֵּל אָה.
אוֹגָוסְטָה
(השנים בכל ארבעת השנים, לשעון הערבי.)

1931			1930			1929			1928			ט'ם
קי חצ'י היום	הנחייה	עה"ש										
5, 3 $\frac{3}{4}$	10.10 $\frac{1}{2}$	8.26 $\frac{1}{2}$	5, 3 $\frac{3}{4}$	10.10 $\frac{1}{2}$	8.26 $\frac{1}{2}$	5, 4	10.11	8.27	5, 4 $\frac{1}{2}$	10.11 $\frac{1}{2}$	8.27 $\frac{1}{2}$	1
5, 4 $\frac{1}{2}$	10.12	8.28	5, 4 $\frac{1}{2}$	10.12	8.28 \cdot	5, 4 $\frac{1}{2}$	10.12 $\frac{1}{2}$	8.29	5, 5	10.13	8.29 \cdot	2
5, 5 $\frac{1}{2}$	10.13 $\frac{1}{2}$	8.30	5, 5 $\frac{1}{2}$	10.13 $\frac{1}{2}$	8.30 \cdot	5, 5 $\frac{1}{2}$	10.14	8.31	5, 5 $\frac{1}{2}$	10.14 $\frac{1}{2}$	8.31 \cdot	3
5, 5 $\frac{3}{4}$	10.14 \cdot	8.32	5, 5 $\frac{3}{4}$	10.14 \cdot	8.32	5, 6	10.15	8.32 $\frac{1}{2}$	5, 6 $\frac{1}{2}$	10.15 \cdot	8.33	4
5, 6 $\frac{1}{2}$	10.16	8.34	5, 6 $\frac{1}{2}$	10.16	8.34	5, 6 $\frac{1}{2}$	10.16 $\frac{1}{2}$	8.34 \cdot	5, 7	10.17	8.35	5
5, 7 $\frac{1}{2}$	10.17 $\frac{1}{2}$	8.36	5, 7 $\frac{1}{2}$	10.17 $\frac{1}{2}$	8.36	5, 7 $\frac{1}{2}$	10.18	8.36 \cdot	5, 7 $\frac{1}{2}$	10.18 $\frac{1}{2}$	8.37	6
5, 8	10.19	8.38	5, 8	10.19	8.38	5, 8 $\frac{1}{2}$	10.19 $\frac{1}{2}$	8.38 \cdot	5, 8 $\frac{1}{2}$	10.20	8.39	7
5, 8 $\frac{1}{2}$	10.20	8.39 $\frac{1}{2}$	5, 8 $\frac{1}{2}$	10.20 $\frac{1}{2}$	8.40	5, 9	10.21	8.40 \cdot	5, 9 $\frac{1}{2}$	10.21 $\frac{1}{2}$	8.41	8
5, 9 $\frac{1}{2}$	10.22	8.42	5, 9 $\frac{1}{2}$	10.22 \cdot	8.42 $\frac{1}{2}$	5, 10	10.23	8.43	5, 10 $\frac{1}{2}$	10.23 \cdot	8.43 $\frac{1}{2}$	9
5, 10 $\frac{1}{2}$	10.23 $\frac{1}{2}$	8.43 $\frac{1}{2}$	5, 10 $\frac{1}{2}$	10.24	8.44	5, 10 $\frac{1}{2}$	10.24 $\frac{1}{2}$	8.44 $\frac{1}{2}$	5, 11	10.25	8.45	10
5, 11	10.25	8.45 \cdot	5, 11 $\frac{1}{2}$	10.25 $\frac{1}{2}$	8.46	5, 11 $\frac{1}{2}$	10.26	8.46 \cdot	5, 11 $\frac{1}{2}$	10.26 $\frac{1}{2}$	8.47	11
5, 11 $\frac{3}{4}$	10.26 $\frac{1}{2}$	8.47 \cdot	5, 12	10.27	8.48	5, 12 $\frac{1}{2}$	10.27 $\frac{1}{2}$	8.48	5, 12 $\frac{1}{2}$	10.28	8.49	12
5, 12 $\frac{1}{2}$	10.28	8.49 \cdot	5, 12 $\frac{1}{2}$	10.28 $\frac{1}{2}$	8.50	5, 13	10.29	8.50 $\frac{1}{2}$	5, 13 $\frac{1}{2}$	10.29 $\frac{1}{2}$	8.51	13
5, 13 $\frac{1}{2}$	10.30	8.52	5, 13 $\frac{1}{2}$	10.30 \cdot	8.52 $\frac{1}{2}$	5, 14	12.31	8.53	5, 14 $\frac{1}{2}$	10.31 \cdot	8.53 $\frac{1}{2}$	14
5, 14 $\frac{1}{2}$	10.31 $\frac{1}{2}$	8.54	5, 14 $\frac{1}{2}$	10.32	8.54 \cdot	5, 14 $\frac{1}{2}$	10.32 $\frac{1}{2}$	8.55	5, 15	10.33	8.55 \cdot	15
5, 15 $\frac{1}{2}$	10.33	8.56	5, 15 $\frac{1}{2}$	10.34	8.56 \cdot	5, 15 $\frac{1}{2}$	10.34 \cdot	8.57	5, 16	10.35	8.57 \cdot	16
5, 16	10.35	8.58	5, 16 $\frac{1}{2}$	10.35 $\frac{1}{2}$	8.58 \cdot	5, 16 $\frac{1}{2}$	10.36	8.59	5, 16 $\frac{1}{2}$	10.36 $\frac{1}{2}$	8.59 \cdot	17
5, 17	10.37	9,	5, 17 $\frac{1}{2}$	10.37 \cdot	9,	5, 17 \cdot	10.38	9, 1	5, 17 $\frac{1}{2}$	10.38 \cdot	9, 1 \cdot	18
5, 17 $\frac{1}{2}$	10.38 $\frac{1}{2}$	9, 1 $\frac{1}{2}$	5, 18	10.39	9, 2	5, 18 $\frac{1}{2}$	10.39 $\frac{1}{2}$	9, 2 $\frac{1}{2}$	5, 18 $\frac{1}{2}$	10.40	9, 3	19
5, 18 $\frac{1}{2}$	10.40 \cdot	9, 3	5, 19	10.41	9, 4	5, 19 $\frac{1}{2}$	10.41 \cdot	9, 4 \cdot	5, 19 \cdot	10.42	9, 5	20
5, 19 $\frac{1}{2}$	10.42 \cdot	9, 5	5, 19 $\frac{1}{2}$	10.42 $\frac{1}{2}$	9, 5 $\frac{1}{2}$	5, 20	10.43	9, 6	5, 20 $\frac{1}{2}$	10.43 $\frac{1}{2}$	9, 6 $\frac{1}{2}$	21
5, 20 $\frac{1}{2}$	10.44	9, 7 $\frac{1}{2}$	5, 20 $\frac{1}{2}$	10.44 \cdot	9, 8	5, 21	10.45	9, 8	5, 21 $\frac{1}{2}$	10.45 \cdot	9, 9	22
5, 21 $\frac{1}{2}$	10.46	9, 10	5, 21 $\frac{1}{2}$	10.46 \cdot	9, 10 $\frac{1}{2}$	5, 22	10.47	9, 11	5, 22 $\frac{1}{2}$	10.47 \cdot	9, 11 $\frac{1}{2}$	23
5, 22 $\frac{1}{2}$	10.47 $\frac{1}{2}$	9, 12	5, 22 $\frac{1}{2}$	10.48	9, 12 \cdot	5, 22 $\frac{1}{2}$	10.48 $\frac{1}{2}$	9, 13	5, 23	10.49	9, 13 \cdot	24
5, 23 $\frac{1}{2}$	10.49 \cdot	9, 14	5, 23 $\frac{1}{2}$	10.50	9, 14 \cdot	5, 23 $\frac{1}{2}$	19.50 \cdot	9, 15	5, 24	10.51	9, 15 \cdot	25
5, 24	10.51	9, 16	5, 24 $\frac{1}{2}$	10.51 $\frac{1}{2}$	9, 16 \cdot	5, 24 $\frac{1}{2}$	10.52	9, 17	5, 24 $\frac{1}{2}$	10.52 $\frac{1}{2}$	9, 17 \cdot	26
5, 25	10.53	9, 18 $\frac{1}{2}$	5, 25 $\frac{1}{2}$	10.53 \cdot	9, 19	5, 25 \cdot	10.54	9, 19 $\frac{1}{2}$	5, 25 $\frac{1}{2}$	10.54 \cdot	9, 20	27
5, 26	10.55	9, 20 \cdot	5, 26 $\frac{1}{2}$	10.55 \cdot	9, 21	5, 26 \cdot	10.56	9, 21 \cdot	5, 26 $\frac{1}{2}$	10.56 \cdot	9, 22	28
5, 26 $\frac{1}{2}$	10.56 $\frac{1}{2}$	9, 22	5, 27	10.57	9, 23	5, 27 $\frac{1}{2}$	10.57 $\frac{1}{2}$	9, 23 \cdot	5, 27 $\frac{1}{2}$	10.58	9, 24	29
5, 27 $\frac{1}{2}$	10.58 $\frac{1}{2}$	9, 24 \cdot	5, 28	10.59	9, 25	5, 28 $\frac{1}{2}$	10.59 \cdot	9, 25 \cdot	5, 28 \cdot	11,	9, 26	30
5, 28 $\frac{1}{2}$	11, $\frac{1}{2}$	9, 26 \cdot	5, 29	11, 1	9, 27	5, 29 $\frac{1}{2}$	11, 1 \cdot	9, 27 \cdot	5, 29 \cdot	11, 2	9, 28	31

בשההעסה כבר נעישה דשאנו הכא אם נאמר לא מהני tuo אין זו מילה וכאלו לא נעשתה כלל, ותוצאו ביכ עדיו מישום שעיסת הסרת הערלה כבר נעשתה וליש, לא מהני, וכן הבא הנעריא את הראי שلنנו מסוגן מהר דייטו כגון שטל סטוק לביהיש ואם לא הי' חקע מה שהסביר הערלה והוא סטוקל לא הי' חיב וכמרוכ אמור נם הנעריא כמו שאמרנו שמה שנומר כליה אין זה תיקון למטה שלם בשפת צי מילה, אולם מה שטיטים עוד שנס ריל שטודבר כשלא גמר הטילה נם כליה כבר כתכנו פנים שמהרוכבים מוכחה שאמנם גמר כליה.

ועלינו להבין ריש סונן בשפת (קל-ו) שטתקוף לה ריט ליטא להו אנא עברי סלנא דמצואה אהון עברדי סלגי דמצואה, משמעו שאפסלו לא גנרטה הטילה בשפת עבר שבגט מילה תיקון את החכללה ועשה המצואה אבל אם לא גנרטה הטילה כיצד יאמר על מעשה חבללה, אנא עברדי סלא דמצואה, ואפי' הרוא שכיו' שלא גמר הוי סטוקל וסתור אכתי מה שייטי, סלנא דמצואה לכאנ והוליל שהוא מוקלול ופטור, בפרט שכבר הוכחנו שככל חתק וחתק נחשך לחיקון—קשה לא רק אתה וזה שקורא לה סלנא דמצואה אלא אמא באמת יטטר מוחזק החטא, (טמיש לטפיש הרטיא בתשי' עז שטירן כדאט שאינו יכול לגמור שטכלתחילה החחליל שלא ברשות). וקצת ייל שהכי פרך ריט אמא חי' ברת הא על חצי הטילה שעשה ודאי יאן לחיבו דסלנא מצואה עבד ואם על ההטסקה הרי זו היא שב ואל תעשה וכמיש בשאניא ס' נט, ואפסלו להרמב'ס ודעיטי שענוש כרת לד אלא חוויך החטא אין לחיב החטא על שואית. וכית איב' מה ת' ריא כנונ ראתה בן השיטות כי הלא אכתי עובר ריק בשוואת זה לך דכבהיג שאמרו לו שאא לגמור הטילה בשחת לא הי' לו הרשות להתחיל, דטילה בו שאיא לגמורה לא ריק חוויך החטא ולא כרת אמא חי' החטא. אפילו כמו שאמרנו שאס' אם לא נט המילה בשחת אין זה סטוקל בחכורה כיון שטתקון מה שלא צטרך לחזור את השחץ (בפרט לטפיש הרין ובහעת שטודבר כשלל הטילה היה בשחת והפרעה הזהה בוטזיש).

עד יש להביא ראה מסוגיא דלקמן (קל), חז לו כי תינוקות ליטול וכי ישנה שבחת להנאה ראי' מסוגיא דלקמן (קל) והרין הולכים נטה שבחת בשחת חי' ובשנת הדעת מיטני ומלא שלארד שבחת בשחת חי' ואמא חי' הא אם מל תח' זטנו לא קיים מצאות מילה והו סטוקל בחכורה, ובשלטמא להוסקים שאיצ' להטף דיב (יעי ראי' רום' א' ייד רס'ו) לך דכבר תקנו שאין לו ערלה ומי' חי' מישום שאין זו מצאות המילה שננתנה שבת להדרות, אבל להוסקים שאיצ' להטף דיב מה' (יעיש' שיד' ווערו) הלא לא תקנו כל, ומתרית זוי' צריך ליטול מחדש ולירוחו כל שנDELחוך זטנו חרוי אבל חתכו נכו' או שנחזר מעטמו—יעי קרבן נתגאל על הראי' פריא סי' ח' סי' ד' ואדרבה גרט שאין עד מה ליטול ומוכרחים להסתפק בהרטט דיב—והרי הוא סטוקל, אלא שהוא הדבר שדברנו שאס' אם לא עשה שום מצואה נחשך הדבר לחיקון מישום שאיצ' לחזור את זה שותה. תחר ערדיו בתשי' הנעריא סי' קעид וכן במנתה חנק מצואה כי שהקשו אמא ליא' בא' חנוקות אי עבד לא מהני ולא דט' לטיש המזריט בשוחט בשחת שלא שיד' עליהם

סלוואים

השמטה א.

פרק ז' סוף אות י' (דף ס'יה)

אם התחילה ליטול בשיק לננות ער בעב סטוק לביהיש מהו לנמור המילה בבייהיש היזא לטוציש ודילטא טוב שלא לנמור כדי שייהי מוקלול בחכורה ופטור, ואמרנו שעיכ'ס מה שחץ בשק הוא חיקון שאיצ' לחזור עד חלק זה של הערלה. והתבונתי שקצרתי כאן במקום שצרכיס להאריך יותר:

וכאשר נדריך בסונן (dredict קל-ו) גם ממוקמו טוכרעך: מדרסיימו שאיר' כנונ דאתה ביהיש דשכת ואטמי לי' לא טסנקת ואיל מספקニア ועבד ולא אסחטק ואשתכח דחכורה עבד וענוש כרת—ותקשה כאן סטנס אם לא עבר מצואה תוו הוי מוקלול בחכורה ולרי סטור, והרמכבים סופק כרי' וכיניד יהא ענווש כרת, ואפסלו לטמיש הרמכבים שיש רק חוויך החטא ולא כרת אמא חי' החטא. אפילו כמו שאמרנו שאס' אם לא נט המילה בשחת אין זה סטוקל בחכורה כיון שטתקון מה שלא צטרך לחזור את השחץ (בפרט לטפיש הרין ובハウט שטודבר כשלל הטילה היה בשחת והפרעה הזהה בוטזיש).

והרמב'ים לשיטתו שפ' נשאר מפורשים שהמכoon שלם בשכת טנק לביה'ש רטוצ'יש וענוש כרת קאי על הראשן איב ענוש כרת לזר ולסינך תנכ חיב החטאהן. אכן כי אטיל רוק להבי' (ייר רסי') וסיעתו שלמדו טורשי שאתקפה דריש היא רק למה יהא ענוש בחת אך אטורה עכט אבא, אבל להוטסא (שה יוד זומשוכו) וסיעתו המפרשים בלשון רשות שעדכ טל גנא דצואה החדר קושיתען אם לא הנמר הטילה כייד יכול לוטר אנה עברו פלני דעתזה אדרבה עכירה שלמה עבר ולוא זהא אפי' מקלקל בחיבורו אכתי אטורה עבר. וקצת ריל שלל בסתמא אפשר לטמצוא מוחלים היכולים לנמור את הטילה איך בשעה שפטוק באמצעות (כונן שלט ולא פרען) אהין שלגנא מצועה עבר ואם אחד עס' טקרה לא גמור אוחים את הטילה לא בהתחילה האשטה, ולפיו ההין שייל לחרץ שטירז שאן מוחל אחר במציאות וכשהתחיל עד שלא לנמור (או שאינו יכול לנמור) לא פלנא דעתזה אלא חברה עבר (ואיך מקלקל כמש לעיל) וכן ענוש בחת או חיב החטאה.

עלתה על דעתו להוטף בכאוד, פלנא דעתזה עבר בקדום מה שתקחתי אם מילה בשנתן מצד עצמה היא אטטן מלאת חובל, אם מנטלית נשמה כפרשי או מכלט טפרק הרטבים) ומאות טלה דוחה את מלאת חובל בשבת או דלא אתי שהוויה צויה לנו להטול אין זו עוד בnder חבלה אלא בnder תקון האוד וכראיל הקביה לאבריהם והי' חמיטים (ע"ז), והוא יצרכי התורה להשתענו ביום השmini אפי' בשבת טשם שאלויל בן הי' חיב טשם, מכח בפטיש כל נמר תקון כל, וערוי מצינו בפטיש טורסא בשכת אם לעשות לה סה חיב (כהותות ו) וכי רשי' שחייב טשם בונה שווא נס באדם בדרכיב ובין את הצלע, אלא שנלענד לחלק נדען דיזן מותם, ובנדט מסתבר יותר שהוא מכח בפטיש לא בונה, ואטרוי שיוזח היא המחולקת דרי' ורש בשבת (קו.) ריש סבר מקלקל בחיבורו חיב וילפ' מראצטיך למשרי מילה בשכת שיט שלל מקלקל בחיבורו חיב וידי אומר כל המקלקל טטרון ושאנוי מילה שהוא מתקן, ציב תו מיט דריש ציד' ליפ' מקלקל בחיבורו מילה הלא תקון ולא קלקל, והנה טוטוי שם (קי'': ריח ח. וקי'': ריח טה) מוכח שר' ורש פליין אם המזווה מציע נקראות תקן או לא, אלטם עס' סרשי למתרוי שתקון מצוח לה תקן, (ואילו הי' מקלקל בחיבורו טטרו נמצוא שאלויל התחה' הטילה רשות הי' טטר און לחיב עלי' רק בשבל שעיא' מצוזה) אלא שר' סל' שעיא' מתקן האוד אוון לה ענן לטקלקל בחיבורו וזה מה שאמרו שם בשכת וידי התחם מתקן הוא כרבב אש דראייה מה לי לתקן מילה מל לתקן כל' ופרש' דיא נתמי מתקן גברא הו יש מלאה בתקון זה, ובהעכבר בת כהן חיב טשם בשול סתילה וכדראטו שם מה לי לבשל סתילה מה לי לבשל סמנין וכדרורי' דחיב על בשול האבר שהוא מתקן וצוקף (לא נס' ריא בחש' טס). ועס'ו אמרתי מקוטיא שלדעת ר' יהודא אין שיכיות חובל לטילה אחרי של מעשה הטילה מתחילה ועד סוף היא מגמר תקון האוד, והי' מוקן בו למרי' (אלבאה דרי') מה שיכול לוטר, אנה עברו פלנא דעתזה' לכל חתק וחתק הוא ממצאות ותקן האוד, וזה דאמרו (שבה קל'ג'ן), מהו דתימא דם

פסק סקד קא משמען לן חברה מהכרי' זאת אמרו שם לענן המציעה, והיתה מושכת קושית הנסי' בכתובות ה' כתום' ריה דם אמא לא תוכיה שתיבורה מהכרי' טכל מליה בשכחו.

אבל נחמתי מזאת דטוקה היא מני' צדדים: א) רטשטע טשרו דוכתי שהובל נקרא אף אם בא לתקן את האוד בוגן ברוחיה מבה שב' רשי' (יערובי' קיג': ריח'ean) שם להוציא דם הרול חובל, וכיה' בטגיא ארוח שכיח סיק ניג' (אף שאפשר לחלק קצת החם מהכרא). ב) והלא בקייטה על מותו חיב בשכת (אט' שט' קיה'); וכי' רשי' טשם שחויב לקרווע והו תקון רטשטע שנס לדשי' המצואה עצמה נקיאת תקון, הגם שתהרכבים (שנת פ'') רטשטע שהחובו הוא טשם שטוקר דעתו וכיה' בתוי' דיה' הא. ב) וביחוד טופריה וז' טסגיא דיזן דלפז'יו תוו אן להכין הבריותא אם לא הלקיט ענוש בחת וועל מה תחיבו בחזי' מליה (כונן שלט סטוק לביה'ש) הלא מכח בספשיש אינו אלא רק בגין התקון ובdzi' מליה איננו מכח בפטיש ונס בונה לש' לעניז' בוגן דא נפרט כל זמן שלא גמר הטילה, ואם נאמר שנס בוגר חובל אן לחשוב ואח טשם שוואו מתוקן האוד-אטמי' החיבו, וקשה לומר שהבריותא והטסקנא היא רק אלבאה דריש' ולא אלבאה דרי' שתהרכבים וסיעתו סטוקים כו'ו'. אלא עיכ' נס לר' נקריא מילה מתקן ריק' בוגר הטילה ואמ' לא גמר הטילה בשכת וכונן שלט סטוק לביה'ש חיב טשם חובל (אלא שמקלקל איננו שייא' טטר עלי'). טשם שעיכ' הוא מתקן הדבר שהחל להסיך حرסת הערלה ולא יצטך לוחזק את אישר כבר תח'ן).

אחרי כתבי' דברי' אלה והרני' יידי' הרגין רשו' ולוני' הרו' במנחת חנק' בפסק השבתה את ביז' שבדרבי' אלה חלוקם הם שני' נאנו עולם: הגאנן ר' מרדכי בעט' זעל' דניקלשבורג בעט'ס מגנא כספו' הניל' אומר אטטן שמילה הא מכח בפטיש' והגאנק' בעל' מינח' חולק' עלי' ואומר' שאל' שהיא' מלאה מציע' עוזה מצות הטילה שלא יהא נקריא מקלקל אבל' שהיא' חיב' טשם הטילה עצמה ישיא' לבדה תחאה מלאת מכח בפטיש' - וה איננו, ותו העיד' שם הטיח' מהטראדי' ט' לול' הגול' מה' ענכו' מרוכות מעלי' שבי' הטראדי' שהתקן הזה עוזה חיב', וטקלק' הטיח' של שהתקן עוזה לו, הדר' ברטש' שרשי' כי' שם' במיעט' ענכו' שהוא ריק' טשם שבות דרכנן. ויש להאריך' בוה. ולס' מה שאמר' ר' יהודא שאני' מילה שהוא מתקן ריל' שאן זה קלוקול ואיא' לילפ' לבל' מקלקל בחיבורה ואילויל' התחיה' התורה' הי' חיב' טשם חובל, וכיה' בשאגיא' ס' ניט' שהוא טשם חובל ובן רטשטע טפוסקים עוזה.

ברם אם רצינו לישב ענן פלנא דעתזה בפלוגה' דרי' וריש' אול' בפלוגה'ם האחותה הוא קשור, דהגה' ר' וריש' פלני' בפטוח'ם (ע'') יומא (ו') בטומאה בעבורם דחווי' או הותרה לרש' דחווי' ולר' הותרה, ואטיל' שריש' לשטחו נס מילה דחווי' ולא הותרה איב' כל חלק מחלק' הטילה הוא חיל' לאא' שנתחנה שבת להדרות בשבל' מצות שילה, וורי' לשטחו כמו בטומאה גם' בטילה הותרה ולא דחווי'. ולס'ו מטלוקת המחבר ור' רטמי' (ייר' סוף רסי') וזה מטלוקת ר' וריש': המחבר שאוצר' למול בשכת גס' נס'

טוהלים זוהי כרשות שטילה דחויה וכחם שאפשרי במלואה אסור נס אפושי בנכרי אסוד כדאמרו במנחות סיג, והרמיה המתר נס בכ' וחלתה נכרי סבר שמילה התורה, ועפיזו האי פלנאה דעתה עבד היא אליכא דרי' שמילה התורה.

אבל גם לה בקורות תהי' דכונראת מלשנת הרמב"ם (טולח פ"א) מל' במללה שרכחי, כי' פשוטות לשון הגט' (שכח קליג'ן נקליג'), נתנה שכח לדוחות, וכי' הרמב"ם בכל עניינים שכאלה שדרחו' ולא התורה: בנן בטומאה בעבודה: (כיאת פרוש פ"ד, וכבר חרבו בז' דברים ע"י כ"ט ושעה'ם ושאנאי) ובמונאת כהנים לקוברים אבל פ"ב פ"ו) ועוד, Kosher לומר רסתמא דגנט' פלנאה דעתה עבד תהי' להרמב"ם וכל טיעתו הנורול דלא כללה. וראי' בוגרא (ט"ז) משאכ' מללה שטמש ע"ד דחויה' מטישיש (ס"ה) ומה מללה כי' ופקין דחויה' במש'

הרמב"ם, ומיס הנגרא שאן הטענה דכונראת חלק בין עבדות הקרבנות לטילה עריש, ולעניד בכתה סוגיות מוכrhoת בן שטילה שוה לעובדה, בגין במנחות סיג שדייטו מללה בשחת לבן ספח בשחת, ובשבת קלב' שבת שניחית מפני עבודה אין דין שתהא מללה דוחה אותה, ושם (קליג':) אי אשמעי' גבי מללה כי' ואי אשמעי' גבי ספח כו', וכן ביכמות (ה'') בסוגיא דטילה ספח ותמד—טוכה שעם שום.

אמנם השאנאי (ט'') חוץ לומר שטהולוקה המתר והרמיה אם מטור לב' טוהלים למול בשחת קשויה במחולקה ר' ורש' אם מקלקל בחבורה טטור לריש' דמקלקל בחבורה חייב ר' לאסדור למול בשנים אבל ל' ר' מטינס אם כל אחד עישה מללה שפוד' ואם חי' מללה אגיה היה מקלקל וטטור ואין איסור במקום מצוה, זו סתירה לכל בנינו האמור שככל חלק מהליך הטילה נקרא תקון ולא קלקל. אולם כבר הוכיח בעוזי שהשאנאי דין (קליג') והסוגיא דלקמן (קליג') מוכחות בדברינו שאן לחשב את מקלקל (כ"ג מחשו הנוריע' וכמנחת חנוך שהנאנו לעיל).

ולכוארו גם הרמיה בתשו' אומר דלא כתוי: שם בתשו' (ע"ז) אחריהם שמוות למול בשתים וחב' ר' מקרבן חמד ש, במשמעותו בחול כך מעשה בשחת' — הקשה גם את קושיתנו. בכך ילי' ריש' מקלקל בחבורה חייב מללה הלא מללה הוא מתיקן, ותי' שהקרא בא להתקן גם בכ' טוהלים אף שכיא אין גומר התקן עריש, ואיך הר' הוא אומר שחייב מללה הוא קלקל ונכיריש רבתה תורה להתרן כאן מקלקל בחבורה בשחתה. אולם מלבד שעיקר קושיתו, מט' דריש' אינה כל כך קושי' דכבר בתחום תוס' שלפלי' אם תקון מצוה נקרא תקון ולריש' אין המצוות מצד עצמה עשויה שלא יהא מקלקל עוג' מה שרצינו לומר לא סל לריש' שהוא מתקן ארד' אף גם הלא כ' אמר הרמיה רק אליכא דריש' האמור מקלקל בחבורה חייב אבל ר' האמור מקלקל בחבורה טטור הלא לא סיל שהקרא בא להתרן גם באוטן שהוא קלקל, וכי הקשה להרמיה המתיר בכ' טוהלים. בשחת טnil באמת הוא לר' יהודא הלא קרא לרבות בכ' טוהלים לית לי' ובשלמא אם סל מללה התורה ניהא אבל אם דחויה' מיל' – היל' שטרמתה זאת לעובדה, ומה שיש להעיר מסוני' במנחות סיג, בשם שאפשרי במלואה אקור' נך,

אפשרי בנכרי אסורי כבר דישו בזה רבכ', עירש תשו' רמי' ישנא'� וועוד').
טיומה דעתלה: שבאה נחתין ובהו סלקין שטוכה מסונן שאלי'ה דרי' כל חלק מהליך הטילה הוא תקון וכשות' בשחת לפונן עריך יש חוכת עכיז', ולפי'ו היו חורדים דכרי' שכנים שאם מל' בשחת לפני' השקייה עישה' הדרעה נס בכיהיש כמו אילו קרה דבר כזה באחד משאר ימי' הקבע, (ועי' לקפן בהורות הריט' הרואשי מגאנן מורהיא' סלזר שליטיא' (אות ט) חמערער על עיקר הדבר לפל' בדיעבד בכיהיש).

השיטה ב.

ב"ח סי' נ' (דרכ' עיה) בסיוומא דמלחה – נשטט

הסבירו:

שיש נ' חלוקי דין'ם: א) ومن חפלת ערבית דרבנן הוא נ' רביעי טיל, 17 דק אחר השקייה. ב) זמן קיש דאוריתא הו זמן נ' כוכבים קטני'ם. שבנשף הקדר הוא 82 דק' ובנשף האורך 40 דק' אחר השקייה (ובטללא'ג' אתה מוצא את הרישטה לכל ימי' השנה היא רישטה זמן הדלהג' במתוך'ש), והענית דיווחיכ' שווה לוטזשיך ולזמן קיש שהוא זמן נ' כוכבים קטני'ם. ג) הענית ותיב' שבטרווש אמרו חכיל' (טפיקו אסורי בעין' כוכבים בינו'נים (מכין שהוא מדרבנן) ועפי' רוב הוא או עיך' 27 דק' אחר השקייה. וכן שאר הענית סומכים ניכ' על זמן דרי' יהודא, הטעיף העליון שהוא נ' רביעי טיל, היינו 17 דק' אחר השקייה.

נמצא שככל הענית דרבנן – מן חפלת ערבית חמן היתר אכילה חד הואר. אלא שטני' שעריכים חלה להתפלל טמיא' מאחרין קצת הפסיק הענית עד אחר התפללה.

* ועם זה עלי'נו להעיר שרבים מגדולי האחרונים אסורי'ם ב' טוהלים בשחת כשתה תפחים (ואפי' הרמיה המתו' פ"ט' טוב להחמיר לתחילה עיפוי' שטודנא גראח לי' וזה שטביחי') וכן החזיק והעלת הוגאנן ר' יהושע בצלאל' (ר'ם דישיבתנו עץ חיים) כספרו משכן בצלאל' שם ס' רLIB' (אלא שם' שקשר שם את דעת הרין ברעה רשי' לא מוכrhoת לעניד' ויש לחאריך ואכ'ו). וכן חכיא' בטשון בצלאל' בשם' מחר' בירונא בתשו' מיב' החאטור שכן דריש' חכמי' טגנזי'ו' ברב'ו' שני טוהלים לא יטול' בשחת וטעה' נא' של' ולא פרע' ובא אחר' וטוע' וחצירו' לו' חזונה מיהו' ברות איננו חיוב ברדמוי בפרט'ו ליטאן אנד' עכדי' פלנאה' דסצ'ה' בוי' עכיל' (ודעתו' כב' טוהליך' טרשי' שעכ' איסור' יש' כאן) וכן חכיא' שם' בשם' שווית' שער' זקניהם. והנה שטמי' שטומכ' העולם על מה שבתוכו בעיקרי' הרין' ביויר' שם' המכיא' ראי' מפורשת להתרן סטדר' נשא פ'יא' שם' איתא': מי מלן חנאה בשם' רשב'י' משה טול' אחרון פטור' ויתושע' משק' ואו' הי' ביר'ויש'. הרוי מפורש אמרו' בסדרוש' שטמורת' בכ' טוהלים. אולם לעניד' יש' לרחות' שאנאי' יויט' שטמורת' באפושי' מלאת' בריאתא בכינ'ה זיין' חיר' כי' מלאת' אש' כל' הקורה בשדר עיפוי' שאיצ' אלא לחותיכ' אה'ת' וכו', כי' הרין' שם' מהכא' משמע' שלרכ'ו בשערוי' שרי' ותקשה' מטונחות' סיג' ווית' בשם ר' לחיל' דודוק' בשחת אסרו' ברכוי' שעוראו' אך לא' ביוש' משוט' שפשת' ד' דחויה'. הייא' לנו' אסרו' ברכוי' מלאת' משאכ' בויש' שוראי' אוכל' נפש' טוחר' לר' דחויה' עכיד', ואיך' אפשר' אויל' להילק' יויט' שבת' ג' בוז'.

אם בשוביל קיש — אם אין קוראים אותה שוב קודם אכילה קוין נקי שעל המטה נ' הפרשיות ומכוניות לצאת ריח הקיש (וכמי' בפנים שטוחר להקריט האכילה אף קודם שקרה קיש בזמנה מכין שכבר קראוה עכ"ט).

ובמוצאי תב' יש נ' זמינים לוי חלקי דינם: א) ערכיה 17 دق. ב) הזר אכילה בתמציב ערך 27 دق. וכן קיש קרוב ל-38 دق. וטפללים ערכיה ב-17 دق וטפסוקים התענית ביום 28-27 دق. וכן קיש שעל המטה כnil (נ' הפרשיות ובכוננה לצאת). ומוצאי ייך חוקען בשופר וטפלין ערבית ביום ג' כוכבים בינויו שהוא עך 23-24 دق. וטפלין הנר וטפלין וטפסוקן התענית בעד עשרה دق. ערך 34 دق אוור השקעה, וכייש כnil.

השקבה והערות

מאת הנגון הנדרול רבבי איסר זלמן מלצר שליטה

ביה יום ו' אייר התשס"ח.

כnode ציד נפשי...).

עכrichtי שנית על כל ספרו. בין השיטות מראהו לסוטו אוורי אשר כבר עיינתי בו בטעם הראשונה בחורף העבר, והנה הנדריל מעכית לעשות בספירו זה, בו פרש כשללה כל הענן הרחוב והטסוק לטפקי ספיקות בכל עניין, ובדרך כלל השיטות ומה שיש לדון בהן, ובדרך בדעתה הרחבה דבריהם מהווים מאר, ובכלל מצאהו לסוטו נعلا וטועיל למיעינים בו, לביר טרטוי הלהכה הרחבה והעטמתו הלוון.

והנה אנכי רשותי לטוכרת בימי החורף מה שהטסקתי במקצת לעורר בדבריו ביהود כטה שנגע (בפי) עד חרושי בישוב שפת הרטבים, עתה כשבחרתי שוב על סע ספירו לא שפטוי לבי לחודש עוד כי אין עתותי בדי' בשוביל שהנני מרד מادر (מלבד הטירות של השעורים בישינתנו הק' עז' חיט) גם בהגחות חרושי הרטבן שהגנו הולכים ומדושים בעוזי. והנה בספירו זה הילך בדרך המתוורה והישירה גם בטפקי החולכות הנגועות לדעתי נהייש, ובכללן הרחיב יפה גם בענין מליה והעליה דבריהם נכוונים אם כי באיזה ס्रטם יש להתוכה על דברינו, אכן זאת עלי לעזרו שלדרעתו נכוונים מادر דבריו שנמנ לענין מיליה בשבח צרייכים לדرك ניב רק לנו' כוכבים בינויים ולא לסתוק על סיטן הכסיפה טשומ שווה אינו אלא לרי יהודא (מלבד לשיטת הנדריא דל), ולא נראה לי מה שאומר להחותם דבריו בסוף פז' שלטועשה אינו מכריע בהופרט ההוא. לטוהר להגד כי אין דעתנו מכרעה ננד רבן של ישראל הנדריא זיל שהוא חשוב אצל כל הנדרילים כאחד מנדולי הראשונים, אבל בענין זה דבריו אינם במקומם. דעת כטה מהראשונים שאור הנדרונים והרטבים מסכימים לדעת רית וכן נסוק בשועע, ובחרל בחדאי לא הי מלין בשבת אם לא נולד עיב מינוט אחר השקעה, ורק בשוביל שכחך נראת לעין דראא להמתין על עיב טינוחן כבר נראו מתקדם הרכה כוכבים ואס' קטנים, ולכן נcona החלטת נחיר שדי בנ' כוכבים בינויים כתפי טשטות לשון הנדריא זיל נסוק איסור סקללה (לא אס' בנגע בו), אבל להסתפק לדון נסחות לשון הנדריא זיל נסוק איסור סקללה (לא אס' בנגע).

למצות ביום השמעני בודאי איא—שכחומה קמה ונמ נצחה דעת כל הראשונים והשרע, ואס' המחווקים בשיטת הנדריא דל גם להקל היינו רק בענין תפלה וכדורמה אבל לא באיסורי שבת, ואי' ישמשת נא מעכית השורה האתונגה¹) וחוויק בהחלתו הקדמת שאן למול בשבק כשןולד (תחלת ליל הנכנס לשכת) נסחות מני כוכבים בינויים. ולא עור אלא שספרו הילא יניע גם להויל, ורבים אינם מעינים בספר אלא רואים את חתימת הדברים, וגם אני נצטערתי עז' שרבים מההמן וגס מהמן הלודרים אינם יודעים אלא שהנדריא מיקל

(1) עשייה בעצת חרדייג והשתתפי השורה שחכילת קצת ספקוק (ובנולד בכינסת שבת אחר זמן הכתוף) וטורתי להחלפתו חקורות שכל זמן לא יצאנו נ' כוכבים בינויים אין לסלול בשיקן (הערת המחבר).

(2) אבל הלא גם זהה ב אומרים שטיינור כי יוציא מושלט מושיער כי יהודא ושפן מושב בגמי (הנראה ויל חס מורה להדרש לפזיק נרמא הרישת), ואילו פירמן כי כוכבים מושלט מושב חכמים חילוניים וגם הנראה בעצמו מסקוד לוכדים קדושים ומזה לשדריו שלמעשה החושט גם הנראי שעההדר מושלט מאן רבינו מל.

יְהוָה נִצְחָן מִלְאָכֵל

卷之三

וְיִשְׁרָאֵל בָּנָיו יַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר צִוָּאתִי לְךָ וְלְבָנֶיךָ

8

1) ובריו המהירות וגס של המשנה בזרחה הוא ירושט לו ואלה שבסוגי דיברין את מה
הסבירו ומס' אדריכון בע' חביזאותן אין מוקם לבוטנות טווים. ואפשר המשפט אף כל
הנוגע ל-ל' דוד גבעון וזה - (מחלוקת במקורה).

טוכא, הוא מישב כאן הא דאמטו הילכת בר' יוסי לענן הרומה עפי גרטסו החדרשה דלא אכלי כהגים חרומה עד דשליט ביהיש ורי יהודא, ולדעתו לר' יהודא אוכלן חרומה מהחולת ביהיש דרכוביך ובא המשמש, ותמונה הא טקמי הר' קרא כתיב וטמא עד הערב ודין ערבית הא היו לר' יהודא בטפק, ואם נאמר רגלי כאן דחטנא דערוב דהכא הוא תחולת השקעה מנגןתו להסתתק בכל ערוב דעלטא, ובקונטרטי בענן ביהיש הארבי בוהה הרבה.

(ה) ובפיג' ז' (ר' לי-לייט) דוחה מעכית מה שהמצאי לחדש דס' ערב לא שץ' לסי ליל ה, דין יום וחיא עד צאת הכוכבים, אבל בדבר התלוי בחשכון איזה יום הוא או הוא כבירותו של עולם ויהי ערבי ויהי בוקר. והקשה עז' כמה קשיות: ראשית שלפעין אינו סודוקך לשון הבריתא ביהיש יש בו מן היום ומן הלילה ספק כלו מהיום ס' כלו מהלילה, אלטאו שם' ביהיש הוא ספק ליל ה, ועי' אומר לטעכית דארבעה, לשון זה מסיע מקטחו מהיום ס' מקטחו מהלילה, והיינו דיליה וראי אינו עד צאהיב אלא שהוא ספק מן השץ' ליליה בהדריות התלויות בחשכון הימים, והארבי בקונטרטי בגין המשןה במגלה לפיג'.

שנייה הקשה על מdicטיב יצא אדם לפועלו ולעכorthו עד ערב ואדם הלא עושא טלאכה עד צאהיב כדורטיכ טקרה דנחתמי, מה דושיטה למעכית שארם עושא מלאה עד צאהיב טקרה ונחתמי הנה בנטמת אטרו בברכות ובמנלה וכית מטי ערבי שטשי לילה ואניחו דקה מקרמי ומתחשי הייש והי לנו הלילה לטשمر והוים לטלאכה, וטעהה הן אמרם איניהם עבדו כל היום, היינו כי שנקרוא יום, אבל אינו טונה שכל אדם עבד דוקא עד הלילה אפשר שאינו עבד אלא עד הערב, והמקור שהביא טעכית טקרה לעכorthו עד עריב היה מסוני דביט (פג') ושם אמרו סועל בכניסתו טשלו במייחו טשל בעהיב שניי תורה השמש כו' ולעכorthו עד עריב, ופירשו בתווע' בכניסתו טשלו שץ' לאצ' להתחלט במלאה אלא מהנהיה ומה דעשנו בנחמי מעיחס איניהם דקה מקרמי. ואם אנו רואים שאיניהם מקרטן והן אסיל שנג' קא מהחשבי. אלא שעכיט לסי דברי התוט' הצדיק עם מעכית שעכיט עכorthת הפועל היא עד צאהיב ובכץ מיטי לה הגמ' טקרה דולעכorthו עד עריב.

ובתוכם שם הביאו דברי המדרש הצעאה משל בעהיב דרכטיב תורה השימוש יאסון מכאן ואילך יצא אדם לפועל ובכנהה-משל סועל דרכוביך ולעכorthו עד עריב, ולא דעתני הלא מהمدرש מוכחה הצעאה משל בעהיב כלשון הכתוב י' צ' א אדם לסועל היינו שאנו הולך לעכorthו, ואילו התום מפרשים הצעאה משל בעהיב שאינו מתחיל הטועל בהטלאכה אלא מהנהיה, ותקשה לתוט' כיצד טוכח טקרה הצעאה משל בעהיב, ועלינו לומר משום דעיקר חשבון היום מהנהיה עד השקעה (וכמו שביארו בז' דברי הירושלמי וחכאים טעכית לעיל), ורק לדין תורה הוא מעיחס עד צאהיב ועכorthת סועל היא רק עיקר היום, וחדש

לנו הכתוב רציאת הוא מישל בעהיב ואין הפועל מחייב מכך קורם הנהיה, וכזה מושב דברי רישי שכ' שצורך לזרר מישלו והקש תום שאינו מזור כלום, והגה רישי אינו מפרש נסותו ויציאתו על זמן הלכה אלא על זמן העכורה, ולפריו אם בתחולת השקעה צריך לענד טהנהח הי' ציריך לטיסם בשקעה ולמה ענד עד צאהיב ועי' כי שהוא יותר מגדר הפועל בסוף היום. [בחור השערת אפשר להויסף שחוא מגדר גירוטין האמור בכיב שיח, ולשוחה שני רבעי טיל הווקוב ליר' רוק נמצאו שחוא שני חלקים ספינה, והגה גירוטין איינו אלא אדר טספה ושם יש ספק א' שלא יסחו טהנהה ובאן שיש שני ספיקות שלא יקרים ושרא ואחר טסיפ שני גירוטין, וזה הוויתו שחוכור רשי' ויל'!).

שלישית הוטף לוטר: שלפעין נפל בכירא ביאורו הנכון ברכבי הרטבים, אם עדין לא יצא כוכבليل של שלשים' שרל הכוכב השני שرك הוא כוכבليل שלשים' וגנתר שוב למרט הלשון, אם לא יצא לא כוכב אחד, ביראה בונתו דאיב מה זה שכ' הרטבים שהוא כוכבليل שלשים' הלא אין קהייה גונע דוקא ליום שלשים' ולדעתה-היל שאהן באטיו כוכבليل שלשים' ריל כוכב הלילה, ורק הא נס הכוכב הראשון הוא בס' לילה (לכהשית לר' יהודא) דילין קייח' שטצחו ביום כשר כוכב אחר וכטו שאמרנו שענין ערוב לחוד ולילה לחוד ושוב כוכב הראשון לא נקרא כוכבليل שלשים' וכן מישב דברי הרטבים בעל סדר זטנים ערוי. וכיitz מה טועלין שני כוכבים הא אמר' דוקא שלשה כוכבים הוי לילה — אם וזה שקהה לי' איך אסוי נטשיטים' לשון הרטבים יקשה לו מעריך דינא של הרטבים שפסק אם בכיר צאו ב' כוכבים שב' אין מקדרשן, ואולי בונתו שאם נתכן לשון הרטבים בנטמת לא נימת דכאן חלוי ביום ולילה אלא בידנא דערוב וורטבים פוטק כאן דברי ר' יוסי, אכן עיב' אם נחדרן בן עליינו להוטף עד כמו ששים' בסדר זטנים דכיז הוא לביהיש דרי' יהודא אבל לביהיש דרי' יוסי אצל לחדרן כל עיקר של חדש זה, ומכווארים דברי הרטבים הци': שכיז שלא יצא כוכבليل שלשים' והכוגנה (כמו שאסמי' נס מעכיז) על הכוכב השני דהא כוכב אחד יום ואוננו ודאי טלי שלשים' אף שהוא ספק טיים שלשים' (ולדעתה הי' נקון להגנה ברטבים' במקומות כוכב, בוכב), אלא שאני מודה שדווק הוא לחדרן שדין ביהיש לר' יהודא אינו אלא לענן דין ערוב ולר' יוסי הוא לענן דין יום ולילה.

עד כתוב שה' נראה לו לפרש דמה שאמרי', והוא קייל דעת צאהיב יטמא והוא מסוגן דשכט שביהיש הוא ספק צאהיב, וכמיש' חום' דטספ'יל בזאהיב — הנה חפס אותו מעכית מאותו המקור שהכרהני לתרש את החדשוי, דהא שם אמרו אלא מעתה וליחסן קרא לילה כי הא קייל דעת צאהיב לאו לילה ואם לפי הפטשות דעת צאהיב לכל חד כבודתי לי' ולר' יהודא הר' ס' משקעה מה פריך נסימות הא בתחולת השקעה הי' ס' לר' יהודא, ואיל' למתחשך ובא קודם השקעה זאת אליל דהא דומי' דטמא וכנא

1) וואריך כאן חגנון הריט' שלייט' א' ברחות ובכקיות בשפט רשי' והריה וכשתה תום' והרא"ש והגנ'א וטור ורומי' וכו' ומפני שקרתי בכל דבריו (כמו שקרתי בדבריו גם אני) השפטני כאן את האריבות שלו אף שראוי' היה לטוי שאפרה — (הערה המחבר).

מושבם, בהקדמו להקשota אמא אמי' באת שמשו הוא טהר יומא וא' ביאת אורו הוא טהר גברא, ווי עפי קושית הצליח דיל קרא הא כתוב ואחר יאלן טן הקדושים כי. והנה מה שהקשה מקודם בסתום וחומיפ' אוחיכ' לומר דלט' תום' ולנרטת הגאנונים קשה—אנא לא דעתא טה קשה לו, דלט' תום' האי ובא השמש הוא צאהיכ' דעתו דהאי וטהור טהר יומא וא' לא וטהור הרاء דהווא בתחלתו ביאת השמש ואיך איכ' נס' אס' נסדר ביאת אורו נוכל לומר וטהור טהר יומא ולא בחלתו ביאת האור אלא בעאייכ'—אפשר לישב בפשטנות דלענן ביאת אורו באמת לא נטהר הוים בזאת כי' כוכבים דאכתי יש אוור עד עצה כל הכוכבים איך אס' טפרשי' ביאת אורו עיב תחלתו ביאת אורו והאי וטהור לא טהר יומא אלא טהר גברא¹⁾.

וון מש' להקשota על שפת רית דחוינן שציריך הכתוב לומר טהוור לטהר זטלא אלמא דססתם ביאת השמש תחלתו השקעה—זה לי' דכאן הוा יסוד ההלכה ומכאן למד דהאי וטמא עד הערב ובא השמש וטהור חד שעוווא דוריינו סוף השקעה. וכן לי' מה שהקשה לנרטת הגאנונים דביאת אורו צאהיכ' ליל להוסף טהר יומא דודאי מרכחיב וטהור דאטמי' טהר יומא טפרשי' בא השמש על ביאת אורו, ומה שלא ניזא לו גזאת באמריו, ודוחק לומר דתא גנסא קמל דבונן צאהיכ' טהר הוים הויא דחוו. דעתנו טואהר יאלן כי'—לא הבנתי הא לא כתיב בהאי קרא שעוירה כלל, עד כתוב עוד איכ' ליל לטילף דליה הוא צאהיכ' טקרא דנחמי'. הנה באמת בנמי' דמנילה לא ילסנין טקרא דנחמי' על צאהיכ' אלא עהיש וכותום' ריש ספסחים הוא שכטנו דמשויה קיל דעד צאהיכ' יטמא, וכבר ذקרך מעכית בעצמו בשם המדרשא דהווע אמרי' והוא קייל מקמא דטיטי קרא דנחמי', עיי' בס' מה שתירץ, מעיכ' הגאנונים אינט מוכרים לדברי התום.

2) מה שחקר מעכית בס' (ויב' ניב'—נ'יה) וכפ' (רף ס'—ס'א) עיר' המקומות הנගודים והטיקות הנמוסים אם צריך לחשב כמו מישור, ופושט אצלן שטיקות הנמוסים הווי הפסיק חומה, וטיקות הנגודהים מסתבר לו شأن מכין הנובה, ומפרש יהא חלקי מוטזיא שבח כי' שעיקר השבח הוא על טבריא העמוקה אבל בגין צפדי' הוא טיער הדין.

והנה אף שטברתו אולי' יש לה מקום אבל מכין שהכיאור בנמי' קשה מאורו והשפטות דברי הנמי' מוכח דבין צפדי' בן טבריא הם להחמיר, דאליה ליל להוציא צפדי' כל, ואיל שוחכונה מכנייס שבת בטבריא שהם מוטזאים שבת בגסורי' ס' אלה שחולכים מטבראי לצפורי, וכטיש הר' מגיש שהם בתהום אחד, ונני טבראי לבדים אינט יכולם לשבח דאך שטיקידים בכינתו מקלין ביציאתו — זאת איא לו לומר דלשפטת

1) עירין לא חביבתי: א) אסאי באמת לי' בטהר יומא שהוואר עצה כל הכוכבים ולהלא לשפטת רית אהיכ' בך הווא גם הנרי' ס' לשנת הגאנונים דלמא ביאת אורו והוואר עצה כל הכוכבים.

ב) אכתי אסאי לא נאטור בכיאת שמשו וטהור גברא, ויע' שם שוח' ל' ז' וכמו' שכטבטי. (הערות חמפבר).

דרוי מעHIGH עד הנק' (ובשלטאו לרית ניהא אבל להגאנונים קשה), ואף אפשר לסדר קושית הנמי' דאם נימא למחוקן ובא קרא ללה איך הווי בויהש ספק, אבל טפשותה הנמי' משמע עד דעד צאהיכ' יומ' ולא ספק, וטוהה דה' ל' הסוד לחדש ריום לחוד וספק ביהיש לענן ערב לחוד, ויש מקום לישב דברי התום' בספסחים שכטבו שנלטט טקרא דנחמי' גנס' לישב השני שבין הנרטאות מה שבספסחים גיטס', דעד צאהיכ' יומ' ובמנילה גיטס' דעד צאהיכ' לאו ליל' טשם דספסחים הכוונה למסקנא דמנילה שילסנין טקרא דנחמי' דעד צאהיכ' יטמא ובמנילה טיר' טקי' דטיטיא קרא דנחמי' ופרק שעיכ' עד צאהיכ' לאו לילה דאכיא ספיקא דביהיש.

ומה שהקשהMRI' ברכות דאמטו כהנים קא אכלי' מורתה משעת צאהיכ' וזה ביאת השמש טהר יומא ומוכח מהסוני' דREN' התלי' בה ערב ב שט' קשור בעאהכ' של לילה—הלא גבריא כי' שסוני' ההיא אליכא דרי' יוסי' וכמו' שהכיאו נס' כתיר, ולסינן לא קשה דרביה גם מסוני' דמנחות שאAMIL' שנם היא אליכא דרי' יוסי'²⁾.

) וכפ' ריד (רף מ'ו) מהῆקה בכאור סוני' זו דריש ברכות לשעת הנגאנונים דלנטסא שלנו הא אמר' טמא רוכא השמש ביאת אורו כי'—מכח ניכ' שטהור טהר יומא כי' ואפי' לנרטת הגאנונים טמאי דוכא השמש ביאת אורו כי'—מכח ניכ' שטהור טהר יומא בעאייכ'— כאן הoxic' גם מעכית שכנבר כי' הנרי' דל שהסוני' היא לר' יוסי' אלא שטקה השעיכ' אנו רואים שלשוןoca השמש איננו שקיית עגול החמתה. אכן לנרטתנו איא לאכורהו לישב שעת הגאנונים דאטמי' נאמר שהסוני' אלבאה דרי' יוסי' אכתי אינו טויש, דלשעתה הגאנונים לשון ביאת שמשו הוא שקיית עגול השמש והא ר' יוסי' סובר דעד צאהיכ' יומ' טשם דטפרשי' ביאת אורו כי' ניהא לנרטת הגאנונים אבל לנרטתנו דביאת השמש אחר ביאת אורו קשה. והנה הנרי' מישב נרטתנו להגאנונים טמאי' דהאי' וכמו' השמש ביאת שמשו דהוינו בעאת ב' או כי' כוכבים דלמא ביאת אורו והוא בעאת כל הכוכבים, וכבר כתובתי בקונטרטי על ביהיש דלדרבי לא מוכן החלוק בין טהר יומא לטהור גבריא' דבפטשטו טהר יומא טואהר טהיר גברא דהקרא מוסיף וטהור שיטורו הוים לנמי', אבל לבבוי' דביאת אורו בעאת כל הכוכבים ויע' מפרש דטהר גברא קשה מנין לנו בטהור גברא שציריך עצה כל הכוכבים, ואפי' שלא טהיר גברא בעי' לטילף ביאת כל אוורו אלא שוחוי קושי' מצד עצמה שליל' מעHIGH שדרמי' דהכי ציריך להוות יומ' עד צאהיכ', ועודו בעין קושית הירושלמי' שליל' דין עHIGH מדין צאהיכ' גנרטא דREN' מתקשה להסף לטילף מעHIGH, וקושיות גנרטא דREN' מיסודה יותר דעד עHIGH יומ' יש לנו קרא דנחמי' משאיכ' בעאייכ' לא טוכה אס' כי' או כי' כוכבים או כל הכוכבים.

והנה מעכית כא לבאר דברי הנמי' ברכות שדורא עפי' דברי הנרי' זיל' הם כוונתי שעיכ' חווין שרין ערב ודין לילה אחד הווא, וקשה לומר שבזה גווא פליינ' ר' יחרוא ר' יוסי' (פה שתוכרחי ער' ז' גם אונגי') וגם הדרת גאנוי הוקיר לעול' שוח' דוחק, וטכ'ש פוג'י דמנחות קשת לאוקטוא רק אליכא דרי' יומ'—(הערות חמפבר).

ותהר וזה הוי ספיקא דדינא דעתן טין, ונום אין לזרוף אפס' למנה את חוקת יומם כבבב הארכו האחרונים וכראשם המליט רגנספקא דדינא לא מוקמי' בחר חוכה ב'יאום. הריחוקה לא תכريع הדין, ואפשר גם לומר דבריהש הו ספק כמו בו ואנדרונוס שהוא ספק בעצם, וכן המקדיש אחת משתי אחיות לדין רהוי קדושי ספק שאיןם יכולין להתרבר, ונזכרתי שראוי עדי' להרב ר' יהוסף שווארץ בסטרוג, וממלא ריל דספק כזה איןנו מ затרוף לס'ם.

אכן באמת דבר זה הוא מחלוקת בירושלמי ריש ברכות ר' אמר שם אמר ר' מנא קשתיי קומי ר' חוקי וכו' מאן תנא ראי' נחלהך לשניהם וכו' אמר לי קשתיי לכשיבווא אלוי' ואמור זהו בין השימוש טאן פלאג, ועין כס' בעל ס' חדדים פירושו דמי יאמר שאלהיו יברור רק מתי בין השימוש ולא יברור עצם המפק של בין השימוש, נמצא ר' חזקה סוגר דאליהו לא יברור ספיקו של בהיש' בשכיל שהוא ספק בעזם ור' מנא בבר ר' יברור פשוט ר' הוא ספק בדרכן.

ואך סכרא זו לא נוכל לומר אלא לר' חזקיי ולא לר' מנא — ולכן נראה דמה
לא עצה^ג. ספיקו של ביהיש לסיס הוא עפי' משכ' התום ביק דף רא דהיכי דהוי
תורתית ודסחרי לא מצטרפה לסיס ונוסף לכל ספק בספי' יכול להיות מותר ספיקו של ביהיש
לא יהיו ודאי איסור דגש שם כרבבי החותם אין הכהנה שיהי ודאי איסור אלא דיזיה
בדאי ספק איסורadam הוא זכר ולא יצא רוכבו ביום ראשון שניהם טוחרין, וכתחבוי זאת
בשביל שרואהו לא' מנדולי האתורונים שטעה בדברי והתמי' שלא היה הרותי ודסחרי אלא
אם יהי ודאי איסורו, והigen ס' של ביהיש יכול תמיד להצטרכו שם להקל טשני הגדרים
דומע' נקל בס' איסור שכח מטעם שהוא לא לילת, ואף דאכתי ספיקו של ר' יהוא
ר' יוסי צריך להצטרכו לסיס (ועי' בשיש שא' סי' שהאריך בענין סיס שאינו שקול
והחולקת דאיינו סיס) מיט ניט מספיקו של ר' יהוא ר' יוסי לאחר ביהיש ר' יהוא
לודידי' כבר לילה ונוכל לצאת זה ולסיס בס' איסור שבת. וכן ספיקא של שמות הנאות
ורויה אית' להצטרכו לסיס להקל דשתא הוא ברית כינן דבטבע'ש ודאי עכידין בשתת
הנאותים ודעiker הלכה כבר ברורה שטה זו ואין אנו יכולים לעשות טשנת רית סיס
ביחין דגש היא סיס דסתרי, ומחייב ספיקו של נכרי הכהנה אין להצטרכו לסיס דעתין לא'
הוקבע ספק זה לא בשיט ולא בסוטקים והוי ס' הפרק דיעעה. אוחיכ' ראייה דהביבה בס'
דספיא כתוב להדריא שלא מצטרכו ספיקו של ביהיש לסיס לא כמו שמשמע מה מה שhabcia
דרבורי המן אבות (בחרושיו לשכת ל'ז)^ד.

1) לענין אפ' הכיה (שהאתנו לעיל פ' יג דף ס"ה פערות הרות נפל שם, חב"י וצ"ל הכהיה) כניל איננו אומר שאין זו בוגר פיס אלא שנרו בספק חסיכה גם בכחן, ולפיו לא שנה גם הגון ר' פרדכי בענוט זיל בספרו מגיא עפ"ש חב"ח שכאמו יש גם פ' אם הוא כהיה"ש אפשר לקלרא לוח ס"ט, והרי גם חפרציג (של"א ב') שטכאר אה שעמו של חרובי מדו באמת אם גולד בע"ש ופסק אם כבר חי ביחס אפאי לא יטולו בע"ש מטעם כס"ט וכו' משום שיש חיקת טעוכות מא"כ בוגר של"ש חזק וזה מעש החובן שכתבנו שם — זה חוי ס"ט, בכך גם אני לא חלפטוי

מעכית שכטבורי. צרך מדרינה לנכונות העמק איך בודאי לא חללו שבת ובוחדי אמור להם חכמים לנכונות העמק במטבשיך. ועוד גרשטנו היא, ומטפתייא שבחת, ולטז'ן הי' ציל ומוציאי שבת, ועכ' הכהנה ידא החלק טווכות הטכניתם בטבורי וטוכות החטואים בעצורי ומעהה אף דלא כוארה סברתו נכהנה איננה מכרחת כלל, והלא בגנдель או גנעה עשו' עי' בני אדם או בשובת באיזו רואה אני שם דעת כתירה גנטה שמאנץ' הנוכה כתו שטפסל נדך ניה בהגנה (ונן נס מסחבר נסברא שאאל דנטקסום אחד יהי' לסתה שבת ולעטלה ערין חול) ואיך אינו מוכיר גם כהר הנברא בידיש שהי' שונה דינו מגנעה או מגנול העשו' בבניה. ובכלל איני מכיד בהחולק שטחליך בין עוטק שטנבן' מדרינה את כסוי ההורם לבן גוכה שטנבן' אין לנכונות את הנוגבה—לדרעת' בשם שבגנובה מתארחית החטה להתכוותך נס בעטק טמורתה להתקשות ואם החלטת בעטק שאן להחחשב עם הכסוי מדרינה נך נס גנוכה אין להחחשב עם הנוגבה. ואולי נאמר להלך בין מקומות שההפרש קטן לבן מקום שההפרש גדול, אם אפשר לעלות או לירד (בזמן ההפרש שיש בין המישור לאותו המקומות) מכאן למשירו לפני השבת או בסוף השבת וחושבים שם בתו' במתרשור ואם איא לעלות בזמן הרופש אפשר שאן מננן, ואולי יש נס להסביד עפרא משבך הרי מיגש דטברי וצטורי אין ביןיהם תחום שבת, ואון זה דומה לבבל שהיא עטקה ונכתה שם השטש קודם כדריאתא בירושלמי ס' תפלה השדר שאן דנן אלא לא לטפי טה שהוא שם באוזנו המקומות (יעיש פ"י ס' חרדים) ורוק טברי ומטורי שאן ביעיהם תחום שבת צרך להכט מדרינה על מקום המוצע, (ואן תימה נס אם נאמר שהגנול בוה הוא תחום שבת אף שתחווטן דרבנן). עכ"ש מכין שימושות דבי ר' יוסי ה' לא שטיעך הדין מנגה את הנוגבה ואת העוטק, איא להחליט שאן לנכונות ברבר
הגעג' לתכלל שבת דאוויטהא¹⁾.

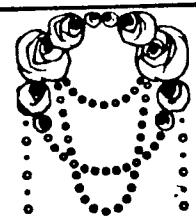
ח) ולודעתי אפי' בנסיבות מילה לא היזתי מורה (כטיש מעicht פיז דף טא) לטול בשחת אם נולד בשעה שאפי' הלווה (בחשכון השקיעה האסתורונומית) הוא כבר אדר השקיעה אף שבתקום נבואה עוד טרם הייתה השקיעה באופק הים, ולודעתו לא יטא זה טנכל ספק רדווריתא, ומה שטסטטך כזו כתיר נם מעניין פיס ט' אם הוא ביה"ש וס' כר' יוסי וכוכי – הנה כבר כי גס כתירה בעצמו רוחיל לא עשו סיס לספיק כר' יוסי בערוך הספיק רבייה"ש ובטעמוא דמלחה' כ' טעכית טושום דהוא שם אחד, ברם שכטיח המכואר בטמינג בירך פס' קי' במחדשים אותן נ' רסלונתא דרכותה הרוי סיס אם ספק אחד מתיר

1) רעתו אני בעניין גזוחה אפנס כאשר אסורתינו שאין למכות חוגבה טרינא כי אם מצד החומרה מושום טרינא הכלל בידינו שליליה הוא. רק בחראות ני' בוכביס (בכל אופק ואופק ובכל מקום ומקומ) ולא דמי לעטך שני'יא מסכימים לנכחות טרינא שנות שאין סברא שיטוסיק עסיך הכהדר הארציז כמו שאין סברא שיטהנה הרדו לוז שנטצא בין נקיין (או בקיקין) טלייס או בחזרה וכור. ואולם אף אפנס נסתהכתי בזוז נם טמדרש וטספיג' וטבי לא אסורתו זאת בתור דרב פשות וברור, ומכוון שהדריך מערער בזוז איננו כדי שיטסכו על' דריון קשת צוז, ואולי יתברר דיז' בסרך חוטן ביהר גואר וזכהחלט אם על' יורי או עיי' אחרים - (הערות ההפחים).

شرطו על עין תענית דהלוא מותר בכיה"ש אבל אם באסוקי יטמא אסוד קיק, יש לישב. דרך אגב אעorder שדרעת הראי"ש בשבת היא שבתנית לא בעי צאה"כ ורקיל כרב יוקף גיט על עין תענית ווקשו על הראי"ש טרי"י אדרוי' דכתונית (פ"ק ט"י י"ב) כי' דברי צאה"כ, ובקין דחק בוה, ואצל שימוש הראי"ש בתענית דעיקר שקעה"ה היו צאה"כ רל השקיעה השני והארכתי בריך לשון הראי"ש.

ידדו דשת

איסר זלמן מלצר חניל

טו) ובזה שכחתי טפקק אני גם בהחלפת כתורה (כפי' אוח ט) בניטול ביה"ש בדיעבד שאיצ' לחזור ולהטיף דס ברית, לדפסים שנחכאר אין ספיקו של ביה"ש מצטרף לסיטס וזה ניטול בללה אם צריך להטיף דיב—בגדאי הוא ספיקא דסלוגנה, ויש להאריך כתעת ברכבי השאניא ואכימ' להאריך.

ז) בפי' כי מuplicity כי סעדים שרך את הרדי'ך וטהורלב'יה מצא שטמכים לשטה זו צאה"כ הוא שעור אחד עם נ' רביעי הטיל, ואני מוצא שнос רישי והארון דעתם כן: רשי' ברכות (כ' דיח ח'ג'ן) כי': ביה"ש דר' יהודא טהך חי' מיל לפני צאה"כ ודרא' יוסי כהروف עין לפני צאה"כ עכ"ל, והנה מיש חי' מיל בדעת ר' כבר העירו הגרא והגרא'ו ועד', עצם טוכה שהוא זטן אחד, וכטפרוש ביתור באrho הלי' עיש פ' ריך וויל': דר' יהודא ור' נחמי' ור' יוסי דאסלנו בניה"ש טחו' כלו' דבנ' כוכבים ביןונים הויל' אלה אלא שר' נחמי' סוכר חי' מיל קודם הוראות כוכבים ביןונים ספק אם הוא כבר לילה או לא ולר' יוסי אין ספק כי אם כהروف עין, כך סרשי' בטיק דברכות, ולר' יהודא משתחקע החמה ותחל' ס' ביה"ש אבל נ' כוכבים וכהروف עין קודם לויל' הויל' ביה"ש דר' יוסי עכ"ל. הר' כתוב מדליקין דבתר דשלים ביה"ש דר' יהודא הדר מתחיל ביה"ש דר' יוסי עכ"ל. הר' כתוב שפליגין דrk בזטן ביה"ש אבל בזטן לויל' רעת שלשות שות, ולפיהו האי חי' מיל דרין הוא קודם צאה"כ נמצא שלשלותם מודים בזטן הלילה שהוא צאה"כ. ואפשר שרשי' והאר' לא איכפת להו קוישית חום', שאכלם הנרגשות לקושי' עצומה ושבشبילה הי' טברת הגרא להגניה הגוטחא בגט') ומיל' שנם בשבי' הרף עין יש לטפסק כר' יוסי, וכן בגרה ד' ניג דפלני' בנדקה כל ביה"ש דר' יהודא ובכיה"ש דר' יוסי לא בדקה. כי' אפל' שיש לצטטס עד כהروف עין זה.

טיט לדינא ודאי' שצעריכים להביע רק זלמן הכהנים עט' מיש גם כתיר, ואפס' לדין טלה כבר אמרתי לעיל במתכתי' שצעריכים לדركך בהכי. דמלבד מה שאן לנו ברור אם רשי' ואורי מוחוקים דוקא בשיטת הגרא בבואר שקייעיה' (ויש להאריך בשיטת רשי' מכיד) — אף גם הלא עיכס אנו יודעים שמשתנה זטן נ' רביעי המיל' מן שקייעיה' ובאשר האריך הרבה כתיר ברוא ובכגן דא.

יא) שם פיח ט' נ' בתענית. יש לדייך בספרשי' שפי' בשבחת (לה) באבי או רכ'א שדאו' למטרב שטייר בעיש ולמה לא טרש' כגן לעין תענית, הנה אם נפרש בדברי רשי' כנראה לדעתך' שREL' שהרא באמרות (וכמו שאמרנו שהוא בשבי' המיל' כדי לרעת לטולו בשבחת) אז אם גם באסוקי יומא מותר ביה"ש בשאר תעניות איל'

שהוא ט' אלא אכל חפסיקות חרבות הנם נקראים 'רבובי ספיקות' זכמ'ש חוס' חולין, ואפשר לצרעה רבבי הספיקות וחוקת הום (אף שאינה חזקה טעילא) להחזרה. ואיך אני בעני' חיותי עופר בשלי' שנם באתות ארכעת הרוקם שלפני 12 יש להחזרה גם בירושלים ליום, ואולם כאשר אמרתי לעיל מכיון שהדריג' שדרעטו רוחכת אינה ספקת לי בפרק זה (ופרומ' שמענו בו חות רעת שאר גאנוני דרוננו וארכנן) איינני ראי' שיטמכו עלי' בחומר כויה' לטעsha' למיל' בשיק' בנטלה' בשיק' למונת ערבע חוך 4 דק' קודם 12—כאונטס כבירושלים)—(חערת המכחך).

המהיר אחד דנולר

תליון לאותה הדפסת ספרים פל יד עטוף ורבנים בירושלים תין

אדראס:

**Rabbi Michel Tucazinsky
JERUSALEM Palestine**

או ע"ש: עט/or רבנים ירושלים.

בעד קומת הדפסת ספרים

וכיוון חפכאות שמות לעת חיים.